

SEMESTR I

Nazwa przedmiotu: Wprowadzenie do psychologii: historia i współczesność

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	I
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	180
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr hab. Aleksandra Fila-Jankowska, prof. Uniwersytetu SWPS afila-jankowska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	30/24	
ćwiczenia	24//18	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student zna uwarunkowania historyczne i kulturowe głównych szkół i subdyscyplin psychologicznych oraz rozumie w jaki sposób przyczyniły się one do powstania współczesnej psychologii. Student posiada wiedzę na temat kontrowersyjnych badań psychologicznych i zdyskredytowanych nurtów badawczych i rozumie ich szkodliwość. Student zna pojęcia i doktryny odnoszące się do filozoficznych podstaw psychologii, w tym relacji między zjawiskami psychicznymi a fizycznymi Student zna podstawowe obszary współczesnej psychologii naukowej i stosowanej. 	PSJ_W1 PSJ_W4 PSJ_W5 PSJ_W6
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student potrafi wskazać zweryfikowane empirycznie i rozwijane nurty psychologii oraz odróżnić je od nurtów zdyskredytowanych lub niepotwierdzonych. Student potrafi opisać źródła i rozwój poszczególnych obszarów psychologii (np. psychologii poznawczej, psychologii ewolucyjnej, psychologii pozytywnej). 	PSJ_U1

	<ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi poszukiwać wiedzy na temat nowych nurtów badawczych i kierunków rozwoju współczesnej psychologii. 	
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student ma świadomość konieczności nieustannego aktualizowania swojej wiedzy wraz z nieustannym rozwojem psychologii jako nauki. • Student rozumie konieczność empirycznej weryfikacji teorii psychologicznych i praktycznych zastosowań psychologii. • Student samodzielnie podejmuje działania związane z doształcaniem się i rozumie potrzebę stałego uaktualniania swojej wiedzy. 	PSJ_K1 PSJ_K2

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa
1. Dlaczego warto studiować psychologię? Naukowe i przednaukowe korzenie psychologii	<ul style="list-style-type: none"> • Benjamin, L.T. (2008). <i>Historia współczesnej psychologii</i>. Warszawa: PWN. (rozdz.1, 3-4) • Schultz, D.P., Schultz, S.E. (2008). <i>Historia współczesnej psychologii</i>. Kraków: Wyd. UJ, r.1 (Badanie historii psychologii) i r. 4, s. 85-101 (Nowa psychologia, Wundt)
2. Ewolucja przedmiotu i metod badawczych wykorzystywanych w psychologii; jak zmiana przedmiotu wymuszała zmianę metod i odwrotnie. Proces badawczy i metody badawcze stosowane w psychologii	<ul style="list-style-type: none"> • Zimbardo, P.G., Johnson, R.L., McCann, V. (2011). <i>Psychologia. Kluczowe koncepcje. Tom 1</i>. Warszawa: PWN. (rozdz. 1.3, s.53-76) • Schultz, D.P., Schultz, S.E. (2008). <i>Historia współczesnej psychologii</i>. Kraków: Wyd. UJ, np. r. 5 (Strukturalizm) i r. 7 (Funkcjonalizm) • Kosslyn S. M., Rosenberg R. S. (2006). <i>Psychologia: mózg, człowiek, świat</i>. Kraków: Wyd. ZNAK, r. 2 Proces badawczy: w jaki sposób prowadzimy nasze dociekania? • Tavis, C., Wade, C. (1999). <i>Psychologia: podejścia oraz koncepcje</i>. Poznań: Wyd. Zysk i S-ka. Rozdział 2, Badania nad zachowaniem człowieka • Rathus S. A. (2006). <i>Psychologia współczesna. Lepiej-więcej-przystępniej</i>. Gdańsk: GWP, r.2 Metody badań psychologicznych, s. 76-103
3. Prezentacja najważniejszych kierunków i szkół psychologicznych, jako stale rozwijających się sposobów poznawania człowieka.	<ul style="list-style-type: none"> • Stachowski R., Dobroczyński B. (2008). <i>Historia psychologii-od Wundta do czasów najnowszych</i>. W: J. Strelau, D. Doliński (red). <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i>. Gdańsk: GWP, t. 1., roz. 2) • Wadeley A., Birch A., Malim T. (2007). <i>Wprowadzenie do psychologii</i>. Warszawa: PWN, r. 2 • Schultz, D.P., Schultz, S.E. (2008). <i>Historia współczesnej psychologii</i>. Kraków: Wyd. UJ, s.253 - 350
4. Wybrane współczesne kierunki psychologii. Interdyscyplinarność psychologii.	<ul style="list-style-type: none"> • Schultz, D.P., Schultz, S.E. (2008). <i>Historia współczesnej psychologii</i> Kraków: Wyd. UJ, 14, s. fragment s. 465-467 (Psychologia pozytywna) i r. 15 (Współczesne trendy w psychologii) • Rathus S. A. (2006). <i>Psychologia współczesna. Lepiej-więcej-przystępniej</i>. Gdańsk: GWP, np. fragmenty r. 13 (Płeć i seksualność), r. 14 (Stres i zdrowie)
5. Psychologia akademicka a psychologia stosowana: - główne obszary psychologii stosowanej kiedyś i dzisiaj - stare i nowe punkty sporne między psychologami akademickimi a psychologami praktykami	<ul style="list-style-type: none"> • Wadeley A., Birch A., Malim T. (2007). <i>Wprowadzenie do psychologii</i>. Warszawa: PWN, r.7 (Psychologia w praktyce) • Schultz, D.P., Schultz, S.E. (2008). <i>Historia współczesnej psychologii</i> . Kraków: Wyd. UJ, r. 8 (Psychologia stosowana: dziedzictwo funkcjonalizmu)

	<ul style="list-style-type: none"> ● Kosslyn S. M., Rosenberg R. S. (2006). <i>Psychologia: mózg, człowiek, świat</i>. Kraków: Wyd. ZNAK, r. 1, s. 50-56
6. Historia polskiej myśli psychologicznej, wybrani prekursorzy. Jak jest teraz (nowe badania polskich badaczy). Dialog polskiej psychologii z wiodącymi ośrodkami na świecie. Wskazanie przyszłych kierunków badań, rozwijanych teorii i praktyki psychoterapeutycznej.	<ul style="list-style-type: none"> ● Stachowski R., Dobroczyński B. (2008). Historia psychologii-od Wundta do czasów najnowszych. W: J. Strelau, D. Doliński (red). <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i>. Gdańsk: GWP, t. 1., roz. 2.10. i 2.11. ● Rzepa, T. Dobroczyński, B. (2019). <i>Historia polskiej myśli psychologicznej. Wydanie nowe</i>. Warszawa: PWN.
7. Etyka w psychologii. Jak ewoluowała myśl etyczna w psychologii. Historyczne przykłady, ze wskazaniem na współczesne rozwiązania w badaniach i w praktyce psychologa.	<ul style="list-style-type: none"> ● Grobler A., Koczanowicz L. (2008). Elementy filozofii dla psychologów. W: J. Strelau, D. Doliński (red). <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i>. Gdańsk: GWP, t. 1., roz. 1.7. ● Wadeley A., Birch A., Malim T. (2007). <i>Wprowadzenie do psychologii</i>. Warszawa: PWN, r. 5 (Etyka w psychologii) ● Kosslyn S. M., Rosenberg R. S. (2006). <i>Psychologia: mózg, człowiek, świat</i>. Kraków: Wyd. ZNAK, r. 1, s. 34-50
8. Psychologia jako pseudonauka: fałszywe tropy (w historii psychologii i współcześnie). Kontrowersyjne badania, metody i zdyskredytowane nurty badawcze.	<ul style="list-style-type: none"> ● Lilienfeld, S.O., Lynn, S.J., Ruscio, J. Beyerstein, B.L. (2017). <i>50 wielkich mitów psychologii popularnej</i>. Warszawa: Wydawnictwo CIS. ● Wadeley A., Birch A., Malim T. (2007). <i>Wprowadzenie do psychologii</i>. Warszawa: PWN, r. 3 (Sporne zagadnienia w psychologii), r. 4 (Kontrowersje w badaniach psychologicznych) ● Hock Roger R. (2005). <i>40 prac badawczych, które zmieniły oblicze psychologii</i>. Gdańsk: GWP.
9. Czego uczą nas zwierzęta? O dęgu psychologii wobec szczurów, szympanów, kapucynek, karaluchów, kotów i gołębi.	<ul style="list-style-type: none"> ● De Waal, F. (2013). <i>Małpy i filozofowie: skąd pochodzi moralność?</i>. Kraków: Copernicus Center Press. ● Dunbar, R. I. M. (2009). <i>Pchły, plotki a ewolucja języka</i>. Warszawa: Czarna Owca.
10. Psychologia potoczna i psychomitologia. Zdrowy rozsądek, intuicja i doświadczenie – alternatywa dla badań naukowych?	<ul style="list-style-type: none"> ● Lilienfeld, S.O., Lynn, S.J., Ruscio, J. Beyerstein, B.L. (2017). <i>50 wielkich mitów psychologii popularnej</i>. Warszawa: Wydawnictwo CIS. ● Hock Roger R. (2005). <i>40 prac badawczych, które zmieniły oblicze psychologii</i>. Gdańsk: GWP.
11. Historia psychoterapii. Ewolucja podejścia do chorób i zaburzeń psychicznych.	<ul style="list-style-type: none"> ● Schultz, D.P., Schultz, S.E. (2008). <i>Historia współczesnej psychologii</i>. Kraków: Wyd. UJ, rozdz.13. ● Rathus S. A. (2006). <i>Psychologia współczesna. Lepiej-więcej-przystępniej</i>. Gdańsk: GWP, r. 16 Metody terapii
12. Duchowość w historii psychologii i w psychologii współczesnej	<ul style="list-style-type: none"> ● Haidt, J. (2007). <i>Szczęście. Od mądrości starożytnych po koncepcje współczesne</i>. Gdańsk: GWP. (rozdz. 9 i 10)

Ćwiczenia	Literatura obowiązkowa
1. Historia psychologii. Psychologia jako nauka <ul style="list-style-type: none"> ● Krótki zarys historyczny – psychologia od Wundt’a do dziś ● Introspekcja a psychologia empiryczna ● Pojęcia psychologii naukowej – zmienna zależna, zmienna niezależna, korelacja, eksperyment ● Metody badawcze w psychologii 	<ul style="list-style-type: none"> ● Tavis, C., Wade C. (2008). <i>Psychologia. Podejścia i koncepcje</i> (s. 51-79). Poznań: Zysk i S-ka. ● Gerrig, R.J., Zimbardo P.G. (2006). <i>Psychologia i Życie</i> (s. 2-19). Warszawa: PWN. ● Zimbardo, P.G. i in. (2010). <i>Psychologia. Kluczowe koncepcje. Podstawy Psychologii</i> (s. 22-81). Warszawa: PWN.

<p>2. Psychoanaliza w wydaniu Freudowskim</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Trójsystemowa koncepcja osobowości Freuda. ● Stadia rozwoju osobowości ● Mechanizmy obronne <i>Ego</i> ● Charakterystyka terapii psychoanalitycznej 	<ul style="list-style-type: none"> ● Tavis, C., Wade, C. (1999). <i>Psychologia. Podejścia i Koncepcje</i> (s. 419–431). Poznań: Zysk i S-ka. ● Gerrig, R.J. Zimbardo, P.G. (2006). <i>Psychologia i Życie</i> (s. 435-442, 504-507). Warszawa: PWN.
<p>3 Behawioryzm i uczenie się</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Zachowanie przedmiotem psychologii - <i>Manifest behawiorystyczny</i> Johna Watsona ● Warunkowanie klasyczne i warunkowanie instrumentalne ● Neobehawioryzm: co pomiędzy S – R? ● Charakterystyka terapii behawioralnej ● Modelowanie – uczenie się bez wzmocnień: <i>Teoria Społecznego Uczenia się</i> Alberta Bandury 	<ul style="list-style-type: none"> ● Tavis, C. , Wade, C. (2008). <i>Psychologia. Podejścia i Koncepcje</i> (s. 163–191). Poznań: Zysk i S-ka. ● Gerrig, R.J., Zimbardo P.G. (2006). <i>Psychologia i Życie</i> (s. 166-201, 507-514). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
<p>4. Psychologia Humanistyczna i Poznawcza</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Sprzeciw wobec deterministycznemu postrzeganiu człowieka - czas „Trzeciej Siły” ● Teoria samoaktualizacji i Piramida Potrzeb - Abraham Maslow ● Teoria fenomenologiczna – Carl Rogers ● Georga Kelley’ego Teoria konstruktów Osobistych ● Charakterystyka terapii humanistycznej i poznawczej 	<ul style="list-style-type: none"> ● Gerrig, R.J., Zimbardo P.G. (2006). <i>Psychologia i Życie</i> (s. 442-444, 514-519). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. ● Oleś, P.K. (2011). <i>Wprowadzenie do Psychologii Osobowości</i> (s. 194-202, 307-327). Warszawa: Scholar.
<p>5. Ewolucjonizm i Socjobiologia</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Kobięce i męskie strategie doboru stałego partnera ● Jak socjobiologia traktuje zdradę: kobiety vs. mężczyźni ● Dawida Buss’a teoria inwestycji rodzicielskich ● Altruizm krewniaczy i altruizm odwzajemniony 	<ul style="list-style-type: none"> ● Buss, D. (2001). <i>Psychologia Ewolucyjna</i> (s. 128 – 213). Gdańsk: GWP. ● Dunbar, R. (2018). <i>Człowiek. Biografia</i>. Kraków: Copernicus Center. ● Lieretura dodatkowa: ● Bekoff, M., Pierce, J. (2018). <i>Dzika sprawiedliwość. Moralne życie zwierząt</i> (s. 26-49, 82- 212, 217-226). Kraków: Copernicus Center Press
<p>6. Etyka psychologiczna- dylematy, casestudy.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Strelau J., Doliński D. (red.). (2008). <i>Psychologia: Podręcznik akademicki</i>. Gdańsk: GWP, tom 1. str. 140-147.
<p>7. Co poza Freudem? Koncepcja psychodynamiczna człowieka.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Rathus S. A. (2006). <i>Psychologia współczesna. Lepiej-więcej-przystępniej</i>. (s. 485-489). Gdańsk: GWP. ● Fromm. E. (2005). <i>O sztuce istnienia. Terapeutyczne aspekty psychoanalizy</i>. (s. 32-40). Warszawa: PWN.
<p>8. Motywy bodźcowe i konflikt poznawczy jako siła napędowa – teoria dysonansu poznawczego Festingera</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Rathus S. A. (2006). <i>Psychologia współczesna. Lepiej-więcej-przystępniej</i>. (s. 454-458). Gdańsk: GWP.
<p>9. Prezentacja zadania domowego i/lub zadanie wykonywane w trakcie zajęć.</p>	
<p>10. Kolokwium. Odpowiedzi na pytania studentów.</p>	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Testowy sprawdzian zaliczający wykład (<i>egzamin</i>)	20-40
Kolokwium	21-40
Zadania domowe i/lub zadania wykonywane w trakcie zajęć	10-20

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Nazwa przedmiotu: Wprowadzenie do psychologii społecznej

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	I
Semestr	Zimowy
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	180
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	prof. dr hab. Bogdan Wojciszke bogdan.wojciszke@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	30/24	
ćwiczenia	18/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się:	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Zna teorie psychologii społecznej, wyjaśniające mechanizmy funkcjonowania człowieka w jego otoczeniu oraz badania empiryczne, których wyniki pomagające rozumieć i wyjaśniać różne procesy społeczne. Zna i rozumie aparat pojęciowy właściwy dla psychologii społecznej w zakresie wiedzy i sądów o świecie społecznym, samowiedzy i samowartościowania, postaw i zmiany postaw, komunikacji interpersonalnej. 	PSJ_W10

	<ul style="list-style-type: none"> Zna i rozumie zarówno klasyczne koncepcje i badania, jak i aktualny dorobek psychologii społecznej w tym dorobek światowej psychologii, jak i wyniki badań polskich psychologów społecznych. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Posługuje się podstawową terminologią stosowaną w psychologii społecznej i jej subdyscyplinach, zarówno w mowie, jak i w piśmie. Przygotowuje wystąpienie i/lub tekst zgodnie z wymaganymi kryteriami merytorycznymi i formalnymi związanymi ze studiowanym obszarem wiedzy psychologii społecznej. Planuje i organizuje pracę zespołową, współdziała z innymi osobami w ramach pracy zespołowej przygotowującej wspólne zadania. Potrafi aplikować teoretyczną wiedzę z zakresu psychologii społecznej do rozumienia konkretnych sytuacji życia codziennego. 	PSJ_U12
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy z obszaru psychologii społecznej; stosuje ją do rozwiązywania problemów teoretycznych i praktycznych. Poddaje krytycznej ocenie swoją wiedzę i umiejętności, a także postawy i zachowania. Refleksyjnie i krytycznie posługuje się wiedzą, poszukuje informacji o świecie społecznym; ocenia umiejętności własne i innych studentów w tym obszarze. Zdaje sobie sprawę z wpływu czynników sytuacyjnych i przyjmowanej perspektywy na spostrzeganie świata społecznego. 	PSJ_K1 PSJ_K8

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa
1. Czym i jak zajmuje się psychologia społeczna	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 1: Czym i jak zajmuje się psychologia społeczna.
2. Strategie heteroseksualne	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> PODROZDZIAŁ 13.1: Strategie doboru partnera heteroseksualnego
3. Wpływ społeczny	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 11: Wpływ społeczny.
4. Motywy społeczne: przynależność i kontrola	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> PODROZDZIAŁY 2.1 i 2.2., 2.3.: Motywy społeczne.
5. Motywy społeczne: Poznanie i sens	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> PODROZDZIAŁ 2.4., 2.5.: Wpływ społeczny.
6. Poznanie społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ : Poznanie społeczne.

7. Spostrzeganie ludzi	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 5: Spostrzeganie osób.
8. Postawy	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 8: Postawy.
9. Spostrzeganie siebie	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 6: Spostrzeganie siebie.
10. Samoocena	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 7: Samoocena.
11. Prospołeczność	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 14: Prospołeczność.
12. Agresja	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 15: Agresja.
13. Różnice płci	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 20: Kobiety i mężczyźni.
14. Psychologia grupy	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 18: Grupa społeczna.
15. Psychologia szczęścia	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 10: Szczęście.

Ćwiczenia	Literatura obowiązkowa
1. Czym i jak zajmuje się psychologia społeczna? Cele, organizacja i problematyka zajęć, warunki zaliczenia (przegląd sylabusu). Zakres i specyfika psychologii społecznej, czyli czym i jak zajmuje się psychologia społeczna? (podstawowe dziedziny, typowe problemy). Różnice w wyjaśnianiu potocznym i naukowym.	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 1: Czym i jak zajmuje się psychologia społeczna. (s. 17-26).
2. Metody badań w psychologii społecznej. Wyznaczniki zachowań społecznych. Od pytań do badań, pojęcie zmiennej zależnej i niezależnej. Etyczne problemy w prowadzeniu badań. Wyznaczniki zachowań: człowiek i jego cechy czy sytuacja? Symulacja sytuacji więziennej - badanie Zimbardo.	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 1: Czym i jak zajmuje się psychologia społeczna. (s. 26-43).
3. Wpływ społeczny: Naśladownictwo, konformizm i podporządkowanie autorytetom.	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar.

<p>Przejawy wpływu społecznego: naśladownictwo, konformizm, posłuszeństwo autorytetom (badania Ascha i Milgrama). Sytuacyjne i osobowościowe wyznaczniki podatności na wpływ społeczny. Posłuszeństwo w życiu codziennym.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 11: Wpływ społeczny. (276-282)
<p>4. Mechanizmy i techniki wpływu społecznego. Mechanizmy wywierania wpływu: zaangażowanie, słuszość, lubienie, niepewność, wzajemność, niedostępność. Wybrane mechanizmy i techniki manipulacji społecznych. Zaangażowanie i jego konsekwencje.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 11: Wpływ społeczny. (282-300)
<p>5. Spostrzeganie siebie i samoocena. Obraz własnej osoby i jego funkcje. Samoocena i właściwości samooceny. Samoocena jako cecha i jako stan. Mechanizmy ochrony i odbudowywania samooceny. Ciemne strony wysokiej samooceny. Taktyki autoprezentacji.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 6: Spostrzeganie siebie. (165-174) ○ ROZDZIAŁ 7: Samoocena. (175-199)
<p>6. Prospołeczność. Pomaganie i otrzymywanie pomocy: wyznaczniki i następstwa. Kto pomaga i komu? Kiedy i dlaczego (nie) pomagamy innym - wyjaśnienie na przykładzie przypadku Kate Genovese – teoria, mechanizmy. Formy reagowania na pomoc otrzymaną - wyznaczniki. Pomaganie i otrzymywanie pomocy a dobrostan.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 14: Prospołeczność. (s. 350-374)
<p>7. Agresja. Rodzaje i motywy agresji. Frustracja a agresja. Anonimowość i dehumanizacja jako przyczyny agresji. Przemoc w mass mediach. Kontrola i zapobieganie agresji. Katharsis (mity i fakty). Karanie agresji. Redukcja wrogości i budowanie współpracy.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 15: Agresja. (s. 375-399)
<p>8. Psychologia grupy. Współpraca, konkurencja, konflikt (klasyczne badania Sherifa). Mechanizmy wpływu większości i mniejszości grupowej. Facylitacja i hamowanie społeczne. Zadaniowe funkcjonowanie grupy. Kolokwium.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 18: Grupa społeczna. (s. 450-474)
<p>9. Podsumowanie zajęć. Prezentacje zadań zaliczeniowych (projektów).</p>	<p>Całość literatury obowiązkowej</p>

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
SPRAWDZIAN TESTOWY	26-50
UDZIAŁ W ZADANIACH REALIZOWANYCH NA ZAJĘCIACH	5-10
WIEDZA Z LEKTUR SPRAWDZANA NA ĆWICZENIACH (kolokwium)	10-20
ZADANIE ZALICZENIOWE (projekt indywidualny lub zespołowy)	10-20

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Nazwa przedmiotu: Biologiczne podstawy zachowania

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	I
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	8
Całkowita liczba godzin pracy studenta	240
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr n. med. Aleksandra Arciszewska-Leszczuk aarciszewska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	30/24	
ćwiczenia	18/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się. Student:	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Ma podstawową wiedzę na temat anatomii i fizjologii układu nerwowego jak i w zakresie metod badania czynności mózgu. Zna mózgowo mechanizmy funkcji psychicznych: percepcji, pamięci, emocji itp. Rozumie znaczenie wpływu genów i czynników środowiskowych na ludzkie zachowania. 	PSJ_W9

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Potrafi wykorzystać uzyskaną wiedzę biologiczną do wyjaśnienia zachowań człowieka 	PSJ_U3
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Jest otwarty na współpracę z innymi, otwarty na nowe idee i różne punkty widzenia Potrafi współpracować ze specjalistami z różnych dziedzin. Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie 	PSJ_K3 PSJ_K6

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa
PODSTAWY GENETYKI CZŁOWIEKA	<ul style="list-style-type: none"> Kalat, J. W. (2006 lub <u>najlepiej 2020</u>). Biologiczne podstawy psychologii. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN Sadowski, B (2007). Biologiczne mechanizmy zachowania ludzi i zwierząt. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, 2007. Jaśkowski, P. (2009). <i>Neuronauka poznawcza. Jak mózg tworzy umysł</i>. Warszawa: VIZJAPRESS&IT;
KOMÓRKI NERWOWE: BUDOWA, RODZAJE I CZYNNOŚĆ	
SYNAPSY: BUDOWA, RODZAJE I TRANSFER INFORMACJI	
ROZWÓJ, BUDOWA I FUNKCJE UKŁADU NERWOWEGO	
ORGANIZACJA UKŁADÓW CZUCIOWYCH	
UKŁAD DOKREWNY I SYSTEM JEGO REGULACJI	
MÓZG A ZABURZENIA PSYCHICZNE ORAZ BEHAVIORALNE KONSEKWENCJE USZKODZEŃ MÓZGU	<ul style="list-style-type: none"> Kalat, J. W. (2006 lub <u>najlepiej 2020</u>). Biologiczne podstawy psychologii. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN Jaśkowski, P. (2009). <i>Neuronauka poznawcza. Jak mózg tworzy umysł</i>. Warszawa: VIZJAPRESS&IT;
NEUROBIOLOGIA POZNANIA SPOŁECZNEGO	

Ćwiczenia	Literatura obowiązkowa
METODY BADANIA UKŁADU NERWOWEGO	<p>Wybrane rozdziały z następujących książek (rozdziały/strony będą podawane na bieżąco i zapisane w materiałach z zajęć):</p> <ul style="list-style-type: none"> Kalat, J. W. (2006 lub <u>najlepiej 2020</u>). Biologiczne podstawy psychologii. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN Sadowski, B (2007). Biologiczne mechanizmy zachowania ludzi i zwierząt. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, 2007. Jaśkowski, P. (2009). <i>Neuronauka poznawcza. Jak mózg tworzy umysł</i>. Warszawa: VIZJAPRESS&IT; LeDoux, J. (2017). <i>Lęk. Nauka na tropie źródeł lęku i strachu</i>. Kraków: Copernicus Center Press Grabowska, A., Jaśkowski P. i Seniów, J. (2008). Mózgowe mechanizmy funkcji psychicznych i ich zaburzeń z perspektywy neuropsychologii i
MÓZG A ZACHOWANIE: Neuronalne podłoże emocji. Układ nagrody. Biologiczne mechanizmy uzależnienia. Mechanizmy działania leków psychoaktywnych.	
UCZENIE SIĘ I NEUROPLASTYCZNOŚĆ	

	neuronauki. W: Strelau, J., Doliński, D. (red.), Psychologia, Podręcznik akademicki. Gdańsk, Wydawnictwo GWP.
MÓZG A WYBRANE FUNKCJE POZNAWCZE	<ul style="list-style-type: none"> ● Kalat, J. W. (2006 lub <u>najlepiej 2020</u>). Biologiczne podstawy psychologii. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN ● Sadowski, B (2007). Biologiczne mechanizmy zachowania ludzi i zwierząt. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, 2007 ● Grabowska, A., Jaśkowski P. i Seniów, J. (2008). Mózgowe mechanizmy funkcji psychicznych i ich zaburzeń z perspektywy neuropsychologii i neuronauki. W: Strelau, J., Doliński, D. (red.), Psychologia, Podręcznik akademicki. Gdańsk, Wydawnictwo GWP ● Jaśkowski, P. (2009). <i>Neuronauka poznawcza. Jak mózg tworzy umysł</i>. Warszawa: VIZIAPRESS&IT; ● Starowicz-Filip A, Milczarek O, Kwiatkowski S, Bętkowska-Korpała B, Piątek P. (2013) Artykuł poglądowy. Rola mózdzku w regulacji funkcji poznawczych – ujęcie neuropsychologiczne. <i>Neuropsychiatria i Neuropsychologia</i>, 8(1)
ROLA MÓZDŻKU	
ASYMETRIA MÓZGU I PŁEĆ MÓZGU	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

ZALICZENIE PRZEDMIOTU wymaga otrzymania przez studenta **co najmniej 51 pkt**, maksymalna liczba punktów jaką można uzyskać – **100**.

SKALA OCEN:

51 – 60 – oznacza 3 (dostateczny)

61 – 70 – oznacza 3+ (dostateczny plus)

71 – 80 – oznacza 4 (dobry)

81 – 90 – oznacza 4+ (dobry plus)

91 – 100 – oznacza 5 (bardzo dobry)

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (min-max)
Sprawdzian testowy z wykładu	32-60
Kolokwium zaliczeniowe (pytania testowe, test Open Book)	14-25
2 kartkówki (2 x po 5 pytań; pytania częściowo otwarte, ograniczony czas pisania, bez pomocy – czyli <u>nie</u> w trybie Open Book)	5-10
Aktywność	0-5

*Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia zadania.

Nazwa przedmiotu: Podstawowe umiejętności psychologiczne

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	1 rok
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4 ECTS
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	mgr Anna Hebenstreit- Maruszewska ahebenst@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
warsztat	24/18	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Zna i rozumie pojęcie komunikacji interpersonalnej, teorie opisujące i wyjaśniające funkcjonowanie człowieka w tym zakresie. Zna możliwości zastosowania psychologii w obszarze budowania kontaktu, aktywnego słuchania i otwartości w relacjach. 	PSJ_W18
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Opisuje i wyjaśnia zachowania człowieka w zakresie komunikacji i budowania relacji. Potrafi zaplanować i zorganizować pracę zespołową i współdziałać z innymi osobami. 	PSJ_U12
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów praktycznych w obszarze komunikacji i budowania relacji z ludźmi. Zauważa pojawiające się możliwości rozwoju w obszarze budowania kontaktu z drugą osobą i jest gotowy do ich wykorzystania zgodnie z zasadami etyki zawodowej i z dbałością o wysoki standard działań profesjonalnych. 	PSJ_K1

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Warsztat	Literatura obowiązkowa
<p>Temat 1 Integracja Poznawanie innych i samego siebie.</p>	
<p>Temat 2 Komunikacja interpersonalna Czym jest komunikacja, płaszczyzny komunikacyjne, komunikacja niewerbalna, błędy komunikacyjne. Empa'a w komunikacji.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Morreale, S. P., Spitzberg B. H., Barge, J. K. (2007). <i>Komunikacja między ludźmi</i> (s. 26-43). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. ● Rosenberg, M. (2009). <i>Porozumienie bez przemocy. O języku serca</i>. (s. 95-126). Warszawa: Jacek Santorski & Co Agencja Wydawnicza.
<p>Temat 3 i 4 Otwartość i postawa w relacjach. Informacja zwrotna Postawa otwartości w relacjach interpersonalnych. Rola informacji zwrotnej w budowaniu otwartości na innych ludzi. Asertywność jako świadoma postawa – szacunek i odpowiedzialność w komunikacji. Rola nastawień emocjonalnych i poznawczych w budowaniu kontaktu z drugą osobą.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Król-Fijewska, M. (2005). <i>Stanowczo, łagodnie, bez lęku</i>. (s. 5-26). Warszawa: Wydawnictwo W.A.B. ● Rosenberg, M. (2009). <i>Porozumienie bez przemocy. O języku serca</i>. (s. 25-44). Warszawa: Jacek Santorski & Co Agencja Wydawnicza. ● Strumska-Cylwik, L. (2005). <i>Pomiędzy otwartością i zamknięciem</i> (s. 26-40). Kraków: Wydawnictwo Impuls.
<p>Temat 5 Budowanie kontaktu Rola zaufania, unikanie barier komunikacyjnych, radzenie sobie z barierami w słuchaniu.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Okun, B.F. (2002). <i>Skuteczna pomoc psychologiczna</i> (rozdz. 3., s. 57-90). Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia PTP.
<p>Temat 6 i 7 Aktywne słuchanie Parafrazowanie, klaryfikowanie, odzwierciedlanie, podsumowywanie. Zadawanie pytań – cel, rodzaje pytań.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Karpeta, D. E. (2005). Podstawowy warsztat. W: K. Drat-Ruszczak, E. Drążkowska-Zielińska (red.) <i>Podręcznik pomagania</i> (rozdz. 3, s.33-44). Warszawa: Wydawnictwo SWPS Academica. ● Ustjan, D. (2009). Pytania i inne instrumenty konwersacyjne. Zastosowania praktyczne podczas wywiadu diagnostycznego. W: K. Stemplewska-Żakowicz, K. Krejtz (red.) <i>Wywiad psychologiczny</i> (t. 2, s. 152-187). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
<p>Temat 8 Umiejętność słuchania w relacji pomagania. Klasyfikacja wypowiedzi terapeuty według Rogersa. Bezwarunkowa akceptacja. Spójność terapeuty. Doskonalenie umiejętności obserwacji.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Heaton, J.A. (2003). Podstawy umiejętności terapeutycznych. (s.15-32) Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne
<p>Temat 10 Warunki profesjonalnej pomocy/terapii psychologicznej. Relacja pomagania – jak rozpoznawać i unikać wchodzenia w role ratownika, prześladowcy i ofiary. Wsparcie, szanowanie granic pacjenta i własnych, reagowanie pomocne i interwencje jatrogenne. Sytuacje wymagające szczególnych warunków pomocy.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● K. Drat-Ruszczak, E. Drążkowska-Zielińska (red.) <i>Podręcznik pomagania</i> (s.13-31, 69-80). Warszawa: Wydawnictwo SWPS Academica.
<p>Temat 11- 12 Zjawiska uniwersalne w procesie psychoterapii Elementy obecne w każdej relacji terapeutycznej - przeniesienie, przeciwprzeniesienie i opór Radzenie sobie z oporem klienta.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● K. Drat-Ruszczak, E. Drążkowska-Zielińska (red.) <i>Podręcznik pomagania</i> (s.45-67). Warszawa: Wydawnictwo SWPS Academica.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 53 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Praca na warsztacie, udział w dyskusjach (obecność obowiązkowa)	21-40
Zadania domowe sprawdzające praktyczne wykorzystanie wiedzy.	21-40
Sprawdzian testowy	11-20

*Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia zadania.

Nazwa przedmiotu: Umiejętności akademickie

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	I
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr hab. Aleksandra Szymków-Sudziarska (aszymkowsudziarska@swps.edu.pl)

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
ćwiczenia	18/12	
e-learning	6/6	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Ma wiedzę na temat organizacji, w tym wiedzę na temat organizacji uczelni wyższej. Ma wiedzę o rodzajach tekstów naukowych: teoretycznych, empirycznych, i popularyzujących wiedzę. 	PSJ_W25 PSJ_W26
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Wie, czym jest nauka i rozumie potrzebę pogłębiania swojej wiedzy i uczenia się przez całe życie. Potrafi stosować typowe technologie informacyjne w praktyce oraz w poszukiwaniu informacji z różnych źródeł Potrafi efektywnie korzystać ze źródeł wiedzy pozyskanej online. Potrafi stosować standardy bibliograficzne oraz standardy pisania prac naukowych zgodnych z APA. 	PSJ_U2 PSJ_U13

Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none">• Potrafi korzystać z Internetu jako narzędzia komunikacji, poszukiwania i pozyskiwania informacji.	PSJ_K3
------------------------------	---	--------

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Ćwiczenia	Literatura obowiązkowa
E-learning: obsługa narzędzi wykorzystywanych na e-learningu.	Informacje przekazywane na zajęciach i materiały prowadzącego.
Jak "poruszać się" po uczelni: struktura uczelni, komunikacja na uczelni, obieg dokumentacji Uczelnia -Student.	Informacje przekazywane na zajęciach i materiały prowadzącego.
Akademicki savoir vivre: podstawowe zasady kulturalnego zachowania na Uczelni.	Informacje przekazywane na zajęciach i materiały prowadzącego.
Zaufane źródła informacji: zaawansowane wykorzystanie Internetu, poszukiwanie źródeł i ocena ich wiarygodności, korzystanie z zasobów bibliotecznych i baz danych.	Informacje przekazywane na zajęciach i materiały prowadzącego.
Standardy edytorskie obowiązujące w nauce: różne typy standardów edytorskich, standardy APA, cytowanie i bibliografia.	<ul style="list-style-type: none"> Skimina, E., Harasimczuk, J., Ciecuch, J. (2022). <i>Podstawowe standardy edytorskie naukowych tekstów psychologicznych w języku polskim na podstawie reguł APA 7</i>. Liberi Libri. Dostępna na stronie: https://apa7.liberilibri.pl/
Planowanie kariery psychologa (wydziałowy blok tematyczny) rola psychologa w organizacji, ustawa o zawodzie psychologa, koncepcja ról zawodowych i jej zastosowanie w zakresie zawodu psychologa, kompetencje psychologa i ich zróżnicowanie w zakresie każdej roli zawodowej, wartości wpływające na wybór kariery zawodowej (kotwice Scheina)	<ul style="list-style-type: none"> Rathus, S. A. (2004). Psychologia współczesna. Lepiej. Więcej. Przystępniej. Gdańsk: GWP. Strony od 45 do 48. Bajcar, B., Borkowska, A., Czerw, A., Gąsiorowska, A., Nosal C. (2006). Psychologia preferencji i zainteresowań zawodowych. Przegląd teorii i metod. Zeszyty Informacyjno-Metodyczne Doradcy Zawodowego, 34. Rozdział 2.4. Rodzaje i struktura preferencji zawodowych. (http://eurodoradztwo.praca.gov.pl/publikacje/34.pdf)

Blended-learning	Literatura obowiązkowa
Biblioteka Korzystanie z zasobów biblioteki Uniwersytetu SWPS	Kurs e-learningowy (1 godzina) - kurs dedykowany Wydziałowi
Bazy publikacji biblioteki Uniwersytetu SWPS oraz ogólnodostępne	
Własność intelektualna Prawa autorskie, plagiat i autoplgiat. Wykrywanie zapożyczeń, system Plagiat.	Kurs e-learningowy (5 godzin)

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (min-max)
Indywidualne, bieżące wykonanie zadań i ćwiczeń oraz aktywność podczas zajęć (30 punktów maksymalnie)	15-30
Test dotyczący znajomości zasad standardów APA na podstawie fragmentu pracy naukowej (ok. 250 słów). (10 punktów maksymalnie).	5-10
Wykonane zadania w e-learningu z obszaru planowania kariery zawodowej (20 punktów maksymalnie).	10-20
Wykonanie zadań i quizów na platformie e-learningowej (blended learning) - 40 punktów maksymalnie.	21-40

*Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia zadania.

SEMESTR II

Nazwa przedmiotu: Psychologia społeczna

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	I
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	180
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Eufrozyna Gruszecka egruszecka@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	30/24	
ćwiczenia	18/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Zna teorie psychologii społecznej, wyjaśniające mechanizmy funkcjonowania człowieka w jego otoczeniu oraz badania empiryczne, których wyniki pomagają rozumieć i wyjaśniać różne procesy społeczne. Zna aparat pojęciowy właściwy dla psychologii społecznej w zakresie wiedzy i sądów o świecie społecznym, samowiedzy i samowartościowania, postaw i zmiany postaw, komunikacji interpersonalnej. 	PSJ_W10

	<ul style="list-style-type: none"> Zna zarówno klasyczne koncepcje i badania, jak i aktualny dorobek psychologii społecznej w tym dorobek światowej psychologii, jak i wyniki badań polskich psychologów społecznych. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Potrafi aplikować teoretyczną wiedzę z zakresu psychologii społecznej do rozumienia konkretnych sytuacji życia codziennego. Potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę dla analizowania i wyjaśniania zachowań społecznych ludzi. Biegłe posługuje się aparatem pojęciowym właściwym dla psychologii społecznej. Potrafi wykorzystać - jako punkt wyjścia do planowania badań naukowych - koncepcje i badania, jak i aktualny dorobek psychologii społecznej w tym dorobek światowej psychologii, jak i wyniki badań polskich psychologów społecznych. Odróżnia wiedzę psychologiczną opartą na dowodach empirycznych od wiedzy potocznej. 	PSJ_U9 PSJ_U12
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Zdaje sobie sprawę z wpływu czynników sytuacyjnych i przyjmowanej perspektywy na spostrzeganie świata społecznego. Dostrzega przejawy niesprawiedliwości społecznej, nietolerancji i dyskryminacji. 	PSJ_K1 PSJ_K8

KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa
1. Potrzeba więzi społecznych: przywiązanie, afiliacja, przyjaźń	<ul style="list-style-type: none"> Haidt, J. (2006). <i>Szczęście: od mądrości Starożytnych po Koncepcje Współczesne</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 6. Miłość i przywiązanie.
2. Atrakcyjność interpersonalna	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 12: Atrakcyjność.
3. Miłość i dynamika bliskich związków uczuciowych	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> PODROZDZIAŁY 13.1, 13.2, 13.3, 13.4.1 -13.4.3. Miłość
4. Satysfakcja i konflikt w bliskim związku	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> PODROZDZIAŁY 13.4.4-13.4.6, 13.5. Miłość Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia miłości</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 6. Związek pusty.
5. Przekonania społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 4: Przekonania społeczne.
6. Moralność	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ: 9. Moralność.

7. Konflikt społeczny	<ul style="list-style-type: none"> ● Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 16: Konflikt społeczny.
8. Przywództwo i władza	<ul style="list-style-type: none"> ● Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 17: Władza
9. Stereotypy i uprzedzenia	<ul style="list-style-type: none"> ● Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 19: Stosunki międzygrupowe.
10. Oddziaływanie środowiska fizycznego na funkcjonowanie psychiczne	<ul style="list-style-type: none"> ● Lewicka, M. (2010). <i>Psychologia miejsca</i>. Warszawa: Scholar. Podrozdział 3.1. Cechy miejsca ● Rathus, S. (2004). <i>Psychologia współczesna</i>. Gdańsk: GWP. Podrozdział 17.5 Psychologia środowiskowa

Ćwiczenia	Literatura
1. Atrakcyjność Atrakcyjność fizyczna a atrakcyjność interpersonalna. Kryteria urody. Wyznaczniki atrakcyjności: zalety, częstość kontaktów, podobieństwo, wygląd fizyczny, mimikra i koordynacja, działania na rzecz interesu partnera. Następstwa atrakcyjności.	<ul style="list-style-type: none"> ● Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 12: Atrakcyjność.
2. Miłość i bliskie związki Rodzaje bliskich związków i rodzaje miłości. Składniki miłości: intymność, namiętność i zobowiązanie. Sześciofazowy model dynamiki miłości: zakochanie, romantyczne początki, miłość kompletna, miłość przyjacielska, związek pusty, rozpad. Mierzenie miłości. Eksperymentalne badania miłości.	<ul style="list-style-type: none"> ● Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 13: Miłość.
3. Satysfakcja i konflikt w bliskim związku. Satysfakcja ze związku: wyznaczniki. Pułapki w bliskim związku: rodzaje, mechanizmy i skutki. Reakcje na niezadowolenie: rodzaje, wyznaczniki wyboru i następstwa. Manipulacja w bliskim związku. Czynniki decydujące o przetrwaniu/rozpadzie związku. Zazdrość i zdrada.	<ul style="list-style-type: none"> ● Wojciszke, B. (2009). <i>Psychologia miłości</i> (wyd. 2). Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 6: Związek pusty. [s. 253-300]
4. Przekonania społeczne Poglądy na świat społeczny a rzeczywistość. Poglądy na naturę ludzką: zaufanie do ludzi, cynizm, wiara w grę o sumie zerowej. Przekonania o świecie społecznym: autorytaryzm, wiara w (nie)sprawiedliwość świata. Konsekwencje przekonań.	<ul style="list-style-type: none"> ● Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 4: Przekonania społeczne.
5. Moralność: podstawy moralności i oceny moralne Istota moralności. Pięć kodów etycznych jako podstawy ocen moralnych. Racjonalistyczne i intuicjonistyczne modele ocen moralnych. Emocje	<ul style="list-style-type: none"> ● Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ PODROZDZIAŁY: 9.1, 9.2. Moralność.

<p>moralne. Rola procesów automatycznych i kontrolowanych w wydawaniu sądów moralnych.</p>	
<p>6. Moralność: wyznaczniki postępowania (nie)moralnego Zachowania (nie)moralne i ich wyznaczniki: zyski koszty, normy społeczne, postępowanie innych, status ofiary. Przyjmowanie cudzej perspektywy i naiwny realizm. Zjawisko Lucyfera.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ PODROZDZIAŁ: 9.3. Moralność.
<p>7. Stereotypy i uprzedzenia: treść i źródła Dwa podstawowe wymiary stosunków międzygrupowych: hierarchia statusu i antagonizmy międzygrupowe. Model treści stereotypu (podstawowe założenia). Treść, cechy i źródła stereotypów i uprzedzeń. Przejawy stereotypów i uprzedzeń w życiu codziennym (demonstracja).</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ PODROZDZIAŁY: 19.1,19.2,19.3. Stosunki międzygrupowe.
<p>8. Stereotypy i uprzedzenia: konsekwencje, modyfikacja Konsekwencje stereotypów i uprzedzeń na poziomie jednostki i społeczeństwa. Uprzedzenia i dyskryminacja: przejawy, skutki (<i>film – fragmenty</i>). Modyfikacja i kontrola uprzedzeń.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ PODROZDZIAŁY: 19.4, 19.5. Stosunki międzygrupowe.
<p>9. Prezentacje projektów zaliczeniowych. Podsumowanie.</p>	<p>Całość literatury obowiązkowej</p>

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (min-max)
SPRAWDZIAN TESTOWY	(26-50)
INDYWIDUALNIE OCENIANY AKTYWNY UDZIAŁ W ZAJĘCIACH	(5-10)
WIEDZA Z LEKTUR SPRAWDZANA NA ĆWICZENIACH	(10-20)
ZADANIE ZALICZENIOWE	(10-20)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia

Nazwa przedmiotu: Psychologia emocji i motywacji

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	I rok
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	6 pkt. ECTS
Całkowita liczba godzin pracy studenta	180
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	Dr Monika Pawłowska mpawlowska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	30/24	
ćwiczenia	24/18	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Zna klasyczne i współczesne koncepcje oraz główne nurty badawcze dotyczące psychologii emocji i motywacji. Posiada wiedzę na temat komponentów emocji, mechanizmów wzbudzenia emocji, ekspresji i kontroli emocjonalnej, a także rodzajów i mechanizmów motywacji. 	PSJ_W 11

	<ul style="list-style-type: none"> • Zna teorie i wyniki badań empirycznych nad wzajemnymi relacjami między emocjami, poznaniem, zachowaniem i motywacją. • Rozumie jakie są źródła tego, że w psychologii emocji i motywacji równolegle funkcjonuje duża liczba złożonych i często wzajemnie wykluczających się teorii. • Rozumie, że ludzkie emocje i motywacje są pochodną zarówno procesów biologicznych jak i kulturowych. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Potrafi aplikować naukową wiedzę z zakresu psychologii emocji i motywacji do rozumienia konkretnych sytuacji życia codziennego. • Potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę dla analizowania i wyjaśniania zachowań. • Biegłe posługuje się aparatem pojęciowym właściwym dla psychologii emocji i motywacji. • Potrafi wykorzystać - jako punkt wyjścia do badań naukowych oraz aplikacji praktycznych - koncepcje i badania z zakresu psychologii emocji i motywacji.. • Umiejętnie wykorzystuje posiadaną wiedzę oraz potrafi aktywnie uczestniczyć w dyskusji, skutecznie argumentować w oparciu o nabytą wiedzę z zakresu psychologii emocji i motywacji. • Potrafi zaprezentować i zinterpretować uzyskane informacje o funkcjonowaniu osób w odniesieniu do wiedzy z psychologii emocji i motywacji.. • Odróżnia wiedzę psychologiczną opartą na dowodach empirycznych od wiedzy potocznej. 	PSJ_U3 PSJ_U9
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Jest świadomy złożoności życia psychicznego, szanuje osoby o odmiennej hierarchii wartości, aspiracjach i stylu życia. • Jest świadomy konieczności ustawicznego aktualizowania posiadanej wiedzy i umiejętności dotyczących psychologii emocji i motywacji. • Zdaje sobie sprawę z ograniczeń epistemicznych psychologii emocji i motywacji jako obszaru badań i dociekań teoretycznych w naukowej psychologii. • Jest empatyczny, otwarty i życzliwy w stosunku do ludzi oraz ich nastrojów, humorów i emocji. 	PSJ_K2 PSJ_K5

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa
1. Podstawowe koncepcje emocji m.in. definicje stanów afektywnych, Teorie Jamesa-Langego, Cannon-Barda, Schachter-Singera	<ul style="list-style-type: none"> • Maruszewski, T., Doliński D., Łukaszewski W., Marszał-Wiśniewska M., rozdz. 7. Emocje i motywacja. W: J. Strelau, D. Doliński (red.). Psychologia, t.1.Gdańsk: GWP, 2011. s. 512-552.
2. Biologiczne, społeczne i poznawcze czynniki wzbudzenia emocji m.in. procesy poznawcze a emocje, neurofizjologia emocji	<ul style="list-style-type: none"> • Maruszewski, T., Doliński D., Łukaszewski W., Marszał-Wiśniewska M., rozdz. 7. Emocje i motywacja. W: J. Strelau, D. Doliński (red.). Psychologia, t.1.Gdańsk: GWP, 2011. s. 512-552.
3. Koncepcje emocji podstawowych i złożonych m.in. wyrażanie emocji, ekspresja emocjonalna, debata nad uniwersalnością ekspresji emocjonalnej i przeżywania emocji	<ul style="list-style-type: none"> • Maruszewski, T., Doliński D., Łukaszewski W., Marszał-Wiśniewska M., rozdz. 7. Emocje i motywacja. W: J. Strelau, D. Doliński (red.). Psychologia, t.1.Gdańsk: GWP, 2011. s. 553-571. • Keltner, D. i Ekman, P. (2006). Wyrażanie emocji twarzą. W: Lewis, M. i Haviland-Jones (red.). Psychologia emocji (s. 210-225). Gdańsk: GWP.

4. Motywacja w najważniejszych systemach m.in. socjobiologiczne, behawioralne i poznawcze teorie motywacji, teorie potrzeb	<ul style="list-style-type: none"> ● Maruszewski, T., Doliński D., Łukaszewski W., Marszał-Wiśniewska M., rozdz. 7. Emocje i motywacja. W: J. Strelau, D. Doliński (red.). Psychologia, t.1.Gdańsk: GWP, 2011. s. 585-598.
5. Podstawowe mechanizmy motywacyjne: afektywne, poznawcze i fizjologiczne m.in. motywacja wewnętrzna i zewnętrzna, pobudzenie afektywne, samoregulacja, sukces-porażka	<ul style="list-style-type: none"> ● Maruszewski, T., Doliński D., Łukaszewski W., Marszał-Wiśniewska M., rozdz. 7. Emocje i motywacja. W: J. Strelau, D. Doliński (red.). Psychologia, t.1.Gdańsk: GWP, 2011. s. 598-612. ● Franken, R. E. (2005). <i>Psychologia motywacji</i> (rozdział 11: Emocje spójne z celem). Gdańsk: GWP
6. Typy motywacji m.in. motywacje homeostatyczne, heterostatyczne, motywacja świadoma i nieświadoma, motywacje symultaniczne, hierarchiczne oraz konflikty motywów	<ul style="list-style-type: none"> ● Maruszewski, T., Doliński D., Łukaszewski W., Marszał-Wiśniewska M., rozdz. 7. Emocje i motywacja. W: J. Strelau, D. Doliński (red.). Psychologia, t.1.Gdańsk: GWP, 2011. s. 612-630.
7. Regulacja emocji i nastroju m.in. współczesne modele regulacji emocji Skutki kontroli emocji	<ul style="list-style-type: none"> ● Ekman, P., Davidson, R.J (2012) Natura emocji podstawowe zagadnienia. Pytanie 7 ● Soroko, E., Górska, D. J. (2004). Poznawcze aspekty regulacji emocji. W: Kaliszewska, K., Sakson-Obada, O., Zielona-Jenek, M. i Zinzuk, J. (red.). Emocje - subiektywne doświadczenie czy zdarzenie interpersonalne? Poznań: Bogucki Wydawnictwo Naukowe.
8. Wybrane modalności emocji m.in. Lęk i strach Poczucie winy i wstyd Miłość i szczęście	<ul style="list-style-type: none"> ● Sternberg, R. J., Weis, K. B. Nowa psychologia miłości. Moderator ● Czapiński, J. (2017). Psychologia szczęścia. Wydawnictwo Naukowe Scholar ● LeDoux, J. (2017). Lęk. Neuronauka na tropie źródeł lęku i strachu. Copernicus Center Press.
9. Wpływ emocji i nastroju na procesy poznawcze m.in. Jak emocje wpływają na uwagę, pamięć, podejmowanie decyzji. Kiedy jesteśmy najbardziej podatni na te wpływy	<ul style="list-style-type: none"> ● Maruszewski, T., Doliński D., Łukaszewski W., Marszał-Wiśniewska M. Psychologia, t.1.Gdańsk: GWP, 2011. (571-587)
10. Rola świadomości w procesie emocjonalnym m.in. Emocje automatyczne i refleksyjne System bezpośredniego uruchomienia wzorca zachowania oraz pośredniczącej reakcji emocjonalnej	<ul style="list-style-type: none"> ● Imbir, K. K. (2018). Dwa systemy emocji i ich konsekwencje dla procesów poznawczych. Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego

Ćwiczenia	Literatura obowiązkowa
1. Emocje a inne zjawiska afektywne. Porównanie emocji i nastrojów.	<ul style="list-style-type: none"> ● Ekman, P., Davidson, R. (1999). Natura emocji. Podstawowe zagadnienia. Gdańsk GWP. Pyt. 2
2. Podstawowe koncepcje emocji. Emocje w różnych ujęciach teoretycznych.	<ul style="list-style-type: none"> ● Strelau, J. Doliński, D. (2008). <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i>. Rozdział 7.2.7
3. Koncepcje emocji podstawowych i złożonych Ekspresja emocji podstawowych i pochodnych Ekspresja mimiczna, pantomimiczna	<ul style="list-style-type: none"> ● Strelau, J. Doliński, D. (2008). <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i>. Rozdział 7.3 ● Keltner, D. i Ekman, P. (2006). Wyrażanie emocji twarzą. W: Lewis, M. i Haviland-Jones (red.). Psychologia emocji. Rozdział 15. Gdańsk: GWP.
4. Biologiczne, społeczne i poznawcze czynniki wzbudzania emocji	<ul style="list-style-type: none"> ● Lewis, J.M. Haviland – Jones (2005)., Psychologia emocji Rozdziały: 10, 21, 28; Gdańsk: GWP.

5. Funkcje emocji i ich związek z poznaniem i funkcjonowaniem społecznym	<ul style="list-style-type: none"> Oatley, K., Jenkins J.M. (2003). <i>Zrozumieć emocje</i>. Wyd. Nauk. PWN, Rozdział 9.
6. Motywacja w najważniejszych systemach Natura motywacji w różnych ujęciach m.in. socjobiologiczne, behawioralne i poznawcze teorie motywacji, teorie potrzeb	<ul style="list-style-type: none"> Strelau, J. Doliński, D. (2008). <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i>. Rozdział 7.5 i 7.6
7. Typy motywacji. Motywacja zadaniowa, poznawcza. Siła woli, wytrwałość, skuteczność w działaniu. Motywacja promocyjna i prewencyjna	<ul style="list-style-type: none"> Strelau, J. Doliński, D. (2008). <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i>. Rozdział 7.7 Bąk, W. (2008). Teoria ukierunkowań regulacyjnych E. Tory Higginsa
8. Podstawowe mechanizmy motywacyjne: afektywne, poznawcze i fizjologiczne. Uruchomienie i podtrzymywanie czynności celowych. Motywacje typowo ludzkie	<ul style="list-style-type: none"> Strelau, J. Doliński, D. (2008). <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i>. Rozdział 7.8 Franken, R.E. (red.) (2005) <i>Psychologia motywacji</i>, Gdańsk: GWP. Strony: 430-476
9. Samoregulacja emocji i nastroju.	<ul style="list-style-type: none"> Ekman, P., Davidson, R. (1999). <i>Natura emocji. Podstawowe zagadnienia</i>. Gdańsk GWP. Pyt. 7 Franken, R.E. (red.) (2005) <i>Psychologia motywacji</i>, Gdańsk: GWP. Rozdział 14
10. Motywacja w praktyce: podtrzymywanie wytrwałości, techniki, prokrastynacja.	<ul style="list-style-type: none"> Markiewicz, K. (2019). <i>Prokrastynacja O przyczynach i skutkach odkładania spraw na potem</i>. Difin SA s. 17-89.
11. Prezentacja prac własnych	
12. Sprawdzian wiedzy i omówienie pytań studentów.	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 52 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 52 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 52 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Wykład - sprawdzian (pisemny, testowy)	(26-50)
Ćwiczenia: Praca własna <ul style="list-style-type: none"> jedna praca realizowana i zaprezentowana w trakcie zajęć - 5 punktów dwie prace realizowane samodzielnie w domu – 10 punktów (2X5 pkt) aktywność na zajęciach – 10 pkt 	(13-25) (13-25)

Sprawdzian wiedzy	
-------------------	--

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Nazwa przedmiotu: Psychologia rozwoju człowieka

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	1
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	180
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Dorota Kalka, dkalka@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	30/24	
ćwiczenia	24/18	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> zna i rozumie psychologiczną perspektywę ujęcia rozwoju człowieka w cyklu życia oraz teorie wyjaśniające w tym zakresie i specyfikę badań zna i rozumie wpływ czynników biologicznych i środowiskowych, a także interakcji pomiędzy nimi na przebieg procesu rozwojowego zna i rozumie przebieg rozwoju człowieka w różnych jego aspektach: motorycznym, poznawczym i społecznym 	PSJ_W9 PSJ_W15

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> opisuje i wyjaśnia zachowania człowieka na różnych etapach jego rozwoju, wykorzystując wiedzę z zakresu psychologii rozwoju posługuje się podstawową terminologią stosowaną w psychologii rozwoju, zarówno w mowie, jak i w piśmie formułuje problemy badawcze dotyczące rozwoju człowieka; proponuje ich rozwiązanie, posługując się wiedzą z zakresu psychologii rozwoju poprzez odwołanie do badań, aparatu pojęciowego i metodologii badawczej w tej dziedzinie 	PSJ_U1 PSJ_U3 PSJ_U9
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy z zakresu psychologii rozwoju w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych dotyczących rozwoju człowieka poddaje krytycznej ocenie swoją wiedzę i umiejętności 	PSJ_K1 PSJ_K8

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa
Wprowadzenie do psychologii rozwoju człowieka Podstawowe pojęcia, problemy i zagadnienia	<ul style="list-style-type: none"> Brzezińska, A.I., Ziólkowska, B., Appelt, K. (2016). Psychologia rozwoju człowieka. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Rozdział 1 i 2
Rozwój w okresie prenatalnym i niemowlęcym	<ul style="list-style-type: none"> Brzezińska, A.I., Ziólkowska, B., Appelt, K. (2016). Psychologia rozwoju człowieka. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Rozdział 4.
Rozwój w okresie dzieciństwa	<ul style="list-style-type: none"> Brzezińska, A.I., Ziólkowska, B., Appelt, K. (2016). Psychologia rozwoju człowieka. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Rozdział 5.
Rozwój w okresie dorastania	<ul style="list-style-type: none"> Brzezińska, A.I., Ziólkowska, B., Appelt, K. (2016). Psychologia rozwoju człowieka. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Rozdział 6.
Rozwój w okresie dorosłości - wczesna dorosłość	<ul style="list-style-type: none"> Brzezińska, A.I., Ziólkowska, B., Appelt, K. (2016). Psychologia rozwoju człowieka. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Rozdział 7.
Rozwój w okresie dorosłości - późna dorosłość	<ul style="list-style-type: none"> Brzezińska, A.I., Ziólkowska, B., Appelt, K. (2016). Psychologia rozwoju człowieka. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Rozdział 7.
Wchodzenie w dorosłość – szanse i zagrożenia	<ul style="list-style-type: none"> Arnett J.J. (2000). Emerging adulthood. A theory of development from the late teens through the twenties. „American Psychologist” 55 (5), 469-480.
Rozwój w okresie średniej dorosłości	<ul style="list-style-type: none"> Oleś, P. (2011) Psychologia człowieka dorosłego. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, Rozdział 5, 6
Rozpoznawanie problemów rozwojowych	<ul style="list-style-type: none"> Brzezińska, A.I. (2005). Psychologiczne portrety człowieka. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Rozdział 19.

Od czego zależy dobrostan człowieka w różnych erach życia

- Trzebińska. E. (2008) Psychologia Pozytywna. Warszawa: Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 52 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 52 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 52 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Wykład: testowy sprawdzian wiedzy	21-40
Ćwiczenia: Zadania realizowane w trakcie zajęć	15-28
Ćwiczenia: Praca indywidualna	7-11
Ćwiczenia: Projekt zespołowy - tematyka trudności rozwojowych (forma: photovoice, ankieta + interpretacja, studium przypadku)	11-20

*Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia składowej

Nazwa przedmiotu: Krytyczna analiza tekstów psychologicznych

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	I
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr hab. Michał Parzuchowski, prof. SWPS, mparzuchowski@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
ćwiczenia	18/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się. Student:	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • zna i rozumie specyfikę psychologii jako nauki; • zna i różnicuje jakość dowodów empirycznych będących podstawą wiedzy naukowej; • zna specyfikę tekstów o charakterze naukowym oraz popularnonaukowym; • odróżnia wiedzę psychologiczną opartą na dowodach od wiedzy potocznej. 	PSJ_W2 PSJ_W26

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • planuje, realizuje i monitoruje własny proces uczenia się; • potrafi wyszukać wiarygodne informacje na określony temat; • potrafi ocenić stopień wiarygodności różnych źródeł informacji; • potrafi znaleźć w tekście omawianą tezę i przeanalizować poprawność dostępnych na jej poparcie przesłanek; • potrafi formułować logiczne wnioski i formułować alternatywne wyjaśnienia dla określonych obserwacji; • potrafi stosować standardy APA. 	PSJ_U2 PSJ_U13
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych. 	PSJ_K1

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Ćwiczenia	Literatura obowiązkowa
<p>Wprowadzenie do tematyki krytycznej analizy tekstów naukowych Dlaczego ważna jest wiedza naukowa? Czym zajmują się naukowcy? Gdzie znajdują się efekty działań naukowców? Do czego przydaje się świadomość tego jak powstaje wiedza naukowa? Czy psychologia jest w tym względzie wyjątkowa? Co sprawia, że źródło informacji jest rzetelne?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Lilienfeld, S, Lynn, S., Ruscio, J., Beyerstein, B. (2017). <i>50 wielkich mitów psychologii popularnej</i>. Warszawa: CIS. • Harasimczuk, J., Ciecuch, J. (2012). <i>Podstawowe standardy edytorskie naukowych tekstów psychologicznych w języku polskim na podstawie reguł APA</i>. Warszawa: Liberi Libri http://www.liberilibri.pl/harasimczuk • Parzuchowski, M., Roczniewska, M. (2019). <i>Krytyczna analiza tekstów</i>. Niepublikowane materiały dydaktyczne. • Wojciszke, B. (2009). <i>Kobieta zmienną jest</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. • Wojciszke, B. (2009). <i>Nie rób drugiemu, co tobie nie miłe</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
<p>Kluczowe umiejętności związane z krytycznym myśleniem. Gdzie i jak znaleźć rzetelne informacje na potrzebny temat? Jak znaleźć publikacje naukowe na wybrany temat? Jak zawęzić pole wyszukiwania? Analiza tekstów zgodnie z zasadami krytycznego myślenia. Najczęstsze błędy we wnioskowaniu.</p>	
<p>Od odkrycia do publikacji. Konstrukcja tekstu naukowego. Rodzaje tekstów naukowych. Jak odróżnić tekst popularnonaukowy od tekstu naukowego? Czym jest predatory journal? Koszty publikowania w modelu Open-Access.</p>	
<p>Proces recenzji tekstów naukowych (peer-review). Na czym polega peer-review. Dlaczego peer-review jest gwarancją rzetelności literatury naukowej?</p>	
<p>Odnajdowanie tez i przesłanek w tekście naukowym i popularnonaukowym Analiza przesłanek i jakości argumentacji (dowodzenia) w wybranym tekście. Logika dowodzenia. Ćwiczenie w budowaniu mapy argumentacji (od przesłanek do tezy).</p>	

<p>Mapy wykonane przez studentów są prezentowane podczas zajęć i komentowane/oceniane przez prowadzącego przy użyciu znanych kryteriów oceny.</p>	
<p>Budowanie przewidywań i wyjaśnień w oparciu o jakościowe/ilościowe związki między zmiennymi Ćwiczenia z analizy odnalezionych informacji. Ćwiczenia z rzetelnej analizy stanu wiedzy. Tworzenie przekonującej i wyczerpującej argumentacji w oparciu o aktualny stan wiedzy. Tworzenie narracji ułatwiającej zrozumienie przesłanek. Jeśli doczytasz ten sylabus do tego miejsca należy Ci się nagroda – wyślij e-mailem na adres prowadzącego/ej odręcznie narysowany portret dinozaura (najpóźniej na godzinę przed zajęciami – liczy się godzina otrzymania maila), a dostaniesz nagrodę na pierwszym spotkaniu.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Bergstrom, C., West, J. (2021). Myśl krytycznie i nie daj wcisnąć sobie kitu. Łódź: Feeria. • Szymanek, K., Wieczorek, K. A. (2021). Sztuka argumentacji. Rozszerzone ćwiczenia w badaniu argumentów. Warszawa: PWN.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

PRZELICZANIE PUNKTÓW NA OCENĘ:

ZALICZENIE PRZEDMIOTU wymaga otrzymania przez studenta **co najmniej 51 pkt**, maksymalna liczba punktów jaką można uzyskać – **100**.

SKALA OCEN:

51 – 60 – oznacza 3 (dostateczny)

61 – 70 – oznacza 3+ (dostateczny plus)

71 – 80 – oznacza 4 (dobry)

81 – 90 – oznacza 4+ (dobry plus)

91 – 100 – oznacza 5 (bardzo dobry)

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (min-max)
Krytyczna analiza mitu cz. 1 (przygotowanie mapy argumentacji)	(21-40)
Krytyczna analiza mitu II cz. 2 (przygotowanie pracy pisemnej)	(20-40)
Aktywność podczas zajęć oraz wykonywanie prac domowych	(10-20)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Umiejętności pracy w grupie

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	1 rok
Semestr	Letni
Liczba punktów ECTS	3 ECTS
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godz
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	mgr Anna Hebenstreit- Maruszewska ahebenst@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
warsztat	24/18	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Zna możliwości zastosowania psychologii – ma podstawową wiedzę na temat funkcjonowania grupy, dynamiki jej rozwoju w różnych obszarach funkcjonowania grupy. Zna i rozumie problematykę funkcjonowania poszczególnych członków i lidera w grupie rozumianej jako otoczenie społeczne. 	PSJ_W10

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Opisuje i wyjaśnia zachowania człowieka w obszarze współpracy z innymi, ról grupowych i faz funkcjonowania zespołu. Potrafi zaplanować i zorganizować pracę zespołu, a także podejmować współpracę z innymi członkami grupy w realizacji celów. 	PSJ_U12
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów pojawiających się w funkcjonowaniu grupy. Jest gotów do przestrzegania zasad etyki zawodowej i dbałości o wysoki standard działań profesjonalnych związanych z kierowaniem pracą zespołową oraz w sytuacji bycia członkiem grupy. 	PSJ_K1 PSJ_K7

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Warsztat	Literatura obowiązkowa
<p>Temat 1 i 2 Grupa – zespół. Dynamika grupy. Elementy grupy – bycie członkiem grupy, spójność i wielkość grupy, realizacja zadań, normy grupowe, relacje interpersonalne, role. Proces grupowy- poziom jawny i niejawny, modele. Modele rozwoju grupy. Dynamika grupy – biznes, psychologia kliniczna, społeczna.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Brown, R. (2006). <i>Procesy grupowe. Dynamika wewnątrzgrupowa i międzygrupowa</i> (s.17-35, 153-175). GWP. Kozak, A. (2014). <i>Proces grupowy</i> (s. 11-56). Onepress, Wydawnictwo Helion SA. Vinogradov, S., Yalom, I.D. (2007). <i>Psychoterapia grupowa. Krótki przewodnik dla terapeutów</i> (s. 78 – 101). Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia PTP.
<p>Temat 3 i 4 Zespół i praca w zespole. Praca zespołowa – zalety i wady. Budowanie i integracja zespołu. Określenie celów pracy zespołu. Metody i techniki pracy grupowej. Zadaniowe funkcjonowanie zespołu. Grupowe podejmowanie decyzji. „Pułapki” w pracy zespołowej i sposoby radzenia sobie z nimi.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Belbin, M.R. (2003/2008). <i>Twoja rola w zespole</i> (s. 34-51, 66-96). GWP. Corey, M. S, Corey, G. (2002). Grupy. Metody grupowej pomocy psychologicznej. (str. 151- 320, czyli rozdziały 5-8). Instytut Psychologii Zdrowia.
<p>Temat 5 i 6 Role w zespole. Role w dobrze działającym zespole. Etapy pracy zespołu a aktywność określonej roli, mocne i słabe strony każdej roli. Rola lidera zespołu – fazy, zadania. Role w zespole – biznes, psychologia kliniczna, relacje międzyludzkie, szkolenia.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Belbin, M.R. (2003/2008). <i>Twoja rola w zespole</i> (s. 109-137). GWP. Jedliński, K., Golińska, L., Karczewska, M., Łabędź, D., Ossowska, T., Szczepańska, H. (2000). <i>Trening interpersonalny</i> (s.19-21). Wydawnictwo W.A.B.
<p>Temat 7 i 8 Myślenie systemowe – grupa, zespół, organizacja. Facylitacja- jak oddziaływać na pracę grupy, aby osiągnąć zaplanowane rezultaty w optymalnym czasie przy wykorzystaniu potencjału członków grupy/zespołu. System – podstawowe pojęcia, myślenie systemowe w kontekście grupy. Organizacja jako organizm wzajemnych zależności.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Gellert, M., Nowak, C. (2008). <i>Zespół.</i> (s.279-284). GWP. De Barbaro, B. (1999). <i>Wprowadzenie do systemowego rozumienia rodziny</i> (s. 9-17). Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 52 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0) - od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5) - od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0) - od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5) - od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0) - od 52 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0) - poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Projekt warsztatu realizowany w grupach (zostanie omówiony przez prowadzącego na zajęciach) oraz udział w dyskusjach.	31-60
Quizy sprawdzające wiedzę z literatury podstawowej (4 quizy typu open book po 10 pkt każdy)	21-40

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Wykład humanistycznospołeczny: Podłoże zachowań antyspołecznych i kryminalnych

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	do wyboru obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarny/niestacjonarny
Rok studiów	I
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	75
Koordinator przedmiotu (imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy, adres e-mail)	dr Wiesław Baryła, wbaryła@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	30/18	dr Wojciech Glac; wglac@swps.edu.pl

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> zna i rozumie wybrane paradygmaty humanistycznej wiedzy o człowieku 	PSJ_W27

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura
<ul style="list-style-type: none"> Istota i charakterystyka zachowań antysocjalnych i kryminalnych. Ewolucja poglądów na naturę zachowań antysocjalnych i kryminalnych 	<ul style="list-style-type: none"> Siemaszko, A. (1993). <i>Granice tolerancji. O teoriach zachowań dewiacyjnych</i>. PWN, 1993. Hołys, B. (2020). <i>Kryminologia</i>. Wolters Kluwer, Hołys, B. (2018). <i>Psychologia kryminalistyczna</i>. Difin, 2018.
<ul style="list-style-type: none"> Natura czy wychowanie? – wpływ genów i środowiska w powstawaniu zachowań antysocjalnych i kryminalnych 	
<ul style="list-style-type: none"> Socjologiczne teorie powstawania zachowań kryminalnych 	
<ul style="list-style-type: none"> Biopsychologiczne teorie powstawania zachowań kryminalnych 	
<ul style="list-style-type: none"> Zachowania antysocjalne i kryminalne z perspektywy ewolucyjnej 	
<ul style="list-style-type: none"> Podatność na przestępstwa z użyciem przemocy – podłoże neurobiologiczne i socjologiczne 	

• Podatność na przestępstwa przeciwko mieniu – podłoże neurobiologiczne i socjologiczne	
• Podatność na przestępstwa seksualne – podłoże neurobiologiczne i socjologiczne	
• Przestępstwo w afekcie – podłoże neurobiologiczne i i socjologiczne	
• Przestępstwo popełnione z premedytacją – podłoże neurobiologiczne i socjologiczne	
• Uczenie się zachowań antysocjalnych i kryminalnych i zmiany epigenetyczne powstające pod wpływem środowiska w okresie niepełnoletności	
• Podłoże społeczne zachowań antysocjalnych i kryminalnych popełnianych wielokrotnie	
• Zachowania antysocjalne i kryminalne w przebiegu chorób i zaburzeń psychicznych	
• Neurobiologiczne i socjologiczne podłoże dyskryminacji, ksenofobii i rasizmu	
• Biologiczne i środowiskowe podłoże międzyplciowego zróżnicowania podatności na zachowania antysocjalne i kryminalne	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia modułu należy osiągnąć od 51 punktów do 150 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

bardzo dobra (5,0)	od 91 punktów do 150 punktów
dobra plus (4,5)	od 81 punktów do 90 punktów
dobra (4,0)	od 71 punktów do 80 punktów
dostateczna plus (3,5)	od 61 punktów do 70 punktów
dostateczna (3,0)	od 51 punktów do 60 punktów
niedostateczna (2,0)	poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)**
zaliczenie pisemne testowe	35-100
zadania indywidualne realizowane w trakcie zajęć (sprawdziany) - nieobowiązkowe	0-30
zadania indywidualne realizowane poza zajęciami (analizy przypadków itd.) - nieobowiązkowe	0-20

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Nazwa przedmiotu: Wykład humanistycznospołeczny: Klasycy myśli filozoficznej

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	do wyboru obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne /niestacjonarne
Rok studiów	I
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	75
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Wiesław Baryła, wbaryla@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	30/18	prof. dr. hab. Marek Piechowiak, mpiechowiak@swps.edu.pl

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> zna i rozumie wybrane paradygmaty humanistycznej wiedzy o człowieku 	PSJ_W27

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa
<p>1. Początki filozofii</p> <p>1.1. „Wszystko to ze zdziwienia...” Wprowadzenie: Filozofia i jej działy i źródła; podział dziejów.</p> <p>1.2. Filozofia przedsokratejska ze szczególnym uwzględnieniem filozofii Heraklita z Efezu i Parmenidesa z Elei.</p> <p>1.2.1. „Nic dwa razy się nie zdarza...” Czy aby na pewno nie?</p> <p>Heraklit: Dusza ludzka częścią kosmicznego logosu. Od Heraklita do stoików.</p> <p>1.2.2. „Naprawdę nie dzieje się nic i nie stanie się nic – aż do końca”</p> <p>Parmenides ojcem ontologii. Doniosłość ontologii i epistemologii dla badania i rozumienia świata.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Tatarakiewicz, W. (2004). <i>Historia filozofii</i>. Warszawa: PWN, t. 1, s. 128-129 (Stoicy: Poprzednicy; Twórcy); 132-135 (Stoicy: II.Etyka).
<p>2. Poznaj samego siebie! - Tyfon czy ostoja łagodności?</p> <p>Co konstytuuje człowieka? Uczucia czy rozum? Sokrates i Platon w sporze z sofistami: cztery płaszczyzny sporu.</p> <p>2.1. „Człowiek miarą wszystkich rzeczy” – Sofiści i Protagoras z Abdery. Sensualizm i doniosłość epistemologii dla ontologii, antropologii i etyki; „Manifest” Kalliklesa z Acharnów a Fryderyka Nietzschego „przewartościowanie wartości”.</p> <p>2.2. Sokrates i intelektualizm etyczny</p> <p>Racjonalizm i struktura systemu platońskiego.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Platon, <i>Obrona Sokratesa</i>, całość; dowolne wydanie, np. na portalu „Wolne lektury” (tam także wersja audio) • Fryderyk Nietzsche: <i>Tako rzecze Zaratustra</i>, dowolne wydanie (np. tłum. W. Berent, Warszawa 1914), „O człowieku wyższym”; tekst „Wolne lektury”, s. 138-143.
<p>3. Platon: Co to jest sprawiedliwość? Po co wychodzić z jaskini?</p> <p>Platońska psychologia (dusza jest jak zaprzęg; dusza jest jak państwo) i jej powiązanie z etyką (cnoty kardynalne). Życie dla innych fundamentem sprawiedliwości.</p> <p>Państwo i prawo w służbie człowiekowi.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Platon, Państwo, 514a-518d (mit jaskini – tekst na WU) • Platon, <i>Fajdros</i>, mit o duszy jako zaprzęgu (tekst na WU) • Piechowiak, M. (2004). Do Platona po naukę o prawach człowieka. W: J. Białocerkiewicz, M. • Balcerzak, A. Czeczko-Durlak (red.), <i>Księga jubileuszowa profesora Tadeusza Jasudowicza</i>. Toruń: Dom Organizatora, 333-352. Dostępne: https://www.researchgate.net/publication/230688418_Do_Platona_po_nauke_o_prawach_czlowieka
<p>4. Arystoteles: Człowiek zwierzęciem rozumnym. Typy poznania i podstawy rozumienia kultury (działy kultury i trzy fundamentalne wartości).</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Tatarakiewicz, W. (2004). <i>Historia filozofii</i>. Warszawa: PWN.

<p>5. Tomasz z Akwinu: Człowiek jest osobą ponieważ posiada godność. Wprowadzenie w filozofię średniowieczną. Tomasza z Akwinu modyfikacje metafizyki Arystotelesa i ich doniosłość dla rozumienia człowieka w społeczeństwie. Indywidualność fundamentem godności.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Piechowiak, M. (2011), Klasyczna koncepcja osoby jako podstawa pojmowania praw człowieka. Wokół Tomasza z Akwinu i Immanuela Kanta propozycji ugruntowania godności człowieka. W: P. Dardziński, F. Longchamps de Bérier, K. Szczucki (red.), <i>Prawo naturalne – natura prawa</i>, Warszawa: C. H. Beck, 3-20. Dostępne: • https://www.researchgate.net/publication/236972811_Klasyczna_koncepcja_osoby_jako_podstawa_pojmowania_praw_czlowieka_Wokol_Tomasza_z_Akwinu_i_Immanuela_Kanta_propozycji_ugruntowania_godnosci_czlowieka_Classical_Conception_of_Person_as_a_Basis_of_Under
<p>6. Ku nowożytności 6.1. Człowiek „węzłem świata” (copula mundi). Renesansowe koncepcje godności człowieka. 6.2. Czy jesteśmy w matriksie? – Kartezjusz i jego demon. Ogólna charakterystyka filozofii nowożytnej. Kartezjańska filozofia metodycznego wątpienia. Prymat metody naukowej a radykalny dualizm duszy i ciała (<i>res cogitans</i> a <i>res extensa</i>). Dualizm konsekwentny i okazjonalizm Malebranche’a.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Tatarkiewicz, W. (2004). <i>Historia filozofii</i>. Warszawa: PWN,
<p>7. John Locke: Czy zawsze jestem (byłem, będę) osobą? Osoba wytworem przeżyć psychicznych. Empiryzm i problem kryteriów bycia osobą. Co „buduje” podmiotowość człowieka? Współczesny utilitaryzm - Peter Singer i „nowe przykazania”.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Tatarkiewicz, W. (2004). <i>Historia filozofii</i>. Warszawa: PWN,
<p>8. „Niebo gwiazdzone nade mną i prawo moralne we mnie” (Immanuel Kant) Człowiek podmiotem moralnym. Przewrót kopernikański w filozofii. Przyroda jako wytwór człowieka. Problemy z prymatem metodologii w konstrukcji systemu filozoficznego. Struktura poznającego podmiotu i idea duszy. Imperatyw kategoryczny.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Tatarkiewicz, W. (2004). <i>Historia filozofii</i>. PWN, t. 3, s. 161-173 (I. Zagadnienie i metoda filozofii; II. Teoria poznania); 177-180 (IV. Etyka i estetyka).
<p>9. Egzystencjalizm: (a) Jean-Paul Sartre – człowiek twórcą samego siebie. Radość czy „młodość”? (b) Gabriel Marcel – Być czy mieć?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Tatarkiewicz, W. (2004). <i>Historia filozofii</i>. PWN, t. 3, s. 347-354 (Egzystencjalizm).
<p>10. Hans-Georg Gadamer: „Jestem mówiony!” – Człowiek tworem kultury. Hermeneutyka filozoficzna jako filozofia rozumienia. Transcendentalne warunki rozumienia. Prymat kultury i problemy z podmiotowością człowieka.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Tatarkiewicz, W. (2004). <i>Historia filozofii</i>. PWN.
<p>11. Meandry postmodernizmu i dekonstrukcji: Może dekonstrukcja języka pozwoli mi mówić?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Tatarkiewicz, W. (2004). <i>Historia filozofii</i>. Warszawa: PWN.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

ZALICZENIE PRZEDMIOTU wymaga otrzymania przez studenta **co najmniej 51 pkt**, maksymalna liczba punktów jaką można uzyskać – **100**.

SKALA OCEN:

51 – 60 – oznacza 3 (dostateczny)

61 – 70 – oznacza 3+ (dostateczny plus)

71 – 80 – oznacza 4 (dobry)

81 – 90 – oznacza 4+ (dobry plus)

91 – 100 – oznacza 5 (bardzo dobry)

Sposób weryfikacji efektów uczenia się	Punktacja* (min-max)
Testowy sprawdzian wiedzy	(51-100)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

SEMESTR III

Nazwa przedmiotu: Psychologia osobowości

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	2
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	150
Koordynator przedmiotu	dr hab. prof. Uniwersytetu SWPS Romana Kadzikowska-Wrzosek rkadzikowska-wrzosek@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący
wykład	30/24	
ćwiczenia	24/18	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student ma wiedzę na temat klasycznych i współczesnych teorii osobowości. Student zna i rozumie pojęcia teoretyczne psychologii osobowości i ich rolę w wyjaśnianiu zachowań człowieka. Student zna i rozumie podstawowe paradygmaty badawcze w psychologii osobowości. 	PSJ_W13
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student posługuje się podstawową terminologią stosowaną w psychologii osobowości. 	PSJ_U1 PSJ_U3

	<ul style="list-style-type: none"> Student opisuje i wyjaśnia zachowania człowieka, wykorzystując wiedzę z zakresu psychologii osobowości, potrafi powiązać tę wiedzę z podejściem badawczym oraz wskazać implikacje praktyczne. 	PSJ_U9
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy z zakresu psychologii osobowości w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych Student refleksyjnie i krytycznie posługuje się wiedzą z zakresu psychologii osobowości. 	PSJ_K1 PSJ_K8

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa
<p>Temat 1. Kontrowersja „osoba – sytuacja” Pojęcie spójności zachowania i jej rodzaje. Kontrowersje wokół problemu spójności zachowania i próby rozwiązania tego problemu.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Oleś, P.K. (2020). Wprowadzenie do psychologii osobowości. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. [Rozdział 10]
<p>Temat 2. Przedmiot badań i podstawowe pojęcia psychologii osobowości Treść i zakres pojęcia osobowość. Idiograficzne i nomotetyczne podejście do badań osobowości. Podstawowe pytania psychologii osobowości. Osobowość jako układ dyspozycji i jako system mechanizmów psychologicznych. Główne orientacje filozoficzne w psychologii osobowości.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania</i>. Kraków: Wydawnictwo UJ. [Rozdział 1 - strony 5-32, oraz Rozdział 2]
<p>Temat 3. Humanistyczne koncepcje osobowości Dążenie do rozwoju i samourzeczywistnienia. Teoria autodeterminacji według Deciego i Ryana oraz teoria przepływu według Csikszentmihalyia jako kontynuacja idei psychologii humanistycznej.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania</i>. Kraków: Wydawnictwo UJ. [Rozdział 5 oraz Rozdział 6]
<p>Temat 4. Poznawcze podejście w badaniu osobowości Teoria konstruktów osobistych Kelly’ego i teoria społecznego uczenia się Rottera. Schematy, atrybucje, przekonania jako poznawcze składniki osobowości</p>	<ul style="list-style-type: none"> Oleś, P.K. (2018). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości. Wydanie nowe</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. [Rozdział 8]
<p>Temat 5. Teorie cechowe Cechy jako składniki osobowości. Czym jest cecha i jaki jest jej status: Psychologia cech Allporta: cechy indywidualne i wspólne. Czynnikiowa teoria cech Cattella. Trójczynnikiowy model osobowości Eysencka</p>	<ul style="list-style-type: none"> Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania</i>. Kraków: Wydawnictwo UJ. [Rozdział 13]
<p>Temat 6. Pięcioczynnikowy Model osobowości</p>	<ul style="list-style-type: none"> Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania</i>. Kraków: Wydawnictwo UJ. [Rozdział 13]
<p>Temat 7. Teorie uczenia się społecznego Teoria społeczno-poznawcza Bandury. Uczenie się przez obserwację, rola poczucia własnej skuteczności, cele jako standardy samoregulacji.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Oleś, P.K. (2018). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości. Wydanie nowe</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. [Rozdział 12 oraz Rozdział 13]

<p>Temat 8. Podejście społeczno-poznawcze Krytyka teorii cech, poznawczo -afektywny model osobowości w ujęciu Mischela, rola procesów uczenia w rozwoju osobowości.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania</i>. Kraków: Wydawnictwo UJ. [Rozdział 12 oraz Rozdział 13]
<p>Temat 9. Próby integracji wiedzy z zakresu psychologii osobowości Koncepcja poziomów osobowości McAdamsa i Mądrzyckiego Model integracji według pięcioczynnikowej teorii osobowości McCrae i Costy - porównanie i ocena.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania</i>. Kraków: Wydawnictwo UJ. [Rozdział 13]
<p>Temat 10. Osobowość a działanie Cele i plany działania. Koncepcja planów życiowych Mądrzyckiego. Projekty osobiste Little'a i zadania życiowe Cantor</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Pervin, L.A. (2002) <i>Psychologia osobowości</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne., s.287-309.
<p>Temat 11. Koncepcja życiowych dążeń Emmons Geneza celów i różnice indywidualne w zakresie ich właściwości formalnych oraz treści a dobrostan.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Pervin, L.A. (2002) <i>Psychologia osobowości</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne., s.287-309.
<p>Temat 12. Proces działania w ujęciu współczesnej psychologii W jaki sposób przechodzimy od myślenia do działania. Model Fishbeina i Ajzena. Fazy procesu działania według Gollwitzera.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Kadzikowska-Wrzosek, R.(2011). Subiektywna ocena postępu w realizacji celu: Wpływ implementacji intencji i różnic indywidualnych w sposobie formułowania celów oraz sile woli. <i>Psychologia Społeczna</i>, 1(16), tom 6 s. 49–66. ● Łuszczynska, A. (2004). <i>Zmiana zachowań zdrowotnych. Dlaczego dobre chęci nie wystarczają</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, s.22-61.
<p>Temat 13. Siła woli jako zmienna zróżnicowania indywidualnego oraz siła woli w ujęciu procesualnym. Proces samoregulacji w ujęciu Baumeistera</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Baumeister, R.F. (2004). Wyczerpywanie się ego i funkcja wykonawcza Ja. W: A. Tesser, R. B. Felson, J. M. Suls (red.). <i>Ja i tożsamość</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. ● Kadzikowska-Wrzosek, R.(2013). <i>Siła woli. Autonomia, samoregulacja i kontrola działania</i> Sopot: Wydawnictwo Smak Słowa, s.41-73.
<p>Temat 14. Mechanizmy kontroli działania w ujęciu Kuhla Orientacja na stan vs. na działanie a procesy regulacji afektu. Regulacja zgodna z celem a regulacja zgodna z Ja.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Kadzikowska-Wrzosek, R.(2013). <i>Siła woli. Autonomia, samoregulacja i kontrola działania</i> Sopot: Wydawnictwo Smak Słowa, s.96-118.
<p>Temat 15. Rola postaw rodzicielskich w kształtowaniu zdolności do samoregulacji</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Kadzikowska-Wrzosek, R.(2011). Postawy rodzicielskie a zdolności w zakresie samoregulacji: wychowawcze uwarunkowania gratyfikacji podstawowych potrzeb, internalizacji standardów oraz siły woli. <i>Psychologia Rozwojowa</i>, XVI, 4, 89-108. ● Marszał-Wiśniewska, M. (201). Wychowawcze uwarunkowania orientacji na stan: jak można nie wykształcić silnej woli. <i>Przegląd Psychologiczny</i>, 44, 4, 479-494.

Ćwiczenia	
<p>Temat 1. Czym jest osobowość? Co daje znajomość psychologii osobowości? Znaczenie wiedzy o strukturach, dynamice, wzroście i rozwoju oraz psychopatologii i terapii.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Cervone, D., Pervin, L. A. (2010). <i>Osobowość. Teoria i badania</i>. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. [Rozdział 1]
<p>Temat 2. Psychodynamiczne podejście do osobowości Założenia psychoanalizy. Nieświadomość i zasada determinizmu psychicznego. Metateoria psychoanalizy: model topograficzny, strukturalny, dynamiczny, ekonomiczny oraz rozwojowy. Ocena psychoanalizy jako koncepcji człowieka oraz teorii naukowej.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Oleś, P.K. (2018). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości. Wydanie nowe</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. [Rozdział 2 oraz Rozdział 4.1] ● McWilliams, N. (2009). <i>Diagnoza psychoanalityczna</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. (rozdz. 3 Poziomy rozwojowe organizacji osobowości).
<p>Temat 3. Psychologia analityczna C. G. Junga Funkcje i postawy psychiczne jako podstawa dla rozwoju osobowości. Typy psychologiczne. Nieświadomość zbiorowa i indywidualna a rozwój mechanizmów regulacji psychicznej. Warunki prawidłowego kształtowania się osoby. Rola archetypów w rozwoju osobowości.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Cervone, D., Pervin, L. A. (2010). <i>Osobowość. Teoria i badania</i>. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. [Rozdział 4: Teoria psychodynamiczna Freuda: zastosowania, pokrewne koncepcje teoretyczne i współczesne badania] ● Dudek, Z. W. (2006). <i>Podstawy psychologii Junga. Od psychologii głębi do psychologii integralnej</i>. Warszawa: ENETEIA. [Rozdział 2: Typy i funkcje psychologiczne. Ekstrawersja i introwersja]
<p>Temat 4. Osobowość w ujęciu psychologii humanistycznej. Motywacyjne składniki osobowości Istota przełomu humanistycznego dla rozumienia dynamiki rozwoju osobowości. Znaczenie bezwarunkowej akceptacji dla rozwoju osobowości według C. Rogersa.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Oleś, P.K. (2018). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości. Wydanie nowe</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. [Rozdział 5 oraz Rozdział 11.2]
<p>Temat 5. Uczeniowe ujęcie osobowości Główne założenia teorii uczenia się: idea determinizmu środowiskowego. Geneza zaburzeń osobowości według ujęć uczeniowych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania</i>. Kraków: Wydawnictwo UJ. [Rozdział 10] ● Dollard, J., Miller, N. (1967). <i>Osobowość i psychoterapia. Analiza w terminach uczenia się, myślenia i kultury</i>. Warszawa: PWN, s. 32-63 i 150-185.
<p>Temat 6. Teoria konstruktów osobistych G. Kelly'go Pojęcie konstruktów osobistych. Zasada alternatywizmu konstruktywnego. Relacja między funkcjonowaniem systemu konstruktów a uczuciami takimi jak: lęk, strach, zagrożenie.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania</i>. Kraków: Wydawnictwo UJ. [Rozdział 11]
<p>Temat 7. Ujęcie poznawcze. Ile jest ja w osobowości? Rozbieżności w systemie Ja i ich znaczenie regulacyjne.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Bąk, W. (2018). <i>Standardy Ja. Hierarchiczny model samowiedzy</i>. Warszawa: Wydawnictwo Liberi Libri [Rozdział 1] ● Oleś, P.K. (2018). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości. Wydanie nowe</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. [Rozdział 9.2]

<p>Temat 8. Ujęcie narracyjne. Ile jest ja w osobowości? W ilu „głosach” wyraża się osobowość? Integracyjna funkcja narracyjnej tożsamości w teorii McAdamsa oraz teoria „dialogowego ja” Hermansa jako podejście podkreślające wartość zróżnicowania perspektyw narracji.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Budziszewska, M. (2013). Wywiad biograficzny Dana McAdamsa – adaptacja polska i niektóre możliwości interpretacyjne. <i>Przegląd Psychologiczny</i>, 3, s. 347-362. • Oleś, P.K. (2018). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości. Wydanie nowe.</i> Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. [Rozdział 12.2] <p>Dla chętnych:</p> <ul style="list-style-type: none"> • McAdams, D. P. (2001). The psychology of life stories. <i>Review of General Psychology</i>, 5, 100-122. • Hermans, H. J. M. (2005). The self as a theater of voices: Disorganization and reorganization of a position repertoire. <i>Journal of Constructivist Psychology</i>, 19, 147-169.
<p>Temat 9. Ujęcie społeczno-poznawcze. Charakterystyczne adaptacje. Przekonania na temat siebie i świata oraz ich rola w regulacji zachowania</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Oleś, P.K. (2018). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości. Wydanie nowe.</i> Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. [Rozdział 9.1]
<p>Temat 10. Osobowość a stres i zdrowie</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Ogińska-Bulik, N. i Juczyński, Z. (2008). <i>Osobowość stres a zdrowie.</i> Warszawa: Difin. [Rozdziały 3, 4 i 5].
<p>Temat 11. Porównywanie głównych teorii osobowości</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania.</i> Kraków: Wydawnictwo UJ. [Rozdział 15] oraz (wcześniej wymieniona) literatura obowiązkowa do wykładu i ćwiczeń z całego semestru

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

PRZELICZANIE PUNKTÓW NA OCENĘ:

ZALICZENIE PRZEDMIOTU wymaga otrzymania przez studenta **co najmniej 51 pkt**, maksymalna liczba punktów jaką można uzyskać – **100**.

SKALA OCEN:

- 51 – 60 – oznacza 3 (dostateczny)
- 61 – 70 – oznacza 3+ (dostateczny plus)
- 71 – 80 – oznacza 4 (dobry)
- 81 – 90 – oznacza 4+ (dobry plus)
- 91 – 100 – oznacza 5 (bardzo dobry)

Sposób weryfikacji efektów uczenia (zadania zaliczeniowe na ćwiczeniach)	Punkcja* (min-max)
Sprawdzian testowy	(21-40)
Ćwiczenia: (1) Kolokwium na koniec semestru.	(21-40)
Ćwiczenia: (2) „Małe studium przypadku” – wyczerpująca odpowiedź na pytania do krótkiego opisu	(5-10)

<p>przypadku, przygotowane przez wykładowcę. Podczas zajęć pojawi się kilka takich zestawów pytań w temacie danych zajęć.</p> <p>(3) „Duże studium przypadku” - zadanie polega na Przygotowaniu referatu (prezentacji) będącego porównawczą analizą osobowości wybranej postaci z literatury lub filmu pod kątem dwóch dowolnie wybranych przez studentkę lub studenta podejść teoretycznych do osobowości.</p>	(5-10)
---	--------

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Psychologia poznawcza

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	Stacjonarne, niestacjonarne
Rok studiów	II
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	150
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	Prof. dr hab. Tomasz Maruszewski tmarusze@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	30/24	
ćwiczenia	24/18	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> zna pojęcia w zakresie procesów poznawczych zna aktualne teorie w zakresie procesów poznawczych zna metody badawcze w zakresie procesów poznawczych dostrzega powiązania poszczególnych procesów poznawczych między sobą rozumie znaczenie procesów poznawczych dla codziennego funkcjonowania w różnych sytuacjach 	PSJ_W12
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> potrafi formułować problemy badawcze z obszaru psychologii poznawczej opisuje, analizuje i interpretuje zachowania człowieka, wykorzystując wiedzę z zakresu procesów poznawczych posługuje się terminologią stosowaną w psychologii procesów poznawczych 	PSJ_U1 PSJ_U3 PSJ_U9
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> refleksyjnie i krytycznie posługuje się wiedzą dotyczącą procesów poznawczych, jest świadomy ograniczeń epistemologicznych psychologii poznawczej poddaje krytycznej refleksji cele własne i zespołowe oraz sposoby ich osiągnięcia 	PSJ_K2 PSJ_K8

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa
Czym zajmuje się psychologia poznawcza?	<ul style="list-style-type: none"> Maruszewski, T. (2016). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. Gdańsk: GWP.
W jaki sposób spostrzegamy świat?	<ul style="list-style-type: none"> Maruszewski, T. (2016). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. Gdańsk: GWP.
Natura i funkcje uwagi	<ul style="list-style-type: none"> Maruszewski, T. (2016). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. Gdańsk: GWP.
Rozumienie pamięci – zdolność czy proces?	<ul style="list-style-type: none"> Maruszewski, T. (2016). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. Gdańsk: GWP.
Czym jest wyobraźnia?	<ul style="list-style-type: none"> Maruszewski, T. (2016). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. Gdańsk: GWP.
Czym są pojęcia, jak są tworzone?	<ul style="list-style-type: none"> Maruszewski, T. (2016). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. Gdańsk: GWP.
Czym jest myślenie?	<ul style="list-style-type: none"> Maruszewski, T. (2016). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. Gdańsk: GWP.
Strategie rozwiązywania problemów	<ul style="list-style-type: none"> Maruszewski, T. (2016). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. Gdańsk: GWP.

Pamięć autobiograficzna i jej zaburzenia	<ul style="list-style-type: none"> ● Maruszewski, T. (2008). Sopot: Smak Słowa
Orientacja we własnych emocjach	<ul style="list-style-type: none"> ● Maruszewski, T., Ścigała E. (1998). Emocje – aleksytymia – poznanie. Poznań: Humaniora
Społeczne uwarunkowania pamięci	<ul style="list-style-type: none"> ● Maruszewski, T. (2020). Gdzie podziewa się nasza pamięć. Sopot: Smak Słowa

Ćwiczenia	Literatura obowiązkowa
Psychologia poznawcza w relacji do innych dziedzin psychologii	<ul style="list-style-type: none"> ● Maruszewski, T. (2016). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. Gdańsk: GWP. ● Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza</i>. Warszawa: PWN.
Spostrzeganie	<ul style="list-style-type: none"> ● Maruszewski, T. (2016). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. Gdańsk: GWP. ● Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza</i>. Warszawa: PWN.
Uwaga	<ul style="list-style-type: none"> ● Maruszewski, T. (2016). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. Gdańsk: GWP. ● Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza</i>. Warszawa: PWN.
Różne typy pamięci	<ul style="list-style-type: none"> ● Maruszewski, T. (2016). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. Gdańsk: GWP. ● Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza</i>. Warszawa: PWN.
Pojęcia	<ul style="list-style-type: none"> ● Maruszewski, T. (2016). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. Gdańsk: GWP. ● Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza</i>. Warszawa: PWN.
Myślenie i rozwiązywanie problemów	<ul style="list-style-type: none"> ● Maruszewski, T. (2016). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. Gdańsk: GWP. ● Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza</i>. Warszawa: PWN.
Poznawcza psychologia starzenia się	<ul style="list-style-type: none"> ● Maruszewski, T. (2016). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. Gdańsk: GWP. ● Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza</i>. Warszawa: PWN.
Decyzje	<ul style="list-style-type: none"> ● Maruszewski, T. (2016). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. Gdańsk: GWP. ● Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza</i>. Warszawa: PWN.
Twórczość i jej wyznaczniki	<ul style="list-style-type: none"> ● Nęcka, E. (2012). <i>Psychologia twórczości</i>. Gdańsk, GWP
Pojęcie (nie)świadomości	Literatura zostanie wskazana przez prowadzących
Rola emocji w poznaniu	Literatura zostanie wskazana przez prowadzących

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

ZALICZENIE PRZEDMIOTU wymaga otrzymania przez studenta **co najmniej 51 pkt**, maksymalna liczba punktów jaką można uzyskać – **100**.

SKALA OCEN:

51 – 60 – oznacza 3 (dostateczny)

61 – 70 – oznacza 3+ (dostateczny plus)

71 – 80 – oznacza 4 (dobry)

81 – 90 – oznacza 4+ (dobry plus)

91 – 100 – oznacza 5 (bardzo dobry)

Sposób weryfikacji efektów uczenia (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (min-max)
sprawdzian pisemny	(31-60)
Zadania związane z problematyką analizowaną na ćwiczeniach – wykonywanie prostych badań procesów poznawczych	(20-40)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Podstawy metodologii i statystyki

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	2
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	8
Całkowita liczba godzin pracy studenta	200
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Wiesław Baryła, wbaryla@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
Wykład	30/24	
Ćwiczenia	24/18	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> zna podstawowe pojęcia z zakresu metodologii badań eksperymentalnych i korelacyjnych, ma podstawową wiedzę na temat metod i planów badawczych w psychologii, zna wybrane zagadnienia statystyki opisowej i indukcyjnej, rozumie współzależności zachodzące między wymaganiami metodologicznymi a wymaganiami etycznymi w prowadzeniu badań. 	PSJ_W22
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> potrafi opracować statystycznie wyniki prostych badań eksperymentalnych i korelacyjnych, 	PSJ_U9

	<ul style="list-style-type: none"> • potrafi posługiwać się wybranym pakietem statystycznym. 	
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • jest świadomy ograniczeń związanych z korzystaniem z empirycznych źródeł wiedzy, • jest przekonany o konieczności przestrzegania zasad etycznych w badaniach naukowych. 	PSJ_K8

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>1. Wprowadzenie do zagadnień metodologii badań psychologicznych. Problemy i hipotezy badawcze. Naukowa metoda poznania rzeczywistości. Podstawowe zasady krytycznego myślenia. Cele psychologii, jako nauki. Dlaczego psychologia powinna używać podejścia empirycznego? Źródła problemów badawczych. Zdrowy rozsądek, intuicja i doświadczenie potoczne jako źródła wiedzy psychologicznej. Do czego przydać się może rozumienie metodologii badań psychologicznych i statystyki? Pytania badawcze. Klasyfikacja problemów badawczych. Hipotezy, zmienne, manipulacje i wskaźniki. Klasyfikacja hipotez badawczych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Shaughnessy, J. Zechmeister, E., Zechmeister J. (2002). <i>Metody badawcze w psychologii</i>. GWP.
<p>2. Konceptualizacja badania. Zmienne i ich operacjonalizacja Pomiar zmiennych i manipulacja eksperymentalna. Logika i etapy procedury operacjonalizacji. Klasyfikacja zmiennych i ich wskaźników. Rodzaje skal pomiarowych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Babbie, E. (2003). <i>Badania społeczne w praktyce</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. • Shaughnessy, J. Zechmeister, E., Zechmeister J. (2002). <i>Metody badawcze w psychologii</i>. GWP. • Brzeziński, J. (2005). <i>Metodologia badań psychologicznych</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN
<p>3. Wybór modelu badawczego - paradygmat eksperymentalny.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Shaughnessy, J. Zechmeister, E., Zechmeister J. (2002). <i>Metody badawcze w psychologii</i>. GWP.
<p>4. Wybór modelu badawczego - paradygmat korelacyjny. Opisowe metody badań: obserwacja Obserwacje bez interwencji i z interwencją. Rejestracja zachowań. Analiza danych obserwacyjnych. Problemy w przeprowadzaniu badań obserwacyjnych. Opisowe metody badań: badania korelacyjne Specyfika badań korelacyjnych. Miary używane w badaniach korelacyjnych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Shaughnessy, J. Zechmeister, E., Zechmeister J. (2002). <i>Metody badawcze w psychologii</i>. GWP. • Cronbach, L. J. (2006). Dwa nurty psychologii naukowej. W: J. Brzeziński (red.), <i>Metodologia badań psychologicznych. Wybór tekstów</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN.

<p>5. Próba i jej dobór. Dobór osób do badań korelacyjnych. Sondáže reprezentatywne.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Brzeziński, J. (2005). <i>Metodologia badań psychologicznych</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN (str. 343-346). • Shaughnessy, J. Zechmeister, E., Zechmeister J. (2002). <i>Metody badawcze w psychologii</i>. GWP.
<p>6. Podstawy wnioskowania statystycznego.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Shaughnessy, J. Zechmeister, E., Zechmeister J. (2002). <i>Metody badawcze w psychologii</i>. GWP.
<p>7. Statystyka opisowa.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Bedyńska, S., i Cypryańska, M. (2013). <i>Statystyczny drogowskaz. Tom 1</i>. Warszawa: Sedno/SWPS. • Shaughnessy, J. Zechmeister, E., Zechmeister J. (2002). <i>Metody badawcze w psychologii</i>. GWP.
<p>8. Wybrane zagadnienia testów statystycznych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Bedyńska, S., i Cypryańska, M. (2013). <i>Statystyczny drogowskaz. Tom 1</i>. Warszawa: Sedno/SWPS. • Shaughnessy, J. Zechmeister, E., Zechmeister J. (2002). <i>Metody badawcze w psychologii</i>. GWP..
<p>9. Etyka badań psychologicznych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Shaughnessy, J. Zechmeister, E., Zechmeister J. (2002). <i>Metody badawcze w psychologii</i>. GWP. • Brzeziński, J. i Toeplitz-Winiewska, M. (red.). (2004). <i>Etyczne dylematy psychologii</i>. Academica Wydawnictwo SWPS (224-268).

Ćwiczenia	Literatura obowiązkowa
<p>1. Pomiar w psychologii i opis statystyczny zmiennych. Poziomy pomiaru zmiennych w psychologii (nominalny, porządkowy, przedziałowy). Struktura zbioru danych w pakiecie SPSS. Zapoznanie z pakietem IBM Imago Pro (SPSS): dane, wyniki, przekształcenia; zapisywanie danych, wyników i przekształceń do pliku. Opis zbioru danych w SPSS, etykiety zmiennych i danych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Bedyńska, S., Cypryańska, M. (red.) (2013). <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i>. Warszawa: Wydawnictwo SWPS „Academica” (str. 17-82).
<p>2. Podstawowe operacje na danych i przekształcenia danych. Odwracanie skali kodowania zmiennej. Rekodowanie pojedynczych zmiennych, kategoryzacja, automatyczna kategoryzacja. Obliczanie średnich, mediany, sumy, odchylenia standardowego z wielu zmiennych; inne przekształcenia algebraiczne na zmiennych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Bedyńska, S., Cypryańska, M. (red.) (2013). <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i>. Warszawa: Wydawnictwo SWPS „Academica” (str. 47-82 i 113-132).
<p>3. Wskaźniki opisowe dla zmiennych i ich interpretacja. Częstości. Statystyki parametryczne i nieparametryczne miary tendencji centralnej i zmienności. Miary skośności i kurtozy.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Bedyńska, S., Cypryańska, M. (red.) (2013). <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i>. Warszawa: Wydawnictwo SWPS „Academica” (str. 83-112).
<p>4. Wprowadzenie do wnioskowania statystycznego.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Babbie, E. (2004). <i>Badania społeczne w praktyce</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN (str. 497-510).

5. Testy różnic między średnimi - test t-Studenta dla grup zależnych i niezależnych.	<ul style="list-style-type: none"> • Bedyńska, S., Cypryńska, M. (red.) (2013). <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i>. Warszawa: Wydawnictwo SWPS „Academica” (str. 159-193)
6. Testy różnic między średnimi – test t-Studenta dla jednej próby i testy nieparametryczne.	<ul style="list-style-type: none"> • Bedyńska, S., Cypryńska, M. (red.) (2013). <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i>. Warszawa: Wydawnictwo SWPS „Academica” (str. 159-193)
7. Współczynniki korelacji i kontyngencji.	<ul style="list-style-type: none"> • Bedyńska, S., Cypryńska, M. (red.) (2013). <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i>. Warszawa: Wydawnictwo SWPS „Academica” (str. 197-222).
8. Wprowadzenie do regresji liniowej.	<ul style="list-style-type: none"> • Bedyńska, S., Cypryńska, M. (red.) (2013). <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i>. Warszawa: Wydawnictwo SWPS „Academica” (str. 223-233).
9. Doskonalenie dotychczas zdobytej wiedzy i umiejętności. Kolokwium próbne.	<ul style="list-style-type: none"> • Bedyńska, S., Cypryńska, M. (red.) (2013). <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i>. Warszawa: Wydawnictwo SWPS „Academica” (str. 159-233)
10. Praktyczny sprawdzian wiedzy i umiejętności.	<ul style="list-style-type: none"> • Bedyńska, S., Cypryńska, M. (red.) (2013). <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i>. Warszawa: Wydawnictwo SWPS „Academica” (str. 159-233)
11. Poprawa praktycznego sprawdzianu wiedzy i umiejętności.	<ul style="list-style-type: none"> • Bedyńska, S., Cypryńska, M. (red.) (2013). <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i>. Warszawa: Wydawnictwo SWPS „Academica” (str. 17-233)

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Sprawdzian testowy	(21-40)
Prace domowe/zadania wykonywane w trakcie zajęć Praktyczny sprawdzian wiedzy i umiejętności	(11-20) (21-40)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania, np. za zadania domowe trzeba mieć minimum 11 punktów aby zaliczyć moduł.

Nazwa przedmiotu: Obszary zastosowań psychologii

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	II
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Agnieszka Popławska; apoplawska1@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
e-learning	12/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Zna możliwości zastosowania psychologii oraz rozumie specyfikę pracy psychologa w różnych obszarach i specjalnościach. Wie jakiego rodzaju ścieżki rozwoju pozwalają uzyskać uprawnienia lub kompetencje potrzebne specjalistom pracującym w poszczególnych obszarach. Wie z jakiego rodzaju wyzwaniami zawodowymi stykają się w swojej pracy przedstawiciele poszczególnych specjalności psychologicznych. 	PSJ_W3 PSJ_W8
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Potrafi zaplanować sobie pracę; potrafi zarządzać swoim czasem pracy. 	PSJ_U2
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Potrafi identyfikować sytuacje, w których wiedza i kompetencje psychologa danej specjalności mogą być pomocne w rozwiązywaniu problemów. Potrafi identyfikować okazje do rozwoju zawodowego i korzystać z nich w budowaniu swojego profilu kompetencji. 	PSJ_K6

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

E-learning	Literatura obowiązkowa
<p>Psychologia kliniczna</p> <ul style="list-style-type: none"> zakres zainteresowań psychologii klinicznej, omówienie roli psychologa, psychologia klinicznego, psychoterapeuty i innych certyfikowanych specjalistów, wprowadzenie do koncepcji i modeli w psychologii klinicznej z kim i jak pracuje psycholog kliniczny – grupy odbiorców usług psychologicznych, rola diagnozy psychologicznej, typy pomocy psychologicznej 	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> Bednarek, D. (2016). Zawód psycholog. Regulacje prawne i etyka zawodowa. Warszawa: PWN. (rozdział 1. Zawód psychologa w świetle prawa; str. 19-56). Kubitsky, J. (2017). Pomóc i samemu przeżyć. Poradnik psychoterapeuty. Warszawa: Wydawnictwo PZWL. (rozdział TERAPEUTA; str. 11-50) Milska-Wrzosińska, Z. (red.) (2018). Psychoterapia dziś. Rozmowy. Warszawa: PWN. (rozdział XV Droga do zawodu; str 299-311). Lauveng, A. (2009). Niepotrzebna jak róża. Sopot: Smak słowa. (rozdział Niepotrzebna jak róża; str 13-29). Podgrodzka-Niell, M., Ryszkowa, M. (2014). Stygmatyzacja na drodze zdrowienia w chorobach psychicznych – czynniki związane z funkcjonowaniem społecznym. Psychiatria Polska, 48(6), 1201–1211. <p>Literatura dodatkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> Janusz, B., Drożdżowicz, L. (2013). Śmierć i żałoba w rodzinie. Oddziaływania terapeutyczne. Psychoterapia, 2, 45-54. Trzebińska, E., Filipiak, M. (2015). Rola doświadczenia klinicznego w diagnozie zdrowia psychicznego. Roczniki psychologiczne, XVIII, 1, 61-78.

	<ul style="list-style-type: none"> ● Jacob, G., Lieb, K., Berger, M. (2019). Trudne dialogi. Rozmowy psychiatrów i psychoterapeutów z pacjentami. Wrocław: Edra. (rozdział 5.2. Pacjent przemilcza problemy ze wstydu; str. 76-78)
<p>Psychologia w biznesie i organizacjach</p> <ul style="list-style-type: none"> ● czym zajmuje się psychologia organizacji i pracy – czym zajmuje się psycholog w organizacjach; jak wygląda praca psychologia w biznesie, kluczowe kompetencje psychologia biznesu ● psychologia kariery i rozwoju pracownika – klasyczne i współczesne teorie kariery ● psychologia pracy – praca ludzka i jej analiza, praca emocjonalna ● psychologia organizacji – metafory organizacji, tożsamość organizacji i przywiązanie organizacyjne, różnorodność w organizacji ● psychologia marketingu i reklamy – zastosowanie psychologii w marketingu i reklamie, procesy poznawcze i emocjonalne w reklamie, badania marketingowe ● psychologia ekonomiczna ● psychologia konsumenta – decyzje konsumenckie, trendy w zachowaniach konsumentów, postawy konsumenckie 	<p>Literatura do kursu, obowiązkowa (konkretne strony w plikach):</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Rożnowski, B., Fortuna, P. (2020). Psychologia biznesu. Psychologia w biznesie. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. ● Ratajczak, Z. (2007). Psychologia pracy i organizacji. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
<p>Psychologia rozwojowo-kliniczna dzieci i młodzieży</p> <ul style="list-style-type: none"> ● zastosowania psychologii rozwoju w specjalności klinicznej dzieci i młodzieży ● Primum non nocere, czyli czego psychologia rozwoju uczy w kontekście etyki badań ● emocje - królewska droga do poznania społecznego – wczesny rozwój emocjonalno-społeczny, rozumowanie sensoryczno-motoryczne, symptomy zaburzenia rozwoju ● kojący dotyk - odkrycie miłości – etologia przywiązania, mechanizmy i wzorce ● fizjologia i psychologia snu ● rozwój moralny 	<p>Literatura do kursu, obowiązkowa (konkretne strony w plikach):</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Robert Goodman, Stephen Scott (2000/03): Psychiatria dzieci i młodzieży. Wrocław: Urban&Partner. ● Bee H. (2004). Psychologia rozwoju człowieka. Poznań: Zysk i spół. ● Schaffer R, Keep K (2010/2015). Psychologia rozwoju. Od dzieciństwa do dorosłości. Gdańsk: Harmionia Universalis. ● Grzegorzewska I., Cierpiałkowska L., Borkowska A.R. (red.) (2020). Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży. Warszawa: PWN.

<ul style="list-style-type: none"> ● Mój ból jest większy niż twój - o egocentryzmie rozwojowo i klinicznie 	
<p>Psychoseksuologia</p> <ul style="list-style-type: none"> ● wprowadzenie - czym się zajmuje psychoseksuologia ● fizjologia seksualności i wpływ psychiki na nią ● motywacje seksualne ● pożądanie seksualne – praca z zaburzeniami ● podniecenie fizjologiczne i problemy z podnieceniem ● orgazm i problemy z orgazmem 	<p>Wszystkie źródła literaturowe, o których przeczytanie będą proszeni studenci, będą zamieszczone w materiałach na kursie elearningowym.</p>
<p>Psychologia sądowa</p> <ul style="list-style-type: none"> ● wprowadzenie w tematykę modułu, obszary zastosowań w praktyce ● psychologia a prowadzenie śledztwa ● psychologia a prawo karne – opiniowanie ● psychologia a sprawy nieletnich ● psychologia a sprawy rodzinne i cywilne ● psychologia penitencjarna 	<p>Rode, Dukąta, Kabzińska, Zalewska-Łunkiewicz (2020). Kliniczna psychologia sądowa. Rozdział 1 (str. 15-53)</p>
<p>Psychologia sportu</p> <ul style="list-style-type: none"> ● wprowadzenie - komu służy psychologia sportu? ● zagadnienia społeczne i kliniczne w psychologii sportu ● psychologia sportu dzieci i młodzieży ● trening mentalny w sporcie 	<p>Wszystkie źródła literaturowe, o których przeczytanie będą proszeni studenci, będą zamieszczone w materiałach na kursie elearningowym.</p>
<p>Psychologia edukacyjna</p> <ul style="list-style-type: none"> ● czym zajmuje się psycholog edukacyjny? ● wyzwania psychologa szkolnego ● specyficzne potrzeby edukacyjne: między psychologią a pedagogiką ● psycholog wobec przemocy w szkole ● psycholog edukacyjny wobec nauczycieli ● edukacja alternatywna (szkoła demokratyczna) 	<p>Wszystkie źródła literaturowe, o których przeczytanie będą proszeni studenci, będą zamieszczone w materiałach na kursie elearningowym.</p>
<p>Psychologia w negocjacjach</p> <ul style="list-style-type: none"> ● wprowadzenie do negocjacji ● fazy negocjacji ● strategie negocjacji ● manipulacja i taktyki w negocjacjach ● techniki radzenia sobie z manipulacjami i okiełznanie konfliktu ● fiasko negocjacji - i co dalej? ● istota negocjacji - kim jest dobry negocjator 	<p>Literatura do kursu, podstawowa (konkretne strony w plikach):</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Opracowanie zbiorowe, „Sztuka prowadzenia zwycięskich negocjacji”, ICAN 2013 ● Niemczyk, A., Kędzierski, M. (2014). „O negocjacjach i negocjatorach. Poradnik praktyka”. Gliwice: Wydawnictwo Helion ● Fisher, R., Ury, W., Patton, B. (2007). „Dochodząc do TAK”. Warszawa: PWE II wyd. ● Rządca, R., A., Wujec, P. (2001). „Negocjacje”. Warszawa: PWE ● Ury, W. (2013). „Odchodząc od NIE”. Warszawa: PWE ● Cialdini, R. B. (2010). „Wywieranie wpływu na ludzi. Teoria i praktyka”. Gdańsk: GWP

	<ul style="list-style-type: none"> • Dawson, R. (2007). „Sekrety negocjacji dla biznesmenów”. Warszawa: MT Biznes <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Prasa Harvard Business Review
<p>Kariera naukowo-badawcza w psychologii</p> <ul style="list-style-type: none"> • ABC ścieżki naukowo-badawczej • Jak to jest być naukowcem/naukowczynią • Aspekty kariery naukowej • Przenoszenie nauki w praktykę – aspekty wdrożenia wyników badań naukowych 	<p>Wszystkie źródła literaturowe, o których przeczytanie będą proszeni studenci, będą zamieszczone w materiałach na kursie elearningowym.</p>

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

PRZELICZANIE PUNKTÓW NA OCENĘ:

ZALICZENIE PRZEDMIOTU wymaga otrzymania przez studenta **co najmniej 51 pkt**, maksymalna liczba punktów jaką można uzyskać – **100**.

SKALA OCEN:

51 – 60 – oznacza 3 (dostateczny)

61 – 70 – oznacza 3+ (dostateczny plus)

71 – 80 – oznacza 4 (dobry)

81 – 90 – oznacza 4+ (dobry plus)

91 – 100 – oznacza 5 (bardzo dobry)

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe) *	Punktacja** (min-max)
Aktywności realizowane na platformie e-learningowej	(51-100)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Esej psychologiczny: projekt indywidualny

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	II
Semestr	3
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Monika Pawłowska mpawłowska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
ćwiczenia	6/6	
projekt	12/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	Student: <ul style="list-style-type: none"> rozumie specyfikę psychologii jako nauki. odróżnia wiedzę psychologiczną opartą na dowodach empirycznych od wiedzy potocznej. 	PSJ_W2 PSJ_W26
Umiejętności	Student: <ul style="list-style-type: none"> opisuje i wyjaśnia zachowania człowieka, wykorzystując wiedzę z zakresu psychologii i jej subdyscyplin. 	PSJ_U1 PSJ_U2 PSJ_U3

	<ul style="list-style-type: none"> • przygotowuje tekst zgodnie z wymaganymi kryteriami merytorycznymi i formalnymi. • potrafi zaplanować sobie pracę; potrafi zarządzać swoim czasem pracy. 	
Kompetencje społeczne	<p>Student:</p> <ul style="list-style-type: none"> • dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych. • refleksyjnie i krytycznie posługuje się wiedzą: jest świadomy ograniczeń epistemologicznych psychologii jako nauki. • rozumie ważność terminowości wykonywania zadań. 	PSJ_K1 PSJ_K2

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Ćwiczenia i Projekt	Literatura obowiązkowa
Przedstawienie ogólnej tematyki zajęć – prowadzący przedstawiają zagadnienie, które studenci będą podejmować w eseju.	do wyboru przez prowadzących
Esej naukowy – co to za forma i jak go przygotować.	<ul style="list-style-type: none"> • Kulesza, W. i Doliński, D. (2020). <i>Jak pisać prace dyplomowe z psychologii</i>. Sopot: Smak Słowa. Część I. Rady ogólne • O APA po polsku: Harasimczuk, J., & Ciecuch, J. (2012). <i>Podstawowe standardy edytorskie naukowych tekstów psychologicznych w języku polskim na podstawie reguł APA</i>. Wydawnictwo Liberi Libri. • Najczęściej zadawane pytania o APA (po angielsku): https://apastyle.apa.org/learn/faqs/index • Blog i poradnik o APA (po angielsku): https://apastyle.apa.org/blog
Wybór tematu eseju. Student/ka proponuje dwa tytuły eseju wraz z literaturą w wyznaczonej przez prowadzącego/-ą tematyce. Następnie w konsultacji z prowadzącym/-ą wybiera jeden temat i go doprecyzowuje.	
Udzielenie informacji zwrotnej do pierwszej wersji eseju – jedna konsultacja na studenta/-kę.	Literatura samodzielnie wyszukiwana przez studenta adekwatna do wybranego tematu eseju – co najmniej trzy źródła (artykuły z czasopism <i>peer-review</i> i monografie naukowe).

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja** (min-max)
Znajomość zasad pisania weryfikowana poprzez zadanie domowe, sprawdzian lub zadanie na zajęciach.	(5-10)
Przygotowanie tematu eseju wraz z proponowaną literaturą	(5-10)
Finalny esej Na ocenę eseju studenta/-ki składa się ocena poziomu trzech kluczowych umiejętności: <ul style="list-style-type: none"> ● umiejętności przekazywania informacji na piśmie, ● umiejętności korzystania ze źródeł naukowych, ● umiejętności krytycznego myślenia. Szczegółowe kryteria punktacji za esej przedstawione są w rubryce kryteriów oceny. Student/ka, który/-a za swój esej nie uzyska minimalnej wymaganej liczby punktów (33), może go poprawić w terminie dwóch tygodni od otrzymania oceny.	(33-66)
Nieterminowość Student/ka, który/-a nie odda finalnego eseju w terminie, ma dwa tygodnie na dostarczenie pracy. Traci jednak możliwość poprawy finalnej wersji swojego eseju i 10 punktów za nieterminowość. Praca spóźniona o więcej niż dwa tygodnie, nie zostanie przyjęta, a sam/-a student/ka nie zaliczy zajęć.	-10

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

SEMESTR IV

Nazwa przedmiotu: Psychopatologia

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie / studia II stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	2
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	180
Koordinator przedmiotu	dr n. społ. Aneta Kiwnik-Dahm akiwnik-dahm@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	30/24	
ćwiczenia	24/18	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student zna pojęcia psychopatologii ogólnej i szczegółowej, etiologię i patogenezę oraz epidemiologię zaburzeń psychicznych. Student zna współczesne modele zdrowia, co pozwala na określenie uwarunkowań i możliwości poprawy jakości życia osób ujawniających problemy ze zdrowiem psychicznym. Student zna osiągnięcia i obszary kontrowersji związane z prewencją, diagnozowaniem i pomocą psychologiczną udzielaną osobom zgłaszającym problemy ze zdrowiem psychicznym. 	PSJ_W16

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną z zakresu psychopatologii do rozpoznawania i wyjaśniania trudności psychologicznych. Potrafi określić, kiedy zagrażają one zdrowiu psychicznemu, • Student potrafi wskazać adekwatne do tych trudności formy pomocy, • Student posługuje się podstawową terminologią stosowaną w psychologii i jej subdyscyplinach, zarówno w mowie, jak i w piśmie, 	PSJ_U1 PSJ_U3
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student wykazuje się odpowiedzialnością za własne decyzje na rzecz dobra osób ujawniających problemy ze zdrowiem psychicznym. • Student poddaje krytycznej ocenie swoją wiedzę i umiejętności, a także postawy i zachowania • Student dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych • Student jest gotów do przestrzegania zasad etyki zawodowej i dbałości o wysoki standard działań profesjonalnych 	PSJ_K5

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa
<p>Norma a psychopatologia. Psychopatologia ogólna Definicje normy. Kryteria patologii. Systemy klasyfikowania zaburzeń psychicznych (ICD-10/11 i DSM-5). Podstawowe pojęcia w psychopatologii: zaburzenia świadomości, spostrzegania, pamięci, uwagi, orientacji i myślenia. Zaburzenia procesów emocjonalnych i motywacyjnych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Butcher, J.N., Hooley, J.N., Mineka, S. (2018). Psychologia Zaburzeń. DSM-5. Sopot: GWP. – rozdział 1, 2 • Cierpiałkowska, L. (2007). Psychopatologia. Warszawa: Scholar. – rozdział 1, 5
<p>Zaburzenia lękowe Obraz kliniczny, czynniki ryzyka i czynniki sprawcze. Lęk i strach- funkcja adaptacyjna i dezadaptacyjna. Zaburzenia lękowe w postaci fobii: fobie specyficzne i fobia społeczna, zespół lęku napadowego, zespół lęku uogólnionego, zaburzenia obsesyjno-kompulsyjne.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Butcher, J.N., Hooley, J.N., Mineka, S. (2018). Psychologia Zaburzeń. Sopot: GWP. – rozdział 6 • Cierpiałkowska, L. (2007). Psychopatologia. Warszawa: Scholar. – rozdział 11
<p>Zaburzenia afektywne Obraz kliniczny, czynniki ryzyka i czynniki sprawcze. Zaburzenie afektywne jednobiegunowe: epizod depresyjny, depresja nawracająca, dystymia. Zaburzenie afektywne dwubiegunowe, cyklotymia. Problematyka samobójstw.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Butcher, J.N., Hooley, J.N., Mineka, S. (2018). Psychologia Zaburzeń. Sopot: GWP. – rozdział 7 • Cierpiałkowska, L. (2007). Psychopatologia. Warszawa: Scholar. – rozdział 8
<p>Zaburzenia psychotyczne Obraz kliniczny, czynniki ryzyka i czynniki sprawcze. Schizofrenia i jej postacie, zespoły urojeniowe i zespoły schizoafektywne.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Butcher, J.N., Hooley, J.N., Mineka, S. (2018). Psychologia Zaburzeń. Sopot: GWP. – rozdział 7 • Cierpiałkowska, L. (2007). Psychopatologia. Warszawa: Scholar. – rozdział 9
<p>Zaburzenia osobowości. Obraz kliniczny, czynniki ryzyka i czynniki sprawcze. Klasyfikacja i typy zaburzeń osobowości (wiązka A, B, C). Czynniki sprawcze. Psychopatia vs antyspołeczne zaburzenie osobowości.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Butcher, J.N., Hooley, J.N., Mineka, S. (2018). Psychologia Zaburzeń. Sopot: GWP. – rozdział 10 • Cierpiałkowska, L. (2007). Psychopatologia. Warszawa: Scholar. – rozdział 10

<p>Zaburzenia związane z zażywaniem substancji psychoaktywnych. Obraz kliniczny, czynniki ryzyka i czynniki sprawcze. Zaburzenia spowodowane używaniem alkoholu, zaburzenia spowodowane używaniem substancji psychoaktywnych i halucynogennych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Butcher, J.N., Hooley, J.N., Mineka, S. (2018). Psychologia Zaburzeń. DSM-5. Sopot: GWP. – rozdział 11 ● Cierpiątkowska, L. (2007). Psychopatologia. Warszawa: Scholar. – rozdział 7
<p>Zaburzenia odżywiania Kliniczne aspekty zaburzeń odżywiania. Czynniki ryzyka i czynniki sprawcze w zaburzeniach odżywiania.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Butcher, J.N., Hooley, J.N., Mineka, S. (2018). Psychologia Zaburzeń. Sopot: GWP. – rozdział 9 ● Cierpiątkowska, L. (2007). Psychopatologia. Warszawa: Scholar. – rozdział 13

Ćwiczenia	Literatura obowiązkowa
<p>1. Norma a psychopatologia. Psychopatologia ogólna Definiowanie normy/ patologii. Podstawowe pojęcia w psychopatologii. Postępowanie diagnostyczne. Analiza pojęć na podstawie przypadków klinicznych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Butcher, J.N., Hooley, J.N., Mineka, S. (2018). Psychologia Zaburzeń. DSM-5. Sopot: GWP. – rozdział 1, 2 ● Cierpiątkowska, L. (2007). Psychopatologia. Warszawa: Scholar. – rozdział 1, 5
<p>2. Zaburzenia lękowe Praca z opisami przypadków (wg treści realizowanych podczas wykładu). Analiza kryteriów diagnostycznych na podstawie ilustrujących dane zaburzenie przypadków klinicznych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Butcher, J.N., Hooley, J.N., Mineka, S. (2018). Psychologia Zaburzeń. Sopot: GWP. – rozdział 6 ● Cierpiątkowska, L. (2007). Psychopatologia. Warszawa: Scholar. – rozdział 11
<p>3. Zaburzenia afektywne Praca z opisami przypadków (wg treści realizowanych podczas wykładu). Analiza kryteriów diagnostycznych na podstawie ilustrujących dane zaburzenie przypadków klinicznych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Butcher, J.N., Hooley, J.N., Mineka, S. (2018). Psychologia Zaburzeń. Sopot: GWP. – rozdział 7 ● Cierpiątkowska, L. (2007). Psychopatologia. Warszawa: Scholar. – rozdział 8
<p>4. Zaburzenia psychotyczne Praca z opisami przypadków (wg treści realizowanych podczas wykładu). Analiza kryteriów diagnostycznych na podstawie ilustrujących dane zaburzenie przypadków klinicznych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Butcher, J.N., Hooley, J.N., Mineka, S. (2018). Psychologia Zaburzeń. Sopot: GWP. – rozdział 7 ● Cierpiątkowska, L. (2007). Psychopatologia. Warszawa: Scholar. – rozdział 9
<p>5. Zaburzenia osobowości. Praca z opisami przypadków (wg treści realizowanych podczas wykładu). Analiza kryteriów diagnostycznych na podstawie ilustrujących dane zaburzenie przypadków klinicznych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Butcher, J.N., Hooley, J.N., Mineka, S. (2018). Psychologia Zaburzeń. Sopot: GWP. – rozdział 10 ● Cierpiątkowska, L. (2007). Psychopatologia. Warszawa: Scholar. – rozdział 10
<p>6. Zaburzenia związane z zażywaniem substancji psychoaktywnych. Praca z opisami przypadków (wg treści realizowanych podczas wykładu). Analiza kryteriów diagnostycznych na podstawie ilustrujących dane zaburzenie przypadków klinicznych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Butcher, J.N., Hooley, J.N., Mineka, S. (2018). Psychologia Zaburzeń. DSM-5. Sopot: GWP. – rozdział 11 ● Cierpiątkowska, L. (2007). Psychopatologia. Warszawa: Scholar. – rozdział 7
<p>7. Zaburzenia odżywiania Praca z opisami przypadków (wg treści realizowanych podczas wykładu). Analiza kryteriów diagnostycznych na podstawie ilustrujących dane zaburzenie przypadków klinicznych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Butcher, J.N., Hooley, J.N., Mineka, S. (2018). Psychologia Zaburzeń. Sopot: GWP. – rozdział 9 ● Cierpiątkowska, L. (2007). Psychopatologia. Warszawa: Scholar. – rozdział 13

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 52 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 52 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 52 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Wykład (Test wielokrotnego wyboru obejmujący zagadnienia poruszane na wykładzie oraz na ćwiczeniach.)	(31-60)
Ćwiczenia (Praca zaliczeniowa według wskazówek osoby prowadzącej zajęcia)	(21-40)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Psychologia różnic indywidualnych

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	2
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	150
Koordynator przedmiotu	dr Dorota Szczygieł dszczygiel@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący
wykład	30/24	
ćwiczenia	24/18	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student zna podstawowe pojęcia stosowane do opisu różnic indywidualnych oraz klasyczne i współczesne koncepcje wyjaśniające różnice w podstawowych sferach funkcjonowania (w szczególności takich jak inteligencja i zdolności, temperament, osobowość, style poznawcze, twórczość). Student posiada wiedzę o związkach łączących psychologię różnic indywidualnych z innymi subdyscyplinami psychologii. Student zna wybrane metody do pomiaru różnic indywidualnych oraz zasady i ograniczenia związane z tym pomiarem. 	PSJ_W1 4

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student potrafi wykorzystać wiedzę dotyczącą znaczenia zdolności, cech temperamentu i stylów do obserwacji, interpretacji i oceny zachowań człowieka. Student potrafi wykorzystać wiedzę dotyczącą adaptacyjnego znaczenia różnic indywidualnych do analizy i oceny zachowań człowieka, formułować propozycje zmian sytuacji lub zachowania. 	PSJ_U3 PSJ_U9
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest świadomy możliwości, problemów i ograniczeń funkcjonowania osób o zróżnicowanym poziomie zdolności, różnych temperamentach czy stylach. Student jest przekonany o konieczności przestrzegania zasad etyki zawodowej w procesie diagnozowania różnic indywidualnych. 	PSJ_K2 PSJ_K7

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>1. Paradygmat psychologii różnic indywidualnych Krótka historia badań nad różnicami indywidualnymi w psychologii. Przedmiot badań PRI. Determinanty różnic indywidualnych. Dziedziczność czy środowisko? Obszary praktycznego zastosowania wiedzy z zakresu PRI. Społeczny kontekst diagnozy RI – główne kontrowersje.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Strelau, J. (2014). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. Rozdziały 1 i 3.
<p>2. Wprowadzenie w problematykę temperamentu Konstytucjonalne typologie temperamentu. Typologia Pawłowa jako fizjologiczna podstawa klasycznych temperamentów.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Strelau, J., Zawadzki, B. (1998). Kwestionariusz Temperamentu PTS. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
<p>3. Teorie temperamentu skoncentrowane na dziecku Interakcyjna teoria temperamentu Thomasa i Chess: projekt NYLS, kategorie temperamentu i ich konstelacje, temperament a zaburzenia zachowania, temperament trudny, łatwy i „rozgrzewający się”. Rozwojowy model temperamentu. Koncepcja temperamentu zahamowanego i niezahamowanego. Behawioralno-genetyczna teoria temperamentu Bussa i Plomina (EAS): kryteria definicyjne cech temperamentalnych; struktura temperamentu.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Strelau, J. (2014). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. Rozdział 10.
<p>4. Teorie temperamentu skoncentrowane na człowieku dorosłym Biologiczna teoria poszukiwania doznań Zuckermana: struktura konstruktów, biologiczne podłoże, korelaty behawioralne. Regulacyjna teoria temperamentu (RTT) J. Strelaua: struktura i funkcjonalne znaczenie cech temperamentu. Pozytywny i negatywny afekt jako wymiary temperamentu.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Strelau, J. (2014). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. Rozdział 12.
<p>5. Inteligencja: definicje, struktura i pomiar Struktura inteligencji. Teorie czynników równorzędnych i teorie hierarchiczne. Triarchiczna teoria inteligencji. Formalna teoria inteligencji. Geneza różnic indywidualnych w zakresie inteligencji. Adaptacyjna rola inteligencji. Rodzaje</p>	<ul style="list-style-type: none"> Strelau, J. (2014). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. Rozdziały 4 i 8.

testów inteligencji. Wady i ograniczenia diagnozy testowej. Etyczne aspekty diagnozy inteligencji.	
<p>6. Inteligencja emocjonalna Czy emocje potrzebują inteligencji a inteligencja emocji? Modele IE. Koncepcja Petridesa i Furnhama (rola poczucia własnej skuteczności emocjonalnej). IE jako zespół zdolności (model Saloveya i Mayera). Struktura zdolności emocjonalnych. Doświadczeniowa i strategiczna IE: od rozpoznawania emocji do regulacji emocji. Czy możliwa jest inteligentna regulacja emocji? Wiedza o emocjach: skąd pochodzi i jakie jest jej znaczenie. Czy IE poddaje się pomiarowi? Czy IE można rozwijać?</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Strelau, J. (2014). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. Rozdziały 19 i 20.
<p>7. Pojęcie stylu poznawczego. Teorie twórczości Refleksyjność-impulsywność Kagana. Zależność-niezależność od pola Witkina. Style myślenia w koncepcji Sternberga. Diagnoza impulsywności-refleksyjności jako stylu poznawczego. Style poznawcze a funkcjonowanie człowieka.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Strelau, J. (2014). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. Rozdział 17.
<p>8. Teorie twórczości Twórczość a kreatywność. Pojęcia i kryteria twórczości (jawne i ukryte). Podstawowe założenia i twierdzenia modelu genploracji. Wgląd: cechy i poznawczy mechanizm. Indywidualne cechy twórców.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Strelau, J. (2014). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. Rozdziały 22 i 23.
<p>9. Użyteczność wiedzy o różnicach indywidualnych w wyjaśnianiu zjawisk społecznych Wypalenie rodzicielskie jako wyzwania społeczne XXI wieku: znaczenie czynników kulturowych, społecznych i indywidualnych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Szczygieł, D. Wypalenie rodzicielskie – uwarunkowania i konsekwencje. Artykuł w recenzji. Zostanie udostępniony studentom w trakcie semestru.

Ćwiczenia	Literatura obowiązkowa
<p>1. Wprowadzenie do tematyki różnic indywidualnych Aparat pojęciowy PRI (pojęcia cechy, stanu, typu, czynnika, wymiaru). Jaka jest różnica między pojęciem typu i cechy? Czy badania wykazujące brak spójności sytuacyjnej podważają celowość posługiwania się pojęciem cechy? Czy fakt istnienia różnic indywidualnych pozostaje w sprzeczności z zasadą równości społecznej?</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Strelau, J. (2014). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. Rozdział 2. ● Strelau, J. (1996). Psychologiczne różnice indywidualne i wynikające stąd konsekwencje społeczne. Czasopismo Psychologiczne, 2, 31-35.
<p>2. Kiedy zmienna osobowościowa jest predyktorem, a kiedy moderatorem? Różnice indywidualne jako moderator interakcji człowieka ze środowiskiem oraz predyktor określonych zachowań (na przykładzie teorii temperamentu EAS Bussa i Plomina). Wykorzystanie kwestionariusza EAS Bussa i Plomina w diagnozie indywidualnej i badaniach empirycznych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Oniszczenko, W. (1997). Kwestionariusz temperamentu EAS Arnolda H. Bussa i Roberta Plomina. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych Polskiego Towarzystwa Psychologicznego.
<p>3. Dlaczego nie ustają konflikty i spory? Różnorodność ludzi w światopoglądzie, wyznawanych wartościach i religijności. Wykorzystanie Kwestionariusza Wartości Schwartza (SVS) w diagnozie indywidualnej i badaniach empirycznych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Boski, P. (2009). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Podręcznik psychologii międzykulturowej (rozdz. 5, Schwartza kulturowa mapa świata oparta na badaniach

	wartości, s. 169-202). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
<p>4. Różnorodność ludzi w byciu z innymi I Style przywiązania – ich geneza oraz konsekwencje. Obraz przywiązania w trakcie życia zmienny czy stały? Zastosowanie wiedzy z zakresu teorii przywiązania do szerszego rozumienia podejmowanych przez ludzi decyzji.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Cervone, D., Pervin, L. A. (2010). <i>Osobowość. Teoria i badania</i>. (Teoria przywiązania, s. 173-181). Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
<p>5. Różnorodność ludzi w byciu z innymi II Przywiązanie jako charakterystyka różnicująca ludzi pod względem budowania interakcji społecznych. Wykorzystanie kwestionariuszy stylów przywiązania w diagnozie indywidualnej i badaniach empirycznych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Plopa, M (2008). <i>Kwestionariusz stylów przywiązaniowych</i>. Podręcznik. Warszawa: VIZJA PRESS & IT. ● Kalka, D., Karcz, B. (w trakcie opracowania). Polska adaptacja Inwentarza Przywiązania do Rodziców i Rówieśników (IPPA).
<p>6. Cechy temperamentu i ich funkcjonalne znaczenie Regulacyjna teoria temperamentu. Wykorzystanie kwestionariusza FCZK w diagnozie indywidualnej i badaniach empirycznych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Korczyńska, J. (2004). Temperamentalny czynnik ryzyka wypalenia zawodowego na przykładzie służby więziennej. W: J. Strelau (red.), <i>Osobowość a ekstremalny stres</i> (317-342). Gdańsk: GWP. ● Cyniak-Cieciura, M., Zawadzki, B., Strelau, J. (2016). Formalna Charakterystyka Zachowania – Kwestionariusz Temperamentu: Wersja Zrewidowana. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
<p>7. Testowy pomiar inteligencji Pomiar inteligencji. Wykorzystanie Neutralnego Kulturowo Testu Inteligencji (Cattell) i Testu Matryc Ravena w diagnozie indywidualnej i badaniach empirycznych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Matczak, A., Martowska, K. (2013). Neutralny Kulturowo Test Inteligencji - wersja 3 Raymonda B. Cattella i Alberta K. S. Cattell. CFT-3. Podręcznik. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP. ● Jaworowska, A., Szustrowa, T. (2000). Testy Matryc Ravena w Wersji Standard. Formy: Klasyczna, Równoległa, Plus. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych.
<p>8. Praktyczne znaczenie inteligencji Funkcje inteligencji. Szkoła. Praca zawodowa. Wykorzystanie testu Omnibus w diagnozie indywidualnej i badaniach empirycznych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Nęcka, E. (2003). Inteligencja. Geneza – struktura – funkcje. Gdańsk: GWP. Rozdział 9. ● Jaworowska, A., Matczak, A. (2002). Omnibus. Test inteligencji. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
<p>9. Złość (gniew) w nauce i życiu codziennym. Pomiar złości w koncepcji Spielbergera i adaptacji Bąka (STAXI-2). Gniew/złość jako punkt wyjścia do zrozumienia postaw (wrogość/bierność) i zachowań (agresja/asertywność).</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Bąk, W. (2016). Pomiar stanu, cechy, ekspresji i kontroli złości. Polska adaptacja kwestionariusza STAXI-2. <i>Polskie Forum Psychologiczne</i>, XXI (1), 93-122.
<p>10. Inteligencja emocjonalna Temperamentalne i środowiskowe uwarunkowania inteligencji emocjonalnej. Wykorzystanie kwestionariusza inteligencji emocjonalnej INTE w diagnozie indywidualnej i badaniach empirycznych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Matczak, A., Knopp, K., (2013). Znaczenie inteligencji emocjonalnej w funkcjonowaniu człowieka. Warszawa: Liberi Libri. Rozdział 3 (strony: 64-75). ● Jaworowska, A., Matczak, A. (2008). Kwestionariusz inteligencji emocjonalnej

	INTE. Podręcznik. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
<p>11. Strategie i style radzenia sobie ze stresem Styl a strategie i proces radzenia sobie ze stresem. Style radzenia sobie ze stresem w ujęciu Endlera i Parkera. Wykorzystanie kwestionariusza CISS w diagnozie indywidualnej i badaniach empirycznych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Strelau, J. (2014). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. Rozdział 18. ● Strelau, J., Jaworska, A., Wrześniewski, K. i Szczepaniak, P. (2007). Kwestionariusz Radzenia Sobie w Sytuacjach Stresowych CISS. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych.
<p>12. Podsumowanie zajęć Podsumowanie podejmowanej tematyki różnic indywidualnych i ich znaczenie w życiu codziennym, praktyce psychologicznej i badaniach psychologicznych na podstawie wykorzystanych testów na zajęciach. Kolokwium z całości zajęć.</p>	Pytania testowe i opisowe przygotowane przez osoby prowadzące na podstawie literatury. Opracowane danych kwestionariuszowych przez osoby chętne.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

PRZELICZANIE PUNKTÓW NA OCENĘ:

ZALICZENIE PRZEDMIOTU wymaga otrzymania przez studenta **co najmniej 51 pkt**, maksymalna liczba punktów jaką można uzyskać – **100**.

SKALA OCEN:

51 – 60 – oznacza 3 (dostateczny)

61 – 70 – oznacza 3+ (dostateczny plus)

71 – 80 – oznacza 4 (dobry)

81 – 90 – oznacza 4+ (dobry plus)

91 – 100 – oznacza 5 (bardzo dobry)

Sposób weryfikacji efektów uczenia (zadania zaliczeniowe na ćwiczeniach)	Punktacja* (min-max)
Wykład Test w sesji letniej (test wielokrotnego wyboru; zakres treści sprawdzianu stanowią wiedza przekazywana podczas wykładów oraz treści zawarte w literaturze obowiązkowej przypisanej do poszczególnych wykładów).	(21-40)
Trzy zadania zaliczeniowe (realizowane w ramach ćwiczeń) (kolokwium jest obowiązkowe)	(30-60)
Ćwiczenia (1) Kolokwium na koniec semestru. Pytania testowe i opisowe (problemowe).	(21-40)
Ćwiczenia: (2) Krótkie nagranie audio/video (tutorial/podcast) wykorzystujące wiedzę teoretyczną nt. wybranego zagadnienia z różnic indywidualnych i ukazanie jego zastosowania w codziennym życiu.	(0-10)
Ćwiczenia: (3) Stworzenie krótkiego opisu interpretacyjnego do wykonanej diagnozy indywidualnej na	(0-10)

podstawie testów wykorzystanych na zajęciach.	
---	--

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Podstawy psychometrii

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	II
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	180
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Wiesław Baryła wbaryla@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	30/24	
ćwiczenia	24/18	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia. Student:	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> ma podstawową wiedzę dotyczącą konstrukcji, oceny jakości, zasad interpretacji oraz zastosowania psychometrycznych narzędzi diagnostycznych. ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad i norm etycznych oraz etyki zawodowej; zna prawne, organizacyjne i etyczne uwarunkowania wykonywanej działalności zawodowej 	PSJ_W21
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> potrafi zinterpretować wyniki badania testowego potrafi korzystać z norm potrafi stworzyć przedział ufności dla wyniku otrzymanego potrafi dokonać oceny jakości pomiaru psychologicznego 	PSJ_U1 PSJ_U3

Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce psychologicznej, odznacza się rozważą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań psychologicznych • jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzega zasad etyki zawodowej; dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą; poszukuje optymalnych rozwiązań i możliwości korygowania nieprawidłowych działań psychologicznych 	PSJ_K5
------------------------------	---	--------

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<ol style="list-style-type: none"> 1. Podstawowe pojęcia w psychometrii Pomiar psychologiczny, testy, dobroć psychometryczna, rzetelności i trafności testów, normy. Narzędzia diagnozy psychologicznej. Diagnoza kliniczna. Diagnoza algorytmiczna. Przedstawienie procesu wnioskowania psychometrycznego. Funkcje testów. Elementarne składniki testu. Kardynalne cechy dobrego testu. 2. Klasyfikacja i historia testów psychologicznych. Literatura i źródła na temat testów Definicja testu psychologicznego. Rodzaje testów: standaryzowane vs. niestandaryzowane; s indywidualne vs. grupowe; szybkości vs. mocy; obiektywne vs. nieobiektywne; słowne vs. bezsłowne; właściwości poznawcze vs. właściwości afektywne; zorientowane na normy vs. zorientowane na kryterium. Rodzaje testów: testy wykonania; Kwestionariusze=miary samoopisowe; Testy zachowania. Testy jedno- i wielowymiarowe. Intraindywidualna diagnoza różnicowa. Historia najbardziej popularnych testów. Czasopisma psychometryczne. Polskie zasoby testów. 3. Psychologiczne, metodologiczne, psychometryczne i etyczne uwarunkowania testowania psychologicznego Uwarunkowania diagnostyki testowej (algorytmicznej). Kontekst psychologiczny diagnozy. Kontekst psychometryczny diagnozy. Kontekst metodologiczny diagnozy. Kontekst etyczny diagnozy. Prawa osób diagnozowanych: prawo do wyrażenia świadomej zgody na badanie testem; prawo do informacji o wynikach testowania; prawo do minimalizowania skutków etykietowania; prawo do zachowania tajemnicy o wynikach testowania; prawo do prywatności. Testy w postępowaniu sądowym. Testy – potrzeby rynku i oczekiwania klientów. 4. Podstawy teorii pomiaru w psychologii. Pomiar różnicowy w psychologii. Pojęcie cechy. Założenie o normalności rozkładu cech podstawą klasycznej teorii testów. Charakterystyka rozkładu normalnego. Jak konstruuje się idealną interwałową psychometryczną "linijkę"? Pomiar ilościowy w psychologii i błąd pomiaru. Wariancja testu a wariancja pozycji. 5. Rzetelność pomiaru testowego. Podstawy teorii rzetelności testów psychologicznych Źródła błędów pomiaru. Błąd losowy. Teorie rzetelności pomiaru testowego: Klasyczna Teoria Testów (KTT); Teoria Wyników Generycznych; Teoria Odpowiadania na Pozycje Testowe. Podstawowe założenia Klasycznej Teorii 	<ul style="list-style-type: none"> • Hornowska, E. (2021). <i>Testy psychologiczne. Teoria i praktyka</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar.

<p>Testów. Interpretacja współczynnika rzetelności. Interpretacja błędu standardowego pomiaru. Zastosowania koncepcji testów równoległych. Teoria Uniwersalizacji. Metody szacowania rzetelności pomiaru testem: oparte o szacowanie zgodności wewnętrznej; oparte o szacowanie stabilności czasowej; Metoda testów równoległych. Czynniki wpływające na stabilność czasową skal osobowości. Uwarunkowania rzetelności testu. Umowne kryteria akceptacji rzetelności pomiaru testem. Rodzaj testu a wybór metody szacowania rzetelności. Wykorzystanie oszacowania rzetelności testu: standardowy błąd pomiaru wyników otrzymanych; standardowy błąd estymacji wyniku prawdziwego. Wyznaczanie przedział ufności dla wyniku prawdziwego. Zastosowanie standardowych błędów pomiaru. Standardowy błąd różnicy interindywidualnej. Standardowy błąd różnicy intraindywidualnej.</p> <p>6. trafność pomiaru testowego. Rodzaje trafności Pojęcie trafności. Trafność w KTT. Trafność a rzetelność pomiaru. Źródła wariacji przy analizie rzetelności i trafności. Rodzaje trafności: trafność treściowa, trafność kryterialna (prognostyczna i diagnostyczna) oraz trafność teoretyczna. Sposoby badania trafności treściowej. Sposoby badania trafności kryterialnej. Sposoby badania trafności teoretycznej: analiza różnic międzygrupowych, analiza macierzy korelacji, analiza czynnikowa, analiza struktury wewnętrznej testu, analiza zmian nieprzypadkowych wyników testu, analiza procesu rozwiązywania testu.</p> <p>7. Zniekształcenia, biasy i tendencyjności w testowaniu psychologicznym Pojęcie stronniczości testów. Źródła stronniczości testu. Stronniczość testu a trafność treściowa. Stronniczość testu a trafność prognostyczna. Stronniczość testu a trafność teoretyczna. Techniki szacowania stronniczości testu. Czynniki zniekształcające wyniki testowe: zgadywanie, style odpowiadania, tendencyjne udzielanie odpowiedzi społecznie aprobowanych albo społecznie nieaprobowanych.</p> <p>8. Normalizacja wyników testu Pojęcie normy psychometrycznej. Normy testowe: wyniki progowe i normy bazujące na rozkładzie wyników testu. Interpretacja normatywna. Znaczenie grupy odniesienia. Normy rangowe: skala centylowa. Zalety i wady skali centylowej. Normy równoważnikowe (rozwojowe). Normy standardowe: skala z; transformacje skali z; skala stenowa; skala staninowa; skala tetronowa; skala tenowa; skala ilorazu inteligencji. Wybór skali normalizacyjnej. Kryteria wyboru skali normalizacyjnej. Normalizacja rozkładu wyników surowych. Sposób obliczania procedury normalizacji.</p> <p>9. Interpretacja wyników testowych. Krytyczny przegląd źródeł testów psychologicznych Rodzaje interpretacji wyników testowych: interpretacja kliniczna, interpretacja statystyczna. Struktura podręcznika do testu: prezentacja teoretycznych podstaw testu; opis procedury konstrukcji i walidacji testu; opis danych ilustrujących rzetelność i trafność pomiaru (wraz z charakterystyką osób); opis procedury praktycznego stosowania testu i obliczania wyników; opis procedury interpretacji wyników testu; tabelaryczne zestawienia normalizacyjne.</p> <p>10. Analiza czynnikowa w psychometrii</p>	
--	--

Ćwiczenia	Literatura obowiązkowa
<p>1. Postępowanie diagnostyczne „krok po kroku”, począwszy od celu diagnozy poprzez dobór narzędzi po informację zwrotną, reguły oceny narzędzi diagnostycznych, kwestie etyczne.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Hornowska, E. (2018). <i>Testy psychologiczne. Teoria i praktyka</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar.

<ol style="list-style-type: none"> 2. Pojęcie trafności treściowej, ćwiczenia w formułowaniu i ocenie pozycji testowych. 3. Praca ze zbiorem danych: edycja zbiorów danych; rekodowanie zmiennych na inne zmienne; obliczanie wyników skalowych (sum i średnich z wybranych zmiennych). 4. Analizy jakości pozycji testowych, ćwiczenia z pakietem SPSS lub/i Jamovi. 5. Tworzenie norm na podstawie rozkładu wyników surowych w próbie normalizacyjnej. 6. Analiza czynnikowa, ćwiczenia z pakietem SPSS lub/i Jamovi. 7. Praktyczny sprawdzian umiejętności. 8. Prezentacja kwestionariusza Skala Samooceny Rosenberga, budowa przedziałów ufności metodą uproszczoną, stosowanie norm, analiza danych korelacyjnych dokumentujących trafność. 9. Prezentacja testu inteligencji lub zdolności, budowa przedziałów ufności, stosowanie norm, analiza profilowa. 10. Rodzaje testów inteligencji (Bateria testów APIS-Z(R) jako przykład narzędzia przeznaczonego do grupowego pomiaru inteligencji. Składniki inteligencji skryształizowanej na przykładzie Baterii testów APIS-Z(R).) 11. Techniczne umiejętności osoby diagnozującej (Ćwiczenia praktyczne z podręcznikiem testowym. Powody ujednolicania procedury badania. Skutki odstępstw od standardowej procedury. Wyniki surowe a wyniki stenowe. Analiza profilowa.) 12. Obliczanie i interpretacja wyników badania APIS-Z(R) (Analiza przypadków. Korzyści, ograniczenia i problemy związane z diagnozowaniem funkcjonowania intelektualnego człowieka. Etyczne aspekty diagnozy inteligencji.) 13. Praktyczne zastosowanie APIS-Z(R) (Analiza przypadków. Praca w grupach.) 14. Sprawdzian umiejętności – zaliczenie (Pisemny sprawdzian umiejętności obliczania wyników badania Baterią testów APIS-Z(R). Praca indywidualna.) 15. Interpretacja wyników badania Baterią testów APIS-Z(R) – zaliczenie (Przygotowanie raportu z badania APIS-Z(R). Praca w grupach.) 	<ul style="list-style-type: none"> • Łaguna, M., Lachowicz-Tabaczek, K., & Dzwonkowska, I. (2007). Skala samooceny SES Morrisa Rosenberga–polska adaptacja metody. <i>Psychologia Społeczna</i>, 2(4), 164-176. https://www.researchgate.net/publication/285640590_Skala_Samooceny_SES_Morrisa_Rosenberga_-_polska_adaptacja_metody • Dzwonkowska, I., Lachowicz-Tabaczek, K., i Łaguna, M. (2008). <i>Samoocena i jej pomiar: SES: polska adaptacja skali SES M. Rosenberga: podręcznik</i>. Pracownia Testów Psychologicznych. https://www.practest.com.pl/files/SES_arkusz.pdf • Matczak, A., Wujcik, R., Stańczak, J., Jaworowska, A., Wrocławska-Warchała, E. (2020). APIS-Z(R). Bateria testów. Wersja zrewidowana. Podręcznik. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
---	--

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 41 do 80 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 73 punktów do 80 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 65 punktów do 72 punktów
Dobra (4,0)	- od 57 punktów do 64 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 49 punktów do 56 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 41 punktów do 48 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 41 punktów

Nazwa elementu składowego	Sposób weryfikacji efektów uczenia (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (min-max)
Wykład	Testowy sprawdzian wiedzy i umiejętności	(21-40)
Ćwiczenia	Praktyczny sprawdzian z edycji zbiorów, analizy jakości pozycji testowych oraz tworzenia norm.	(2-5)
	Pisemna praca grupowa: tworzenie definicji konstruktów oraz 20 pozycji kwestionariuszowych będących operacjonalizacją tej definicji	(2-5)
	Praca pisemna: opracowanie wyników samobadania Skalą Samooceny Rosenberga (wynik surowy, wynik standaryzowany, estymacja przedziałowa wyniku standaryzowanego, interpretacja uzyskanego wyniku)	(2-5)
	Przygotowanie raportu z badania Baterią testów APIS-Z(R) . Praca w grupach.	(3-9)
	Pisemny sprawdzian. Praca indywidualna sprawdzająca umiejętności w zakresie obliczania i interpretacji wyników badania inteligencji Baterią testów APIS-Z(R).	(10-16)

*uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Rozmowa psychologiczna: projekt indywidualny

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	II
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	180
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Anna Strużyńska-Kujałowicz astruzynska-kujalowicz@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
ćwiczenia	24/18	
projekt	10/10	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	Student: <ul style="list-style-type: none"> zna i rozumie pojęcia związane z komunikacją interpersonalną oraz teorie opisujące i wyjaśniające zjawisko budowania dialogu. 	PSJ_W18
Umiejętności	Student: <ul style="list-style-type: none"> formułuje problem praktyczny – cel rozmowy psychologicznej, planuje jej przebieg i podsumowanie. 	PSJ_U3 PSJ_U8

	<ul style="list-style-type: none"> planuje pracę własną w celu realizacji indywidualnego projektu rozmowy psychologicznej. 	
Kompetencje społeczne	<p>Student:</p> <ul style="list-style-type: none"> dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy psychologicznej dla realizacji wywiadu w praktyce. przestrzega zasad etyki w podejmowaniu rozmowy psychologicznej. 	PSJ_K1 PSJ_K7

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Ćwiczenia i Projekt	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Wybór rozmówcy. Zawieranie kontraktu na rozmowę. Świadoma zgoda.	<ul style="list-style-type: none"> Zalewski, B. (2009). Kontrakt. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny</i>. Tom 2. (102-113). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
Etyczne aspekty prowadzenia rozmowy. Jasność komunikacji. Budowanie tzw. przymierza z rozmówcą.	<ul style="list-style-type: none"> Stemplewska-Żakowicz, K. (2009). Relacja diagnostyczna. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny</i>. Tom 2. (27-53). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP. Engel-Bernatowicz, A. (2009). Specyfika kontaktu w wywiadzie psychologicznym. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny</i>. Tom 2. (54-80). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
Trudne sytuacje i silne emocje w rozmowie.	<ul style="list-style-type: none"> Romanowska, K. <i>Opór i praca z oporem</i>. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny</i>. Tom 2. (188-214). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
Techniki prowadzenia wywiadu psychologicznego. Pogłębione aktywne słuchanie.	<ul style="list-style-type: none"> Ustjan, S. <i>Narzędzia konwersacyjne. Rozróżnienia, klasyfikacje i badania</i>. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny</i>. Tom 2. (131-151). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
Techniki prowadzenia wywiadu psychologicznego. Zaawansowane typy pytań.	<ul style="list-style-type: none"> Ustjan, S. <i>Narzędzia konwersacyjne. Zastosowania praktyczne podczas wywiadu diagnostycznego</i>. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny</i>. Tom 2. (152-187). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
Planowanie rozmowy – moc danych i operacjonalizacje.	<ul style="list-style-type: none"> Stemplewska-Żakowicz, K. <i>Metoda wywiadu w psychologii</i>. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny</i>. Tom 1. (31-89). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP. Stemplewska-Żakowicz, K. <i>Jak zrobić dobry wywiad</i>. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.),

	<p><i>Wywiad psychologiczny</i>. Tom 1. (90-110). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.</p>
Interpretacja rozmowy – analiza mocy uzyskanych danych.	<ul style="list-style-type: none"> Grzesiak-Feldman, M. <i>Kilka słów o sztuce interpretacji</i>. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny</i>. Tom 1. (117-128). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
Informacje zwrotne – kiedy i jak udziela się ich po rozmowie.	<ul style="list-style-type: none"> Zalewski, B. <i>Informacje zwrotne</i>. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny</i>. Tom 2. (215-239). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
Konsultacje planu rozmowy – 1-2 konsultacje na studenta/-kę.	<ul style="list-style-type: none"> Engel-Bernatowicz, A. <i>Diagnosta jako instrument własnej pracy</i>. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny</i>. Tom 2. (240-269). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
Konsultacje planu rozmowy – 1-2 konsultacje na studenta/-kę.	<ul style="list-style-type: none"> Engel-Bernatowicz, A. <i>Diagnosta jako instrument własnej pracy</i>. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny</i>. Tom 2. (240-269). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
Konsultacje planu rozmowy – 1-2 konsultacje na studenta/-kę.	<ul style="list-style-type: none"> Engel-Bernatowicz, A. <i>Diagnosta jako instrument własnej pracy</i>. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny</i>. Tom 2. (240-269). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
Spotkanie podsumowujące. Omówienie złożonych prac, analiza najczęściej popełnianych błędów. Rozmowa ze studentami na temat ich wrażeń z przeprowadzenia rozmowy.	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (min-max)
---	-------------------------

Przygotowanie planu rozmowy wraz z kontraktem na rozmowę.	5-10
<p>Rozmowa psychologiczna (oceniana na podstawie nagrania, transkryptu i raportu pisemnego). Na ocenę składa się ocena poziomu trzech kluczowych umiejętności:</p> <ul style="list-style-type: none"> • umiejętności przygotowania do rozmowy, • umiejętności prowadzenia rozmowy, • umiejętności analizy i interpretacji rozmowy. <p>Student/ka, który/-a za zadanie nie uzyska minimalnej wymaganej liczby punktów (46), może ją poprawić w terminie dwóch tygodni od otrzymania oceny.</p>	46-90

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w rubryce jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: **Fakultet humanistyczny/psychologiczny:** **Psychologia ewolucyjna**

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	fakultatywny
Forma studiów	stacjonarny/niestacjonarny
Rok studiów	II
Semestr (zimowy lub letni)	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	75
Koordinator modułu: imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy, adres e-mail	dr hab. Aleksandra Szymków-Sudziarska, prof. USWPS aszymkow-sudziarska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
konwersatorium	30/18	

Zakres efektu	Po zakończeniu modułu i potwierdzeniu osiągnięcia efektów kształcenia:	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Student ma pogłębioną wiedzę z zakresu podstawowych zagadnień psychologii ewolucyjnej • Student potrafi interpretować zachowania człowieka z perspektywy funkcjonalnej 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych; 	PSJ_U1

Kompetencja społeczne	<ul style="list-style-type: none">• Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych.	PSJ_K5
-----------------------	---	--------

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Opis treści kształcenia	Literatura
Nazwa elementu składowego: wykład	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Podstawy psychologii ewolucyjnej 2. Ewolucja człowieka 3. Selekcja naturalna, seksualna, adaptacje 4. Życie płciowe i wybór partnera 5. Biologiczne wyznaczniki atrakcyjności 6. Rola hormonów w rozumieniu zjawisk psychologicznych 7. Rodzicielstwo i pokrewieństwo 8. Życie w grupie 9. Teorie unikania pasożytów 10. Psychologia ewolucyjna w psychologii społecznej, poznawczej, klinicznej 11. Kultura, religia, sztuka w perspektywie ewolucyjnej 	<ul style="list-style-type: none"> ● Buss, D. (2003). <i>Psychologia ewolucyjna</i>. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. ● Dawkins, R. (2000). <i>Samolubny gen</i>. Prószyński i S-ka. ● Dunbar, R. (2013). <i>Nowa historia ewolucji człowieka</i>. Copernicus Center Press ● Pawłowski, B. (2009). <i>Biologia atrakcyjności człowieka</i>. Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego. ● de Wall, F. (2019). <i>Ostatni uścisk Mamy</i>. Copernicus Center Press

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia modułu należy osiągnąć od 16 punktów do 30 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 27 punktów do 30 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 25 punktów do 26 punktów
Dobra (4,0)	- od 22 punktów do 24 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 19 punktów do 21 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 16 punktów do 18 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 16 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punkcja (min-max)*
Testowy sprawdzian zaliczający wykład	16-30

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Fakultet humanistyczny/psychologiczny: Psychologia rozwoju społeczno-moralnego

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
Rok studiów	2
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90
Koordynator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	mgr Katarzyna Myślińska-Szarek

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
konwersatorium	30/18	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student zna wyzwania współczesności, z którymi mierzą się nauki humanistyczne i społeczne; Student zna współczesne wyniki badań z zakresu rozwoju społeczno-moralnego dzieci oraz główne teorii na temat rozwoju społecznego i moralnego. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych; 	PSJ_U1

Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none">• Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych.	PSJ_K5
------------------------------	---	--------

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Ewolucyjne podstawy zachowań społecznych:</p> <ul style="list-style-type: none"> • specyfika badań z zakresu psychologii ewolucyjnej, czyli skąd wiemy dlaczego jesteśmy jacy jesteśmy, • (bardzo) krótka historia gatunku Homo Sapiens oraz klasyfikacja naszych najbliższych genetycznie krewnych, • dlaczego jesteśmy zwierzętami społecznymi i czym w tym zakresie różnimy się od małp człekokształtnych. 	<ul style="list-style-type: none"> • De Wall, F. (2016). <i>Bystre Zwierzę. Czy jesteśmy dość mądrzy żeby zrozumieć mądrość zwierząt?</i> Copernicus Centre: Kraków.
<p>Komunikacja jako podstawa budowania relacji społecznych:</p> <ul style="list-style-type: none"> • komunikacja dwustronna i wielostronna, u małp i ludzi, różnice i podobieństwa • wskazywanie i komunikacja gestami, • język i jego znaczenie w rozwoju funkcji społecznych. 	<ul style="list-style-type: none"> • Tomasello, M. (2019). <i>Becoming human. A theory of ontogeny</i>. The Belknap Press of Harvard University Press: Massachusetts, ss. 91-134 • Tomasello, M., J. Call, & Gluckman, A. (1997). The comprehension of novel communicative signs by apes and human children. <i>Child Development</i>, 68, 1067–81. • Tomasello, M., J. Call, Nagell, K., Olguin, R., & Carpenter, M. (1994). The learning and use of gestural signals by young chimpanzees: A trans-generational study. <i>Primates</i> 37, 137–54.
<p>Zachowania prospołeczne:</p> <ul style="list-style-type: none"> • dzielenie się zasobami: czy dzieci i małpy są zawsze egoistyczne, czy w każdej kulturze „po równo” oznacza to samo? • pocieszanie: czy pocieszanie jest zawsze bezinteresowne? • pomaganie: czy małe dzieci trzeba uczyć pomagania innym? 	<ul style="list-style-type: none"> • De Wall, F. (2015). <i>Małpa w każdym z nas. Dlaczego seks, przemoc i życzliwość są częścią natury ludzkiej?</i> Copernicus Centre: Kraków. Ss. 239-294 • Tomasello, M. (2019). <i>Becoming human. A theory of ontogeny</i>. The Belknap Press of Harvard University Press: Massachusetts, ss. 219-275
<p>Współpraca:</p> <ul style="list-style-type: none"> • czy sprawiedliwość społeczna jest typowo ludzkim wynalazkiem? • <i>joint commitment i shared intentionality</i> jako specyficznie ludzkie cechy współpracy. 	<ul style="list-style-type: none"> • Tomasello, M. (2016). <i>Historia naturalna ludzkiego myślenia</i>. Copernicus Centre Press: Kraków, ss. 62 – 214 • Tomasello, M. (2019). <i>Becoming human. A theory of ontogeny</i>. The Belknap Press of Harvard University Press: Massachusetts, ss. 219-249
<p>Poczucie moralności i tożsamość moralna:</p> <ul style="list-style-type: none"> • po co zwierzętom empatia i czy małpy się wstydzą? • moralność: wrodzona czy wyuczona? Współczesne podejście do rozwoju moralnego dzieci. 	<ul style="list-style-type: none"> • Tomasello, M. (2019). <i>Becoming human. A theory of ontogeny</i>. The Belknap Press of Harvard University Press: Massachusetts, ss. 275-297 • Bloom, P. (2015). <i>To tylko dzieci. Narodziny dobra i zła</i>. Smak słowa: Sopot. ss. 15-39

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od **14** punktów do **27** punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5.0)	od 26 do 27 punktów
Dobra plus (4.5)	od 23 do 25 punktów
Dobra (4.0)	od 20 do 22 punktów
Dostateczna plus (3.5)	od 17 do 19 punktów
Dostateczna (3.0)	od 14 do 16 punktów
Niedostateczna (2.0)	poniżej 14 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (min-max)
Praca pisemna: Rozbudowane streszczenie artykułu naukowego związanego z tematyką zajęć.	(14-27)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

SEMESTR V

Nazwa przedmiotu: Psychologia kliniczna i zdrowia

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	3
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	180
Koordynator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	Dr Marta Jackowska mjackowska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	30/18	
ćwiczenia	24/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Zna obszar zainteresowań psychologii klinicznej i zdrowia. Potrafi wskazać na różnice między dziedziną psychologii klinicznej i psychologii zdrowia a dziedzinami pokrewnymi. Zna teorie zdrowia psychicznego i somatycznego w kontekście kierunków i podejść w psychologii klinicznej i zdrowia. Zna dziedziny zastosowań psychologii klinicznej i zdrowia. 	PSJ_W16

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Potrafi opisać sytuację, w której potrzebna jest pomoc psychologiczna z różnych perspektyw teoretycznych. Potrafi wskazać w jakich sytuacjach niezbędna jest pomoc psychologiczna. Potrafi określić rodzaj pomocy najbardziej właściwy w danej sytuacji. Potrafi odróżnić kompetencje psychologa od kompetencji lekarza i innych specjalistów dziedzin pokrewnych, przy czym wykazuje postawę współpracy z zespołem. 	PSJ_U1 PSJ_U3
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Jest uwrażliwiony na zagadnienia etyczne związane z działalnością psychologa w obszarze psychologii klinicznej i zdrowia. 	PSJ_K1 PSJ_K5

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa
<p>1. Podstawy psychologii klinicznej i zdrowia, w tym podstawy praktyki opartej o dowody empiryczne. (prowadzący: Dr Marta Jackowska; Dr Agnieszka Trawicka)</p> <p>Czym jest psychologia zdrowia i jakie są jej główne cele? Studenci poznają okoliczności i powody, które przyczyniły się do powstania psychologii zdrowia jako odrębnej dziedziny psychologii. Poznamy co odróżnia psychologię zdrowia od pokrewnych dziedzin jak medycyna behawioralna, jak również podstawowe zagadnienia dotyczące samej definicji psychologii zdrowia i jej twórców. Czym jest psychologia kliniczna? Psychologia kliniczna zostanie przedstawiona jako dziedzina badań i praktyki. Studenci poznają teoretyczne i metodologiczne podstawy psychologii klinicznej, pojęcie normy, normalności i zdrowia. Przedstawione zostaną również standardy diagnostyczne EBA/EBM.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Cierpiatkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo PWN (cz.I, rozdz.1-5) Heszen-Celińska, I, Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia. Wydanie nowe</i>. Warszawa: PWN. (Rozdz.1 i 2)
<p>2. Koncepcje i pojęcie zdrowia i choroby w psychologii oraz naukach pokrewnych. Modele i podejścia stosowane w psychologii klinicznej i zdrowia. (prowadzący: Dr Marta Jackowska; Dr Agnieszka Trawicka)</p> <p>Co to jest zdrowie? W tym cyklu wykładów studenci zapoznają się z głównymi tendencjami definiowania zdrowia (np. zdrowie biologiczne, duchowe) w celu pokazania, jaki ma to wpływ na przebieg badań naukowych i praktykę. Przedstawiony zostanie model salutogenetyczny i jego znaczenie dla psychologii zdrowia. Studenci poznają kierunki i podejścia w psychologii klinicznej (m.in. poznawcze, behawioralne, humanistyczne, systemowe, współczesna psychoanaliza). Studentom zostaną także przedstawione główne modele zdrowia i choroby stosowane w psychologii zdrowia i dziedzinach pokrewnych, na przykład, model biomedyczny, model biopsychospołeczny, model holistyczny.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Cierpiatkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo PWN (cz. II: rozdz.: 6 - 9) Heszen-Celińska, I, Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia</i>. Wydanie nowe. Warszawa: PWN. (Rozdz. 3 4, 5, 11)
<p>3. Dziedziny zastosowań psychologii klinicznej, w tym rola diagnozy w psychologii klinicznej. (prowadzący: Dr Agnieszka Trawicka)</p> <p>W cyklu wykładów dotyczących psychologicznej diagnozy klinicznej poznamy: modele diagnozy, metody stosowane w psychologicznej diagnozie klinicznej oraz elementy postępowania diagnostycznego. Zostaną także przedstawione dziedziny zastosowań psychologii</p>	<ul style="list-style-type: none"> Cierpiatkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo PWN. (cz. III, rozdz. 10-13 oraz cz. V, rozdz.: 22-27) Heszen-Celińska, I, Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia</i>. Wydanie nowe. Warszawa: PWN. (Rozdz. 16)

<p>klinicznej (m.in.: kliniczna psychologia zdrowia, psychologia kliniczna seniorów, psychologia sądowa).</p>	
<p>4. Promocja zdrowia i prewencja choroby: badania i praktyka. (prowadzący: Dr Marta Jackowska) Jaką rolę pełni teoria i badania naukowe w promocji zdrowia? W tym cyklu wykładów poznamy behawioralne (np. nawyki zdrowotne) i poznawcze (np. poczucie własnej skuteczności) uwarunkowania zdrowia i choroby, których dokładne zbadanie i zrozumienie jest niezbędne dla promocji zdrowia i zapobieganiu chorobom. Studenci zostaną również zapoznani z głównymi modelami społecznej psychologii poznawczej (np. model HAPA Ralfa Schwarzera), w celu zademonstrowania kluczowej roli teorii i modeli naukowych dla programów promocji zdrowia.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Heszen-Celińska, I, Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia. Wydanie nowe.</i> Warszawa: PWN. (Rozdz. 6, 7 i 8).
<p>5. Stres psychologiczny: teoria, badania i praktyka. (prowadzący: Dr Agnieszka Trawicka) W tym cyklu wykładów studenci zapoznają się ze współczesnymi ujęciami stresu oraz choroby w paradygmacie stresu psychologicznego. Poznamy specyficzne formy aktywności wobec stresu (radzenia sobie) oraz ich znaczenie dla następstw stresu. Studentom zostaną także przedstawione nowe kierunki w badaniach nad stresem i radzeniem sobie.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Cierpiatkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna.</i> Warszawa: Wydawnictwo PWN. (Rozdz. 24) • Heszen-Celińska, I, Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia. Wydanie nowe.</i> Warszawa: PWN. (Rozdz. 9).
<p>6. Typy pomocy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów zdrowotnych. (prowadzący: Dr Marta Jackowska) Jak psycholog zdrowia może pomóc ludziom chorym somatycznie? Celem wykładu jest wprowadzenie studentów do klinicznej psychologii zdrowia, która ma dwa główne nurty; jeden skupia się na roli czynników psychologicznych związanych z powstawaniem, przebiegiem i leczeniem chorób somatycznych. Drugi nurt psychologii klinicznej zajmuje się badaniem psychologicznych następstw choroby i reakcji emocyjnej na postawioną diagnozę, jak i badaniu czynników które pozwalają ludziom zaakceptować (lub nie) ich zmieniający się stan zdrowia. Ten dorobek naukowy i wiedza są wykorzystywane do niesienia pomocy psychologicznej ludziom chorym somatycznie lub cierpiących na zaburzenia somatyczne, na przykład, terapia bólu czy terapia kryzysowa.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Heszen-Celińska, I, Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia. Wydanie nowe.</i> Warszawa: PWN. (Rozdz. 17).

Ćwiczenia	Literatura obowiązkowa
<p>Ćwiczenia będą poświęcone wybranym zagadnieniom z tematów omawianych na wykładach.</p>	
<p>1. Podstawy psychologii klinicznej i zdrowia, w tym podstawy praktyki opartej o dowody empiryczne.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Cierpiatkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna.</i> Warszawa: Wydawnictwo PWN PWN (cz.I, rozdz.1-5) • Heszen-Celińska, I, Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia. Wydanie nowe.</i> Warszawa: PWN. (Rozdz.1 i 2)
<p>2. Koncepcje i pojęcie zdrowia i choroby w psychologii oraz naukach pokrewnych. Modele i podejścia stosowane w psychologii klinicznej i zdrowia.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Cierpiatkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna.</i> Warszawa: Wydawnictwo PWN (cz. II: rozdz.: 6 - 9) • Heszen-Celińska, I, Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia.</i> Wydanie nowe. Warszawa: PWN. (Rozdz. 3, 4, 5, 11)

3. Dziedziny zastosowań psychologii klinicznej, w tym rola diagnozy w psychologii klinicznej.	<ul style="list-style-type: none"> ● Cierpiatkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo PWN. (cz. III, rozdz. 10-13 oraz cz. V, rozdz.: 22-27) ● Heszen-Celińska, I, Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia</i>. Wydanie nowe. Warszawa: PWN. (Rozdz. 16)
4. Promocja zdrowia i prewencja choroby: badania i praktyka.	<ul style="list-style-type: none"> ● Heszen-Celińska, I, Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia</i>. Wydanie nowe. Warszawa: PWN. (Rozdz. 6, 7 i 8).
5. Stres psychologiczny: teoria, badania i praktyka.	<ul style="list-style-type: none"> ● Cierpiatkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo PWN. (Rozdz. 24) ● Heszen-Celińska, I, Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia</i>. Wydanie nowe. Warszawa: PWN. (Rozdz. 9).
6. Typy pomocy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów zdrowotnych.	<ul style="list-style-type: none"> ● Heszen-Celińska, I, Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia</i>. Wydanie nowe. Warszawa: PWN. (Rozdz. 17).

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

ZALICZENIE PRZEDMIOTU wymaga otrzymania przez studenta **co najmniej 51 pkt**, maksymalna liczba punktów jaką można uzyskać – **100**.

SKALA OCEN:

51 – 60 – oznacza 3 (dostateczny)

61 – 70 – oznacza 3+ (dostateczny plus)

71 – 80 – oznacza 4 (dobry)

81 – 90 – oznacza 4+ (dobry plus)

91 – 100 – oznacza 5 (bardzo dobry)

Sposób weryfikacji efektów uczenia (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Sprawdzian (test wielokrotnego wyboru, 40 pytań: 20 z zakresu psychologii klinicznej i 20 z zakresu psychologii zdrowia)	(31-60) [każda poprawna odpowiedź = 1.5 pkt.]
Kolokwium (30 pytań)	(15-30)
Ocena za aktywności na zajęciach	(5-10)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Psychologia pracy i organizacji

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	Stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	3
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr hab. Sylwiusz Retowski, prof. Uniwersytetu SWPS

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	24/12	
ćwiczenia	12/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Student ma podstawową wiedzę na temat roli psychologii w zarządzaniu organizacją oraz ludźmi w organizacji. • Student ma podstawową wiedzę na temat zastosowań psychologii w biznesie. • Student ma podstawową wiedzę na temat psychospołecznych warunków pracy oraz wpływu tych warunków na funkcjonowanie ludzi w organizacji oraz funkcjonowanie organizacji jako całości. 	PSJ_W3 PSJ_W7 PSJ_W8

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi rozpoznać zjawiska negatywne w organizacji i zaproponować odpowiednie działania prewencyjne i interwencyjne • Student umie zaplanować działania komunikacyjne w oparciu o wiedzę psychologiczną 	PSJ_U8
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student cechuje się zaangażowaniem w projektowaniu oddziaływań w obszarze pracy i organizacji oraz marketingu. • Student ma świadomość konieczności nieustannego doskonalenia swoich umiejętności oraz poszerzania swojej wiedzy. 	PSJ_K1 PSJ_K4

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa
<p>Organizacja i kontekst jej funkcjonowania</p> <ul style="list-style-type: none"> • Organizacja w ujęciu zarządczym i psychologicznym • Kontekst kulturowy, polityczny i ekonomiczny funkcjonowania organizacji • Współczesny rynek pracy • Historia psychologii pracy i organizacji jako nauki oraz wyzwania stojące przed współczesną psychologią pracy i organizacji 	<ul style="list-style-type: none"> • Rożnowski, B., Fortuna, P. (2020). <i>Psychologia biznesu</i>. Rozdziały: 1, 3, 4, 5. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN
<p>Omówienie wybranych aspektów roli psychologa w kontekście procesów w całej organizacji. Podstawowe pojęcia z zakresu komunikacji marketingowej:</p> <ul style="list-style-type: none"> • czym jest marketing • decyzje marketingowe na podstawie modelu 4P • potrzeby klientów • segmentacja rynku • marketing w organizacjach non-profit • konsument w świecie wirtualnym - przegląd zagadnień 	<ul style="list-style-type: none"> • Kotler P. (2012). <i>Marketing</i>. Rozdział 8 – Rozpoznawanie segmentów rynku i wybór rynków docelowych.
<p>Omówienie wybranych aspektów roli psychologa w kontekście procesów w całej organizacji. Psychologia reklamy i konsumenta – wprowadzenie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • pojęcie reklamy i jej efekty • psychologia zachowań konsumenckich - podstawowe obszary • procesy psychiczne w zachowaniach konsumenckich • model AIDA i co z niego wynika • emocje w reklamie 	<ul style="list-style-type: none"> • Falkowski, A., Tyszka, T. (2009). <i>Psychologia zachowań konsumenckich – rozdział 4</i> dotyczący postaw konsumenckich.
<p>Omówienie wybranych aspektów roli psychologa w odniesieniu do pracowników organizacji :</p> <ul style="list-style-type: none"> • pozytywne zachowania pracownicze, • stres i jego konsekwencje • patologiczne zachowania pracownicze 	<ul style="list-style-type: none"> • Rożnowski, B., Fortuna, P. (2020). <i>Psychologia biznesu</i>. Rozdziały: 27. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN
<p>Etyczny biznes – CSR</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kontekst wewnętrzny – pracownicy (w tym mobbing) • Kontekst zewnętrzny – klienci • Kontekst zewnętrzny – otoczenie społeczne • Kontekst środowiska naturalnego 	<ul style="list-style-type: none"> • Rożnowski, B., Fortuna, P. (2020). <i>Psychologia biznesu</i>. Rozdział 2, 18, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN

<p>Kontrakt psychologiczny a przywiązanie do organizacji</p> <ul style="list-style-type: none"> • Przywiązanie do organizacji a przywiązanie do zawodu • Wzbudzenie przywiązania • Kontrakt psychologiczny 	<ul style="list-style-type: none"> • Rożnowski, B., Fortuna, P. (2020). <i>Psychologia biznesu</i>. Rozdział 24, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN
<p>Motywacja do pracy</p> <ul style="list-style-type: none"> • Rola motywacji • Przegląd teorii motywacji 	<ul style="list-style-type: none"> • Rożnowski, B., Fortuna, P. (2020). <i>Psychologia biznesu</i>. Rozdział 26, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN
<p>Sytuacje trudne w miejscu pracy i sposoby reagowania</p> <ul style="list-style-type: none"> • Model EVLN • Inne sposoby radzenia sobie z sytuacjami problemowymi 	<ul style="list-style-type: none"> • Rożnowski, B., Fortuna, P. (2020). <i>Psychologia biznesu</i>. Rozdział 14, 16. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN

Ćwiczenia	Literatura obowiązkowa
<p>Kultura i klimat organizacyjny</p> <ul style="list-style-type: none"> - Typy kultur organizacyjnych - Wymiary z badania „The Globe” - Społeczne warunki pracy (zaufanie i relacje międzyludzkie w organizacji, kooperacja, rywalizacja) - praca zespołowa 	<ul style="list-style-type: none"> • Rożnowski, B., Fortuna, P. (2020). <i>Psychologia biznesu</i>. Rozdział 16. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN
<p>Organizacja odpowiedzialna społecznie - co to znaczy?</p> <ul style="list-style-type: none"> - pojęcie CSR - rodzaje działań CSR - badania w zakresie oddziaływania CSR 	<p>Do przeczytania i obejrzenia:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Rożnowski, B., Fortuna, P. (2020). <i>Psychologia biznesu</i>. Rozdział 18, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN - kto nie czytał na wykład • Kazojć, K. (2014). Koncepcja społecznej odpowiedzialności i jej obszary w organizacjach. <i>Studia i prace Wydziału Nauk Ekonomicznych i zarządzania</i>, nr 38, t 1. Link do publikacji: https://wneiz.pl/nauka_wneiz/sip/sip38-2014/SiP-38-t1-57.pdf https://www.ted.com/talks/michael_porter_the_case_for_letting_business_solve_social_problems/transcript?language=pl
<p>Psychologia a marketing i zachowania ekonomiczne człowieka</p> <ul style="list-style-type: none"> - modele zachowań konsumentów - zastosowanie psychologii w decyzjach produktowych, cenowych, dystrybucji i komunikacji - co, dla kogo i jak - filary komunikacji marketingowej - segmentacja klientów 	<p>Do przeczytania i obejrzenia:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Rożnowski, B., Fortuna, P. (2020). <i>Psychologia biznesu</i>. Rozdział 29, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN https://www.ted.com/talks/seth_godin_how_to_get_your_ideas_to_spread?language=pl
<p>Dopasowanie człowiek – środowisko i jego konsekwencje</p> <ul style="list-style-type: none"> - Różne sposoby rozumienia dopasowania - Model Hollanda w wersji rozszerzonej - Badanie kompetencji na podstawie próbek pracy 	<ul style="list-style-type: none"> • Czerw, A., Czarnota-Bojarska, J. (2016). Dopasowanie człowiek–środowisko i postawa wobec pracy jako motywy zachowań organizacyjnych. <i>Psychologia Społeczna</i>, 11(36), 8-19. Doi: 10.7366/1896180020163601 • Retowski, S., Popławska A., Buczny J., Sterczyński R., Trzeptota M., Rocznińska M. (2014). <i>Metodyka badania kompetencji zawodowych na podstawie próbek pracy</i>,

	Wojewódzki Urząd Pracy w Gdańsku. S. 25-38.
<p>Pozytywne i negatywne zjawiska w pracy Dopasowanie do pracy i organizacji - przyczyny i konsekwencje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Cechy pracy/organizacji i cechy pracownika - Satysfakcja z pracy i zaangażowanie w pracę - Frustracja i stres <p>Wybrane negatywne zjawiska w pracy:</p> <ul style="list-style-type: none"> - stres zawodowy; pracoholizm; wypalenie zawodowe; dyskryminacja i mobbing; brak równowagi praca-życie 	<ul style="list-style-type: none"> ● Schulz, D., Schulz, S.E. (2015). <i>Psychologia a wyzwania dzisiejszej pracy</i>. R. 12. Warszawa: PWN
<p>Sprawiedliwość organizacyjna i jej konsekwencje</p> <ul style="list-style-type: none"> - Rozumienie sprawiedliwości - Jak formułowane są sądy o sprawiedliwości? - Jak powstaje poczucie sprawiedliwości/ niesprawiedliwości organizacyjnej? - Konsekwencje (nie)sprawiedliwości 	<ul style="list-style-type: none"> ● Rożnowski, B., Fortuna, P. (2020). <i>Psychologia biznesu</i>. Rozdział 17. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

ZALICZENIE PRZEDMIOTU wymaga otrzymania przez studenta **co najmniej 51 pkt**, maksymalna liczba punktów jaką można uzyskać – **100**.

SKALA OCEN:

51 – 60 – oznacza 3 (dostateczny)

61 – 70 – oznacza 3+ (dostateczny plus)

71 – 80 – oznacza 4 (dobry)

81 – 90 – oznacza 4+ (dobry plus)

91 – 100 – oznacza 5 (bardzo dobry)

Sposób weryfikacji efektów uczenia (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (min-max)
Pisemny sprawdzian wiedzy	(26-52)
Dwa zadania zaliczeniowe (realizowane podczas ćwiczeń lub w domu). Za każdą pracę można otrzymać maksymalnie 23 bądź 25 punktów.	(25-48)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Psychologia edukacji

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	2
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Dorota Kalka dkalka@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	24/12	
ćwiczenia	12/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Student zna obszary i podejścia badawcze w psychologii edukacji. • Student zna trudności edukacyjne i rozwojowe w procesie edukacji. 	PSJ_W3 PSJ_W7 PSJ_W8
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi zidentyfikować podstawowe trudności edukacyjno-rozwojowe • Student potrafi zaprojektować warsztat o wybranym celu edukacyjnym 	PSJ_U8
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student ma świadomość konieczności nieustannego doskonalenia swoich umiejętności oraz poszerzania swojej wiedzy. 	PSJ_K1 PSJ_K4

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa
<p>1. Swoistość i główne obszary psychologii edukacji:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● metody badawcze w psychologii edukacji ● proces uczenia się i nauczania <p>2. Rola i zadania psychologa szkolnego</p> <p>3. Trudności edukacyjne i rozwojowe w procesie kształcenia.</p> <p>4. Rola diagnozy psychologicznej w procesach edukacyjno-wychowawczych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Czerniawska E., Ledzińska, M. (2011) <i>Psychologia nauczania. Ujęcie poznawcze</i>. Warszawa: PWN. (wybrane rozdziały) ● Kowalik, S. (red.) (2011). <i>Psychologia uczenia i nauczyciela. Podręcznik akademicki</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN (wybrane rozdziały) ● Kruszewski, K. (red.) (2017). <i>Sztuka nauczania. Czynności nauczyciela. Podręcznik akademicki</i>. Warszawa: PWN (wybrane rozdziały) ● Niemierko, B. (2009). <i>Diagnostyka edukacyjna. Podręcznik akademicki</i>. Warszawa: PWN (wybrane rozdziały).
<p>5. Uczenie się jako czynność: przyswajanie, odkrywanie, przeżywanie i działanie.</p> <p>6. Zespół klasowy uczniów i społeczne uczenie się.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Niemierko, B. (2007). <i>Kształcenie szkolne. Podręcznik skutecznej dydaktyki</i>. Warszawa: WAIp, część I. ● Janowski, A. (2002). <i>Poznawanie uczniów w pracy wychowawczej</i>. Warszawa: Fraszka Edukacyjna.
<p>7. Ocenianie osiągnięć uczniów i skala stopni szkolnych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Niemierko, B. (2018). <i>Jak pomagać (a nie szkodzić) uczniom ocenianiem szkolnym</i>. Sopot: Smak Słowa.
Ćwiczenia	Literatura obowiązkowa
<p>1. Organizacja procesu uczenia się. Jak uczyć się/nauczać skutecznie.</p> <p>2. Profilaktyka w procesie edukacji.</p> <p>3. Projektowanie warsztatów profilaktycznych dla dzieci i młodzieży.</p> <p>4. Diagnozowanie trudności edukacyjno-rozwojowych (dysleksja, dyskalkulia itp.).</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Kruszewski, K. (2017). <i>Sztuka nauczania. Czynności nauczyciela. Podręcznik akademicki</i>. Warszawa: PWN (wybrane rozdziały) ● Lektury uzgodnione z wykładowcą dobrane do tematyki projektowanego warsztatu. ● Niemierko B. (2021). <i>Diagnostyka edukacyjna. Podręcznik akademicki</i>. Warszawa: PWN (wybrane rozdziały).

<p>5. Zmiany społeczne i globalne kryzysy m.in. pandemia, wojna, kryzys klimatyczny; a proces edukacji. Zagrożenia i możliwe oddziaływania profilaktyczne wobec uczniów oraz kadry pedagogicznej.</p> <p>6. Uczeń ze zdiagnozowanymi problemami natury psychicznej, wybrane: depresja, zaburzenia lękowe, zespół Aspergera, PTSD.</p> <p>7. Kluczowe aspekty współpracy z nauczycielami, rodzicami oraz na linii rodzice - uczeń – nauczyciele/kadra pedagogiczna.</p> <p>8. Kluczowe aspekty i różnice w procesach edukacji dzieci, młodzieży i osób dorosłych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Adams K., Galanes G.J. (2008). Komunikacja w grupach. Warszawa: PWN (wybrane rozdziały) ● Ambroziak K., Kołakowski A., Siwek K. (2018). Depresja nastolatków. Jak ją rozpoznać, zrozumieć i pokonać. Gdańsk: GWP. ● Bandelow B. (2011) Nieśmiałość, czym jest i jak ją pokonać. Sopot: GWP. ● Bibik R. (2013). Komunikacja interpersonalna w rodzinie i w szkole porady dla nastolatków i dorosłych. Wrocław: Dolnośląski Ośrodek Polityki Społecznej. ● Dambach, K.E. (2008). Mobbing w szkole. Jak zapobiegać przemocy grupowej. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. ● Huflejt-Łukasik M. (1994), Podejście psychodynamiczne [w:] Psychoterapia. Szkoły, zjawiska, techniki i specyficzne problemy, red. L. Grzesiuk, PWN, Warszawa, 405-420. ● Pyżalski, J. (2012). Agresja elektroniczna i cyberbullying jako nowe ryzykowne zachowania młodzieży. Kraków: Wydawnictwo Impuls. ● Schindlauer, D., Böhm J., Wladasch K., Frey V. (2005). Antydyskryminacja. Pakiet edukacyjny. Warszawa: Centralny Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli. ● Snel E. (2017). Daj przestrzeń i bądź blisko. Mindfulness dla rodziców i nastolatków. Warszawa: CoJaNaTo. ● Świącicka J. (2016). Uczeń z zespołem Aspergera. Praktyczne wskazówki dla nauczyciela. Kraków: Impuls. ● Wachowiak J., Rudnik M. (2020). Uczeń z zaburzeniami psychicznymi w szkole. Warszawa: Ośrodek Rozwoju Edukacji. ● Winter M. (2017). Zespół Aspergera. Co nauczyciel powinien wiedzieć. Warszawa: Fraszka edukacyjna.
--	---

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

PRZELICZANIE PUNKTÓW NA OCENĘ:

ZALICZENIE PRZEDMIOTU wymaga otrzymania przez studenta **co najmniej 51 pkt**, maksymalna liczba punktów jaką można uzyskać – **100**.

SKALA OCEN:

51 – 60 – oznacza 3 (dostateczny)

61 – 70 – oznacza 3+ (dostateczny plus)

71 – 80 – oznacza 4 (dobry)

81 – 90 – oznacza 4+ (dobry plus)

91 – 100 – oznacza 5 (bardzo dobry)

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Sprawdzian testowy	(21-40)
I. Przygotowanie w podgrupach projektu warsztatów profilaktycznych dla dzieci i młodzieży.	(18-36)
II. Obecność i aktywny udział w symulacji warsztatu profilaktycznego.	(12-24)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Umiejętności osobiste

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	Jednolite studia magisterskie/Studia 1 stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	3 rok
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4 ECTS
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120 godz
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	mgr Anna Hebenstreit-Maruszczyńska ahebenst@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	24/18	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Zna główne nurty psychologiczne związane z rozwojem osobistym. Zna możliwości zastosowania psychologii w obszarze rozwoju osobistego i wspierania siebie w rozwoju. 	PSJ_W15
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Opisuje i wyjaśnia zachowania człowieka w zakresie potencjału do rozwoju. Potrafi samodzielnie zaplanować i zorganizować pracę wokół realizacji własnych celów rozwojowych. 	PSJ_U2 PSJ_U13
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów praktycznych w obszarze rozwoju osobistego. Zauważa pojawiające się możliwości rozwoju własnego oraz jest gotowy do ich wykorzystania zgodnie z zasadami etyki zawodowej i z dbałością o wysoki standard działań profesjonalnych. 	PSJ_K1 PSJ_K6

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Warsztat	Literatura obowiązkowa
<p>Temat 1 - 3 Rozwój osobisty. Umiejętności niezbędne do wspierania siebie w rozwoju. Definicje pojęcia rozwoju osobistego. Rozwój osobisty, a rozwój osobowości. Ku czemu chcemy się rozwijać? Co to znaczy rozwijać się?</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Carr, A. (2004). <i>Psychologia pozytywna</i> (rozdział 9, Pozytywna zmiana). Poznań: Zysk i S-ka Wydawnictwo. ● Oleś, P. K. (2011). <i>Psychologia człowieka dorosłego. Ciągłość – zmiana – integracja</i> (rozdział 1,3,7,8). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
<p>Temat 4 - 6 Rozwój – cele, zasoby, wartości Zasoby – podejście skoncentrowane psychologii pozytywnej i analitycznej. Elastyczność psychologiczna.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Kobylińska, D. (2009). Wywiad psychologiczny na potrzeby wspierania rozwoju osobowości. W: K. Katarzyna Stemplewska-Żakowicz, K. Krejtz (red.). <i>Wywiad psychologiczny T3</i>. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP. ● Trzebińska, E. (2008). <i>Psychologia pozytywna</i> (s. 66-114). Warszawa: Wydawnictwo Akademickie i Profesjonalne.
<p>Temat 7 Rozwój – prężność psychiczna Kształtowanie się i rozwój odporności psychicznej.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Ryś, M., Trzęsowska-Greszta, E. (2018). Kształtowanie się i rozwój odporności psychicznej. <i>Kwartalnik Naukowy</i>, 2(34), 164-196.
<p>Temat 8- 10 Trenowanie umiejętności zbierania informacji. Trening kontaktu służącego rozwojowi osobistemu. mgr Ewa Laus: Rozwój osobisty a coaching- praca z klientem oparta na zasobach mgr Mikołaj Górny: Trening budowania relacji służącej rozwojowi osobistemu z perspektywy humanistycznej.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Drat-Ruszczak, K., Drązkowska-Zielińska, E. (2005). Podręcznik pomagania. cz II Warszawa: Academica.
<p>Temat 11- 12 Pojęcie rozwoju w koncepcjach psychologicznych: 1. Podejście psychodynamiczne 2. Podejście humanistyczno- egzystencjalne 3. Podejście poznawczo- behawioralne 4. Podejście systemowe</p>	<p>Do wyboru do wykorzystania w referatach:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Czabała, J.Cz. (2002). Kontrowersje wokół psychoterapii. [W:] Czynniki leczące w psychoterapii. Warszawa: Wyd. Naukowe PWN cz I (s.17-68) ● Prochaska, J.O., Norcross, J.C. (2006). Systemy psychoterapeutyczne. Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia ● Grzesiuk, L.(2006). Psychoterapia. Szkoły, zjawiska i specyficzne problemy. Warszawa: Wyd. Naukowe PWN Część I i II ● Okun, B.F. (2002). Teoria pomagania. [w:] Skuteczna pomoc psychologiczna Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia (s.121-158)

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 52 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 54 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 54 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (min-max)
Punkty za pracę na warsztacie, udział w dyskusjach	(16-30)
Projekt – Mój potencjał Każdy student przygotowuje analizę swojego potencjału (zasobów i słabych stron)	(16-30)
Pojęcie rozwoju w koncepcjach psychologicznych- referaty zespołowe	(11-20)
Sprawdzian testowy z literatury obowiązkowej	(11-20)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Praca empiryczna: projekt zespołowy

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	2
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	180
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr hab. Michał Parzuchowski, prof. SWPS mparzuchowski@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
ćwiczenia	12/12	
projekt	10/10	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> zna i rozumie podstawy metodologii badań psychologicznych oraz podstawowe sposoby planowania badań naukowych; zna i rozumie podstawy zastosowania statystyki w psychologii, w tym sposoby klarownej prezentacji wyników badań empirycznych; 	PSJ_W22
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> potrafi sformułować problem badawczy, postawić hipotezy i dobrać odpowiednie do problemu metody badawcze; potrafi opracowywać i przedstawić wyniki badań empirycznych; potrafi aktywnie uczestniczyć w pracy zespołowej na każdym etapie realizacji badania (ustalenie problemu, zbieranie lub pozyskiwanie danych, analiza i prezentacja wyników); 	PSJ_U9 PSJ_U10 PSJ_U12

Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> ● poddaje krytycznej refleksji cele własne i zespołowe oraz sposoby ich osiągania; ● dba o przestrzeganie standardów etycznych w zakresie realizacji badań naukowych; ● potrafi krytycznie ocenić efekty badań naukowych; ● jest otwarty na dyskusję dotyczącą prowadzonych przez siebie badań empirycznych; ● potrafi komunikować wyniki swojej pracy. 	PSJ_K5
------------------------------	---	--------

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Ćwiczenia	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Proces badawczy Rodzaje pytań badawczych. Określenie problemu badawczego i stawianie hipotez. Planowanie adekwatnego badania dla sprawdzenia prawdziwości hipotezy – zaplanowanie badania z uwzględnieniem metody analizy danych oraz kontroli zmiennych zakłócających. Reguły doboru próby i przydziału osób do warunków badawczych (randomizacja).</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Brzeziński, J. (2019). <i>Metodologia badań psychologicznych</i>. Warszawa: PWN. ● Shaugnessy, J., J., Zechmeister, E., B., Zechmeister, J., S. (2002). <i>Metody badawcze w psychologii</i>. Gdańsk: GWP. ● Bedyńska, S., Cypryańska, M. (2013). <i>Statystyczny drogowskaz</i>. Tom 1. Warszawa: Sedno/SWPS. ● Bedyńska, S., Cypryańska, M. (2013). <i>Statystyczny drogowskaz</i>. Tom 2. Warszawa: Sedno/SWPS. ● Bedyńska, S. . (2012). <i>Statystyczny drogowskaz</i>. Tom 3. Warszawa: Sedno/SWPS.
<p>Analiza wyników badań Przygotowanie bazy danych. Agregacja danych. Dobór właściwego narzędzia statystycznego. Interpretacja i raportowanie wyników</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Bedyńska, S., Cypryańska, M. (2013). <i>Statystyczny drogowskaz</i>. Tom 1. Warszawa: Sedno/SWPS. ● Bedyńska, S., Cypryańska, M. (2013). <i>Statystyczny drogowskaz</i>. Tom 2. Warszawa: Sedno/SWPS. ● Bedyńska, S. . (2012). <i>Statystyczny drogowskaz</i>. Tom 3. Warszawa: Sedno/SWPS. <p>Literatura dodatkowa: Navarro, D. J. & Foxcroft, D.R. (2019). <i>Learning statistics with jamovi: a tutorial for psychology students and other beginners</i>. DOI: 10.24384/hgc3-7p15 Dostępna za darmo na stronie www.learnstatswithjamovi.com/</p>
<p>Raportowanie wyników Wizualizacja wyników w postaci graficznej. Właściwy dobór wykresów do prezentowanych efektów. Kluczowe elementy raportu. Poster naukowy (formatka better poster).</p>	<p>Publication Manual of the American Psychological Association, Seventh Edition (2020)</p>
<p>Tematyka przeprowadzanego badania jest zależna od prowadzącego</p>	<p>Prowadzący wskazuje literaturę obowiązkową i/lub dodatkową dotyczącą tematyki projektu.</p>

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja* (min-max)
ćwiczenia	
Przygotowanie i opisanie planu badania. Warunkiem koniecznym zaliczenia tej części jest przesłanie za pomocą google classroom kursu maksymalnie 2-stronicowego omówienia zawierającego: 1) treść pytania badawczego oraz hipotez/y wraz z krótkim uzasadnieniem (w świetle danych teoretycznych i empirycznych), 2) opisu schematu badania, 3) opisu niezbędnych materiałów oraz zakładanego przebiegu badania.	(16-35)
Zebranie danych (realizacja badania) lub przygotowanie danych do analizy wyników na podstawie istniejącej bazy danych oraz analiza wyników. Warunkiem zaliczenia tej części jest dostarczenia bazy danych zapisanej w formacie .omv, .sav, .csv lub .xls oraz raportu z analizy wyników. Każdorazowo zmienne muszą posiadać czytelne nazwy, etykiety zmiennych oraz zdefiniowane wartości zmiennych, aby można było je łatwo zidentyfikować.	(10-20)
Przygotowanie i zaprezentowanie plakatu konferencyjnego podczas grupowej lub uczelnianej sesji plakatowej. Na ocenę posteru wpływ będą miały: zawartość merytoryczna wniosków, czytelność posteru, układ treści, poprawność przeprowadzonych analiz i raportowania wyników (APA).	(20-35)
Ocena współpracy zespołowej na podstawie oceny pracy zespołowej przez samych studentów oraz obserwacji	
Osoba, która nie brała udziału w pracach zespołu lub brała udział w stopniu minimalnym może nie tylko nie uzyskać punktów z tej kategorii, ale również nie uzyskać zaliczenia przedmiotu.	(5-10)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

SEMESTR VI

Nazwa przedmiotu: Dylematy etyczne psychologa

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów	II
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	5
Całkowita liczba godzin pracy studenta	125
Koordynator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr hab. Sylwiusz Retowski, prof. Uniwersytetu SWPS sylwiusz.retowski@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
ćwiczenia	24/18	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	Student: <ul style="list-style-type: none"> • Rozumie czym jest etyka jako dziedzina filozofii, wie czym się różni etyka od moralności i etyki zawodowej. • Rozumie czym jest dylemat etyczny. • Zna specyfikę realizacji zasad etycznych w badaniach naukowych. • Zna niebezpieczeństwa wykorzystywania wiedzy psychologicznej w biznesie, reklamie i kontaktach z mediami. 	PSJ_W27

Umiejętności	<p>Student:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Potrafi dostrzegać i identyfikować dylematy etyczne związane z używaniem wiedzy psychologicznej. ● Potrafi analizować etyczne aspekty procedur badawczych w psychologii. ● Potrafi formułować i analizować argumenty dotyczące dylematów etycznych. 	PSJ_U3
Kompetencje społeczne	<p>Student:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Jest wrażliwy na uchybienia w sferze naczelnych wartości i jest gotowy im przeciwdziałać. ● Jest gotów włączyć się w działania na rzecz dobra wspólnego. 	PSJ_K4 PSJ_K7 PSJ_K8

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Ćwiczenia	Literatura obowiązkowa*
<p>Czym jest etyka jako dziedzina filozofii. Etyka a moralność. Rozwój świadomości etycznej jednostki.</p> <p>Eksperymenty myślowe w etyce (dylemat wagonika). Pochodzenie norm etycznych i ich sankcjonowanie.</p> <p>Imperatyw kategoryczny (deontologizm) – Immanuel Kant, brytyjski utylitaryzm – Jeremy Bentham.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Chyrowicz, B. (2019). Etyka jako filozoficzny namysł nad moralnością. W: J. Brzeziński, B. Chyrowicz, Z. Toeplitz, M. Toeplitz-Winiewska, <i>Etyka zawodu psychologa. Wydanie nowe</i> (s. 21-39). Wydawnictwo Naukowe PWN.
<p>Czy etyka hamuje postęp nauki?</p> <p>Wartości etyczne zagrożone w badaniach naukowych. Zasada poinformowanej i dobrowolnej zgody. Kompetencje etyczne badacza.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Brzeziński, J. (2019). Psycholog wobec osób uczestniczących w badaniach naukowych – między poprawnością metodologiczną a poprawnością etyczną. W: J. Brzeziński, B. Chyrowicz, Z. Toeplitz, M. Toeplitz-Winiewska, <i>Etyka zawodu psychologa. Wydanie nowe</i> (s. 169-206). Wydawnictwo Naukowe PWN. ● Brzeziński, J. (2019). Powinności psychologa (jako badacza) wobec członków społeczności naukowej. W: J. Brzeziński, B. Chyrowicz, Z. Toeplitz, M. Toeplitz-Winiewska, <i>Etyka zawodu psychologa. Wydanie nowe</i> (s.207-223). Wydawnictwo Naukowe PWN.
<p>Omówienie przykładów (nie)etycznych zachowań psychologów – identyfikacja naruszonej reguły i omówienie możliwości korekty zachowania</p> <p>cz. 1. Ryzyko dyskryminacji w usługach psychologicznych (odmowa świadczenia; niedostosowanie świadczenia do specyfiki osoby; stereotypowe traktowanie przedstawicieli mniejszości).</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Toeplitz, Z., Toeplitz-Winiewska, M. (2019). Kompetencje psychologa. W: J. Brzeziński, B. Chyrowicz, Z. Toeplitz, M. Toeplitz-Winiewska, <i>Etyka zawodu psychologa. Wydanie nowe</i> (s.467-519). Wydawnictwo Naukowe PWN.
<p>Omówienie przykładów (nie)etycznych zachowań psychologów – identyfikacja naruszonej reguły i omówienie możliwości korekty zachowania</p> <p>cz. 2. Czy psycholog może się powołać na klauzulę sumienia? Konflikt światopoglądów vs. osobiste problemy psychologa.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Toeplitz, Z., Toeplitz-Winiewska, M. (2019). Kompetencje psychologa. W: J. Brzeziński, B. Chyrowicz, Z. Toeplitz, M. Toeplitz-Winiewska, <i>Etyka zawodu psychologa. Wydanie nowe</i> (s.467-519). Wydawnictwo Naukowe PWN.

Dylematy etyczne w zastosowaniach psychologii w biznesie. Analiza przypadku	<ul style="list-style-type: none"> Chudzicka-Czupała, A. (2013). <i>Etyczne zachowanie się człowieka w organizacji</i>. Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego. Lowman, R. L. (2006). <i>The ethical practice of psychology in organizations</i>. Washington, DC: American Psychological Association. → przykłady do analizy zostaną podane w trakcie zajęć
Jak rozwiązywać dylematy etyczne. Analiza przypadku – dwa podstawowe pytania i cztery etapy rozwiązywania dylematów etycznych	<ul style="list-style-type: none"> Toeplitz, Z., Toeplitz-Winiewska, M. (2019). Jak rozwiązywać dylematy etyczne. Analiza przypadku. W: J. Brzeziński, B. Chyrowicz, Z. Toeplitz, M. Toeplitz-Winiewska, <i>Etyka zawodu psychologa. Wydanie nowe</i> (s.449-559). Wydawnictwo Naukowe PWN. Strelau J., Doliński D. (red.). (2008). <i>Psychologia: Podręcznik akademicki</i>. Gdańsk: GWP, tom 1. str. 140-147. □ podstawowa baza wiedzy
Psycholog w środkach masowego przekazu. Analiza przypadku	<ul style="list-style-type: none"> Toeplitz, Z. (2019). Psycholog w środkach masowego przekazu. W: J. Brzeziński, B. Chyrowicz, Z. Toeplitz, M. Toeplitz-Winiewska, <i>Etyka zawodu psychologa. Wydanie nowe</i> (s.405-415). Wydawnictwo Naukowe PWN
Próbne debaty w stylu oksfordzkim	<ul style="list-style-type: none"> Zasady zostaną podane w trakcie zajęć
Debata w stylu oksfordzkim	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

PRZELICZANIE PUNKTÓW NA OCENĘ:

ZALICZENIE PRZEDMIOTU wymaga otrzymania przez studenta **co najmniej 51 pkt**, maksymalna liczba punktów jaką można uzyskać – **100**.

SKALA OCEN:

- 51 – 60 – oznacza 3 (dostateczny)
- 61 – 70 – oznacza 3+ (dostateczny plus)
- 71 – 80 – oznacza 4 (dobry)
- 81 – 90 – oznacza 4+ (dobry plus)
- 91 – 100 – oznacza 5 (bardzo dobry)

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (min-max)
Debata w stylu oksfordzkim	(23 - 45)
Analiza dylematu etycznego	(23 - 45)
Oceniana aktywność w dyskusjach na zajęciach	(5-10)

--	--

*Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia zadania.

Nazwa przedmiotu: Człowiek - perspektywa humanistyczna

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	wybieralne obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	III
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4
Liczba godzin pracy studenta	100
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr hab. Aleksandra Fila- Jankowska afile- jankowska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST / NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
ćwiczenia	18/12	
e-learning	6/6	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student zna i rozumie wybrane paradygmaty humanistycznej wiedzy o człowieku; 	PSJ_W27

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none">• Student potrafi wyjaśnić mechanizmy adaptacji jednostki do życia społecznego. Posiada umiejętność relacjonowania swojej wiedzy w formie ustnej i pisemnej	PSJ_U2 PSJ_U13
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none">• Student dostrzega potrzebę korzystania z opinii ekspertów z innych dyscyplin i dziedzin w rozwiązywaniu problemów z obszaru psychologii.	PSJ_K3

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Ćwiczenia	Literatura obowiązkowa
Do ustalenia w semestrze realizacji	Do ustalenia w semestrze realizacji

E-learning	Literatura obowiązkowa
<p>Moduł 1: W jaki sposób mogę poznać siebie i świat? O filozoficznych dyskusjach na temat poznania.</p> <p>Moduł 2: Jak mam żyć, aby być szczęśliwym/szczęśliwą?</p> <p>Moduł 3: Czy zawsze muszę być szczęśliwa/szczęśliwy? O granicy między melancholią a chorobą.</p> <p>Moduł 4: Kim jestem? O tożsamości i relacji człowieka do innych ludzi.</p> <p>Moduł 5: Czy to, jak opowiadam o sobie, ma wpływ na to, jak o sobie myślę?</p> <p>Moduł 6: Czy można mnie zastąpić? O sztucznej inteligencji z kilku perspektyw.</p>	<p>Materiały umieszczone w e-learningu</p> <p>Materiał zamieszczony w kursie jest podzielony na 6 modułów. Każdy moduł ma taką samą strukturę. Składa się z trzech lekcji:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Lekcja 1: Wykład wideo • Lekcja 2: Zadanie z tekstem • Lekcja 3: Prezentacja multimedialna

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (min-max)
Zaliczenie z ćwiczeń do ustalenia w semestrze realizacji	(21-40)
Zadania zaliczeniowe w e-learningu	(30-60)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Psychologia międzykulturowa

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie/studia 1 stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	mgr Maria Parzuchowska mparzuchowska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST / NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	12 / 6	
e-learning	12/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Rozumie znaczenie perspektywy międzykulturowej w opisie i wyjaśnianiu zachowań człowieka. Rozumie rolę kontekstu kulturowego w działalności zawodowej psychologa. Zna zarówno klasyczne koncepcje i badania, jak też aktualny dorobek światowej i polskiej psychologii kulturowej i międzykulturowej. 	PSJ_W17 PSJ_W24

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Posługuje się teoretyczną wiedzą z zakresu psychologii międzykulturowej do opisu i interpretacji zachowań człowieka. • Posługuje się terminologią z zakresu psychologii międzykulturowej. 	PSJ_U1 PSJ_U3
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Dostrzega znaczenie wiedzy z zakresu psychologii międzykulturowej; dostrzega punkty widzenia i problemy ludzi funkcjonujących w odmiennych kulturach i zespołach międzykulturowych. 	PSJ_K1

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa
Po co kultura psychologii a psychologia kulturze?	<ul style="list-style-type: none"> • Boski, P. (2022). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN Wydanie II, rozdz. 1.
Natura a Kultura	<ul style="list-style-type: none"> • Matsumoto, D., Juang, L. (2007). <i>Psychologia międzykulturowa</i>. GWP, s. 281-321. • Boski, P. (2022). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie II], rozdz. 7 • Boski P. (2009) <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie I], rozdz. 7
Style poznawcze w procesach percepcji, pamięci, atrybucji, kategoryzacji i myślenia	<ul style="list-style-type: none"> • Boski, P. (2022). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie II], rozdz. 9.
Psychologiczne wymiary kultur według Hofstede Psychologia wartości i ich kulturowe wymiary	<ul style="list-style-type: none"> • Boski P. (2009) <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie I], rozdz. 3 i 4. • Boski, P. (2022). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie II], rozdz. 5.
Kultura a psychologia <i>ja</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Boski, P. (2022). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie II], rozdz. 6.
Psychologia migracji i akulturacji.	<ul style="list-style-type: none"> • Boski, P. (2022). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie II], rozdz. 13.

E-learning	Literatura obowiązkowa
Odmienność kulturowa (w zakresie norm) i etnocentryzm	<ul style="list-style-type: none"> • Boski, P. (2022). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie II] [fragmenty rozdz. 1 i 11 dotyczące eksperymentu kulturowego]. • Materiały wideo umieszczone na e-learningu
Podstawy komunikacji międzykulturowej: różnice w stylach komunikacji	<ul style="list-style-type: none"> • Wierzbicka, A. (1999). Wierzbicka, A. (1999). <i>Emocje. Język i skrypty kulturowe</i>. W: A. • Wierzbicka <i>Język–umysł–kultura</i> (s. 163–189). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. • Materiały umieszczone na e-learningu

Kultura Polski i jej miejsce w Europie i w świecie	<ul style="list-style-type: none">● Boski, P. (2021). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie II], rozdział 12.● Materiały umieszczone na e-learningu
Życie w społeczeństwie wielokulturowym	<ul style="list-style-type: none">● Boski, P. (2021). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie II], rozdział 14.● Materiały umieszczone na e-learningu

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (min-max)
Sprawdzian wiedzy i umiejętności	(31-60)
Zadania i quizy na e-learningu	(20-40)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Nazwa przedmiotu: Zastosowania psychologii: projekt zespołowy

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	III
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Agnieszka Popławska, apoplawska1@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
ćwiczenia	12/12	
projekt	10/10	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student opisuje problematykę funkcjonowania człowieka w otoczeniu społecznym, wskazuje teorie wyjaśniające i sposoby prowadzenia badań w psychologii. 	PSJ_W17 PSJ_W25 PSJ_W27

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student formułuje problem praktyczny i proponuje jego rozwiązanie, posługując się wiedzą psychologiczną przygotowuje projekt zespołowy zgodnie z zaproponowanym schematem i metodyką. • Student przygotowuje wystąpienie i tekst zgodnie z wymaganymi kryteriami merytorycznymi i formalnymi. • Student potrafi aktywnie uczestniczyć w pracy zespołowej na każdym etapie realizacji projektu (ustalenie problemu, zbieranie lub pozyskiwanie danych, analiza i prezentacja wyników). 	PSJ_U3
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student wykorzystuje opinie ekspertów w ramach dziedziny i z innych dziedzin w celu rozwiązywania problemu społecznego lub praktycznego. • Student uzasadnia wybór problemu społecznego lub praktycznego i sposób jego rozwiązania, z zachowaniem zasad etyki. 	PSJ_K6 PSJ_K7

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Ćwiczenia	
Wprowadzenie do założeń projektu zespołowego: omówienie założeń i celów projektu, warunków oraz kryteriów zaliczenia. Tworzenie zespołów projektowych.	<p>Literatura obligatoryjna zostanie podana przez prowadzącego w zależności od wybranego obszaru tematycznego.</p> <p>Literatura uzupełniająca (dodatkowa):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Brown, T. (2008). Design thinking. <i>Harvard Business Review</i>, 86(6), 84-92. • Brown, T., & Wyatt, J. (2010). Design thinking for social innovation. <i>Development Outreach</i>, 12(1), 2943. • Brown, T., Katz, B., Höffner, M., Grech, M., & Wszótek, M. (2016). <i>Zmiana przez design: jak design thinking zmienia organizacje i pobudza innowacyjność</i>. Instytut Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej, Uniwersytet Wrocławski.
Analiza potrzeb i wybór grupy docelowej w projekcie.	
Definiowanie problemu – synteza danych i ich analiza	
Generowanie pomysłów na rozwiązanie problemu. Wybór metod i strategii w oparciu o analizę teorii psychologicznych	
Projektowanie prototypowych rozwiązań problemu. Zasady tworzenia harmonogramu i budżetu projektu	
Publiczna prezentacja założeń projektowanej interwencji psychologicznej (w wybranej metodologii np.: SMART, intervention mapping, itp.) wraz z uzasadnieniem dokonanych wyborów	

Projekt:	
Proponowany harmonogram działań zespołu projektowego:	<p>Literatura obligatoryjna zostanie podana przez prowadzącego w zależności od wybranego obszaru tematycznego.</p> <p>Literatura uzupełniająca (dodatkowa):</p>
1. Wybór przez zespoły obszarów problemowych, wstępna analiza wyzwań projektowych, planowanie działań.	

2. Wybór metod/działań, delegowanie zadań, ustalenie harmonogramu i kosztów. Dyskusja wyników, wskazówki do podsumowania i definiowania problemu.	<ul style="list-style-type: none"> • Kaja, B.M., (2010). <i>Psychologia wspomagania rozwoju. Zrozumieć świat życia człowieka</i>. Sopot: GWP. Michalska-Dominiak, B., Grocholiński, P. (2019). <i>Poradnik design thinking czyli jak wykorzystać myślenie projektowe w biznesie</i>. Onepress. • Osterwalder, A., & Pigneur, Y. (2012). <i>Tworzenie modeli biznesowych. Podręcznik wizjonera</i>, Wydawnictwo Helion • Olinkiewicz, E., Repsch, E. (red.) (2001). <i>Warsztaty edukacji twórczej. Jak rozwijać osobowość przez sztukę?</i> Wrocław: Wydawnictwo Europa.
3. Przygotowanie krótkiego pisemnego podsumowania uzasadniającego wybór problemu i jego diagnozę.	
4. Wybór kontekstu teoretycznego dla wybranych problemów, generowanie pomysłów rozwiązania problemów.	
5. Przygotowanie pisemnego raportu podsumowującego wszystkie etapy pracy.	
6. Przygotowanie prezentacji proponowanych rozwiązań wybranych problemów osadzonych w wybranej metodologii np.: intervention mapping, SMART (akronim od ang. Specific, Measurable, Achievable, Relevant, Time-bound) połączona z dyskusją.	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (min-max)
Opracowanie projektu interwencji psychologicznej w formie pisemnej i zaprezentowanie go w formie wystąpienia ustnego (praca zespołowa). Prezentacja grupowa: publiczna prezentacja założeń projektowanej interwencji psychologicznej (np. w metodologii SMART) wraz z uzasadnieniem dokonanych wyborów.	(46-90)
Ocena współpracy zespołowej na podstawie oceny pracy zespołowej przez studentów i obserwacji prowadzącego.	(5-10)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Fakultet humanistyczny/psychologiczny: Pamięć osobista i zbiorowa – czy istnieje „życie w historii”

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Rodzaj zajęć	fakultatywny
Poziom studiów	Jednolite studia magisterskie
Rok studiów	II - III
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Semestr (zimowy lub letni)	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90
Koordinator modułu: imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy, adres e-mail	Prof. dr hab. Tomasz Maruszewski tmarusze@swps.edu.pl
Razem godzin lekcyjnych:	ST 30/NST 18
Język wykładowy	Polski

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
konwersatorium	30/18	Prof. dr hab. Tomasz Maruszewski; tmarusze@swps.edu.pl

Zakres efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Rozumie różnicę między pamięcią indywidualną i zbiorową. Potrafi wykorzystać wiedzę na temat mechanizmów zapisywania informacji w pamięci zbiorowej do interpretacji procesów rozprzestrzeniania się specyficznych informacji 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Potrafi zinterpretować zmiany dostępu do informacji w pamięci zbiorowej. Potrafi zinterpretować mechanizmy odpowiedzialne za reinterpretację informacji o przeszłości własnej grupy i grup innych 	PSJ_U1
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Potrafi dostrzec różnice między wiedzą historyczną i własnymi przekonaniami dotyczącymi przeszłości. Potrafi dostrzec różnice między różnymi formami pamięci zbiorowej ujawnianych w dyskursie publicznym 	PSJ_K5

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe	Literatura
<p>1. Pamięć indywidualna i zbiorowa. Archeologia pamięci zbiorowej (okresy prepiśmienne). Paradoxy pamięci indywidualnej – utrata pamięci vs kłamstwo. Główne rodzaje pamięci – antykwaryczna, monumentalna i krytyczna. Co filozofia i historia mogą wnieść do analizy pamięci? Współczesne badania nad pamięcią zbiorową – „bitwa o pamięć”. Koncepcja pamięci społecznej (Szacka). Zasób normatywny pamięci społecznej. Czy istnieje uniwersalny zasób normatywny pamięci społecznej</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Maruszewski, T. (2019). Gdzie podziewa się nasza pamięć? Od pamięci autobiograficznej do pamięci zbiorowej. Sopot: Smak Słowa ● Lewicka, M. (2012). <i>Psychologia miejsca</i>. Warszawa: Scholar (s. 405-560) ● Dymkowski, M. (2000). <i>Między psychologią a historią</i>. Warszawa: Scholar (s.131-167)* ● Maruszewski, T. (2009). Psychologiczne meandry pamięci zdarzeń historycznych. W: U. Jakubowska, K. Skarżyńska (red.), <i>Między przeszłością a przyszłością. Szkice z psychologii politycznej</i> (s. 13-31). Warszawa: Wydawnictwo Instytutu Psychologii PAN. ● Maruszewski, T. (2010). O splataniu się pamięci indywidualnej i kolektywnej, czyli o tym, czym jest życie w ciekawych czasach. W: A. Kolańczyk, B. Wojciszke (red.) <i>Motywacje umysłu</i> (s. 47-63). Sopot: Smak Słowa. *
<p>2.Główne formy pamięci indywidualnej i zbiorowej: jednostkowa, komunikacyjna i kulturowa. Tendencyjna interpretacja pamięci jednostkowej przez socjologów, historyków i kulturoznawców. Główne formy pamięci kulturowej: pomniki i muzea. Podstawowe prawidłowości rządzące pamięcią osobistą i zbiorową. Reguły Kihlstroma i możliwości odniesienia ich do pamięci zbiorowej. Problemy: krzywe zapomnienia w pamięci zbiorowej – efekt świeżości a punkt odniesienia.</p>	<p>Literatura uzupełniająca</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Harari, Y. N. (2014). <i>Od zwierząt do bogów. Krótka historia ludzkości</i> (s. 82-100). Warszawa: Dom Wydawniczy PWN
<p>3.Formy amnezji zbiorowej (Connerton). Procedury upamiętniania. Architektura jako narzędzie upamiętniania i niszczenia kontaktu z przeszłością. Pamięć podzielana i pamięć kolektywistyczna. Podmiot zbiorowy. Pojęcia uwrażliwiające. Badania empiryczne nad pojęciami uwrażliwiającymi.</p>	<p>*Pozycje oznaczone w ten sposób są trudno dostępne. Skany tych pozycji zostaną zamieszczone w materiałach od wykładowców.</p>
<p>4.Utrata pamięci indywidualnej i zbiorowej, Amnezja strukturalna i funkcjonalna. Międzypokoleniowa utrata i zmiana zawartości pamięci indywidualnej i zbiorowej – świadectwa empiryczne. Wewnątrzgeneracyjne i międzygeneracyjne rozprzestrzenianie się informacji. Sieciowe analizy pamięci podzielanej. Transmisja wewnątrzpokoleniowa – możliwości i ograniczenia</p>	
<p>5.Emocje zbiorowe. Problem podmiotu zbiorowego. Dynamika emocji zbiorowych w wypadku konfliktów międzygrupowych. Nostalgia, poczucie winy i duma zbiorowa</p>	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia modułu należy osiągnąć od **21 do 40 punktów**, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5.0)	- od 37 punktów do 40 punktów
Dobra plus (4.5)	- od 33 punktów do 36 punktów
Dobra (4.0)	- od 29 punktów do 32 punktów
Dostateczna plus (3.5)	- od 25 punktów do 28 punktów
Dostateczna (3.0)	- od 21 punktów do 24 punktów
Niedostateczna (2.0)	- poniżej 21 punktów

Punktacja elementów składowych modułu

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Test zaliczeniowy	(21-40)
Wykonanie sondażu i wpisanie wyników do pliku SPSS - punkty dodatkowe	(0-3)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Fakultet humanistyczny/psychologiczny

Spółeczna psychologia sprawiedliwości i moralności

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
Rok studiów	II-III
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90
Koordynator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Konrad Bocian kbocian1@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
konwersatorium	30/18	dr Konrad Bocian kbocian1@swps.edu.pl

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Student zna i rozumie w stopniu pogłębionym specyfikę psychologii i jej wybranych subdyscyplin • Student zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji, w tym w szczególności wyzwania, jakie w związku z tym stają przed psychologią w aspekcie teoretycznym oraz praktycznym 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student posługuje się terminologią stosowaną w psychologii i jej subdyscyplinach, zarówno w mowie, jak i w piśmie • Opisuje, analizuje i interpretuje zachowania człowieka, wykorzystując wiedzę z zakresu psychologii i jej subdyscyplin 	PSJ_U1
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych 	PSJ_K5

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Wprowadzenie do psychologii moralności	<ul style="list-style-type: none"> • Haidt, J., & Kesebir, S. (2010). Morality. In S. Fiske, D. Gilbert, & G. Lindzey (Eds.) <i>Handbook of Social Psychology, 5th Edition</i>. Hoboken, NJ: Wiley. Pp. 797-832.
Wprowadzenie do badań nad sprawiedliwością	<ul style="list-style-type: none"> • Hafer, C.L., & Rubel, A.N. (2015). The Why and How of Defending Belief in a Just World. <i>Advances in Experimental Social Psychology, 51</i>, 41-96.
Teoria uzasadniania sytemu i motywowane poznanie polityczne	<ul style="list-style-type: none"> • Jost, J. T. (2019). A quarter century of system justification theory: Questions, answers, criticisms, and societal applications. <i>British Journal of Social Psychology, 58(2)</i>, 263–314.
Teoria fundamentów moralnych i ideologia	<ul style="list-style-type: none"> • Graham, J., Haidt, J., Motyl, M., Meindl, P., Iskiwitsch, C., & Mooijman, M. (2018). Moral foundations theory: On the advantages of moral pluralism over moral monism. In K. Gray & J. Graham (Eds.), <i>Atlas of moral psychology</i> (pp. 211–222). The Guilford Press.
Emocje moralne	<ul style="list-style-type: none"> • Giner-Sorolla, R. (2018). A functional conflict theory of moral emotions. In K. Gray & J. Graham (Eds.), <i>Atlas of moral psychology</i> (pp. 81–87). The Guilford Press.
Moralizacja	<ul style="list-style-type: none"> • Rhee, J. J., Schein, C., & Bastian, B. (2019). The what, how, and why of moralization: A review of current definitions, methods, and evidence in moralization research. <i>Social and Personality Psychology Compass, 13(12)</i>, Article e12511.
Utylitaryzm i dylematy moralne	<ul style="list-style-type: none"> • Everett, J. A. C., & Kahane, G. (2020). Switching tracks? Towards a multidimensional model of utilitarian psychology. <i>Trends in Cognitive Sciences, 24(2)</i>, 124–134.

Egocentryzm sądów moralnych	<ul style="list-style-type: none"> Bocian, K., Baryla, & Wojciszke, B. (2020). Egocentrism shapes moral judgments. <i>Social and Personality Psychology Compass</i>, e12572, 1-14. https://doi.org/10.1111/spc3.12572
Potępienie, kara i wolna wola	<ul style="list-style-type: none"> Alicke, M. D. (2000). Culpable control and the psychology of blame. <i>Psychological Bulletin</i>, 126(4), 556–574.
Dyskryminacja gatunkowa	<ul style="list-style-type: none"> Caviola, L., Everett, J. A. C., & Faber, N. S. (2019). The moral standing of animals: Towards a psychology of speciesism. <i>Journal of personality and social psychology</i>, 116(6), 1011–1029.
Moralność i Religia	<ul style="list-style-type: none"> Norenzayan, A., Shariff, A. F., Gervais, W. M., Willard, A. K., McNamara, R. A., Slingerland, E., & Henrich, J. (2014). The cultural evolution of prosocial religions. <i>Behavioral and Brain Sciences</i>, 39, Article e1.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 16 do 30 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5.0)	od 28 do 30 punktów
Dobra plus (4.5)	od 25 do 27 punktów
Dobra (4.0)	od 22 do 24 punktów
Dostateczna plus (3.5)	od 19 do 21 punktów
Dostateczna (3.0)	od 16 do 18 punktów
Niedostateczna (2.0)	poniżej 16 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja* (min-max)
15 krótkich quizów, po jednym pod koniec każdego spotkania, każdy quiz za maksymalnie 1 punkt	(8-15)
Esej naukowy. Student musi odpowiedzieć na jedno z pięciu zadanych pytań naukowych. Odpowiedź powinna być poparta dowodami naukowymi z obszaru społecznej psychologii sprawiedliwości i moralności. Limit słów: 1500.	(8-15)

*Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Nazwa przedmiotu: Aktywność naukowo-społeczna

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	1
Całkowita liczba godzin pracy studenta	25
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	mgr Kamil Tomaszewski ktomaszewski2@swps.edu.pl

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Ma wiedzę o aktualnych paradygmatach empirycznych współczesnej psychologii. Zna narzędzia stosowane w badaniach psychologicznych (nie tylko z opisu teoretycznego). Rozumie powiązanie pomiędzy problemem badawczym i narzędziem jego weryfikacji. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Umie wykorzystywać wiedzę o metodach empirycznych w praktycznym procesie prowadzenia badań. Potrafi wybierać rozwiązania badawcze zgodne z zasadami etyki. 	PSJ_U2;
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Cechuje go/ją lepsze zrozumienie sytuacji osób, które są uczestnikami badań psychologicznych Odznacza się odpowiedzialnością za własne umiejętności, wyraża taką postawę w środowisku specjalistów i pośrednio modeluje to podejście wśród innych. Charakteryzuje go wysokie zaangażowanie w życie społeczne na Uczelni. 	PSJ_K4

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Celem przedmiotu jest zaznajomienie studentów z paradygmatami badawczymi stosowanymi w psychologii oraz uświadomienie pracochłonności procesu badania potrzebnej do oceny etycznego aspektu własnych projektów. Celem przedmiotu jest również kształtowanie odpowiedzialnej postawy wobec własnego rozwoju i zaangażowania w kształtowanie wizerunku jednostki. Dodatkowym celem modułu jest aranżowanie wymiany własnych zasobów czasowych w realizacji badań prowadzonych na uczelni.

Ponadto, celem będzie zapoznanie studentów z praktycznymi aspektami pracy badacza oraz zachęcenie ich do podejmowania aktywności społecznej na Uczelni. Bierne uczestnictwo w badaniach psychologicznych oraz pomoc w ich realizacji pozwoli na lepsze zrozumienie specyfiki pracy empirycznej w psychologii, jednocześnie zwracając uwagę na aspekty organizacyjne, etyczne, itp.

Dodatkowymi celami tego modułu jest kształtowanie odpowiedzialnej postawy studentów wobec własnego rozwoju i zaangażowanie w szeroko rozumianą aktywność społeczną na Uczelni. Zachęcenie do uczestnictwa w takich organizacjach jak Koła Naukowe, Samorząd Studencki czy Akademicki Związek Sportowy ma prowadzić do rozwoju kompetencji społecznych studentów - jako aktywnych uczestników życia akademickiego.

Zadaniem studentów jest realizacja wybranych aktywności spośród wymienionych na poniższej liście, służących rozwojowi własnemu studenta oraz jego kompetencji społecznych.

Każda z dostępnych aktywności umożliwia zebranie określonej ilości punktów (1 ECTS wymagany do zaliczenia przedmiotu odpowiada 25 godzinom pracy studenta). Osobą decydującą o ilości przyznanych punktów jest opiekun danej aktywności (np. opiekun Koła Naukowego, opiekun organizacji studenckiej, Lab Manager, itp.).

Możliwe aktywności naukowo - społeczne:

- bierne uczestnictwo w badaniach psychologicznych prowadzonych przez pracowników oraz studentów Uniwersytetu SWPS (ich lista znajduje się na portalu SONA)
- czynny udział w konferencjach i seminariach (wygłoszenie referatu, przygotowanie posteru),
- publikacja artykułu w recenzowanym czasopiśmie naukowym (polskim lub zagranicznym)
- staż naukowy (pomoc w realizacji badania naukowego prowadzonego przez pracownika Uczelni)
- Aktywna działalność w pracy kół naukowych działających na terenie Uczelni (zatwierdzana przez opiekuna naukowego)

Aktywności, które nie będą wynagradzane punktami ECTS:

- działania mające charakter praktyk zawodowych (np. staże w fundacjach, szpitalach)
- działania promocyjne na rzecz uczelni
- bierne uczestnictwo w wykładach, szkoleniach i konferencjach
- udział w badaniach naukowych realizowanych poza systemem SONA (chyba, że Administrator systemu właściwy dla wydziału studenta wcześniej wyrazi na to zgodę).

Dodatkowe formy aktywności naukowo-społecznej:

- staż dydaktyczny (asystentura w ramach zajęć dydaktycznych prowadzonych przez pracowników Uniwersytetu SWPS)
- pełnienie funkcji tutora dla innego studenta (niepełnosprawnego lub obcokrajowca)
- pomoc w organizacji wydarzeń odbywających się na wydziale w Sopocie

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia modułu należy zgromadzić 1500 punktów w systemie SONA (odpowiednik 25 godzin pracy studenta, potwierdzonych przez opiekuna podejmowanych aktywności). Punkty rejestrowane są w

informatycznym systemie SONA, do którego dostęp otrzymują wszyscy studenci w momencie rozpoczęcia toku studiów.

Opiekunem naukowym może być etatowy pracownik Wydziału - lub pracownik nieetatowy, który wcześniej uzyskał zgodę władz Wydziału (lub wydziałowego koordynatora ECTS) na organizację takiej aktywności. Jego podstawowym zadaniem jest orientacyjne określenie czasu, jaki student poświęcił na daną aktywność (na tej podstawie będą przyznawane punkty ECTS - 1 minuta będzie premiowana jednym punktem w systemie SONA).

Jedynym typem aktywności, który nie wymaga potwierdzenia przez opiekuna naukowego jest uczestnictwo w badaniach prowadzonych w systemie SONA - gdzie punkty naliczane są automatycznie.

Studenci powinni zapoznać się z zasadami funkcjonowania systemu SONA - umieszczonymi w [niezbędniku użytkownika](#). Przedstawione są tutaj zarówno aspekty techniczne wykorzystania portalu, jak również wymagania punktowe i przepisy szczegółowe właściwe wszystkim wydziałom.

Warunki zaliczenia przedmiotu powinny być wypełnione do momentu ukończenia przez studenta III roku studiowania (dla wszystkich trybów). Zachęca się jednocześnie, aby studenci podejmowali aktywności już od pierwszego semestru studiów.

Z początkiem studiów do studentów trafią dane logowania do systemu SONA oraz szczegółowa instrukcja dotycząca korzystania z panelu. W pierwszej wiadomości studenci otrzymają również informacje dotyczące szkolenia na temat systemu SONA i przedmiotu "Aktywność naukowo-społeczna".

Fakultet: Myślenie krytyczne (w poszukiwaniu bzdur)

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów	III
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Wiesław Baryła; wbaryla@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
konwersatorium	30	dr hab. Michał Parzuchowski; mparzuchowski@swps.edu.pl

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Student zna definicję bzdur i potrafi wymienić podstawowe ograniczenia ludzkiej racjonalności • Student potrafi wymienić podstawowe techniki dezinformacji 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych 	PSJ_U2 PSJ_U13
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych 	PSJ_K5

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>1. Wprowadzenie do krytycznego myślenia Od Sokratesa do współczesnych sceptyków: historia i definicje krytycznego myślenia. Czym jest bzdura? Jakie znane definicje bzdury. Nauka, sztuka i moralny obowiązek obalania bzdur. Zasada asymetrii bzdur Brandoliniego.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Frankfurt, H. (1986) On Bullshit. <i>Raritan Quarterly Review</i> 6(2) <p>Dodatkowa literatura:</p> <ul style="list-style-type: none"> Philip Eubanks & John D. Schaeffer (2008) A kind word for bullshit: The problem of academic writing. <i>College Composition and Communication</i> 59(3): 372-388
<p>2. Wykrywanie bzdur Prawda jak demokracja wymaga wiecznej czujności. Jak rozpoznać bzdurę w otoczeniu naturalnym? Sposoby oszacowywania siły efektu, oszacowania Fermiego. Jakie znane sposoby sprawdzania prawdopodobieństwa zdarzeń rzadkich? Twierdzenia i interes osób wygaszających twierdzenia. Analiza opublikowanych danych: Statcheck, test GRIM (Granularity-Related Inconsistency of Means).</p>	<ul style="list-style-type: none"> Carl Sagan 1996 The Fine Art of Baloney Detection. Chapter 12 in Sagan (1996) <i>The Demon-Haunted World</i> <p>Dodatkowa literatura:</p> <ul style="list-style-type: none"> G. A. Cohen (2002) Deeper into Bullshit. Buss and Overton, eds., <i>Contours of Agency: Themes from the Philosophy of Harry Frankfurt</i> Cambridge, Massachusetts: MIT Press.
<p>3. Naturalne siedlisko bzdur Gdzie znajdziemy najwięcej bzdur? Dlaczego media podają bzdury? Wykłady TED i startup'y (rynek bzdur na wielką skalę). Dlaczego media społecznościowe przyczyniają się do rozwoju i dystrybucji bzdur?</p>	<ul style="list-style-type: none"> Gordon Pennycook et al. (2015) On the reception and detection of pseudo-profound bullshit. <i>Judgement and Decision Making</i> 10:549-563 <p>Dodatkowa literatura:</p> <ul style="list-style-type: none"> Adrien Friggeri et al. (2014). Rumor Cascades. Proceedings of the Eighth International AAAI Conference on Weblogs and Social Media
<p>4-6. Przyczynowość Jednym z częstszych źródeł bzdur w analizie danych jest ignorowanie (świadome lub nie) faktu, że współwystępowanie nie mówi nam nic o przyczynowości zdarzeń. Konsekwencje mogą być zabawne lub poważne. Przyczynowość często mylona jest też z warunkami wystarczającymi lub wymaganymi dla wywołania zdarzenia. Regresja do średniej jako przyczyna zdarzeń. Termostat Friedmana jako analogia dla zdrowego rozsądku w interpretacji wyników narzędzi statystycznych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Robert Matthews (2000) Storks deliver babies ($p=0.008$). <i>Teaching Statistics</i> 22:36-38 <p>Dodatkowa literatura:</p> <ul style="list-style-type: none"> Karl Pearson (1897) On a Form of Spurious Correlation which may arise when Indices are used in the Measurement of Organs. <i>Proceedings of the Royal Society of London</i> 60: 489-498.
<p>7-8. Pułapki statystyczne i problemy z analizą danych. Jak rozpoznać dobre źródło wiedzy: rodzaje dowodów (czym się różni dowód anegdotyczny od wyników eksperymentu?). Statystyka opisowa vs. estymacyjna. Prawdopodobieństwo warunkowe i trudności z interpretacją obliczeń Bayesa. Złudzenia rozkładu podstawowego. Paradoks Simpsona. Średnie vs. Mediany rozkładu. Efekt Willa Rogersa</p>	<ul style="list-style-type: none"> Simpson's paradox: an interactive data visualization from VUDlab at UC Berkeley
<p>9. Rynek publikacji naukowych. Nawet naukowcy działający w dobrej wierze mogą tworzyć mylące dowody. W aktualnym otoczeniu wydawniczym (punktoza) nie da się niczego odkryć - preferowane jest publikowanie wyników jedynie potwierdzające oczekiwania (hipotezy). John Ioannides argumentuje,</p>	<ul style="list-style-type: none"> John Ioannidis (2005) Why most published scientific results are false. <i>PLOS Medicine</i> 2:e124. <p>Dodatkowa literatura:</p> <ul style="list-style-type: none"> Silas Nissen et al. (2016) Publication bias and the canonization of false facts. <i>eLife</i> 5:e21451

<p>że prowadzi to do <i>błędu publikacji</i> wedle którego prawdopodobnie większość publikowanych wyników jest nieprawdziwa. Czy możemy polegać na publikacjach badawczych bardziej niż na doniesieniach z Pudelka?</p>	
<p>10. W jaki sposób dyskutować z antyszczepionkowcem? Jakich technik perswazji użyć, aby dostarczyć cioci wierzącej w leczące kryształki i homeopatię przekonującego wyjaśnienia dlaczego tego rodzaju twierdzenia są bzdurne. Metoda sokratejska. Rola emocji i empatii w przekonywaniu. Prewencja w zwalczaniu teorii spiskowych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Lewandowsky, S., Cook, J., Ecker, U. K. H., Albarracín, D., Amazeen, M. A., Kendeou, P., Lombardi, D., Newman, E. J., Pennycook, G., Porter, E. Rand, D. G., Rapp, D. N., Reifler, J., Roozenbeek, J., Schmid, P., Seifert, C. M., Sinatra, G. M., Swire-Thompson, B., van der Linden, S., Vraga, E. K., Wood, T. J., Zaragoza, M. S. (2020). The Debunking Handbook 2020. Dostępny na https://sks.to/db2020. DOI:10.17910/b7.1182
<p>11-12. Etyka wykrywania bzdur. Gdzie jest granica między pożądaną krytyką a dręczeniem i wyśmiewaniem? Przypadek publicznych postępowań habilitacyjnych vs. targi od wahadełka do gwiazd. Gdzie zaczyna się "metodologiczny terrorizm"? Media społecznościowe w porównaniu do recenzowanych czasopism (Pubpeer). Gdzie kończy się krytyka a zaczyna krytykanctwo? Zasady etycznego wykrywania bzdur. Efekt Dunninga-Krugera. Różnica między postawą krytycznego sceptyka a triumfującego prześladowcy.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Alan Sokal (1996) A physicist experiments with cultural studies. <i>Lingua Franca</i>6:62-64. Witkowski, T., Fortuna, P. (2008). On psycho-business, tolerance and responsibility or strategies employed by pure scientists. <i>Psychologia Społeczna</i>, 9, 295-308. Pobrano z http://czasopismo.badania.net/wp-content/uploads/2016/11/Witkowski_Fortuna_2008_4.pdf <p>Dodatkowa literatura:</p> <ul style="list-style-type: none"> Jennifer Ruark (2017) Anatomy of a hoax. <i>Chronicle of Higher Education</i> Robert Service (2014) Nano-Imaging Feud Sets Online Sites Sizzling. <i>Science</i>343:358. Susan Fiske (2016) Mob Rule or Wisdom of Crowds? <i>APS Observer</i> preliminary draft. Also read commentaries [1] and [2]. Michael Blatt (2016) Vigilante Science. <i>Plant Physiology</i> 169:907-909.
<p>13. Fałszywe wiadomości Decentralizacja nadawców informacji miała prowadzić do większej demokracji i oddzielenia roli wydawcy wiadomości od interesu reklamodawców. W rzeczywistości większości ważnych wydarzeń medialnych (wybory, referenda, debaty publiczne) towarzyszy wysyp nieprawdziwych informacji</p>	<ul style="list-style-type: none"> Factcheck.org: How to spot fake news
<p>14. Obalenie bzdur W zależności od motywacji odbiorcy należy obalać bzdury inaczej - innymi argumentów/technik użyjemy do obalenia rasistowskich przekonań wujka a innych do obalenia klimatycznych zastrzeżeń polityka.</p>	<ul style="list-style-type: none"> John Cook & Stephan Lewandowsky (2012) The Debunking Handbook. <p>Dodatkowa literatura:</p> <ul style="list-style-type: none"> Craig Bennett et al. (2009) Neural correlates of interspecies perspective taking in the post-mortem Atlantic Salmon: An argument for multiple comparisons correction
<p>15-16. Prezentacja najciekawszych prac z "Inwentarza bzdur" oraz egzamin pisemny</p>	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja* (min-max)
20 pytań (każde pytanie warte jest 4 punkty) sprawdzian pisemny obejmujący treści merytoryczne	(40-80)
Inwentarz bzdur (praca grupowa)	(11-20)

*Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Fakultet: Psychologia "czytania" twarzy. Poznawcze, emocjonalne i społeczne procesy spostrzegania twarzy innych ludzi

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów	III
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	Wiesław Baryła wbaryla@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
konwersatorium	30	dr Michał Olszanowski; molszanowski@swps.edu.pl

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Zna podstawowe pojęcia, terminologię i koncepcje związane procesami rozpoznawania i spostrzegania twarzy. Zna podstawowe techniki badawcze w paradygmatach spostrzegania i rozpoznawania twarzy oraz mimicznych ekspresji emocji. Zna konsekwencje związane z formułowaniem ocen społecznych na podstawie atrybutów twarzy. Zna konsekwencje utrzymywania rozmaitych przekonań społecznych związanych z atrybutami twarzy. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Potrafi teoretycznie wyjaśniać zagrożenia związane z opieraniem sądów społecznych na ocenie atrybutów twarzy. Potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną nt. rozpoznawania i spostrzegania twarzy w opracowywaniu problemów badawczych. Potrafi uzasadnić wykorzystanie różnych technik pomiarowych w badaniach. 	PSJ_U2 PSJ_U13

Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> ● Zdaje sobie sprawę z różnicy między własną i cudzą perspektywą spostrzegania twarzy. ● Jest świadomy zagrożeń wynikających z opieraniem sądów społecznych na podstawie atrybutów twarzy. 	PSJ_K5
------------------------------	---	--------

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe	Literatura
<ol style="list-style-type: none"> 1. Poznawcze, emocjonalne i społeczne procesy spostrzegania twarzy 2. Rozpoznawanie i reprezentowanie twarzy - Co muszą zarejestrować nasze zmysły, żeby widzieć twarz? 3. Rozwój spostrzegania twarzy - Co widzą dzieci w ogóle i kiedy widzą twarze? 4. Ekspresja mimiczna - ile jest rodzajów emocji i co oznacza ekspresja? 5. Ekspresja mimiczna - kontekstowa interpretacja ekspresji emocji 6. Mimikra emocji – społeczne funkcje mimikry. 7. Atrakcyjność fizyczna i społeczna - Jakie twarze lubimy i jakie nam się podobają? 8. Atrybucja cech i właściwości społecznych – czy wnioskujemy o osobowości innych ludzi na podstawie wyglądu ich twarzy? 9. Spostrzeganie twarzy w praktyce i badaniach 10. Historia postrzegania twarzy, jako źródła wiedzy o człowieku - niechlubna historia fizjonomiki, a teraźniejszy stan wiedzy. 11. Spostrzeganie i rozpoznawanie twarzy - paradygmaty badawcze. 12. Techniki pomiaru ekspresji mimicznej cz. I - psychofizjologia obwodowa 13. Techniki pomiaru ekspresji mimicznej cz. II - programy mapujące twarze 14. Kłamstwo w polityce, marketingu i relacjach społecznych. 15. Projekcja filmu “Zakodowane uprzedzenia” - wstęp do dyskusji. 16. Możliwości i zagrożenia związane z ocenami społecznymi wyciąganymi na podstawie wyglądu twarzy - stereotypy, uprzedzenia i marketing. 	<ul style="list-style-type: none"> ● Calder, A. J., Rhodes, G., Johnson, M. H., & Haxby, J. V. (2011). <i>The Oxford Handbook of Face Perception</i>. Oxford University Press. ● Ekman, P. (2003). <i>Kłamstwo i jego wykrywanie w biznesie, polityce, małżeństwie</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN. ● Ekman, P. (2013). <i>Emocje ujawnione. Odkryj, co ludzie chcą przed tobą zataić, i dowiedz się czegoś więcej o sobie</i>. Wydawnictwo Sensus. ● Hole, G., Bourne, V. (2010). <i>Face processing. Psychological, neuropsychological and applied perspectives</i>. Oxford University Press. ● Perret, D. (2010). <i>In your face. The New science of human attraction</i>. Palgrave Macmillan. ● Todorov, A. (2017). <i>Face Value: The Irresistible Influence of First Impressions</i>. Princeton University Press.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia modułu należy osiągnąć **od 51 punktów do 100 punktów**, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5.0)	od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4.5)	od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4.0)	od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3.5)	od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3.0)	od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2.0)	poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Test wiedzy	(26-50)
Zadania grupowe na zajęciach	(25-50)

*Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Fakultet: Praktyka uważności w pracy psychologa - ujęcie rozwojowe i kliniczne

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	III
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	Wiesław Baryła wbaryla@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
konwersatorium	30/24	mgr Bartosz Karcz bkarcz@swps.edu.pl

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student zna podstawowe narzędzia do pomiaru uważności oraz potrafi jej zastosować. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student/ka zna różne koncepcje uważności (mindfulness/awareness), potrafi określić prawidłowy i nieprawidłowy rozwój uważnego funkcjonowania oraz jego konsekwencje w przyszłości jednostki. Student/ka zna koncepcję uważnego funkcjonowania i potrafi określić prawidłowy i nieprawidłowy rozwój zdolności do uważnego funkcjonowania oraz jego konsekwencje w przyszłości jednostki. 	PSJ_U2 PSJ_U13
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student/ka zna powiązanie pomiędzy rozwojem uważnego funkcjonowania a rozwojem dobrostanu. Wie jakie zaburzenia wynikają z nieprawidłowego rozwoju zdolności do uważnego funkcjonowania. Posiada wiedzę na temat istniejących interwencji sprzyjających pomyślnemu rozwojowi uważności w kontekście rodzinnym i grupowym. Student/ka potrafi odszukać literaturę na temat zagadnień uważności i związków z dobrostanem. Potrafi określić podstawowe korelaty uważności, aby określić z jakimi konsekwencjami 	PSJ_K5

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Wprowadzenie do metody uważności. Podstawy praktykowania uważności według Jona Kabat-Zinna. Postrzeganie świata i swojego miejsca w świecie przez pryzmat podejścia uważności. Uważność w różnych etapach rozwoju człowieka. Uważność – przegląd teorii. Uważne funkcjonowanie u osób z różną strukturą osobowości.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Kabat-Zinn J. (2013). <i>Mindfulness dla początkujących</i>. Warszawa: Czarna Owca. ● Kabat-Zinn, J. (2006). Mindfulness-based interventions in context: Past, present, and future. <i>Clinical Psychology: Science and Practice</i>, 10(2), 144–156. ● Siegel R. D. (2011). <i>Uważność. Trening pokonywania codziennych trudności</i>. Warszawa: Czarna Owca. ● Williams M., Penman D. (2014). <i>Mindfulness. Trening uważności</i>. Warszawa: Edgard.
<p>Praktyczne zastosowania uważności - praca z ciałem. Uważność na ciało – praktyka uważnego ruchu i rozwijania świadomości ciała oraz relaksacji. Definiowanie stresu, objawy stresu, nawykowe sposoby radzenia sobie ze stresem oraz jak uważność może zmienić odczuwanie stresu. Interwencje oparte na uważnym funkcjonowaniu – przegląd programów interwencyjnych. Uważność w pracy terapeutycznej, psychoedukacji i pracy zespołowej.</p>	<p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Carmody, J., & Baer, R. A. (2008). Relationships between mindfulness practice and levels of mindfulness, medical and psychological symptoms and well-being in a mindfulness-based stress reduction program. <i>Journal Of Behavioral Medicine</i>, 31(1), 23–33. ● Cook-Cottone, C. P. (2017). <i>Mindfulness and Yoga in Schools : A Guide for Teachers and Practitioners</i>. New York, NY: Springer Publishing Company. ● Fatter, D. M., & Hayes, J. A. (2013). What facilitates countertransference management? The roles of therapist meditation, mindfulness, and self-differentiation. <i>Psychotherapy Research</i>, 23(5), 502–513. ● Germer, K. Ch., Siegel, R., Fulton, R. (2005). <i>Mindfulness and Psychotherapy</i>. New York: Guilford Press. ● Hilton, L., Hempel, S., Ewing, B. A., Apaydin, E., Xenakis, L., Newberry, S., ... Maglione, M. A. (2017). Mindfulness Meditation for Chronic Pain: Systematic Review and Meta-analysis. <i>Annals of Behavioral Medicine</i>, 51(2), 199–213. http://doi.org/10.1007/s12160-016-9844-2 ● MacDonald, P. (2016). ‘The Nowness of Everything’: A mindfulness-based approach to psychotherapy. <i>Psychodynamic Practice</i>, 22(1), 38–49. ● Majeed, M. H., Ali, A. A., & Sudak, D. M. (2018). Mindfulness-based interventions for chronic pain: Evidence and applications. <i>Asian Journal Of Psychiatry</i>, 3279–83. doi:10.1016/j.ajp.2017.11.025 ● Pickard, J. A., Townsend, M., Caputi, P., & Grenyer, B. F. S. (2017). Observing the Influence of Mindfulness and Attachment Styles through Mother and Infant Interaction: A Longitudinal Study. <i>Infant Mental Health Journal</i>, 38(3), 343–350. ● Powietrzynska, M., & Tobin, K. G. (2016). <i>Mindfulness and Educating Citizens for Everyday Life : Mindfulness and Educating Citizens for Everyday Life</i>. Rotterdam: Brill Sense. ● Santorelli S. (2000). <i>Heal Thy Self: Lessons on Mindfulness in Medicine</i>. Harmony. ● Siegel J. D. (2012). <i>Psychowzroczność</i>. Warszawa: Media Rodzina. ● Stahl B., Goldstein E. (2010). <i>Mindfulness-Based Stress Reduction Workbook</i>. New Harbinger Pubns.
<p>Praktyczne zastosowania uważności - praca z umysłem. Uważność na umysł - praktyka uważnego obserwowania stanów emocjonalnych. Poznanie i praktykowanie ćwiczeń uważności jako technik rozwijania samoświadomości, kompetencji emocjonalnej, poprawy koncentracji i dążenia do integracji psychicznej. Badania naukowe w obszarze uważności i dobrostanu. Metody rozpoznawania, pomiaru zdolności do uważnego funkcjonowania.</p>	
<p>Praktyczne zastosowania uważności - praca indywidualna, szkoleniowa, kliniczna. Zastosowania praktyki uważności w codziennym życiu.</p>	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia modułu należy osiągnąć od 52 punktów do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 52 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 52 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Zadania indywidualne i grupowe realizowane na zajęciach	(31-60)
Projekt zespołowy Przygotowanie opisu praktyki oraz przeprowadzenie ćwiczenia dla grupy w wybranym aspekcie uważności	(21-40)

*Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia modułu.

Fakultet: Dobrostan (nie tylko) tu i teraz

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów	III
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90
Koordynator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Wiesław Baryła wbaryla@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
konwersatorium	30	dr Agata Rudnik; arudnik@swps.edu.pl

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Ma pogłębioną wiedzę o roli psychologii w kształtowaniu pełnego zdrowia człowieka w wymiarze psychologicznym, somatycznym i duchowym. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce psychologicznej, odznacza się rozważą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań psychologicznych w zakresie projektowania interwencji psychologicznych wzmacniających zdrowie somatyczne i psychiczne. 	PSJ_U2 PSJ_U13
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych. 	PSJ_K5

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Dobre samopoczucie psychiczne, emocjonalne, społeczne i fizyczne – czym jest? Jak je definiujemy? Czy definicje mają w ogóle sens?	<ul style="list-style-type: none"> • Enders, G. (2021). <i>Historia wewnętrzna</i>. Feeria Science. • Łądka-Barańska, A., & Puchalska-Kamińska, M. (2019). <i>Job Crafting. Nowa metoda budowania zaangażowania i poczucia sensu pracy</i>. Wolters Kluwer. • Steptoe, A., Deaton, A., & Stone, A. A. (2015). Subjective wellbeing, health, and ageing. <i>The Lancet</i>, 385(9968), 640-648. • Tubylewicz, K. (2022). <i>Samotny jak Szwed?</i> Wielka Litera. • Askland, H. H., & Bunn, M. (2018). Lived experiences of environmental change: Solastalgia, power and place. <i>Emotion, Space and Society</i>, 27, 16-22.
Stres, ból, zmęczenie i jak (skutecznie) sobie z nimi radzić? Dlaczego mindfulness czy medytacja nie zawsze się sprawdzają?	
Czy jesteśmy tym, co jemy? Czy nasze jelita na pewno „wiedzą lepiej”?	
Związki i zdrowie seksualne (w tym kontekst kulturowy)	
Work-life balance i job crafting – kiedy praca to (nie) wszystko	
Ageing – dobrostan nie zna granicy wieku	
O samotności	
Nowe-stare trendy (w tym m.in. less waste, minimalizm, ciałopozytywność, ciałoneutralność, dobrostan a zmiany klimatyczne)	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (min-max)
Projekt w oparciu o badania własne wykonywany w grupach (prezentacja rezultatów podczas ostatnich zajęć).	(51-100)

*Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Fakultet: Megatrendy, trendy i ich wpływ na zachowania i potrzeby społeczne

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	III
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Wiesław Baryła wbaryla@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
konwersatorium	30/24	Aleksandra Chołody-Trapp; acholody-tapp@swps.edu.pl

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> student ma pogłębioną wiedzę na temat trendów społecznych oraz środowiskowych, ekonomicznych, technologicznych student posiada wiedzę na temat mechanizmów psychologicznych, które związane są z wybranymi trendami (hamują je lub przyspieszają) 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> student posiada umiejętność obserwowania i interpretowania sygnałów zmian, które dotyczą wybranych trendów student ma umiejętność szerokiego i holistycznego spojrzenia na zachowania i potrzeby poprzez pryzmat poznanych trendów 	PSJ_U2 PSJ_U13
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> student rozumie dynamikę zmian i czynników na to wpływających i związaną z tym konieczność uczenia się i doskonalenia swoich umiejętności przez całe życie 	PSJ_K5

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>- Poznanie i zrozumienie megatrendów i trendów wpływających i kształtujących współczesne społeczeństwo. Na trendy będziemy patrzeć z perspektywy zarówno new normal – są to trendy wiodące, jak i z perspektywy reactive zone – gdzie trendy potrzebują 1-5 lat by wejść do mainstreamu, innovation zone – te, które potrzebują 5-25 lat, czy nawet foresight zone – potrzebują 25 lat i więcej).</p> <p>- Szerokie spojrzenie przez pryzmat trendów (nie tylko społecznych, ale i środowiskowych, technologicznych czy gospodarczych) na nowe potrzeby, zmieniające się zachowania, redefinicję m.in. relacji w stechnologizowanym świecie, budowania doświadczeń, ale i podejścia do pracy czy kompetencji przyszłości.</p> <p>- Zidentyfikowanie i zrozumienie jakie mechanizmy psychologiczne wzmacniają wybrane trendy a jakie je hamują i dlaczego. Analiza trendów przez pryzmat mechanizmów psychologicznych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Mapa trendów 2022, (2022). infuture.institute.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punkcja (min-max)*
punkty za oceniane aktywności indywidualne i grupowe na zajęciach	(20-40)
grupowa praca pisemna: opracowanie jednego z trendów pod kątem analizy mechanizmów psychologicznych stojących za nim	(31-60)

*Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Fakultet: Psychologia bliskich związków: sympatia, życzliwość, przyjaźń i miłość w różnych odmianach i relacjach społecznych

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów	III
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Wiesław Baryła wbaryla@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
konwersatorium	30	dr Eufrozyna Gruszecka egruszecka@swps.edu.pl

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Zna klasyczne i współczesne teorie i badania psychologii społecznej dotyczące interakcji i relacji społecznych oraz związków uczuciowych opartych na więzi krwi, przyjaźni i o charakterze romantycznym. Zna najnowsze nurty teoretyczne i wyniki badań we wskazanym obszarze. Ma pogłębioną wiedzę o mechanizmach funkcjonowania człowieka w różnego typu interakcjach i relacjach społecznych. Zna i rozumie prawidłowości rządzące zachowaniem ludzi różnych kontekstach społecznych. Odwołując się do wyników badań empirycznych, potrafi wyjaśnić różne zachowania i procesy społeczne. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Potrafi dostrzegać i identyfikować dylematy etyczne związane z badaniami psychologicznymi i praktyką psychologiczną. Rozumie mechanizmy zjawisk społecznych, potrafi poprawnie interpretować i wyjaśniać zachowania ludzi w oparciu o różne koncepcje teoretyczne oraz przez pryzmat klasycznych i współczesnych wyników badań. Potrafi stosować wiedzę naukową do rozumienia i wyjaśniania konkretnych zdarzeń i sytuacji życiowych, potrafi rozpoznawać motywy zachowań 	PSJ_U2 PSJ_U13

	<p>społecznych człowieka oraz przewidywać konsekwencje tych zachowań. Rozumie i potrafi wyjaśniać reakcje paradoksalne w relacjach międzyludzkich.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Posiada umiejętności formułowania, prezentowania i argumentowania własnych opinii i przekonań, z uwzględnieniem istniejących w omawianym obszarze wiedzy. 	
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Jest wrażliwy/a na przejawy niesprawiedliwości społecznej, nietolerancji, dyskryminacji. Jest otwarty/a na problemy osób samotnych, wykluczonych krzywdzonych, etc. ale także dostrzega i rozumie uwarunkowania szczęścia osób wiodących dobre życie, spełnionych • Utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce psychologicznej, profilaktyce i terapii w omawianym obszarze zadań i problemów. 	PSJ_K5

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe	Literatura
<p>1. Rodzaje relacji społecznych. Afiliacja. Interakcje, relacje i związki z ludźmi. Potrzeba afiliacji - istota, przejawy i siła. Sytuacyjne i indywidualne czynniki nasilenia potrzeby afiliacji. Problemy z afiliacją i ich skutki: Deprywacja analityczna u dzieci (Spitz). Lęk społeczny. Samotność. Dysafiliacja.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Crisp, R., Turner, R. (2009). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. Rozdział 9. • Leary, M., Kowalski, R. (2001). <i>Lęk społeczny</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Rozdział 8.
<p>2. Potrzeba więzi społecznych i następstwa ich braku. Przywiązanie i bliskość: mity, teorie i badania. Źródła teorii przywiązania: Lorentz (wdrukowanie), Harlow (kojący dotyk). Teoria przywiązania (Bowlby) i jej weryfikacja: procedura „obcej sytuacji” (Ainsworth). Źródła przywiązania ufego i lękowego. Przywiązanie w dorosłości (Hazan i Shaver). Styl przywiązania a poglądy na miłość i na samego siebie oraz funkcjonowanie w bliskich związkach.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Holmes, J. (2007). <i>John Bowlby</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Rozdział 3 i 5. • Haidt, J. (2007). <i>Szczęście. Od mądrości starożytnych po koncepcje współczesne</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. Rozdział 6.
<p>3. Związki uczuciowe z rodzicami oraz krewnymi. Rodzina jako naturalne i pierwsze źródło doświadczeń bliskości i miłości. Wpływ relacji/kontaktów z bliskimi w dzieciństwie na nawiązywanie kontaktów w życiu dorosłym. Traumatyczne doświadczenia z dzieciństwa a funkcjonowanie w dorosłości. Więzi z dalszymi krewnymi. Wilcze dzieci. Miłość macierzyńska/ojcowska. Miłość braterska. Mit szczęśliwego dzieciństwa. Mit nieszczęśliwego dzieciństwa. Parentyfikacja społeczna - sytuacji odwróconej troski w rodzinie.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Holmes, J. (2007). <i>John Bowlby</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Rozdział 2. • Rolls G. (2010). <i>Najciekawsze przypadki w psychologii</i>. Rozdział 7. O niewinności utraconej – Historia Genie. • Zaleski, B., Dziubińska- Starska, A. Problemy emocjonalne młodych dorosłych – perspektywa psychoterapeutów. W: Skarżyńska, K. (2021, red) <i>Młodzi dorośli: identyfikacje, postawy, aktywizm i problemy życiowe</i>. Warszawa: Instytut Problemów Współczesnej Cywilizacji im. Marka Dietricha http://www.ipwc.pw.edu.pl/pliki/IPWC-LXXVII.pdf (s. 152-167).
<p>4. Związki uczuciowe w rodzinie zrekonstruowanej i w zastępczym środowisku wychowawczym. Rodzina zrekonstruowana, rodzina adopcyjna, rodzina zastępcza, pogotowie rodzinne, dom dziecka. Miłość (nie)zastępcza. Zastępcze środowisko wychowawcze, a zaspokojenie potrzeby bliskości i miłości – mity i fakty. Dom</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Hock, R. (2003). <i>40 prac badawczych, które zmieniły oblicze psychologii</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Część IV Rozdział: Odkrywanie miłości, s 161-170. • Holmes, J. (2007). <i>John Bowlby</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Rozdział 2.

<p>dziecka czy zła rodzina? Rodzina zastępcza a zaspokojenie potrzeby bliskości i miłości. Poszukiwanie korzeni.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia miłości</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Rozdział 7. Część: Bariery (powtórzenie) • Dom dziecka dla dzieci chorych https://www.domwlozdi.org/pl/
<p>5. Atrakcyjność, sympatia, życzliwość Potrzeba bycia atrakcyjnym. Zyskiwanie i utrata atrakcyjności. Taktyki i style autoprezentacji. Recepty autoprezentacyjne. Sympatia i życzliwość dla innych: wyznaczniki, następstwa. Życzliwość a wzajemność i wdzięczność. Warto być pięknym. Przeciwności przyciągają się (?). Zawsze lubimy tych, którzy nas podziwiają. Pochlebstwo przysparza przyjaciół, a prawda - wrogów. Mężczyźni wolą kobiety mądre niż ładne. Łatwiej jest sobie opinię zepsuć niż ją naprawić. Wdzięczność to rzadka cnota. Warto być wdzięcznym</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Gruszecka, E. (2014). Wdzięczność w relacjach przyjacielskich i koleżeńskich, <i>Przegląd Psychologiczny</i>, 57, 447-461. • Lyubomirsky, S. (2009). <i>Wybierz szczęście</i>. Warszawa: Laurum. Rozdział 5. • Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. Rozdział 6.4. Taktyki autoprezentacji
<p>6. Przyjaźnie i związki romantyczne. Istota, formy i cele przyjaźni. Przyjaźń w ujęciu ewolucyjnym. Rozstania przyjacielskie. Przyjaźń a miłość romantyczna. Trójskładnikowa teoria miłości Sternberga. Model dynamiki miłości Wojciszke. Sześć stylów miłości w modelu Johna Lee. Różnice w przyjaźniach kobiet i mężczyzn. Przyjaźnie damsko męskie. Przyjaźń w adolescencji. Odkrywania się w relacjach przyjacielskich i romantycznych. Przeżywanie (opłakiwanie) utraty przyjaciela Miłość od pierwszego wejrzenia. Granice szczerości: o czym nie warto mówić partnerowi? Kiedy dwoje staje się jednym? Małżeństwa aranżowane. Żona trofeum – przegląd „przypadków”.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Buss D. (2001). <i>Psychologia ewolucyjna</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Rozdział 9. • Crisp, R., Turner, R. (2009). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. Rozdział 9. • Stewart, J. (2002, red.) <i>Mosty zamiast murów</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. Rozdział 8 lub 11. • Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia miłości</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Rozdział 1. (powtórzenie)
<p>7. Satysfakcja i konflikt w bliskim związku. Satysfakcja: rola trzech składników miłości. Interpretacje i zachowania podtrzymujące zaangażowanie w związek. Pułapki w bliskim związku: rodzaje, mechanizmy i skutki. Reakcje na niezadowolenie: model Rusbult i Zembrodt. Rozpad związku: Model Rusbult. Wybaczenie w bliskim związku. Wywieranie wpływu w bliskim związku: Efekt Michała Anioła. Manipulacje w bliskim związku. Zazdrość i zdrada. Powody pozostawania w związku pustym.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Doroszewicz, K. (2012). Wywieranie wpływu w bliskich związkach. Postawić na swoim czy nie? W: K. Skarżyńska (red.). <i>Między ludźmi. Oczekiwania, interesy, emocje</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR. • Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia miłości</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Rozdział 6.
<p>8. Podsumowanie: Relacje z bliskimi jako źródło największego szczęścia i największej rozpacz. Bliskość i samotność. Toksyczni bliźni. Osoba bliska jako przyjaciel i wróg (studia przypadków). Rozstania i powroty. Czy istnieje przepis na dobry związek? Czy miłość zwycięża gniew? Czy miłość wszystko wybacza?</p>	<p>Literatura tematów 1-7</p>

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia fakultetu należy osiągnąć od 26 punktów do 50 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen punktacja przedstawia się w następujący sposób:

Bardzo dobra (5.0)	- od 46 punktów do 50 punktów
Dobra plus (4.5)	- od 41 punktów do 45 punktów
Dobra (4.0)	- od 36 punktów do 40 punktów
Dostateczna plus (3.5)	- od 31 punktów do 35 punktów
Dostateczna (3.0)	- od 26 punktów do 30 punktów
Niedostateczna (2.0)	- poniżej 26 punktów

Forma zaliczenia	Punktacja* (min-max)
Zadania indywidualne na zajęciach	(5-15)
Do wyboru esej lub prezentacja wyników badania naukowego w formie plakatu konferencyjnego	(25-35)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Fakultet: Psychologia w procesie komunikacji marketingowej - ujęcie praktyczne

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów	III
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Wiesław Baryła wbaryla@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
konwersatorium	30/24	dr Agnieszka Popławska; apopławska@swps.edu.pl

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Posiada wiedzę na temat organizacyjnych oraz etycznych uwarunkowań wykonywanej działalności zawodowej w psychologii biznesu. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Posiada pogłębioną umiejętność definiowania, interpretowania i oceniania zachowań człowieka i motywów nimi kierujących w kontekście psychologii • organizacji i marketingu. 	PSJ_U2 PSJ_U13
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych • Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie i wdraża w życie potrzebę doskonalenia osobistego i zawodowego. 	PSJ_K5

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<ol style="list-style-type: none"> 1. Czym jest marketing? Podstawowe pojęcia ekonomiczne. Od zarządzania marketingowego do zarządzania rynkowego. 2. Podejmowanie decyzji w marketingu – jak przebiega, czego dotyczy 3. Do kogo mówimy? O świadomych prosumentach. Kim jest dzisiaj odbiorca działań marketingowych? 4. Psychologia konsumenta – przetwarzanie informacji marketingowej 5. Marketing marki – na przykładach najsilniejszych marek świata. I o pomocy Junga... 6. Zasady budowania skutecznego przekazu marketingowego – o tworzeniu różnych form reklamy i wykorzystaniu mechanizmów psychologicznych 7. Założenia marketingu globalnego 8. Marketing relacji inwestorskich - narzędzia, zasady współpracy, różnice między marketingiem B2B i B2C 9. Budowanie wizerunku organizacji - jako odpowiedzialnej i zaangażowanej społecznie cz.1 10. Budowanie wizerunku organizacji - jako odpowiedzialnej i zaangażowanej społecznie cz. 2 11. Budowanie wizerunku organizacji - jako odpowiedzialnej i zaangażowanej społecznie cz. 3 12. Marketing internetowy – jak efektywnie kreować kampanię z uwzględnieniem Internetu cz.1 13. Marketing internetowy - jak efektywnie kreować kampanię z uwzględnieniem Internetu cz. 2 14. Nowoczesny marketing –czy jest neuromarketing, marketing partyzancki, wirusowy 15. Lokowanie produktów - różne rodzaje product placement 	<p>Literatura podstawowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kotler, P., Keller, K.L. (2022). <i>Marketing</i>. Rebis. • Chraćol, U. (2016). <i>Marketing przyszłości: od ujęcia tradycyjnego do nowoczesnego</i>. Wydawnictwo C. H. Beck.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Sprawdzian testowy, obejmujący treści z całości wykładu, przeprowadzony online - 20 pytań (4 punkty za prawidłową odpowiedź)	(40-80)
Zadania w e-learningu	(11-20)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Fakultet: Pozytywna dyscyplina

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	fakultet
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów	
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Wiesław Baryła wbaryla@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
konwersatorium	24	mgr Zofia Nawrot znawrot@swps.edu.pl

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student zna i rozumie pojęcie pozytywnej dyscypliny i jej metod oraz teorie opisujące i wyjaśniające funkcjonowanie dziecka w rodzinie i społeczeństwie. Ma pogłębioną wiedzę o mechanizmach funkcjonowania i strategiach zachowań w interakcjach i relacjach społecznych. Potrafi wyjaśnić różne zachowania. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student potrafi wykorzystać wiedzę do pozytywnego wyznaczania reguł, zdolności do samoregulacji zarządzania zachowaniem. Student potrafi wskazać formy i rodzaje pracy z dzieckiem, które budują sieć współpracy rodzic-dziecko. Zna możliwości uwzględniania potrzeb i podmiotowości dziecka w obszarze budowania kontaktu. 	PSJ_U2 PSJ_U13

Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Zauważa pojawiające się możliwości rozwoju w obszarze zmiany zachowań, komunikacji i uczestnictwa w życiu społecznym • Jest wrażliwy na przejawy braku autonomii, sprawczości, samodzielności i wpływu na zachowania społeczne. • Podnosi swoje kompetencje w obszarze budowania relacji z dziećmi i młodzieżą. 	PSJ_K5
------------------------------	---	--------

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>1. Podstawowe założenia i koncepcje. Długofalowość i skuteczność metody. Narzędzia pozytywnej dyscypliny. Dyskusja: Dlaczego dzieci nie są dziś takie posłuszne jak wiele lat temu? Modelowanie zachowań.</p> <p>2. Relacja oparta na wartościach, szacunku i wymagająca. Budowanie poczucia własnej wartości i autonomii. Dyskusja: Strategie zachowania dziecka. Życzliwość i stanowczość a skuteczność kar i konsekwencji.</p> <p>3. Praca nad dostrzeganiem zasobów -metody zachęcania dzieci do odkrywania zdolności i kompetencji. Dyskusja: Zachęcanie a pochwała - różnice w działaniu i formułowaniu wypowiedzi.</p> <p>4. Praca z przedszkolakiem. Wpływ uwzględnienia myśli, uczuć i decyzji dziecka na jego decyzje i sukcesy w przyszłości. Dyskusja: Jak budować więź? Znaczenie kolejności urodzin. Rodzicielstwo a etapy rozwoju dziecka.</p> <p>5. Praca z nastolatkiem. Radzenie sobie z trudnościami. Umiejętności praktyczne a wyzwania rodzicielskie. Dyskusja: Czy do nastolatka dociera co do niego mówisz? Nastolatek w sieci i inne wyzwania.</p> <p>6. Nauka umiejętności społecznych i życiowych z uwzględnieniem dobrostanu dziecka i rodzica. Dyskusja: Równowaga pomiędzy życiem osobistym a zawodowym. Dziecko pod opieką osób trzecich-jak sobie radzić z poczuciem winy?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Nelsen, J. (2020). <i>Pozytywna dyscyplina dla rodziców</i>. Wydawnictwo CoJaNaTo

Warunki zaliczenia i kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 13 do 24 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 22 punktów do 24 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 19 punktów do 21 punktów
Dobra (4,0)	- od 17 punktów 18 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 15 punktów do 16 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 13 punktów do 14 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 13 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Ocena aktywności w dyskusjach na zajęciach (punkty przyznawane za istotny głos w dyskusji)	(13-24)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

SEMESTR VII

Nazwa przedmiotu: Seminarium magisterskie

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	IV i V
Semestr	zimowy / letni
Liczba punktów ECTS	26 (6 pkt. ECTS w semestrach 1 do 3 i 8 ECTS w 4 semestrze)
Całkowita liczba godzin pracy studenta	50
Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Zna i posługuje się terminami naukowymi do opisu emocji, motywów, procesów poznawczych i zachowania. Dostrzega i rozumie różnice między wiedzą potoczną a wiedzą psychologiczną opartą na dowodach empirycznych. 	PSJ_W1 PSJ_W7 PSJ_W19 PSJ_W22 PSJ_W26
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Potrafi posłużyć się wiedzą z zakresu metodologii badań psychologicznych, by zaproponować weryfikację hipotez i/lub znalezienie odpowiedzi na pytania badawcze. Potrafi posłużyć się wiedzą z zakresu analizy danych, by zrozumieć i zinterpretować zależności zaobserwowane w badaniach empirycznych. Potrafi opisać i zaprezentować wyniki badań empirycznych. 	PSJ_U3 PSJ_U9 PSJ_U10 PSJ_U13
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Zdaje sobie sprawę z ograniczeń płynących ze stosowania konkretnych metod badawczych w psychologii oraz sposobów analizy danych. 	PSJ_K7 PSJ_K8

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe

Opis seminarium (cel i tematyka zajęć, przykładowe pytania badawcze)	Literatura
<p>Celem seminarium magisterskiego jest samodzielne przygotowanie pracy magisterskiej pod opieką promotora. Typowa praca magisterska powinna być raportem z badania empirycznego, a więc studenci będą wybierać problemy badawcze, stawiać hipotezy i je operacjonalizować. A potem realizować badania empiryczne, opracowywać statystycznie jego wyniki i przygotowywać pracę magisterską będącą raportem pisemnym z tego badania.</p> <p>Tematyka badawcza uzależniona jest od subdyscypliny psychologii, w jakiej specjalizuje się osoba prowadząca seminarium.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Brzeziński, J. (2003) Metodologia badań psychologicznych. PWN. (i późniejsze wydania) ● Bedyńska, S., Cypryńska, M. (2013). Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego. Wydawnictwo Akademickie Sedno i Szkoła Wyższa Psychologii Społecznej. ● Bedyńska, S., Cypryńska, M. (2013). Statystyczny drogowskaz 2. Praktyczne wprowadzenie do analizy wariancji. Wydawnictwo Akademickie Sedno i Szkoła Wyższa Psychologii Społecznej. ● Bedyńska, S., Książek, M. (2012). Statystyczny drogowskaz 3. Praktyczny przewodnik wykorzystania modeli regresji oraz równań strukturalnych. Wydawnictwo Akademickie Sedno i Szkoła Wyższa Psychologii Społecznej. ● Doliński, D., Kulesza, W. (2020). Jak pisać prace dyplomowe z psychologii. Poradnik nie tylko dla psychologów. Smak Słowa. <p>Dodatkowa literatura ustalana jest z prowadzącym, w zależności od podjętego problemu badawczego.</p>

	Sposób weryfikacji efektów uczenia się (warunki zaliczenia)
Semestr I zaliczenie z oceną	Wybranie obszaru i przedstawienie potencjalnej tematyki badań.
Semestr II zaliczenie z oceną	Raport z prac wykonanych - przedstawienie gotowej metody badawczej oraz materiałów do badania.
Semestr III zaliczenie z oceną	Raport z prac wykonanych - przedstawienie kompletnej bazy danych z przeprowadzonego badania (w wyjątkowych przypadkach, badania podłużne, możliwe przedstawienie częściowej bazy danych).
Semestr IV zaliczenie z oceną	Raport z prac wykonanych - przedstawienie całości pracy.

Rola magistranta	Rola promotora
Proponowanie problemu badawczego, zmiennych, hipotez itd.	Wsparcie merytoryczne w generowaniu pomysłów na problem badawczy, zmienne, hipotezy itd.
Wyszukanie odpowiedniej literatury i wykorzystanie jej w pracy magisterskiej.	Wskazywanie na ewentualne braki w przeglądzie literatury.
Wyszukiwanie grupy badawczej lub miejsc, w których można przeprowadzić badanie.	Wsparcie w określeniu grupy badawczej.

Proponowanie narzędzi badawczych. Składanie narzędzia badawczego, formatowanie, wpisywanie pozycji do narzędzia za pomocą którego przeprowadzane będzie badanie itd.	Wsparcie w doborze narzędzi badawczych (kwestionariuszy, manipulacji eksperymentalnej itd.).
Wykonywanie analiz statystycznych.	Pomoc w doborze analiz statystycznych
Napisanie pracy magisterskiej. Edycja i sprawdzenie pracy pod kątem standardów APA, stylu, języka, gramatyki itp.	Sprawdzenie pracy.

Nazwa przedmiotu: Praktyki

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	IV i V
Semestr	zimowy i letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100
Forma zaliczenia	zaliczenie z oceną
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Agnieszka Popławska apoplawska1@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
praktyki	100	

Minimum 50% godzin praktyk powinno być realizowane w ramach wybranej przez studenta specjalności. Praktyki mogą być podzielone na nie więcej niż trzy części (tzn. praktyki mogą być realizowane przez studenta w jednym, w dwóch lub trzech miejscach), przy czym najmniejsza z tych części powinna mieć wymiar co najmniej 20 godzin.

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> identyfikuje czynności zawodowe psychologa oraz standardy jego pracy; 	PSJ_W2 PSJ_W8
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> formułuje problem praktyczny i proponuje jego rozwiązanie, posługując się wiedzą psychologiczną; potrafi nawiązać prawidłowy kontakt z klientem/pacjentem/osobą badaną; potrafi nawiązać prawidłową współpracę z zespołem profesjonalistów w miejscu praktyki; 	PSJ_U8 PSJ_U13
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> przestrzega zasad etyki zawodowej i wysokich standardów działań profesjonalnych w środowisku; posiada postawę szacunku, akceptacji i zrozumienia dla klienta/pacjenta/ osoby badanej; odpowiedzialnie wypełnia podjęte zobowiązania społeczne i zawodowe. 	PSJ_K3 PSJ_K4 PSJ_K7

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia (etapowe zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Praca pisemna	(31-60)
Dziennik praktyk / raport aktywności	(10-20)
Opinia zewnętrznego opiekuna praktyki	(10-20)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania etapowego.

Nazwa przedmiotu: Zaawansowana psychometria: konstruowanie narzędzi diagnostycznych

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	IV
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	150
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Wiesław Baryła, wbaryla@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	18/12	
ćwiczenia	12/9	
projekt zespołowy	12/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Opisuje / wskazuje zasady konstrukcji, oceny jakości, interpretacji oraz zastosowania i ograniczenia standaryzowanych testów psychologicznych. 	PSJ_W20 PSJ_W21

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Konstruuje proste testy psychologiczne. • Analizuje i interpretuje otrzymane wyniki wykorzystując wiedzę z zakresu psychologii i jej subdyscyplin. • Współpracuje z innymi studentami w trakcie realizacji projektu. 	PSJ_U7
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Identyfikuje zalety i wady diagnozy psychologicznej dokonywanej za pomocą standaryzowanych testów psychologicznych. • Rozpoznaje etyczne problemy związane z konstruowaniem i używaniem testów psychologicznych. 	PSJ_K7

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa
<ol style="list-style-type: none"> 1. Konstruowanie testów – etapy opracowywania testu 2. Adaptacja kulturowa testów psychologicznych 3. Walidacja testów psychologicznych 4. Konfirmacyjna analiza czynnikowa 	<ul style="list-style-type: none"> • Hornowska, E. (2018). <i>Testy psychologiczne. Teoria i praktyka</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. • Bedyńska, S. i Książek, M. (red.). (2012). <i>Statystyczny drogowskaz 3</i>. Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Sedno i SWPS. Rozdział 9 i 7

Ćwiczenia	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Wprowadzenie. Dlaczego konstruujemy testy do pomiarów zmiennych psychologicznych? Etapy konstruowania testów. Metody opracowania puli wstępnej pozycji testowych – analiza treściowa pozycji. Kryteria wstępnej selekcji pozycji ze względu na parametry psychometryczne. Adaptacja kulturowa testów – podstawowych założenia. 2. Przygotowanie projektu do badania własnego – planowane sposobu sprawdzania rzetelności i trafności narzędzia, określenie grupy badawczej. Przygotowanie materiału do badania. 3. Prezentacja wyników badań zrealizowanych w ramach projektu zespołowego. 	<ul style="list-style-type: none"> • Hornowska, E. (2018). <i>Testy psychologiczne. Teoria i praktyka</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. • Fronczyk, K. (2009). <i>Psychometria: podstawowe zagadnienia</i>. Warszawa: Vizja Press&IT.

Projekt zespołowy	Literatura obowiązkowa
Celem projektu grupowego jest konstrukcja i elementarna walidacja prostego testu psychologicznego oraz przygotowanie prezentacji wyników walidacji, która prezentowana jest na ćwiczeniach.	<ul style="list-style-type: none"> • Hornowska, E. (2018). <i>Testy psychologiczne. Teoria i praktyka</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. • Fronczyk, K. (2009). <i>Psychometria: podstawowe zagadnienia</i>. Warszawa: Vizja Press&IT.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 41 do 80 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 73 punktów do 80 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 65 punktów do 72 punktów
Dobra (4,0)	- od 57 punktów do 64 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 49 punktów do 56 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 41 punktów do 48 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 41 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)**
Sprawdzian testowy	(16-30)
Zadania związane z przygotowaniem i realizacją projektu grupowego * <ul style="list-style-type: none"> - wybór narzędzia do adaptacji kulturowej lub tylko walidacji, - wybór metody sprawdzania trafności wybranego narzędzia, - wybór próby badawczej, - przygotowanie materiałów do badania (np. na platformie Qualtrics), - zebranie danych - przygotowanie zbioru danych do analiz, - przeprowadzenie analiz statystycznych (rzetelności i trafności testu), - przygotowanie prezentacji wyników walidacji, - przedstawienie prezentacji wyników walidacji, 	(25-50)

*Ćwiczenia i projekt grupowy traktowane są jako nierozłączna całość, są rozliczane łącznie i ewentualne powtarzane łącznie, gdyby student ich nie zaliczył.

**Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania, np. za sprawdzian testowy trzeba mieć minimum 16 punktów aby zaliczyć moduł.

Nazwa przedmiotu: Zaawansowana metodologia badań

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	IV
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	150
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Wiesław Baryła, wbaryla@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	18/12	
ćwiczenia	12/9	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	Student: <ul style="list-style-type: none"> • ma wiedzę na temat złożonych metod i planów badawczych w psychologii; • uwzględnia rolę kontekstu kulturowego w badaniach psychologicznych; • ma pogłębioną wiedzę na temat zasad etycznych obowiązujących w badaniach z udziałem ludzi; 	PSJ_W19 PSJ_W22 PSJ_W24 PSJ_W25

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> przygotowuje materiały niezbędne do replikacji opublikowanego badania naukowego z psychologii; przygotowuje opis planowanej replikacji badania; przygotowuje wniosek do Wydziałowej Komisji Etycznej; 	PSJ_U9 PSJ_U10 PSJ_U12
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> identyfikuje ograniczenia związane z korzystaniem z empirycznych źródeł wiedzy; przestrzega zasad etycznych w badaniach naukowych. 	PSJ_K1 PSJ_K2

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa
1. Dlaczego i jak za pomocą badań empirycznych testujemy teorie psychologiczne?	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2004). Systematycznie modyfikowane autoreplikacje: logika programu badań <i>empirycznych w psychologii</i>, W: J. Brzeziński (red.), <i>Metodologia badań psychologicznych. Wybór tekstów</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. Śpiewak, S., & Kossowska, M. (2008). Eksperymentalne metody badania zjawisk społecznych o możliwościach integracji wiedzy psychologicznej. <i>Psychologia Społeczna</i>, 3, 7-10.
2. Plany quasi-eksperymentalne oraz eksperymenty w warunkach naturalnych	<ul style="list-style-type: none"> West, S. (2004). Poza eksperyment laboratoryjny – plany eksperymentalne oraz quasi-eksperymentalne w otoczeniu naturalnym, W: J. Brzeziński (red.), <i>Metodologia badań psychologicznych. Wybór tekstów</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. Dymkowski, M. (2009). Uwagi o przydatności porównań historycznych w psychologii społecznej. <i>Psychologia Społeczna</i>, 4, 78-87.
3. Nieinwazyjne metody badania zachowania, analiza śladów zużycia, nagromadzenia, analiza danych archiwalnych	<ul style="list-style-type: none"> Shaughnessy, J. J., Zechmeister, E. B., & Zechmeister, J.S. (2002). <i>Metody badawcze w psychologii</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. (rozdział 5)
4. Trafność w planach eksperymentalnych	<ul style="list-style-type: none"> Brzeziński, J. (2000). <i>Badania eksperymentalne w psychologii i pedagogice</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar (rozdział 7). Doliński, D. (2008). O naturze eksperymentowania w psychologii społecznej. <i>Psychologia Społeczna</i>, 3, 87-91.
Ćwiczenia	Literatura obowiązkowa

<p>W ramach ćwiczeń studenci w grupach 4-6 osobowych:</p> <ol style="list-style-type: none">1. Wybiorą w ostatnich rocznikach preferowanych przez prowadzącego zajęcia czasopismach naukowych opis pojedynczego badania, które następnie przygotują do zreplicowania.2. Przygotują pełny opis metody oraz pełny zestaw materiałów do badania replikacyjnego.3. Wypełnią wniosek do Wydziałowej Komisji Etycznej dotyczący planowanego do replikacji badania. <p>Oceniana będzie praca grupy oraz poprawność opisu metody wraz z materiałami do badania replikacyjnego oraz wniosku do Wydziałowej Komisji Etycznej.</p>	<ul style="list-style-type: none">• Wojciszke, B. (2004). Systematycznie modyfikowane autoreplikacje: logika programu badań <i>empirycznych w psychologii</i>, W: J. Brzeziński (red.), <i>Metodologia badań psychologicznych. Wybór tekstów</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.• Neider, D. P., Fuse, M., & Suri, G. (2019). Cockroaches, performance, and an audience: Reexamining social facilitation 50 years later. <i>Journal of Experimental Social Psychology</i>, 8. 10.1016/j.jesp.2019.103851.
---	--

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 41 do 80 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 73 punktów do 80 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 65 punktów do 72 punktów
Dobra (4,0)	- od 57 punktów do 64 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 49 punktów do 56 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 41 punktów do 48 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 41 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Sprawdzian testowy	(16-30)
Praca pisemna zawierająca opis procedury replikacji, komplet materiałów oraz „Wniosek do Wydziałowej Komisji Etycznej”	(25-50)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania, np. za sprawdzian testowy trzeba mieć minimum 16 punktów aby zaliczyć moduł.

Nazwa przedmiotu: Współczesne problemy psychologii klinicznej - Zaburzenia osobowości

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	specjalnościowe
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	IV
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Anna Korsak akorsak@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący
wykład	14/12	
ćwiczenia	16/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Rozróżnia funkcjonowanie człowieka w wymiarze psychologicznym, biologicznym, społecznym • Wyjaśnia zależności między zdrowiem psychicznym a jego zaburzeniami; jak i między cechami osobowości a zaburzeniami osobowości • Rozpoznaje i rozróżnia metody używane do oceny zdrowej i zaburzonej osobowości w psychologii klinicznej • Wyjaśnia problemy współczesnej literatury naukowej poświęconej badaniu związku pomiędzy zdrowiem psychicznym a cechami osobowości • Rozróżnia wiedzę psychologiczną opartą na dowodach empirycznych od wiedzy potocznej. 	PSJ_W3 PSJ_W9-11 PSJ_W19-23
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę dot. badań i metodologii używanych w psychologii klinicznej do przeprowadzenia krytycznej analizy literatury. 	PSJ_U1 PSJ_U2

	<ul style="list-style-type: none"> ● Potrafi zaprojektować wywiad kliniczny mający na celu ocenę osobowości pod kątem zaburzeń ● Potrafi wykorzystać nabytą wiedzę dot. zdrowia psychicznego i stanów patologicznych do poprawy i umocnienia własnego dobrostanu i dobrostanu osób trzecich. 	PSJ_U3 PSJ_U7 PSJ_U8
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> ● Demonstruje odpowiedzialność w zakresie projektowania interwencji psychologicznych wzmacniających zdrowie psychiczne. ● Demonstruje wartości realizowane w badaniach i praktyce psychologicznej, zawłaszcza pod względem natury etycznej. 	PSJ_K5 PSJ_K6-8

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa
<p>1. Zaburzenia osobowości w modelach medycznych i psychologicznych – Przedstawienie definicji zaburzenia osobowości w klasyfikacjach medycznych (DSM, ICD). Różnicowanie osobowości – norma i patologia.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Zaburzenia osobowości. Red. Cierpiątkowska, Lidia; Soroko, Emilia . Poznań: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, 2014; rozdział: 2 ● Psychologia kliniczna. Red. Cierpiątkowska, Lidia; Sęk, Helena. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, 2016; rozdział: 14 ● ICD 10 Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania –badawcze kryteria diagnostyczne. Vesalius, IPiN, Kraków-Warszawa 2000 ● Kryteria diagnostyczne zaburzeń psychicznych DSM-5. Edra Urban & Partner, 2021
<p>2. Zaburzenia osobowości w paradygmacie poznawczym - ewolucyjno poznawcza teoria zaburzeń osobowości A. Becka; zaburzenia osobowości w świetle teorii schematów J. Younga.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Zaburzenia osobowości. Red. Cierpiątkowska, Lidia; Soroko, Emilia . Poznań: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, 2014; rozdział: 3 ● ICD 10 Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania –badawcze kryteria diagnostyczne. Vesalius, IPiN, Kraków-Warszawa 2000 ● Kryteria diagnostyczne zaburzeń psychicznych DSM-5. Edra Urban & Partner, 2021
<p>3. Integracyjne modele w diagnozie zaburzeń osobowości – ogólna charakterystyka wybranych podejść integracyjnych w psychologii klinicznej</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Zaburzenia osobowości. Red. Cierpiątkowska, Lidia; Soroko, Emilia . Poznań: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, 2014; rozdział: 5 ● ICD 10 Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania –badawcze kryteria diagnostyczne. Vesalius, IPiN, Kraków-Warszawa 2000 ● Kryteria diagnostyczne zaburzeń psychicznych DSM-5. Edra Urban & Partner, 2021
<p>4. Problematyka zaburzeń osobowości i z wiązki A,B,C- obraz kliniczny oraz wybrane koncepcje wyjaśniające, propozycje leczenia</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Zaburzenia osobowości. Red. Cierpiątkowska, Lidia; Soroko, Emilia . Poznań: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, 2014; rozdział: 6-15 ● ICD 10 Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania –badawcze kryteria diagnostyczne. Vesalius, IPiN, Kraków-Warszawa 2000 ● Kryteria diagnostyczne zaburzeń psychicznych DSM-5. Edra Urban & Partner, 2021

Ćwiczenia	Literatura obowiązkowa
<p>1. Zaburzenia osobowości z klastra A - studium przypadku wybranych zaburzeń osobowości (np. schizoidalne, schizotypowe, paranoiczne): analizowanie problematyki w aspekcie poznawczym, emocjonalnym, behawioralnym, relacji interpersonalnych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Zaburzenia osobowości. Red. Cierpiątkowska, Lidia; Soroko, Emilia . Poznań: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, 2014; rozdział: 6-8 ● Psychologia kliniczna. Red. Cierpiątkowska, Lidia; Sęk, Helena. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, 2016; rozdział: 14 ● ICD 10 Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania –badawcze kryteria diagnostyczne. Vesalius, IPIŃ, Kraków-Warszawa 2000 ● Kryteria diagnostyczne zaburzeń psychicznych DSM-5. Edra Urban & Partner, 2021
<p>2. Zaburzenia osobowości z klastra B - studium przypadku wybranych zaburzeń osobowości (np. histrioniczne, borderline, narcystyczne, dys socjalne): analizowanie problematyki w aspekcie poznawczym, emocjonalnym, behawioralnym, relacji interpersonalnych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Zaburzenia osobowości. Red. Cierpiątkowska, Lidia; Soroko, Emilia . Poznań: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, 2014; rozdział: 9-12 ● Psychologia kliniczna. Red. Cierpiątkowska, Lidia; Sęk, Helena. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, 2016; rozdział: 14 ● ICD 10 Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania –badawcze kryteria diagnostyczne. Vesalius, IPIŃ, Kraków-Warszawa 2000 ● Kryteria diagnostyczne zaburzeń psychicznych DSM-5. Edra Urban & Partner, 2021
<p>3. Zaburzenia osobowości z klastra C - studium przypadku wybranych zaburzeń osobowości (np. unikające, zależne, anankastyczne): analizowanie problematyki w aspekcie poznawczym, emocjonalnym, behawioralnym, relacji interpersonalnych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Zaburzenia osobowości. Red. Cierpiątkowska, Lidia; Soroko, Emilia. Poznań: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, 2014; rozdział: 12-15 ● Psychologia kliniczna. Red. Cierpiątkowska, Lidia; Sęk, Helena. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, 2016; rozdział: 14 ● ICD 10 Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania –badawcze kryteria diagnostyczne. Vesalius, IPIŃ, Kraków-Warszawa 2000 ● Kryteria diagnostyczne zaburzeń psychicznych DSM-5. Edra Urban & Partner, 2021
<p>4. Problematyka zaburzeń osobowości z wiązki A,B,C - praktyczne ćwiczenia: przykładowe dialogi (np. Pacjent nie ujawnia ważnych informacji; Pacjent odmawia stosowania się do procedur leczniczych) propozycje postępowania, omówienie efektywnych metod pracy z pacjentami cierpiącym na zaburzenie osobowości z wiązki A, B i C</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Zaburzenia osobowości. Red. Cierpiątkowska, Lidia; Soroko, Emilia . Poznań: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, 2014; rozdział: 6-15 ● Psychologia kliniczna. Red. Cierpiątkowska, Lidia; Sęk, Helena. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, 2016; rozdział: 14 ● ICD 10 Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania –badawcze kryteria diagnostyczne. Vesalius, IPIŃ, Kraków-Warszawa 2000 ● Kryteria diagnostyczne zaburzeń psychicznych DSM-5. Edra Urban & Partner, 2021

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

PRZELICZANIE PUNKTÓW NA OCENĘ:

ZALICZENIE PRZEDMIOTU wymaga otrzymania przez studenta **co najmniej 51 pkt**, maksymalna liczba punktów jaką można uzyskać – **100**.

SKALA OCEN:

- 51 – 60 – oznacza 3 (dostateczny)
- 61 – 70 – oznacza 3+ (dostateczny plus)
- 71 – 80 – oznacza 4 (dobry)
- 81 – 90 – oznacza 4+ (dobry plus)
- 91 – 100 – oznacza 5 (bardzo dobry)

Sposób weryfikacji efektów uczenia (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Wykład: Sprawdzian pisemny (testowy)	(21-40)
Ćwiczenia: Praca pisemna studenta według wskazań przekazanych przez prowadzącego: opracowanie krótkiego studium przypadku w zakresie danego problemu klinicznego	(30-60)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Społeczne konteksty zaburzeń

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	Jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	Obowiązkowe
Forma studiów	Stacjonarne/ niestacjonarne
Rok studiów	IV
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	Dr Róża Bazińska rbazinska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
Wykład	12/12	
Warsztaty	18/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
----------------------	--	-------------

Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Zna i rozumie specyfikę sytuacji społecznej i psychologicznej grup i osób narażonych na stygmatyzację, wykluczenie, dyskryminację. • Wykorzystuje wiedzę o komunikacji interpersonalnej i umie stosować jej reguły do komunikacji z osobami dyskryminowanymi i narażonymi na stygmatyzację. • Zna i rozumie aspekty etyczne i wybrane aspekty prawne, związane z pracą z osobami/grupami mniejszościowymi, których prawa człowieka mogą być naruszane. • Zna i rozumie konteksty kulturowe i społeczne, które przyczyniają się do stygmatyzacji osób i grup społecznych 	PSJ_W2 PSJ_W16 PSJ_W 18 PSJ_W25 PSJ_W27
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Opisuje, analizuje i interpretuje problemowe zachowanie osoby stygmatyzowanej społecznie, wykluczonej, dyskryminowanej. • Potrafi zidentyfikować możliwe sposoby przeciwdziałania izolacji społecznej osób zagrożonych wykluczeniem odwołując się do wiedzy naukowej. 	PSJ_U1 PSJ_U2 PSJ_U3 PSJ_U8
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Jest gotów do współpracy z ekspertami, również z innych dziedzin, w tym z pracownikami pomocy społecznej przy rozwiązywaniu problemów praktycznych. • Wie, jaką odpowiedzialność nakłada praca z osobą wykluczoną społecznie i stygmatyzowaną. Jest gotów do odpowiedzialnego wypełniania podjętych zobowiązań zawodowych i społecznych. • Zna i stosuje zasady etyki zawodowej, poddaje refleksji zawodowe zachowanie swoje i innych osób. 	PSJ_K3 PSJ_K5 PSJ_K8

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa
<ol style="list-style-type: none"> 1. Zagrożenia globalne we współczesnym świecie i ich psychologiczne konsekwencje. 2. Nierówności społeczne, zagrożenie wykluczeniem społecznym, utrata więzi społecznych a zdrowie. 3. Społeczna konstrukcja piętna. Dyskryminacja i uprzedzenia wobec grup mniejszościowych - przejawy i ideologie usprawiedliwiające uprzedzenia i stygmatyzację. 4. Psychologiczne reakcje na stygmatyzację. Piętno jako stresor, koszty psychologiczne zagrożonej tożsamości społecznej. 5. Radzenie sobie z piętnem i uprzedzeniami – aspekty psychologiczne i społeczne. 	<ul style="list-style-type: none"> • Bauman, Z. (2000). <i>Ponowoczesność jako źródło cierpienia</i>. Warszawa: Wydawnictwo Sic! • Cacioppo, J. T., & Patrick, B. (2008). <i>Loneliness: Human nature and the need for social connection</i>. New York, NY: Norton • Clayton, S., Manning, C. M., Krygsman, K., & Speiser, M. (2017). <i>Mental health and our changing Climate: Impacts, Implications, and Guidance</i>. Washington, D.C.: American Psychological Association, and ecoAmerica. • Goffman, E. (2007). <i>Piętno. Rozważania o zranionej tożsamości</i>. Gdańsk: GWP. • Grzymała-Kazłowska A., Łodziński S., (red.), (2008). <i>Problemy integracji imigrantów. Koncepcje, badania, polityki</i>, Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa. • Heatherton, T. F., Kleck, R. E., Hebl, M. R., Hull, J. G. (2008). <i>Społeczna psychologia piętna</i>. Warszawa: PWN. • Williams, K. D. (2009). Ostracism: A temporal need-threat model. In M. Zanna

	<ul style="list-style-type: none"> (Ed.), <i>Advances in experimental social psychology</i> (Vol. 41, pp. 279–314). New York, NY: Academic Press
Warsztat	Literatura obowiązkowa
<ol style="list-style-type: none"> Warsztaty obejmują pracę opartą na analizach wybranych przypadków związanych z różnymi typami piętna i przynależnością do grup zagrożonych dyskryminacją: Migracje i uchodźstwo, niepełnosprawność i choroba, otyłość, orientacja nieheteronormatywna, rodzina dysfunkcyjna, bezdomność, wiek, przynależność etniczna. 	<ul style="list-style-type: none"> Goffman, E. (2007). <i>Piętno. Rozważania o zranionej tożsamości</i>. Gdańsk: GWP. Grzymała-Kazłowska A., Łodziński S., (red.), (2008). <i>Problemy integracji imigrantów. Koncepcje, badania, polityki</i>, Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa. Nelson, T.D. (2003). <i>Psychologia uprzedzeń</i>. Gdańsk: GWP. Suchańska, A. (2007). <i>Rozmowa i obserwacja w diagnozie psychologicznej</i>. Warszawa: Wyd. Akademickie i Profesjonalne.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (min-max)
wykład: sprawdzian (pisemny sprawdzian wiedzy)	(11 - 20)
warsztat:	
1. Praca zespołowa – projekt kampanii społecznej ukierunkowanej na przeciwdziałanie dyskryminacji wybranej grupy społecznej	(20 - 40)
2. Praca indywidualna pisemna w oparciu o przeprowadzoną rozmowę z osobą doświadczającą izolacji społecznej, narażoną na dyskryminację. Praca według wskazówek osoby prowadzącej	(20 - 40)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia danego zadania składowego.

Nazwa przedmiotu: Pomoc psychologiczna

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	specjalnościowe
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	IV
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	mgr Anna Hebenstreit- Maruszewska ahebenst@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
warsztat	30/24	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Klasyfikuje współczesne szkoły psychoterapeutyczne i stosowane w ich obrębie narzędzia adekwatne do potrzeb osób, którym pomaga psycholog. Rozróżnia wiedzę psychologiczną opartą na dowodach empirycznych od wiedzy potocznej. Rozpoznaje podstawowe błędy w budowaniu relacji pomagania i identyfikuje zasady ich unikania. Definiuje przejawy granic psychologicznych człowieka i podstawowe objawy zaburzeń tych granic. 	PSJ_W2 PSJ_W4 PSJ_W5 PSJ_W6 PSJ_W16 PSJ_W18 PSJ_W26

Umiejętność i	<ul style="list-style-type: none"> • Dobiera zarówno podstawowe techniki rozmowy psychologicznej, jak też bardziej zaawansowane narzędzia używane w procesie pomagania. • Identyfikuje rodzaj zaobserwowanych trudności psychologicznych i adekwatne do nich formy pomocy. • Dobiera wiedzę teoretyczną opisującą elementy relacji pomagania do obserwowania, interpretowania zachowań człowieka, jego motywów i stanów emocjonalnych. 	PSJ_U3 PSJ_U13
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Identyfikuje odpowiedzialność etyczno- zawodową spoczywającą na psychologu praktyku. • Uzasadnia wymóg ciągłego doskonalenia się osobistego i zawodowego, w tym regularnych superwizji. • Uzasadnia własne decyzje podejmowane w interakcji z osobami, którym udziela wsparcia i pomocy. 	PSJ_K5 PSJ_K6 PSJ_K7 PSJ_K8

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Warsztat	Literatura obowiązkowa
<p>1. Sytuacje wymagające szczególnych warunków pomocy – omówienie podstawowych zasad interwencji w odniesieniu do specyficznych sytuacji kryzysowych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Drat- Ruszczak, K., Drążkowska – Zielińska, E. (red.) (2005). Podręcznik pomagania. Warszawa: Academica, rozdziały: 6 • Brammer M.L. (1984). Kontakty służące pomaganiu. Warszawa: Studium Pomocy psychologicznej PTP.
<p>2. Problem oporu w poradnictwie psychologicznym i psychoterapii. Radzenie sobie z oporem, praktyczne przećwiczenie radzenia sobie z oporem.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Drat- Ruszczak, K., Drążkowska – Zielińska, E. (red.) (2005). Podręcznik pomagania. Warszawa: Academica, rozdział 5 • Jacob, G, Lieb, K, Berger, M. (2016). Trudne dialogi. Rozmowy psychiatrów i psychoterapeutów z pacjentami. Wrocław: Edra Urban&Partner.
<p>3. Zasady zawierania kontraktu terapeutycznego i etapy procesu pomagania. Trudności napotymane na etapie nawiązywania kontaktu i sposoby radzenia sobie w sytuacjach złamania zasad kontraktu terapeutycznego. Zagadnienia etyki w obszarze poradnictwa, pomocy psychologicznej i psychoterapii.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Drat- Ruszczak, K., Drążkowska – Zielińska, E. (red.) (2005). Podręcznik pomagania. Warszawa: Academica, rozdziały 7, 8. • Caroline Jones, C. , Shillito - Clarke, C., Syme, G. , Hill, D. , Casemore, R. , Murdin, L. (2005). Co wolno, a czego nie wolno te- rapeucie. Gdańsk: GWP
<p>4. Przypomnienie i praktyczne zastosowanie podstawowych technik używanych w relacji pomagania i poradnictwie psychologicznym.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Suchańska, A. (2007). Rozmowa i obserwacja w diagnozie psychologicznej. Warszawa : Wyd. Akademickie i Profesjonalne (str. 99-128)
<p>5. Przypomnienie i systematyzacja podstawowych paradygmatów (szkół) procesu pomagania</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Suchańska, A. (2007). Rozmowa i obserwacja w diagnozie psychologicznej. Warszawa : Wyd. Akademickie i Profesjonalne (str. 129- 172)
<p>6. Grupowe metody pracy terapeutycznej</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Yalom, I. , Leszcz. M. (2006). Psychoterapia grupowa. Teoria i praktyka. Kraków; Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

PRZELICZANIE PUNKTÓW NA OCENĘ:

ZALICZENIE PRZEDMIOTU wymaga otrzymania przez studenta **co najmniej 51 pkt**, maksymalna liczba punktów jaką można uzyskać – **100**.

SKALA OCEN:

51 – 60 – oznacza 3 (dostateczny)

61 – 70 – oznacza 3+ (dostateczny plus)

71 – 80 – oznacza 4 (dobry)

81 – 90 – oznacza 4+ (dobry plus)

91 – 100 – oznacza 5 (bardzo dobry)

Sposób weryfikacji efektów uczenia (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (mn-max)*
Praca pisemna indywidualna - analiza przypadku na podstawie materiału filmowego	(10-20)
Praca pisemna grupowa – przegląd dostępnych form i obszarów pomocowych	(10-20)
Wystąpienie ustne na zajęciach - praktyczne zastosowanie technik używanych w relacji pomagania	(10-20)
Sprawdzian wiedzy (20 pytań jednokrotnego wyboru)	(21-40)

* Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Diagnostyka sfery poznawczej dzieci i młodzieży

Rok studiów	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	IV
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Dorota Kalka dkalka@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
warsztat	14/12	
warsztat	16/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Zna przebieg procesu diagnostycznego dzieci i młodzieży w zakresie sfery poznawczej, zna znaczenie poszczególnych jej etapów, rozumie znaczenie diagnozy jako części łańcucha zdarzeń. Wymienia metody diagnostyczne stosowane powszechnie w procesie diagnozy dzieci i młodzieży odnośnie sfery poznawczej. 	PSJ_W12 PSJ_W15 PSJ_W20 PSJ_W25 PSJ_W26

	<ul style="list-style-type: none"> Zna zasady etyki zawodu psychologa w pracy diagnosty. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Planuje i przeprowadza proces diagnostyczny odnośnie sfery poznawczej w przypadku pracy z dziećmi i młodzieżą – określa cel badania, ustala jego zakres, dobra wskaźniki i metody, poprawnie zbiera dane, dokonuje ich interpretacji oraz formułuje wskazówki do pracy pomocowej. 	PSJ_U3 PSJ_U4 PSJ_U5 PSJ_U6 PSJ_U8
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Identyfikuje informacje o przebiegu, uwarunkowaniach oraz efektach procesu diagnostycznego oraz zasadach etyczne w pracy diagnosty. Rozpoznaje własne zasoby i ograniczenia w pracy psychologa diagnosty. 	PSJ_K1 PSJ_K6 PSJ_K7

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Warsztat Diagnoza inteligencji – Skala inteligencji Stanford – Binet B5	Literatura obowiązkowa
Specyfika diagnozy dzieci i młodzieży	<ul style="list-style-type: none"> Roid G.H, Sajewicz-Radtke. U, Radtke B.M., Jurek, P. (2017) <i>Podręcznik diagnosty</i>. Gdańsk: PTPiP Roid G.H, Sajewicz-Radtke. U, Radtke B.M., Jurek, P. (2017) <i>Podręcznik techniczny</i>. Gdańsk: PTPiP Roid G.H, Sajewicz-Radtke. U, Radtke B.M., Jurek, P. (2018) <i>Podręcznik Interpretacyjny</i>. Gdańsk: PTPiP
Przegląd metod do diagnozy intelektu dzieci i młodzieży <ul style="list-style-type: none"> Skale wielowymiarowe Testy neutralne kulturowo 	
Skala Inteligencji Stanford-Binet 5 <ul style="list-style-type: none"> podstawy teoretyczne budowa testu zasady badania 	
Skala Inteligencji Stanford-Binet 5 <ul style="list-style-type: none"> przeprowadzenie badania, 	
Skala Inteligencji Stanford-Binet 5 <ul style="list-style-type: none"> obliczanie wyników 	
Skala Inteligencji Stanford-Binet 5 <ul style="list-style-type: none"> interpretacja 	

Warsztat Metody diagnozy funkcji poznawczych i wykonawczych	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Funkcje poznawcze w kontekście teoretycznym i diagnostycznym. <ul style="list-style-type: none"> Diagnoza nozologiczna a funkcjonalna Wywiad ukierunkowany na zaburzenia poznawcze dziecka Obserwacja w trakcie badania Warunki badania 	<ul style="list-style-type: none"> Borkowska A.R., Domańska Ł. (red.). (2006). <i>Neuropsychologia kliniczna dziecka</i>. Warszawa: PWN. Maryniak A. (2000). <i>Aspekty psychologiczne chorób układu nerwowego u dzieci</i>. W: R. Michałowicz, S. Józwiak

<ul style="list-style-type: none"> • Testy psychometryczne, próby eksperymentalne czy badanie jakościowe? 	<p>(red.). <i>Neurologia dziecięca</i>. Wrocław, Wyd. Medyczne Urban & Partner, 37 – 48.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kaczmarek B.L.J. (1987). <i>Neuropsychologiczne badanie dziecka</i>. W: M. Klimkowski, A. Herzyk (red.). <i>Diagnoza neuropsychologiczna</i>. Lublin, Wyd. UMCS, 127 – 138. • Szepietowska E.M. (2000). <i>Badanie neuropsychologiczne. Procedura i ocena</i>. Lublin, Wyd. UMCS. • Wolańczyk T., Kołakowski A., Skotnicka M. (1999). <i>Nadpobudliwość psychoruchowa u dzieci</i>. Lublin, Wyd. Bifolium. • Jodzio, K.J (2008). <i>Neuropsychologia intencjonalnego działania</i>. Warszawa, Wyd. Scholar, 32-70. <p>Podręczniki do wskazanych w programie testów:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Conners, K.C., Wujcik, R., Wrocławska-Warchala, E. (2014) <i>Conners wydanie trzecie</i>. PTP/PTP. • Bac, I., Stańczak, J. (2020) <i>d2-R- podręcznik</i>. PTP/PTP • Borkowska, A.R., Sajewicz-Radtke, U., Lipowska, M., Kalka, D. (2015). <i>Bateria diagnozy funkcji poznawczych PU1. Pamięć – uwaga – funkcje wykonawcze</i>. Gdańsk: Pracownia Testów Psychologicznych i Pedagogicznych SEBG • Jabłoński, S., Kaczmarek, I., Kleka, P. (2018). <i>Sortowanie Kart dla Dzieci</i>. Gdańsk: Pracownia Testów Psychologicznych i Pedagogicznych.
<p>Funkcje wykonawcze</p> <ul style="list-style-type: none"> • pojęcie i korelaty neuroanatomiczne • funkcje wykonawcze jako system kontroli • funkcje wykonawcze jako system planowania • funkcje wykonawcze w ujęciu wieloczynnikowym • rozwój funkcji wykonawczych 	
<p>Diagnoza funkcji wykonawczych (testy psychologiczne z wykazu pracowni testów psychologicznych PTP, PTPiP)</p> <ul style="list-style-type: none"> • testy sortowania kart (Test Sortowania Kart z Wisconsin -WCST, Dwuwymiarowy Test Sortowania Kart-DTSK/TSKD, Test Sortowania kart dla dzieci-SKD) • Bateria diagnozy funkcji poznawczych PU-1 • elementy baterii WISC-V 	
<p>Diagnoza funkcji wykonawczych (próby eksperymentalne, ocena jakościowa):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Go-No Go • Testy labiryntów na przykładzie Labiryntów Proteusa • Testy Wieży (Test Wieży Londyńskiej, Testy Wieży z Hanoi) • Elementy Behawioralnego Testu do Badania Dysfunkcji Wykonawczej (BADS) 	
<p>Funkcje uwagi w teorii i diagnozie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ujęcia teoretyczne uwagi • Cechy uwagi • Testy, kwestionariusze i próby eksperymentalne stosowane w diagnostyce procesów uwagi (Zestaw Kwestionariuszy do Diagnozy ADHD Conners3, Test uwagi D-2, elementy baterii IDS i Wisc-V) 	
<p>Funkcje językowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Test rozwoju językowego (TRJ) • Próby fluencji słownej 	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 52 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 52 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 52 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Praca pisemna – konceptualizacja przypadku	(26 - 50)
Praca pisemna – konceptualizacja przypadku	(26 - 50)

* Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Wspomaganie rozwoju w okresie wczesnodziecięcym

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	IV
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	Dr Dorota Kalka dkalka@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
warsztat	14/12	

warsztat	16/12	
----------	-------	--

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Omawia zagadnienia dotyczące wspierania rozwoju w okresie wczesnego dzieciństwa, a także relacji między dzieckiem i opiekunem. Omawia zagadnienia związane ze wspieraniem rozwoju dzieci z całościowymi zaburzeniami rozwoju 	PSJ_W8 PSJ_W9 PSJ_W15 PSJ_W18 PSJ_W26
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Konstruuje indywidualny program pomocy dzieciom w okresie wczesnego dzieciństwa na podstawie dostępnych danych. Konstruuje indywidualny program pomocy dzieciom z całościowymi zaburzeniami rozwoju na podstawie dostępnych danych. 	PSJ_U2 PSJ_U3 PSJ_U4 PSJ_U5 PSJ_U6
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Rozpoznaje problemy dzieci i młodzieży z całościowymi zaburzeniami rozwoju Identyfikuje znaczenie wczesnego wspierania rozwoju dziecka Rozpoznać własne zasoby i ograniczenia w pracy psychologa z dziećmi i młodzieżą 	PSJ_K1 PSJ_K3 PSJ_K6

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Warsztat Wspomaganie rozwoju w okresie wczesnodziecięcym	Literatura obowiązkowa
<p>Wspierania relacji pomiędzy dzieckiem a opiekunem i światem zewnętrznym</p> <ul style="list-style-type: none"> rozpoznawanie i przeciwdziałanie czynnikom zaburzającym relacje dziecka ze światem zewnętrznym co dzieje się w relacji rodzic – dziecko o zagrożonym rozwoju, potrzeby rodziców dziecka o zaburzonym rozwoju 	<ul style="list-style-type: none"> Maas, V. (2016). <i>Uczenie się przez zmysły</i>. Gdańsk: Harmonia Kwiatkowska, M. (1997) . <i>Dziecko głęboko niezrozumiane</i>. Warszawa: Oficyna Literatów i Dziennikarzy Pod Wiatr Olechnowicz, H. (2006). <i>Dziecko własnym terapeutą</i>. Warszawa:PWN Kielin, J. (2020). <i>Rozwój daje radość</i>. Sopot: GWP Kielin, J. (2002). Jak pracować z rodzicami dziecka upośledzonego. GWP Brazelton, B. (2004). <i>Emocjonalny i fizyczny rozwój twojego dziecka przez pierwsze lata życia – punkty zwrotne</i>. Warszawa: Amber Cramer, B. (2001). <i>Pierwsze dwa lata dziecka</i>. Gdańsk: GWP Olechnowicz, H. (2015). <i>Zabawy sprzyjające rozwojowi charakteru</i>. Sopot: GWP Chrzan –Dętkoś, M. (2012). <i>Wcześniaki</i>. Gdańsk: Harmonia
<p>Wspieranie dziecka na drodze do samodzielności i niezależności</p> <ul style="list-style-type: none"> wspieranie dziecka w takich aspektach jak: samodzielność, sprawstwo, świadomość własnego ciała, doświadczanie sukcesu, niezależność budowanie bogatej „bazy sensomotorycznej” 	
<p>Wspieranie dziecka w rozwoju poznawczym</p> <ul style="list-style-type: none"> co jest potrzebne do osiągnięcia przez dziecko poszczególnych etapów w rozwoju poznawczym (odruchy, schematy, procedury, intencjonalne zachowanie, eksploracja, reprezentacje umysłowe) ramowy program usprawniania myślenia dla dzieci od 2 roku życia 	

<p>Wspieranie w rozwoju dzieci przedwcześnie urodzonych</p> <ul style="list-style-type: none"> • omówienie problematyki dzieci przedwcześnie urodzonych, • wspomaganie „przedwczesnej” relacji pomiędzy dzieckiem a rodzicami • przeciwdziałanie zagrożeniom rozwoju dziecka 	
<p>Metody pomocowe</p> <ul style="list-style-type: none"> • integracji sensorycznej, kiedy jest pomocna, kto jest adresatem tej formy terapii • videotrening komunikacji, jak wykorzystać pracę z kamerą we wspieraniu rozwoju dziecka 	
<p>Konstruowanie indywidualnych programów pomocy dziecku na podstawie wywiadu, dotychczasowych opinii oraz bezpośredniej obserwacji</p>	

<p>Warsztat Praca z dzieckiem z całościowymi zaburzeniami rozwoju</p>	<p>Literatura obowiązkowa</p>
<p>Zaburzenia ze spektrum Autyzmu</p> <ul style="list-style-type: none"> • Klasyfikacje medyczne • Podłoże i przyczyny zaburzeń 	<ul style="list-style-type: none"> • Dołęga Z. (red) (2006) <i>Diagnoza psychologiczna dzieci w wieku przedszkolnym</i>. Katowice: Wydawnictwo Uniwersytetu śląskiego • Leaf, R. i McEachin, J. (2017) <i>Praca nad rozwojem</i>, LTW, Łomianki • Namysłowska I. (red.) (2005) <i>Psychiatria dzieci i młodzieży</i>. Warszawa PZWL, • Święcicka M. (red.) (2011) <i>Metody diagnozy w psychologii klinicznej dziecka i rodziny</i>. Warszawa: Wydawnictwo Paradygmat • Wolańczyk T., Komender J. (red.) (2005) <i>Zaburzenia emocjonalne i behawioralne u dzieci</i>. Warszawa: PZWL
<p>Modele i rola diagnozy klinicznej oraz proces diagnostyczny w całościowych zaburzeniach rozwoju</p>	
<p>Modele i techniki wykorzystywane w pracy z dziećmi z całościowymi zaburzeniami rozwoju</p>	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 52 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5).	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 52 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 52 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punkcja (min-max)*
Praca pisemna	(26 - 50)
Praca pisemna	(26 - 50)

* Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Diagnostyka i terapia zaburzeń emocjonalno-społecznych dzieci i młodzieży

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	IV
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100
Koordynator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	Dr Dorota Kalka dkalka@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
warsztat	14/12	
warsztat	16/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Określa obraz objawowy depresji u dzieci i młodzieży i potrafi zróżnicować go z obrazem depresji u dorosłych. Określa obraz objawowy zaburzeń emocjonalnych i społecznych u dzieci i młodzieży 	PSJ_W10 PSJ_W11 PSJ_W13 PSJ_W15

	<ul style="list-style-type: none"> Wskazuje metody diagnozy i terapii stosowane w przypadku depresji u dzieci i młodzieży. Wskazuje metody diagnozy i terapii stosowane w przypadku zaburzeń emocjonalnych i społecznych u dzieci i młodzieży. 	<p>PSJ_W16 PSJ_W20 PSJ_W26</p>
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Dobiera metody diagnostyczne w przypadku rozpoznawania depresji u dzieci i młodzieży. Dobiera metody diagnostyczne w przypadku rozpoznawania zaburzeń emocjonalnych i społecznych u dzieci i młodzieży. Dobiera model pracy z dzieckiem i nastolatkiem z depresją. Dobiera model pracy z dzieckiem i nastolatkiem z zaburzeniami emocjonalnymi i społecznymi. Konstruuje indywidualny program pomocy dziecku na podstawie dostępnych danych. 	<p>PSJ_U3 PSJ_U4 PSJ_U5 PSJ_U6 PSJ_U8</p>
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Ma świadomość znaczenia popularyzowania wiedzy dotyczącej depresji u dzieci i młodzieży. Zauważa problemy dzieci i młodzieży z zaburzeniami emocjonalnymi i społecznymi. Rozpoznaje własne zasoby i ograniczenia w pracy psychologa z dziećmi i młodzieżą. 	<p>PSJ_K1 PSJ_K2 PSJ_K4 PSJ_K5</p>

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Warsztat: Depresja dzieci i młodzieży – diagnoza i terapia	Literatura obowiązkowa
Epidemiologia depresji oraz innych zaburzeń afektywnych (rozpowszechnienie w Polsce i na świecie, przyczyny uzyskiwania zróżnicowanych wyników badań nad epidemiologią zaburzeń afektywnych).	<ul style="list-style-type: none"> Bierkowska B., Rybakowski J. (1994), Choroba afektywna dwubiegunowa z szybką zmianą faz, „Psychiatria Polska”, 28, 443-454. Cuellar A.K., Johnson S.L, Winters R. (2006), Odrębności między depresją w chorobie afektywnej dwubiegunowej i jednobiegunowej, „Psychiatria”, 3(1), 27-54. Dudek D., Siwek M., Woron J. (red., 2021), Ból i depresja, Termedia Wydawnictwa Medyczne, Poznań. Dzień czekolady. Materiały dla nauczycieli (dostęp: 2021), Centrum Edukacji Obywatelskiej. Garland C. (2009), Czym jest trauma. Podejście psychoanalityczne, Oficyna Ingenium, Warszawa. Greszta E. (2006), Depresja wieku dorastania. Zachowania rodziców jako czynnik ochronny lub czynnik ryzyka depresji u dorastających dzieci, Wydawnictwo SWPS „Academica”, Warszawa. Hauser J., Leszczyńska-Rodziewicz A. , Skibińska M. (2005), Wspólne podłoże genetyczne schizofrenii i choroby afektywnej dwubiegunowej? „Psychiatria”, 2(3), 145-153. Hayes L., Ciarrochi J. (2019), Trudny czas dojrzewania. Jak pomóc nastolatkom radzić sobie z emocjami, osiągać cele i budować więzi, stosując terapię akceptacji i zaangażowania oraz psychologię pozytywną, GWP, Sopot. Huflejt-Łukasik M. (1999), Depresja – wybrane modele teoretyczne (część pierwsza), „Nowiny Psychologiczne”, 1, 5-20.
Obraz kliniczny depresji oraz innych zaburzeń afektywnych.	
Modele depresji - mechanizmy biologiczne w etiologii zaburzeń afektywnych (czynniki genetyczne, struktura i funkcja ośrodkowego układu nerwowego, podłoże hormonalne zaburzeń afektywnych) oraz teorie psychologiczne (psychodynamiczne, poznawcze, interpersonalne, model rozwojowy – synteza wszystkich podejść).	
Metody terapii osób z rozpoznaniem depresji i innych zaburzeń afektywnych (psychodynamiczna, interpersonalna, systemowa, poznawczo-behawioralna).	
Konsekwencje psychospołeczne depresji oraz innych zaburzeń afektywnych.	

	<ul style="list-style-type: none"> ● Kostowski W. (2004), Współczesne kierunki badań nad patomechanizmem stresu i depresji i ich znaczenie w kształtowaniu poglądów na działanie leków przeciwdepresyjnych, „Psychiatria”, 1(2), 63-71. ● Lebovici S. (2008), Depresja dziecięca [w:] Psychoanaliza współcześnie. Dziecko w terapii, red. K. Walewska, MediPage, Warszawa, 39-53. ● McCauley E., Pavlidis K., Kendall K. (2001), Developmental precursors of depression: the child and the social environment [in:] The depressed child and adolescent, ed. I.M. Goodyer, Cambridge University Press, Cambridge, 46-78. ● Miller A.L., Rathus J.H., Linehan M.M. (2011), Dialektyczna terapia behawioralna nastolatków z tendencjami samobójczymi, Wyd. UJ, Kraków. ● Najavits L.M. (2010), Poszukiwanie bezpieczeństwa. Terapia PTSD i nadużywania substancji psychoaktywnych, Wyd. UJ, Kraków. ● Paczkowska A. (2021), Dziecko i nastolatek w żałobie. Rola nauczycieli i pedagogów, Fundacja Hospicyjna, Gdańsk. ● Padesky Ch.A., Greenberger D. (2004), Umysł ponad nastrojem. Podręcznik terapeuty, Wyd. UJ, Kraków. ● Parkinson M., Reynolds S. (2018), Depresja u nastolatka. Poradnik dla rodziców, Wyd. Rebis, Poznań. ● Porges S.W. (2020), Teoria poliwalgalna. Przewodnik, Wyd. UJ, Kraków. ● Radziwiłłowicz W. (2010), Depresja u dzieci i młodzieży. Analiza systemu rodzinnego – ujęcie kliniczne, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków. ● Rybakowski J. (2008), Koncepcja spektrum choroby afektywnej dwubiegunowej, „Psychiatria”, 5(3), 75-82. ● Rybakowski J. (2009), Oblicza choroby maniakalno – depresyjnej, Termedia, Poznań. ● Schab L.M. (2017), Lęk i zamartwianie się u nastolatków. Poradnik z ćwiczeniami, Wyd. UJ, Kraków. ● Segal H. (2005), Pozycja depresyjna [w:] Wprowadzenie do teorii Melanie Klein, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk, 85-99. ● Stark U. (2008), Czy umiesz gwizdać, Joanno, Wyd. Zakamarki, Poznań. ● Szaulińska K., Chmielewski D. (2016), Czarne fale. Jak radzić sobie z depresją. Poradnik dla młodzieży (komiks), Fundacja III Kliniki Psychiatrii „Syntonia”, Warszawa. ● Wilber K. (1995/2007/2016), Śmiertelni nieśmiertelni. Prawdziwa opowieść o życiu, miłości, cierpieniu, umieraniu i wyzwoleniu. Wyd. Jacek Santorski & Co, Warszawa. ● Yapko M. (1996), Kiedy życie boli. Dyrektywy w leczeniu depresji. Strategiczna terapia krótkoterminowa, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk.
--	--

<p>Warsztat: Dziecko z zaburzeniami emocjonalno – społecznymi – diagnoza i terapia</p>	<p>Literatura obowiązkowa</p>
<p>Zaburzenia emocjonalne i społeczne</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Typologia zaburzeń 	<ul style="list-style-type: none"> ● Sęk. H. (2011):. <i>Psychologia Kliniczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, tom I i II

<ul style="list-style-type: none"> ● Podłoże zaburzeń ● Przyczyny zaburzeń 	<ul style="list-style-type: none"> ● Kendall ,C. Philip (2004). <i>Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne ● Święcicka, M.(2011). <i>Metody diagnozy w psychologii klinicznej dziecka i rodziny</i>. Warszawa: Wydawnictwo Paradygmat ● Jarosz, E., Wysocka ,E. (2006). <i>Diagnoza psychopedagogiczna. Podstawowe problemy i rozwiązania</i>, Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Żak ● Kołakowski, A., Wolańczyk, T., Pisula, A., Skotnicka, M., Bryńska A.(2007). <i>ADHD – zespół nadpobudliwości psychoruchowej. Przewodnik dla rodziców i wychowawców</i>, Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne ● Kołakowski, A., Siwek, K., Ambroziak, K. (2018): <i>Depresja nastolatków. Jak ją zrozumieć i pokonać</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne
<p>Diagnoza psychologiczna</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Modele i rola diagnozy klinicznej ● Proces diagnostyczny w zaburzeniach emocjonalnych i społecznych dzieci i młodzieży 	
<p>Wybrane techniki i metody diagnostyczne stosowane w praktyce klinicznej</p>	
<p>Diagnoza różnicowa i funkcjonalna na przykładach (analiza przypadków)</p>	
<p>Strategie radzenia sobie z trudnymi zachowaniami dziecka w szkole i w domu</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Budowanie indywidualnego programu wspomagania rozwoju dziecka ● Model współpracy z rodziną dziecka z zaburzeniami emocjonalnymi i społecznymi 	

Literatura uzupełniająca będzie podawana podczas zajęć zgodnie z zainteresowaniami uczestników

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 52 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 52 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 52 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punkcja (min-max)*
Praca pisemna	(26-50)
Praca pisemna	(26-50)

* Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu - Jednostka w organizacji - zarządzanie zasobami ludzkimi

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	IV
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr hab. Sylwiusz Retowski, prof. Uniwersytetu SWPS, sretowski@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	14/12	
ćwiczenia	16/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • student posiada wiedzę na temat psychospołecznych warunków pracy oraz wpływu tych warunków na funkcjonowanie ludzi w organizacji oraz funkcjonowanie organizacji jako całości • student posiada wiedzę na temat organizacyjnych oraz etycznych uwarunkowań wykonywanej działalności zawodowej w psychologii biznesu. • student posiada wiedzę z zakresu psychologicznych mechanizmów funkcjonowania organizacji w zakresie zarządzania zasobami ludzkimi oraz na temat roli psychologii w zarządzaniu organizacją oraz ludźmi w organizacji. 	PSJ_W3 PSJ_W10 PSJ_W26

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • student posiada umiejętność samodzielnego proponowania kreatywnych rozwiązań konkretnych/złożonych sytuacji i problemów psychologicznych oraz wdrażania proponowanych rozwiązań w zakresie zarządzania zasobami ludzkimi • student posiada umiejętność pracy w grupie w celu realizacji prac projektowych w zakresie zarządzania zasobami ludzkimi • student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie i wdraża w życie potrzebę doskonalenia osobistego i zawodowego 	<p>PSJ_U3 PSJ_U8 PSJ_U12 PSJ_U13</p>
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • student rozumie wagę współpracy z ekspertami, również z innych dziedzin, przy rozwiązywaniu problemów badawczych i praktycznych w zakresie zarządzania zasobami ludzkimi • student rozumie wagę odpowiedzialności etycznej psychologa (wobec pracowników) podczas projektowania procesów zarządzania zasobami ludzkimi w organizacji • student poddaje krytycznej analizie postawy i zachowania swoje oraz innych osób w procesie zarządzania zasobami ludzkimi, w kontekście etosu psychologa 	<p>PSJ_K3 PSJ_K7 PSJ_K8</p>

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

<p>Wykład</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Niepewność pracy i jej konsekwencje <ul style="list-style-type: none"> • Niepewność pracy: jakościowa i ilościowa • Mechanizmy działania niepewności w pracy - wyniki najnowszych badań a praktyka HR 2. Praca emocjonalna a wypalenie zawodowe <ul style="list-style-type: none"> • Kształtowanie się definicji wypalenia zawodowego (Maslach) • Alternatywne sposoby rozumienia wypalenia zawodowego • Ograniczanie kosztów psychologicznych pracy zawodowej • Praca emocjonalna i jej uwarunkowania 3. Pracoholizm a pasja pracy <ul style="list-style-type: none"> • Koncepcje teoretyczne pracoholizmu - pracoholizm i jego konsekwencje • Pracoholizm a pasja pracy 4. Stres w pracy <ul style="list-style-type: none"> • Podstawowe modele stresu • Osobowościowe czynniki uwrażliwiające na stres zawodowy • Stres w pracy – różnice międzykulturowe • Sposoby radzenia sobie ze stresem zawodowym 5. Przedsiębiorczość a samozatrudnienie <ul style="list-style-type: none"> • Przedsiębiorczość jako zjawisko wielowymiarowe - uwarunkowania przedsiębiorczości • Czy warto być samozatrudnionym? 6. Zmiana i rozwój organizacji (Organizational Development) <ul style="list-style-type: none"> • Biurokracja – szansa czy zagrożenie? • Zróżnicowane perspektywy postrzegania zmian organizacyjnych • Agenci zmiany. Opór wobec zmian - zarządzanie zmianą
<p>Ćwiczenia</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Organizacja pionu personalnego <ul style="list-style-type: none"> • Zadania służb personalnych. Podmioty służb personalnych. Rola dyrektora personalnego. Role pracowników obszaru personalnego. 2. Struktury organizacyjne <ul style="list-style-type: none"> • Projektowane struktury organizacji. Projektowanie stanowisk pracy. Opis stanowiska pracy. Zadania służb personalnych w zależności od kultury organizacyjnej oraz rodzaju struktury organizacyjnej.

3. Wynagrodzenia.
 - Sposoby wyznaczania płacy zasadniczej Wynagrodzenie całkowite. Filozofia wynagradzania w przedsiębiorstwie.
4. Motywacja do pracy
 - Materialne i niematerialne składniki systemu motywacyjnego. Bodźce długo- i krótkoterminowe
5. Systemy wynagrodzeń
 - Funkcje i elementy systemu wynagradzania. Indywidualne vs grupowe formy wynagrodzeń. Zasady podwyższania wynagrodzenia zasadniczego.
6. Systemy motywacyjne
 - Materialne i niematerialne składniki systemu motywacyjnego.
7. Rozmowa oceniająca
 - Rozmowy oceniające - cele i funkcje, zasady przeprowadzania i style prowadzenia.
8. Rozwój pracowników
 - Coaching korygujący i rozwojowy. Coaching indywidualny, grupowy i zespołowy. Rozmowy coachingowe.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 52 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 52 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 52 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja (min-max)*
Wykład - Sprawdzian (pisemny, ustny, testowy)	Do ustalenia przez prowadzącego
Ćwiczenia - Do ustalenia przez prowadzącego	Do ustalenia przez prowadzącego
.....	Do ustalenia przez prowadzącego

* Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Rekrutacja i selekcja z elementami diagnozy społecznych i emocjonalnych kompetencji pracownika

Kierunek studiów	Psychologia
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	IV
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120
Koordynator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr hab. Sylwiusz Retowski, prof. Uniwersytetu SWPS, sretowski@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	16/12	
ćwiczenia	14/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> student posiada wiedzę na temat psychospołecznych warunków pracy oraz wpływu tych warunków na funkcjonowanie ludzi w organizacji oraz funkcjonowanie organizacji jako całości student posiada wiedzę na temat organizacyjnych oraz etycznych uwarunkowań wykonywanej działalności zawodowej w psychologii biznesu. zna i rozumie zakres oraz możliwości wykorzystywania wiedzy o różnicach indywidualnych w procesie rekrutacji i selekcji 	PSJ_W3 PSJ_W10 PSJ_W14
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> student posiada umiejętność samodzielnego proponowania kreatywnych rozwiązań konkretnych/złożonych sytuacji i problemów 	PSJ_U4 PSJ_U5

	<p>psychologicznych oraz wdrażania proponowanych rozwiązań w procesie rekrutacji i selekcji</p> <ul style="list-style-type: none"> • student posiada umiejętność doboru i wykorzystania właściwych metod diagnostycznych w procesie rekrutacji i selekcji pracowników • student posiada umiejętność interpretowania wyników diagnozy psychologicznej i podejmowania na tej podstawie decyzji w zakresie rekrutacji i selekcji personelu 	PSJ_U6
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • student rozumie wagę współpracy z ekspertami, również z innych dziedzin, przy rozwiązywaniu problemów badawczych i praktycznych w zakresie zarządzania zasobami ludzkimi • student rozumie wagę odpowiedzialności etycznej psychologa (wobec pracowników) podczas projektowania procesów zarządzania zasobami ludzkimi w organizacji • student poddaje krytycznej analizie postawy i zachowania swoje oraz innych osób w procesie zarządzania zasobami ludzkimi, w kontekście etosu psychologa 	PSJ_K3 PSJ_K7 PSJ_K8

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe dla przedmiotu

Wykład

1. Udział psychologa w procesie rekrutacji i selekcji personelu
 - kalendarium historyczne
 - schemat działań rekrutacyjno-selekcyjnych
 - etapy procesu rekrutacji i selekcji - zastosowanie psychologii w selekcji kandydatów
2. Diagnoza potrzeb personalnych
 - określenie potrzeb personalnych w organizacji
 - analiza pracy
 - konstruowanie profili cech osobowych
 - pięcioczynnikowy model opisu stanowiska IPK
3. Metody poszukiwania kandydatów
 - źródła pozyskiwania kandydatów do pracy
 - poszukiwanie kandydatów poprzez ogłoszenia
 - wykorzystanie Internetu w rekrutacji
 - wyspecjalizowane firmy rekrutacyjne (rodzaje, zasady działania)
4. Techniki oceny i doboru kandydatów
 - wybór i operacjonalizacja kryteriów selekcyjnych
 - badania nad psychologicznymi predyktorami efektywności zawodowej
 - omówienie i analiza technik selekcyjnych
5. Testy psychologiczne stosowane w doborze zawodowym
 - założenia teoretyczne stosowania testów selekcyjnych
 - metodologiczne problemy testowania przydatności zawodowej
 - rodzaje testów stosowanych w Polsce
6. Rozmowa kwalifikacyjna jako podstawowa metoda oceny i selekcji kandydatów
 - rodzaje rozmów kwalifikacyjnych
 - etapy i zasady prowadzenia rozmów
 - determinanty trafności i rzetelności rozmów jako narzędzia selekcji
 - manipulowanie wywieranym wrażeniem – badania, wskazania dot. zapobiegania skutkom
7. Współczesność i przyszłość rekrutacji i selekcji personelu na świecie
 - rekrutacja w warunkach globalizacji rynku pracy
 - zmiany natury pracy zawodowej
 - nowe zdobycze technologii informatycznej w służbie selekcji
 - ciekawe nowe koncepcje teoretyczne dotyczące oceny predyspozycji zawodowych

- perspektywy rozwoju dziedziny w przyszłości

Ćwiczenia

1. Wprowadzenie
 - Organizacja zajęć, omówienie programu i warunków zaliczenia.
 - Rola i znaczenie standardów stosowania testów w biznesie.
2. Preferencje zawodowe
 - Wielowymiarowy Kwestionariusz Preferencji (WKP).
3. Style kierowania ludźmi
 - Inwentarz Stylów kierowania Ludźmi (WERK).
4. Kompetencje społeczne i emocjonalne
 - Profil Kompetencji Społecznych PROKOS.
5. Omówienie zasad przygotowania raportu z badania.
6. Omówienie wyników przeprowadzonego badania

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 52 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 52 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 52 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Wykład - Sprawdzian (pisemny, ustny, testowy)*	Do ustalenia przez prowadzącego
Ćwiczenia - Do ustalenia przez prowadzącego	Do ustalenia przez prowadzącego
...	Do ustalenia przez prowadzącego

* Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu - Organizacja i narzędzia procesu rekrutacji i selekcji

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	IV
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4
Liczba punktów ECTS	120
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr hab. Sylwiusz Retowski, prof. Uniwersytetu SWPS, sretowski@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
warsztat	30/24	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> student posiada wiedzę na temat psychospołecznych warunków pracy oraz wpływu tych warunków na funkcjonowanie ludzi w organizacji oraz funkcjonowanie organizacji jako całości student posiada wiedzę na temat organizacyjnych oraz etycznych uwarunkowań wykonywanej działalności zawodowej w psychologii biznesu. zna i rozumie zakres oraz możliwości wykorzystywania wiedzy o różnicach indywidualnych w procesie rekrutacji i selekcji 	PSJ_W3 PSJ_W10 PSJ_W14

<p>Umiejętności</p>	<ul style="list-style-type: none"> opisuje, analizuje i interpretuje zachowania człowieka w procesie rekrutacyjnym, wykorzystując wiedzę z zakresu psychologii i jej subdyscyplin student posiada umiejętność samodzielnego proponowania kreatywnych rozwiązań konkretnych/złożonych sytuacji i problemów psychologicznych oraz wdrażania proponowanych rozwiązań w procesie rekrutacji i selekcji student posiada umiejętność doboru i wykorzystania właściwych metod diagnostycznych w procesie rekrutacji i selekcji pracowników 	<p>PSJ_U3 PSJ_U4 PSJ_U5</p>
<p>Kompetencje społeczne</p>	<ul style="list-style-type: none"> student rozumie wagę współpracy z ekspertami, również z innych dziedzin, przy rozwiązywaniu problemów badawczych i praktycznych w zakresie zarządzania zasobami ludzkimi student rozumie wagę odpowiedzialności etycznej psychologa (wobec pracowników) podczas projektowania procesów zarządzania zasobami ludzkimi w organizacji student poddaje krytycznej analizie postawy i zachowania swoje oraz innych osób w procesie zarządzania zasobami ludzkimi, w kontekście etosu psychologa 	<p>PSJ_K3 PSJ_K7 PSJ_K8</p>

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Warsztat

1. Tworzenie opisu stanowiska i profilu kandydata
2. Układanie ogłoszenia rekrutacyjnego - przykłady różnych stanowisk, ocena rzeczywistych ogłoszeń
3. Kanały kontaktu z kandydatami – Internet, prasa, poszukiwania bezpośrednie
4. Jak napisać najlepsze CV? Jak przygotować się do rozmowy kwalifikacyjnej?
5. Analiza i selekcja CV(na przykładach konkretnych CV- na kilka różnych stanowisk)
6. Metody wyboru kandydatów
7. Rozmowa kwalifikacyjna
8. Testy psychometryczne i kwestionariusze osobowości

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 52 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 52 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 52 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punkcja (min-max)
Warsztat - Sprawdzian (pisemny, ustny, testowy)	Do ustalenia przez prowadzącego

* Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

SEMESTR VIII

Nazwa przedmiotu: Etyka w zastosowaniach psychologii

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Poziom studiów	ogólnoakademicki
Rodzaj zajęć	jednolite studia magisterskie
Forma studiów	obowiązkowe
Rok studiów	IV
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr hab. Sylwiusz Retowski, sretowski@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	18/12	
ćwiczenia	12 /9	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Zna międzynarodowe standardy etyki psychologa w różnych rolach zawodowych. Zna prawny kontekst praktyki psychologicznej i rozumie, że indywidualne sytuacje mogą być związane z konfliktem zasad etycznych i wymogów prawa. 	PSJ_17 PSJ_25 PSJ_27

	<ul style="list-style-type: none"> Rozumie, że oprócz znajomości konkretnych zaleceń mających na celu dobro klienta, psycholog musi być otwarty na rozwiązywanie nowych problemów w kontekście podstawowych wartości ogólnych. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Potrafi zidentyfikować konflikt wartości etycznych w konkretnych sytuacjach praktyki psychologicznej. Potrafi zidentyfikować i analizować dylematy etyczne w celu ich rozwiązania. Potrafi przedstawić właściwe argumenty w obronie etycznych zasad zawodu psychologa w wypadku konfliktu z wymogami organizacji lub prawa. 	PSJ_U3
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Rozumie, że stosowanie standardów etycznych wymaga otwartości na rozwiązywanie nowych problemów. Student ma wypracowaną postawę szacunku, poszanowania godności każdego człowieka, umie stosować się do reguł pomocy profesjonalnej i nie przekraczać granic pacjenta/klienta. 	PSJ_K6 PSJ_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	
Nazwa elementu składowego: Etyka psychologa praktyka: psycholog kliniczny człowieka dorosłego	
<p>1. Zasady etyczne dotyczące profesjonalnych relacji zawodowych Granice kompetencji – wydawanie opinii – język opisu. Respektowanie innych – niedyskryminowanie – problem molestowania seksualnego – osobiste problemy/konflikty – problem nadużywania wpływu – unikanie nadużyć - wielość wzajemnych relacji – postępowanie wobec osób trzecich - unikanie relacji wykorzystywania. Uważność (według A. Lauweng). Konsultacje i superwizja (zasady). Dokumentacja pracy zawodowej. Prywatność i poufność. Przechowywanie danych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Jerzy Brzeziński, J., Chyrowicz, B., Poznaniak, W., Toeplitz-Wiśniewska, M. (2008). <i>Etyka zawodu psychologa</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. (Rozdziały związane z tematyką) Houston, G. (2004). <i>Gestalt. Terapia krótkoterminowa</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne GWP. s. 87-91 (relacje z osobami trzecimi); rozdz. 10 s. 210 - 225 (Dowody, autorytet i stan współczesnej wiedzy) Rakowska, J. M. (2005). <i>Skuteczność psychoterapii</i>. Warszawa: Scholar. (Przegląd badań. Rozdz. 14, 15, 16 s. 252-285.) Rakowska, J. M. (2000). <i>Terapia krótkoterminowa</i> Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. (Rozdz. 5., s. 218 -229). Kuebler-Ross, E. (1998). <i>Rozmowy o śmierci i umieraniu</i>. Media Rodzina of Poznań. (rozdz. 9, 11, 12 s. 164-186; 246 – 275). Brink, O. (2004) <i>Partnerskie reguły gry. Terapia systemowa według Berta Hellingera</i>, Kielce: Wydawnictwo Jedność. (Rozważania 1 – 3, s. 132-143).
<p>2. Diagnoza i interwencja. Kompetencja i właściwe użycie diagnozy. Terapia - zasady : strukturywanie relacji – zgoda na terapię – terapia małżonków i rodzin – współpraca z innymi osobami pracującymi z pacjentem/klientem – problem relacji seksualnych – przerwy w terapii – zakończenie terapii.</p>	
<p>3. Szczególne problemy, szczególne terapie. Opieka nad ciężko chorymi i umierającymi. Terapie oparte na danych „półprawdziwych” na przykładzie terapii systemowej Berta Hellingera</p>	

Nazwa elementu składowego: Etyka praktyka: psychologa w biznesie i zarządzaniu zasobami ludzkimi	
1. Zachowania nieetyczne w miejscu pracy: przejawy, ujawnianie i badanie <ul style="list-style-type: none"> • rodzaje zachowań nieetycznych • doświadczanie zachowań nieetycznych • specyfika badania zachowań etycznych w organizacji 	<ul style="list-style-type: none"> • Chudzicka – Czupała, A. (2013). <i>Etyczne zachowanie się człowieka w organizacji</i>, Katowice: Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego. • Hope, E. (2013). <i>Etyka w zawodzie specjalistów Public Relation</i>, Warszawa: Difin. • Rybak, M. (2011). <i>Etyka menadżera – społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstwa</i>. Warszawa: PWN. • Ariely, D. (2017). <i>Szczerą prawdą o nieuczciwości</i>. Sopot: Wydawnictwo Smak Słowa.
2. Indywidualne uwarunkowania zachowań etycznych w pracy <ul style="list-style-type: none"> • rola moralności jednostki • rola wybranych cech osobowościowych i demograficznych 	
3. Kontekst organizacyjny a zachowania etyczne <ul style="list-style-type: none"> • wpływ kultury • klimat organizacji • teoretyczne modele zachowań etycznych w organizacji 	
4. Konsekwencje zróżnicowanej perspektywy w sytuacji pokrzywdzenia: ofiara, świadek i sprawca	
5. Etyka menadżera – społeczna odpowiedzialność organizacji (firmy)	

Nazwa elementu składowego: Etyka psychologa praktyka: psycholog kliniczny dzieci i młodzieży	
1. Dobrowolność i świadoma zgoda na usługi psychologiczne.	<ul style="list-style-type: none"> • Polskie Towarzystwo Psychologiczne. (2018). KODEKS ETYCZNY PSYCHOLOGA POLSKIEGO TOWARZYSTWA PSYCHOLOGICZNEGO. https://psych.org.pl/o-ptp/kodeks-psychologa
2. Tajemnica zawodowa – jej wartość i sposoby ochrony złożoności klientów, usługi grupowe, konsultacja, superwizja.	
3. Relacje psychologa z wymiarem sprawiedliwości a etyka zawodowa.	
4. Psycholog jako diagnosta - aspekty etyczne.	
5. Odpowiedzialna decyzja dotycząca podjęcia się usługi psychologicznej – uwzględnienie społeczności w jakiej żyje klient.	

Ćwiczenia	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Temat 1 Analiza przypadków w pracy psychologa klinicznego człowieka dorosłego	Zostanie podana na zajęciach.
Temat 2 Analiza przypadków w pracy psychologa klinicznego dzieci i młodzieży	

Temat 3 Analiza przypadków w pracy psychologa w biznesie i zarządzania zasobami ludzkimi	
--	--

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 31 do 60 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

SKALA OCEN:

- 31 – 36 – oznacza 3 (dostateczny)
- 37 – 42 – oznacza 3+ (dostateczny plus)
- 43 – 48 – oznacza 4 (dobry)
- 49 – 54 – oznacza 4+ (dobry plus)
- 55 – 60 – oznacza 5 (bardzo dobry)

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja (min-max)*
Testowy sprawdzian wiedzy	(16-30)
Praca grupowa realizowana w ramach ćwiczeń	(16-30)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Diagnostyka psychologiczna: studium przypadku

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne i niestacjonarne
Rok studiów	IV
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	8
Całkowita liczba godzin pracy studenta	200
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Dorota Szczygieł dszczygiel@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST / NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
E-learning	8 / 8	
Ćwiczenia	30 / 18	
Projekt	14 / 14	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student zna i rozumie teorie oraz zasady prowadzenia diagnozy opartej na dowodach empirycznych z wykorzystaniem wywiadu psychologicznego i standaryzowanych testów psychologicznych. Student zna i rozumie aspekty etyczne i wybrane aspekty prawne działalności zawodowej psychologa jako diagnosty. 	PSJ_W18

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Na podstawie wybranych teorii psychologicznych student potrafi formułować hipotezy diagnostyczne i przeprowadzić ich weryfikację za pomocą wskaźników zgodnych z tymi teoriami. Kierując się hipotezą diagnostyczną, student potrafi wybrać i zastosować adekwatne narzędzia diagnostyczne, w tym wywiad psychologiczny i standaryzowane testy psychologiczne. Student potrafi opracować pisemny raport z przeprowadzonego procesu diagnostycznego, analizując i syntetyzując pozyskane informacje i dokonując ich interpretacji w odniesieniu do teorii psychologicznych. 	PSJ_U3 PSJ_U4 PSJ_U5 PSJ_U6
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student poddaje krytycznej ocenie swoją wiedzę i umiejętności, nie podejmując się zadań diagnostycznych, do których nie ma przygotowania. Student jest przekonany o konieczności przestrzegania zasad etyki zawodowej i dbałości o wysoki standard działań profesjonalnych w działalności zawodowej psychologa jako diagnosty. 	PSJ_K5 PSJ_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

E-learning (wykład)	Literatura obowiązkowa
<p>Temat 1. Proces diagnostyczny: modele i standardy</p> <p>Modele diagnozy i standardy prowadzenia diagnozy psychologicznej Diagnoza oparta na dowodach empirycznych.</p> <p>Kompetencje diagnostyczne: relacyjna, komunikacyjna i kulturowa.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Paluchowski, W. J., Filipiak, M., Tarnowska, M., Zalewski, B. (2015). Standardy diagnozy psychologicznej. W: M. Filipiak, W. J. Paluchowski, B. Zalewski i M. Tarnowska (red.), <i>Diagnoza psychologiczna: kompetencje i standardy. Wybrane zagadnienia</i> (s. 57–93). Pracownia Testów Psychologicznych PTP. Stemplewska-Żakowicz, K. (2009). <i>Diagnoza psychologiczna. Diagnozowanie jako kompetencja profesjonalna</i>. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. [s. 15–56, 135–149, 161–176, 193–206]
<p>Temat 2. Metody diagnozowania: wywiad i obserwacja</p> <p>Wywiad diagnostyczny – typy wywiadów, metodologia budowania i weryfikowania hipotez diagnostycznych.</p> <p>Obserwacja w diagnozie psychologicznej – status wniosków z obserwacji, rodzaje obserwacji, sposoby rejestrowania danych obserwacyjnych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Engel-Bernatowicz, A. (2005). Diagnosta jako „instrument własnej pracy”. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny, tom 2</i> (s. 240–269). Pracownia Testów Psychologicznych PTP. Geller, S., Król, M. (1991/2005). Kontakt interpersonalny w wywiadzie diagnostycznym. W: T. Szustrowa (red.), <i>Swobodne techniki diagnostyczne: Wywiad i obserwacja</i> (s. 7–24). [przedruk w:] K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny, tom 1</i>. Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
<p>Temat 3. Metody diagnozowania: kwestionariuszowe, zadaniowe i inne</p> <p>Kategoryzacja testów psychologicznych.</p> <p>Kwestionariusze a metody zadaniowe i inne.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Paluchowski, W. J. (2021). Diagnozowanie i opiniowanie źródłem problemów oraz dylematów etycznych. <i>Testy Psychologiczne w Praktyce i Badaniach, 1</i>, 1–20.

<p>Temat 4. Proces diagnostyczny: kontrowersje, dylematy, błędy w diagnozowaniu</p> <p>Narzędzia diagnostyczne w świetle badań. Techniki projekcyjne – rodzaje, zastosowania, krytyka i dzisiejszy status. Zniekształcenia poznawcze, samoświadomość diagnosty. Problemy etyczne.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Paluchowski, W. J., Stemplewska-Żakowicz, K. (2015). Wiarygodność technik projekcyjnych jako narzędzi diagnozy psychologicznej. W: M. Filipiak, W. J. Paluchowski, B. Zalewski i M. Tarnowska (red.), <i>Diagnoza psychologiczna: kompetencje i standardy. Wybrane zagadnienia</i>. (s. 345–363). Pracownia Testów Psychologicznych PTP. • Stemplewska-Żakowicz, K. (2005). Jak zrobić dobry wywiad (recepta metodologiczna). W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny, tom 1</i> (s. 90–116). Pracownia Testów Psychologicznych PTP. • Stemplewska-Żakowicz, K. (2009). <i>Diagnoza psychologiczna. Diagnozowanie jako kompetencja profesjonalna</i>. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. [s. 57–133, 211–224]
--	---

Ćwiczenia	Literatura
<p>Temat 1. Skala Inteligencji Wechslera WAIS–R(PL) jako indywidualny test inteligencji</p> <p>Testy WAIS–R(PL): co mierzą i na co są wrażliwe? Omówienie testów wchodzących w skład WAIS-R. Ćwiczenia w ocenianiu odpowiedzi osób badanych.</p>	<p>Literatura obowiązkowa</p> <ul style="list-style-type: none"> • Brzeziński, J., Gaul, M., Hornowska, E., Jaworowska, A. Machowski, A. i Zakrzewska, M. (2004). <i>Skala Inteligencji D. Wechslera dla dorosłych. Wersja zrewidowana – renormalizacja</i>. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP. • Hornowska, E. (2004). <i>Skala Inteligencji dla Dorosłych Davida Wechslera WAIS-R oraz WAIS-III</i> (s. 13-25 i 70-112). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR. <p>Literatura uzupełniająca</p> <ul style="list-style-type: none"> • Wiejak, K. i Krasowicz-Kupis G. (2011). <i>Kliniczne zastosowania Skali Inteligencji D. Wechslera</i>. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
<p>Temat 2. Skala Inteligencji Wechslera WAIS–R(PL) – obliczanie wyników</p> <p>Zamiana wyników surowych na przeliczone. Obliczanie ilorazów inteligencji. Analiza czynnikowa – obliczanie ilorazów inteligencji i ustalanie istotności różnic między czynnikami.</p>	
<p>Temat 3. Skala Inteligencji Wechslera WAIS–R(PL) – analiza profilowa</p> <p>Ustalanie odchyłeń od średniej w skali Słownej, Bezsłownej i Pełnej. Znaczenie reguł standaryzacji procedury badania. Omówienie typowych błędów popełnianych przez osoby badające. Szybkość rozwiązywania zadań jako czynnik wpływający na punktację.</p>	
<p>Temat 4. Skala Inteligencji Wechslera WAIS–R(PL) – czynniki pozapoznawcze wpływające na wyniki</p> <p>Znaczenie obserwacji podczas badania Skalą Wechslera. Etyczne aspekty diagnozy inteligencji. Sprawdzian.</p>	

Projekt	
<p>Studenci realizują projekty samodzielnie przy wsparciu merytorycznym osoby prowadzącej projekt. W trakcie realizacji projektu, kolejne etapy pracy studenta będą monitorowane poprzez spotkania projektowe – zarówno grupowe jak i indywidualne. Możliwe (lecz nieobligatoryjne) są trzy konsultacje indywidualne* dotyczące przygotowania do badania, sformułowania hipotez diagnostycznych, przeprowadzenia wywiadu, doboru właściwych narzędzi do diagnozy ilościowej, integrowania zebranych danych, weryfikacji hipotez diagnostycznych oraz planowania treści i sposobu sformułowania informacji zwrotnych w raporcie.</p>	<p>Literatura obowiązkowa</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Stemplewska-Żakowicz, K. (2005). Jak zrobić dobry wywiad (recepta metodologiczna). W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny, tom 1</i> (s. 90–116). Pracownia Testów Psychologicznych PTP. ● Stemplewska-Żakowicz, K. (2009). <i>Diagnoza psychologiczna. Diagnozowanie jako kompetencja profesjonalna</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. [s. 177–186] ● Zalewski, B. (2005). Informacje zwrotne. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny, tom 2</i> (s. 215–239). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP. <p>Podręczniki do wybranych narzędzi diagnostycznych</p>

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
<p>Wykład Sprawdzian z treści zawartych w e-learningu i przypisanej do niego literatury obowiązkowej: test jednokrotnego wyboru.</p>	(20–40)
<p>Ćwiczenia – sprawdzian na ostatnich zajęciach Pisemny sprawdzian umiejętności obliczania i interpretacji wyników badania inteligencji Skalą Inteligencji Wechslera WAIS–R(PL). Podczas sprawdzianu studenci będą pracować indywidualnie, z nieograniczoną możliwością korzystania z własnych notatek i podręczników. Sprawdzian można poprawiać wielokrotnie.</p>	(16–30)
<p>Projekt Projekt – studium przypadku: pisemny raport z indywidualnie przeprowadzonego procesu diagnostycznego, obejmującego użycie jakościowych i ilościowych metod</p>	(15–30)

diagnostycznych (do raportu należy dołączyć nagranie, transkrypcję oraz skany wypełnionych arkuszy) .	
---	--

* Uzyskanie minimalnej liczby punktów podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia zadań.

Nazwa przedmiotu: Psychologia zaburzeń psychicznych - Zaburzenia lękowe, afektywne i psychotyczne

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	IV
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Aneta Kiwnik-Dahm akiwnik-dahm@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	18/12	
ćwiczenia	12/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> ● Rozróżnia funkcjonowanie człowieka w wymiarze psychologicznym, biologicznym, społecznym ● Wyjaśnia zależności między zdrowiem psychicznym a myślami, emocjami i zachowaniem; jak i między symptomami choroby/zaburzeń a zdrowiem ● Rozpoznaje i rozróżnia metody używane do oceny zdrowia i patologii w psychologii klinicznej 	PSJ_W1 PSJ_W3 PSJ_W9 PSJ_W10 PSJ_W11 PSJ_W19 PSJ_W20 PSJ_W21 PSJ_W22

	<ul style="list-style-type: none"> ● Wyjaśnia problemy współczesnej literatury naukowej poświęconej badaniu związku pomiędzy symptomami/mechanizmami patologicznymi a funkcjonowaniem człowieka 	<p>PSJ_W23 PSJ_W26 PSJ_W27</p>
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> ● Potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę dot. badań i metodologii używanych w psychologii klinicznej do przeprowadzenia krytycznej analizy literatury. ● Potrafi zaprojektować wywiad kliniczny mający na celu ocenę stanu psychicznego pod kątem zaburzeń (lękowych, afektywnych, psychotycznych) ● Potrafi wykorzystać nabytą wiedzę dot. zdrowia psychicznego i stanów patologicznych do poprawy i umocnienia własnego dobrostanu i dobrostanu osób trzecich. 	<p>PSJ_U1 PSJ_U2 PSJ_U3 PSJ_U7 PSJ_U8</p>
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> ● Demonstruje odpowiedzialność w zakresie projektowania interwencji psychologicznych wzmacniających zdrowie psychiczne. ● Demonstruje wartości realizowane w badaniach i praktyce psychologicznej, zwłaszcza pod względem natury etycznej. 	<p>PSJ_K5 PSJ_K6 PSJ_K7 PSJ_K8</p>

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa*
<p>1. Zaburzenia lękowe - Poszerzone omówienie specyfiki zaburzeń lękowych zgodnie z ich ujęciem w klasyfikacjach medycznych (ICD, DSM). Przedstawienie wybranych teorii wyjaśniających powstawanie zaburzeń lękowych. Omówienie specyfiki pracy psychologa z perspektywy różnych rodzajów problemów, z jakimi pacjenci z zaburzeniami lękowymi najczęściej zgłaszają się po pomoc. Propozycje oddziaływań terapeutycznych stosowanych w terapii zaburzeń lękowych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Neu, Peter. Stany nagłe w psychiatrii. Red. Warszawa: PZWL Wydawnictwo Lekarskie, 2013 ● Psychologia kliniczna. Red. Cierpiatkowska, Lidia; Sęk, Helena . Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, 2016; rozdział: 10.2.2, 10.2.3, 15.1, 15.2, 15.3, 15.5, 28.4 ● ICD 10 Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania –badawcze kryteria diagnostyczne. Vesalius, IPiN, Kraków-Warszawa 2000 ● Kryteria diagnostyczne zaburzeń psychicznych DSM-5. Edra Urban & Partner, 2021
<p>2. Zaburzenia afektywne - Poszerzone omówienie specyfiki zaburzeń afektywnych zgodnie z ich ujęciem w klasyfikacjach medycznych (ICD, DSM). Przedstawienie wybranych teorii wyjaśniających powstawanie zaburzeń afektywnych. Omówienie specyfiki pracy psychologa z perspektywy różnych rodzajów problemów, z jakimi pacjenci z zaburzeniami afektywnymi najczęściej zgłaszają się po pomoc. Propozycje oddziaływań terapeutycznych stosowanych w terapii zaburzeń afektywnych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Neu, Peter. Stany nagłe w psychiatrii. Red. Warszawa: PZWL Wydawnictwo Lekarskie, 2013 ● Psychologia kliniczna. Red. Cierpiatkowska, Lidia; Sęk, Helena . Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, 2016; rozdział: 10.2.2, 10.2.3, 17.1,17,2, 17.3.3, 17.3.4, 17.4, 28.4 ● ICD 10 Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania –badawcze kryteria diagnostyczne. Vesalius, IPiN, Kraków-Warszawa 2000 ● Kryteria diagnostyczne zaburzeń psychicznych DSM-5. Edra Urban & Partner, 2021

<p>3. Zaburzenia psychotyczne - Poszerzone omówienie specyfiki zaburzeń psychotycznych zgodnie z ich ujęciem w klasyfikacjach medycznych (ICD, DSM). Przedstawienie wybranych teorii wyjaśniających powstawanie zaburzeń psychotycznych. Omówienie specyfiki pracy psychologa z perspektywy różnych rodzajów problemów, z jakimi pacjenci z zaburzeniami psychotycznymi najczęściej zgłaszają się po pomoc. Propozycje oddziaływań terapeutycznych stosowanych w terapii zaburzeń psychotycznych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Neu, Peter. Stany nagłe w psychiatrii. Red. Warszawa: PZWL Wydawnictwo Lekarskie, 2013 ● Psychologia kliniczna. Red. Cierpiakowska, Lidia; Sęk, Helena . Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, 2016; rozdział: 10.2.2, 10.2.3, 16.1-16.4, 16.6-16.8, 28.4 ● ICD 10 Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania –badawcze kryteria diagnostyczne. Vesalius, IPIŃ, Kraków-Warszawa 2000 ● Kryteria diagnostyczne zaburzeń psychicznych DSM-5. Edra Urban & Partner, 2021-Warszawa 1998
<p>4. Zaburzenia lękowe, afektywne, psychotyczne: podobieństwa i różnice – omówienie cech wspólnych (m.in. symptomów, myśli, emocji, zachowań) dla zaburzeń lękowych, afektywnych i psychotycznych uwzględniając ich specyfikę w przydatku konkretnej jednostki nozologicznej</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Neu, Peter. Stany nagłe w psychiatrii. Red. Warszawa: PZWL Wydawnictwo Lekarskie, 2013 ● ICD 10 Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania –badawcze kryteria diagnostyczne. Vesalius, IPIŃ, Kraków-Warszawa 2000 ● Kryteria diagnostyczne zaburzeń psychicznych DSM-5. Edra Urban & Partner, 2021 <p><u>Literatura uzupełniająca:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ● Psychiatria. Podręcznik dla studentów medycyny. Red. Bilikiewicz, Adam . Warszawa: PZWL Wydawnictwo Lekarskie, 2011 ● Psychiatria. Red. Jarema, Marek . Warszawa: PZWL Wydawnictwo Lekarskie, 2016

Ćwiczenia	Literatura obowiązkowa*
<p>1. Zaburzenia lękowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● studium przypadku wybranych zaburzeń lękowych: analizowanie problematyki w aspekcie poznawczym, emocjonalnym, behawioralnym, relacji interpersonalnych, itp.; ● praktyczne ćwiczenie radzenia sobie z najczęściej spotykanymi trudnościami w pracy z pacjentem z zaburzeniami lękowymi i jego rodziną. 	<ul style="list-style-type: none"> ● Neu, Peter. Stany nagłe w psychiatrii. Red. Warszawa: PZWL Wydawnictwo Lekarskie, 2013 ● ICD 10 Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania –badawcze kryteria diagnostyczne. Vesalius, IPIŃ, Kraków-Warszawa 2000 ● Kryteria diagnostyczne zaburzeń psychicznych DSM-5. Edra Urban & Partner, 2021
<p>2. Zaburzenia afektywne:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● studium przypadku wybranych zaburzeń afektywnych: analizowanie problematyki w aspekcie poznawczym, emocjonalnym, behawioralnym, relacji interpersonalnych, itp.; ● praktyczne ćwiczenie radzenia sobie z najczęściej spotykanymi trudnościami w pracy z 	<ul style="list-style-type: none"> ● Neu, Peter. Stany nagłe w psychiatrii. Red. Warszawa: PZWL Wydawnictwo Lekarskie, 2013 ● ICD 10 Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania –badawcze kryteria diagnostyczne. Vesalius, IPIŃ, Kraków-Warszawa 2000 ● Kryteria diagnostyczne zaburzeń psychicznych DSM-5. Edra Urban & Partner, 2021

<p>pacjentem z zaburzeniami afektywnymi i jego rodziną.</p>	
<p>3. Zaburzenia psychotyczne:</p> <ul style="list-style-type: none"> • studium przypadku wybranych zaburzeń psychotycznych: analizowanie problematyki w aspekcie poznawczym, emocjonalnym, behawioralnym, relacji interpersonalnych, itp.; • praktyczne ćwiczenie radzenia sobie z najczęściej spotykanymi trudnościami w pracy z pacjentem z zaburzeniami psychotycznymi i jego rodziną. 	<ul style="list-style-type: none"> • Neu, Peter. Stany nagłe w psychiatrii. Red. Warszawa: PZWL Wydawnictwo Lekarskie, 2013 • ICD 10 Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania –badawcze kryteria diagnostyczne. Vesalius, IPIŃ, Kraków-Warszawa 2000 • Kryteria diagnostyczne zaburzeń psychicznych DSM-5. Edra Urban & Partner, 2021 <p><u>Literatura uzupełniająca:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Imielski, Wojciech. <i>Zaburzenia psychiczne i emocjonalne</i>. Red. . Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar, 2010

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

PRZELICZANIE PUNKTÓW NA OCENĘ:

ZALICZENIE PRZEDMIOTU wymaga otrzymania przez studenta **co najmniej 51 pkt**, maksymalna liczba punktów jaką można uzyskać – **100**.

SKALA OCEN:

- 51 – 60 – oznacza 3 (dostateczny)
- 61 – 70 – oznacza 3+ (dostateczny plus)
- 71 – 80 – oznacza 4 (dobry)
- 81 – 90 – oznacza 4+ (dobry plus)
- 91 – 100 – oznacza 5 (bardzo dobry)

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punkcja (min-max)*
Wykład: Sprawdzian pisemny (testowy)	(31-60)
Ćwiczenia: Praca pisemna studenta według wskazań przekazanych przez prowadzącego: opracowanie krótkiego studium przypadku w zakresie danego problemu klinicznego	(20-40)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Psychologia zdrowia

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	Obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	IV
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100
Koordynator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Marta Jackowska mjackowska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	14/16	
warsztat	12/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> ● Rozróżnia funkcjonowanie człowieka w wymiarze psychologicznym, biologicznym, społecznym i duchowym. ● Wyjaśnia zależności między pozytywnym zdrowiem psychicznym a zdrowiem fizycznym; jak i między cechami osobowości a zdrowiem fizycznym. 	PSJ_W3 PSJ_W9 PSJ_W10 PSJ_W11 PSJ_W19 PSJ_W20

	<ul style="list-style-type: none"> ● Rozpoznaje i rozróżnia metody używane do badań dobrostanu i ewaluacji programów interwencyjnych stosowanych w psychologii zdrowia i psychologii pozytywnej. ● Wyjaśnia problemy współczesnej literatury naukowej poświęconej badaniu związku pomiędzy pozytywnym zdrowiem psychicznym, pozytywnymi cechami osobowości a zdrowiem fizycznym. 	<p>PSJ_W21 PSJ_W22 PSJ_W23 PSJ_W26 PSJ_W27</p>
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> ● Potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę dot. badań i metodologii używanych w psychologii zdrowia do przeprowadzenia krytycznej analizy literatury. ● Potrafi zaprojektować program interwencji mający na celu poprawę dobrostanu psychicznego i zdrowia fizycznego. ● Potrafi wykorzystać nabytą wiedzę dot. dobrostanu psychologicznego i stanów psychologicznych do poprawy i umocnienia własnego dobrostanu i dobrostanu osób trzecich. 	<p>PSJ_U1 PSJ_U2 PSJ_U3 PSJ_U7 PSJ_U8</p>
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> ● Demonstruje odpowiedzialność w zakresie projektowania interwencji psychologicznych wzmacniających zdrowie fizyczne i psychiczne. ● Demonstruje wartości realizowane w badaniach i praktyce psychologicznej, zwłaszcza pod względem natury etycznej. 	<p>PSJ_K5 PSJ_K6 PSJ_K7 PSJ_K8</p>

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa*
<p>1a. Wprowadzenie do modułu. Co to jest psychologia pozytywna i psychologia zdrowia; jakie są cele badawcze tych (jednych z nowszych) dziedzin psychologii, i powody ich powstania. Przedstawienie dobrostanu w porównaniu z innymi modelami stosowanymi w psychologii zdrowia.</p> <p>1b. Zdrowie fizyczne i dobrostan. Związek między wybranymi elementami dobrostanu (np. satysfakcja z życia, pozytywne emocje) i zdrowiem psychicznym (przegląd literatury światowej i polskiej).</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Heszen-Celińska, I., & Sęk, H. (2020). <i>Psychologia Zdrowia</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. (Rozdz. 3 i 4). ● Gaffey, A. E., Harris, K. M., Mena-Hurtado, C., Sinha, R., Jacoby, D. L., & Smolderen, K. G. (2022). The Yale Roadmap for Health Psychology and Integrated Cardiovascular Care. <i>Health Psychology (ahead of print)</i>. ● Ngamaba, K. H., Panagioti, M., & Armitage, C. J. (2017). How strongly related are health status and subjective well-being? Systematic review and meta-analysis. <i>The European Journal of Public Health, 27</i>(5), 879-885. ● Steptoe, A., Deaton, A., & Stone, A. A. (2015). Subjective wellbeing, health, and ageing. <i>The Lancet, 385</i>(9968), 640-648.
<p>2. Cechy osobowości (temperament) i zdrowie fizyczne. Przegląd badań naukowych pokazujący związek między osobowością i zdrowiem psychicznym. Wybrane zagadnienia będą dotyczyły optymizmu, stylu przywiązania (ang. <i>attachment style</i>) i osobowości typu D.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Ferguson, E. (2013). Personality is of central concern to understand health: towards a theoretical model for health psychology. <i>Health Psychology Review, 7</i>(sup1), S32-S70. ● Scheier, M. F., Swanson, J. D., Barlow, M. A., Greenhouse, J. B., Wrosch, C., & Tindle, H. A. (2021). Optimism versus pessimism as predictors of physical health: A comprehensive reanalysis of dispositional optimism research. <i>American Psychologist, 76</i>(3), 529.

<p>3. Dobrostan i zachowania prozdrowotne na przykładzie snu i praktykowania wdzięczności. Przegląd literatury dokumentującej związek dobrostanu ze zdrowym snem oraz metod z psychologii pozytywnej które poprawiają jakość snu.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Jackowska, M., Brown, J., Ronaldson, A., & Steptoe, A. (2016). The impact of a brief gratitude intervention on subjective well-being, biology, and sleep. <i>Journal of health psychology</i>, 21(10), 2207-2217. ● Konjarski, M., Murray, G., Lee, V. V., & Jackson, M. L. (2018). Reciprocal relationships between daily sleep and mood: A systematic review of naturalistic prospective studies. <i>Sleep medicine reviews</i>, 42, 47-58.
--	--

Warsztat	Literatura obowiązkowa
<p>1a. Debata w klasie: czy uczelnie wyższe i placówki pracy powinny się troszczyć o zdrowie psychiczne i fizyczne studentów/pracowników, lub czy jest to indywidualny obowiązek każdego studenta/pracownika?</p> <p>1b. Budowanie programów interwencyjnych i ich ewaluacja. Zagadnienia podlegające dyskusji będą oparte na tematach typu: Jak trafnie wybrać grupę do programu interwencji; jak zdecydować który rodzaj interwencji będzie odpowiedni; jaki rodzaj badań naukowych będzie trafny, aby ocenić czy interwencja przyniosła oczekiwane efekty (np. kontrolowany eksperyment z randomizacją – RCT/<i>randomised controlled trial</i>).</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Heszen-Celińska, I., & Sęk, H. (2020). <i>Psychologia Zdrowia</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. (Rozdz. 19) ● Lyubomirsky, S., & Layous, K. (2013). How do simple positive activities increase well-being?. <i>Current Directions in Psychological Science</i>, 22(1), 57-62.
<p>2a. Każdy człowiek ma genetycznie uwarunkowany poziom subiektywnego poczucia dobrostanu i szczęścia. Debata w klasie: Czy warto przeprowadzać interwencje mające na celu zwiększanie dobrostanu, biorąc pod uwagę model dynamicznej równowagi subiektywnego dobrostanu zaproponowanej przez Headey i Wearing (1989) (<i>the dynamic equilibrium (DE) theory of subjective well-being (SWB)</i>), znanej też jako <i>set point theory</i>).</p> <p>2b. Dobrostan a pozycja socjoekonomiczna. Tutaj będziemy rozważać jaki wpływ na dobrostan dziecka ma pozycja socjoekonomiczna rodziców.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Headey, B. (2006). Subjective well-being: Revisions to dynamic equilibrium theory using national panel data and panel regression methods. <i>Social Indicators Research</i>, 79(3), 369-403. ● Hertzman, C., & Boyce, T. (2010). How experience gets under the skin to create gradients in developmental health. <i>Annual review of public health</i>, 31, 329-347
<p>3. Psychologia zdrowia w Polsce w latach 20-tych 21-wieku. Ten warsztat będzie poświęcony przeglądowi współczesnych badań w psychologii zdrowia przeprowadzanych w Polsce. Wspólnie będziemy także rozważać jakie wyzwania i problemy napotykają współczesną psychologię zdrowia w Polsce.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Czytanie do tego warsztatu zachęcam zacząć od odwiedzenia strony Google Scholar z publikacjami Prof. Aleksandry Łuszczzyńskiej, jednej z najwybitniejszych polskich badaczek (Prof. Łuszczzyńska jest psychologiem zdrowia), która pracuje w filii SWPS-u we Wrocławiu: https://scholar.google.com/citations?hl=pl&user=t9yaijMAAAAJ&view_op=list_works&sortBy=pubdate

	<ul style="list-style-type: none"> • Profil Prof. Łuszczynskiej na stronie uczelni: https://swps.pl/aleksandra-luszczynska <p>Przykłady publikacji:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Czekierda, K., Zarychta, K., Knoll, N., Keller, J., & <u>Luszczynska, A.</u> (2019). Links between meaning in life and physical quality of life after rehabilitation: Mediating effects of positive experiences with physical exercises and mobility. <i>PLoS one</i>, 14(10), e0224503. • Szczuka, Z., Kulis, E., Boberska, M., Banik, A., Kruk, M., Keller, J., ... & <u>Luszczynska, A.</u> (2021). Can individual, dyadic, or collaborative planning reduce sedentary behavior? A randomized controlled trial. <i>Social Science & Medicine</i>, 287, 114336.
--	--

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

PRZELICZANIE PUNKTÓW NA OCENĘ:

ZALICZENIE PRZEDMIOTU wymaga otrzymania przez studenta **co najmniej 51 pkt**, maksymalna liczba punktów jaką można uzyskać – **100**.

SKALA OCEN:

- 51 – 60 – oznacza 3 (dostateczny)
- 61 – 70 – oznacza 3+ (dostateczny plus)
- 71 – 80 – oznacza 4 (dobry)
- 81 – 90 – oznacza 4+ (dobry plus)
- 91 – 100 – oznacza 5 (bardzo dobry)

Sposób weryfikacji efektów uczenia (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (min-max)
Sprawdzian (test wiedzy jednokrotnego wyboru, 30 pytań)	(16-30)
Praca pisemna – krytyczna ocena artykułu naukowego dot. tematyki poruszanej na wykładzie (lista artykułów będzie przygotowana przez prowadzącą)	(16-30)
Praca pisemna – refleksje nad tym czego nauczyliśmy się w trakcie warsztatu	(16-30)
Ocena za aktywność indywidualną i grupową	(6-10)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Diagnoza Kliniczna

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	IV
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Aneta Kiwnik-Dahm akiwnik-dahm@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	12/18	
ćwiczenia	8/16	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> ● Rozróżnia funkcjonowanie człowieka w wymiarze psychologicznym, biologicznym, behawioralnym i emocjonalnym. ● Wyjaśnia zależności między normą a patologią w zakresie życia psychicznego oraz rozpoznaje uwarunkowania zaburzeń psychicznych. ● Rozpoznaje i rozróżnia metody używane do diagnozy zaburzeń psychicznych w różnych kontekstach diagnostycznych. ● Rozróżnia wiedzę psychologiczną opartą na dowodach empirycznych od wiedzy potocznej. 	PSJ_W1 PSJ_W3 PSJ_W9 PSJ_W10 PSJ_W11 PSJ_W19 PSJ_W20 PSJ_W21 PSJ_W22 PSJ_W23

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> ● Potrafi zaplanować proces diagnozy psychologicznej ● Interpretuje wyniki diagnozy zaburzeń psychicznych oraz ocenia je z punktu widzenia normy i patologii w psychologii ● Dobiera zarówno podstawowe techniki wywiadu psychologicznego, jak też bardziej zaawansowane narzędzia używane w procesie diagnostycznym. ● Identyfikuje i interpretuje rodzaj zaobserwowanych trudności psychologicznych i adekwatne do nich metody diagnostyczne. 	PS2_U1 PSJ_U3 PSJ_U13
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> ● Identyfikuje odpowiedzialność etyczno- zawodową spoczywającą na psychologu praktyku. ● Uzasadnia wymóg ciągłego doskonalenia się osobistego i zawodowego ● Uzasadnia własne decyzje podejmowane w interakcji z osobami, które biorą udział w procesie diagnozy 	PSJ_K5 PSJ_K6 PSJ_K7 PSJ_K8

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa*
Rozpoznawanie zaburzeń nastroju <ul style="list-style-type: none"> ● obraz kliniczny ● specyfika diagnozy psychologicznej ● diagnoza różnicowa 	Literatura obowiązkowa* <u>Wybrane rozdziały z:</u> <ul style="list-style-type: none"> ● Butcher, J.N., Hooley, J.N., Mineka, S. (2018). Psychologia Zaburzeń. Sopot: GWP. ● Morrison, J. (2016). DSM-5 bez tajemnic. Praktyczny przewodnik dla klinicystów. Kraków: WUJ ● Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania w ICD-10 (1997). Opisy kliniczne i wskazówki diagnostyczne. Kraków: Uniwersyteckie Wydawnictwo Medyczne "Vesalius". Literatura uzupełniająca: <ul style="list-style-type: none"> ● Millon, T., Davis, R. (2005). Zaburzenia osobowości we współczesnym świecie. Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia ● Jarema, M. (2016) Psychiatria. Podręcznik dla studentów medycyny. Wyd. II. Warszawa: PZWL,
Rozpoznawanie zaburzeń lękowych <ul style="list-style-type: none"> ● obraz kliniczny ● specyfika diagnozy psychologicznej ● diagnoza różnicowa 	
Rozpoznawanie zaburzeń osobowości <ul style="list-style-type: none"> ● obraz kliniczny ● specyfika diagnozy psychologicznej ● diagnoza różnicowa 	
Metody diagnostyczne stosowane w pracy psychologa klinicznego- omówienie	
Postępowanie diagnostyczne <ul style="list-style-type: none"> ● struktura raportu diagnostycznego ● zasady udzielania informacji zwrotnej 	

Ćwiczenia	Literatura obowiązkowa
Diagnoza psychologiczna zaburzeń nastroju i zaburzeń lękowych <ul style="list-style-type: none"> ● praca ze schematem diagnostycznym z wykorzystaniem analizy przypadków wg ICD-10 i DSM-5 	Literatura obowiązkowa <u>Wybrane rozdziały z:</u> <ul style="list-style-type: none"> ● Butcher, J.N., Hooley, J.N., Mineka, S. (2018). Psychologia Zaburzeń. Sopot: GWP.

<ul style="list-style-type: none"> zapoznanie z wybranymi narzędziami diagnostycznymi. 	<ul style="list-style-type: none"> Morrison, J. (2016). DSM-5 bez tajemnic. Praktyczny przewodnik dla klinicystów. Kraków: WUJ Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania w ICD-10 (1997). Opisy kliniczne i wskazówki diagnostyczne. Kraków: Uniwersyteckie Wydawnictwo Medyczne "Vesalius". First, M.B. (2016). DSM-5. Diagnostyka różnicowa. Wrocław: Endra Urban & Partners <p><u>Literatura uzupełniająca:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> First, M.B. (2016). DSM-5. Diagnostyka różnicowa. Wrocław: Endra Urban & Partners Millon, T., Davis, R. (2005). Zaburzenia osobowości we współczesnym świecie. Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia Jarema, M. (2016) Psychiatria. Podręcznik dla studentów medycyny. Wyd. II. Warszawa: PZWL Meyer, R. (2010). Psychopatologia. Jeden przypadek – wiele teorii. Gdańsk: GWP
<p>Diagnoza różnicowa zaburzeń nastroju i zaburzeń lękowych</p> <ul style="list-style-type: none"> ćwiczenia praktyczne z wykorzystaniem analizy przypadków. 	
<p>Specyfika diagnozy psychologicznej w pracy z pacjentem cierpiącym na zaburzenia osobowości- analiza przypadków wg ICD-10 i DSM-5.</p>	
<p>Posługiwanie się SCID-5-PD- Ustrukturalizowanym Wywiadem Klinicznym do Badania Zaburzeń Osobowości według DSM-5- zapoznanie z narzędziem</p>	
<p>Specyfika wywiadu klinicznego</p> <ul style="list-style-type: none"> przeprowadzanie wywiadu klinicznego oraz zbieranie dodatkowych informacji nt. funkcjonowania pacjenta w różnych kontekstach klinicznych. udzielanie informacji zwrotnej. 	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

PRZELICZANIE PUNKTÓW NA OCENĘ: ZALICZENIE PRZEDMIOTU wymaga otrzymania przez studenta **co najmniej 51 pkt**, maksymalna liczba punktów jaką można uzyskać – **100**.

SKALA OCEN:

- 51 – 60 – oznacza 3 (dostateczny)
- 61 – 70 – oznacza 3+ (dostateczny plus)
- 71 – 80 – oznacza 4 (dobry)
- 81 – 90 – oznacza 4+ (dobry plus)
- 91 – 100 – oznacza 5 (bardzo dobry)

Sposób weryfikacji efektów uczenia (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Wykład: Sprawdzian pisemny (testowy)	(21-40)
Ćwiczenia: Praca pisemna studenta według wskazań przekazanych przez prowadzącego- opracowanie krótkiego studium przypadku w zakresie danego problemu klinicznego z wykorzystaniem schematu diagnostycznego oraz przygotowanie notatki z opisem informacji zwrotnej dla pacjenta.	(31-60)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Wspomaganie kompetencji emocjonalnych i społecznych dzieci i młodzieży

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	IV
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	Dr Dorota Kalka dkalka@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
warsztat	16/12	
warsztat	14/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Określa obraz objawów depresji u dzieci i młodzieży i potrafi zróżnicować go z obrazem depresji u dorosłych. Określa obraz objawów zaburzeń emocjonalnych i społecznych u dzieci i młodzieży Wskazuje metody diagnozy i terapii stosowane w przypadku depresji u dzieci i młodzieży. Wskazuje metody diagnozy i terapii stosowane w przypadku zaburzeń emocjonalnych i społecznych u dzieci i młodzieży. 	PSJ_W10 PSJ_W11 PSJ_W13 PSJ_W15 PSJ_W16 PSJ_W20 PSJ_W26

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Dobiera metody diagnostyczne w przypadku rozpoznawania depresji u dzieci i młodzieży. • Dobiera metody diagnostyczne w przypadku rozpoznawania zaburzeń emocjonalnych i społecznych u dzieci i młodzieży. • Dobiera model pracy z dzieckiem i nastolatkiem z depresją. • Dobiera model pracy z dzieckiem i nastolatkiem z zaburzeniami emocjonalnymi i społecznymi. • Konstruuje indywidualny program pomocy dziecku na podstawie dostępnych danych. 	<p>PSJ_U3 PSJ_U4 PSJ_U5 PSJ_U6 PSJ_U8</p>
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Ma świadomość znaczenia popularyzowania wiedzy dotyczącej depresji u dzieci i młodzieży. • Zauważa problemy dzieci i młodzieży z zaburzeniami emocjonalnymi i społecznymi. • Rozpoznaje własne zasoby i ograniczenia w pracy psychologa z dziećmi i młodzieżą. 	<p>PSJ_K1 PSJ_K2 PSJ_K4 PSJ_K5</p>

Treści programowe dla przedmiotu

Warsztat: Depresja dzieci i młodzieży – diagnoza i terapia	Literatura obowiązkowa
Epidemiologia depresji oraz innych zaburzeń afektywnych (rozpowszechnienie w Polsce i na świecie, przyczyny uzyskiwania zróżnicowanych wyników badań nad epidemiologią zaburzeń afektywnych).	<ul style="list-style-type: none"> • Bierkowska B., Rybakowski J. (1994), Choroba afektywna dwubiegunowa z szybką zmianą faz, <i>Psychiatria Polska</i>, 28, 443-454. • Cuellar A.K., Johnson S.L., Winters R. (2006), Odrębności między depresją w chorobie afektywnej dwubiegunowej i jednobiegunowej, <i>„Psychiatria”</i>, 3(1), 27-54. • Dudek D., Siwek M., Woroń J. (red., 2021), <i>Ból i depresja</i>, Termedia Wydawnictwa Medyczne, Poznań. • Dzień czekolady. Materiały dla nauczycieli (dostęp: 2021), Centrum Edukacji Obywatelskiej. • Garland C. (2009), <i>Czym jest trauma. Podejście psychoanalityczne</i>, Oficyna Ingenium, Warszawa. • Greszta E. (2006), Depresja wieku dorastania. Zachowania rodziców jako czynnik ochronny lub czynnik ryzyka depresji u dorastających dzieci, <i>Wydawnictwo SWPS „Academica”</i>, Warszawa. • Hauser J., Leszczyńska-Rodziewicz A., Skibińska M. (2005), Wspólne podłoże genetyczne schizofrenii i choroby afektywnej dwubiegunowej? <i>„Psychiatria”</i>, 2(3), 145-153. • Hayes L., Ciarrochi J. (2019), <i>Trudny czas dojrzewania. Jak pomóc nastolatkom radzić sobie z emocjami, osiągać cele i budować więzi, stosując terapię akceptacji i zaangażowania oraz psychologię pozytywną</i>, GWP, Sopot. • Huflejt-Łukasik M. (1999), Depresja – wybrane modele teoretyczne (część pierwsza), <i>„Nowiny Psychologiczne”</i>, 1, 5-20. • Kostowski W. (2004), Współczesne kierunki badań nad patomechanizmem stresu i depresji i ich znaczenie w kształtowaniu poglądów na działanie leków przeciwdepresyjnych, <i>„Psychiatria”</i>, 1(2), 63-71.
Obraz kliniczny depresji oraz innych zaburzeń afektywnych.	
Modele depresji - mechanizmy biologiczne w etiologii zaburzeń afektywnych (czynniki genetyczne, struktura i funkcja ośrodkowego układu nerwowego, podłoże hormonalne zaburzeń afektywnych) oraz teorie psychologiczne (psychodynamiczne, poznawcze, interpersonalne, model rozwojowy – synteza wszystkich podejść).	
Metody terapii osób z rozpoznaniem depresji i innych zaburzeń afektywnych (psychodynamiczna, interpersonalna, systemowa, poznawczo-behawioralna).	
Konsekwencje psychospołeczne depresji oraz innych zaburzeń afektywnych.	

	<ul style="list-style-type: none"> ● Lebovici S. (2008), Depresja dziecięca [w:] Psychoanaliza współcześnie. Dziecko w terapii, red. K. Walewska, MediPage, Warszawa, 39-53. ● McCauley E., Pavlidis K., Kendall K. (2001), Developmental precursors of depression: the child and the social environment [in:] The depressed child and adolescent, ed. I.M. Goodyer, Cambridge University Press, Cambridge, 46-78. ● Miller A.L., Rathus J.H., Linehan M.M. (2011), Dialektyczna terapia behawioralna nastolatków z tendencjami samobójczymi, Wyd. UJ, Kraków. ● Najavits L.M. (2010), Poszukiwanie bezpieczeństwa. Terapia PTSD i nadużywania substancji psychoaktywnych, Wyd. UJ, Kraków. ● Paczkowska A. (2021), Dziecko i nastolatek w żałobie. Rola nauczycieli i pedagogów, Fundacja Hospicyjna, Gdańsk. ● Padesky Ch.A., Greenberger D. (2004), Umysł ponad nastrojem. Podręcznik terapeuty, Wyd. UJ, Kraków. ● Parkinson M., Reynolds S. (2018), Depresja u nastolatka. Poradnik dla rodziców, Wyd. Rebis, Poznań. ● Porges S.W. (2020), Teoria poliwalgalna. Przewodnik, Wyd. UJ, Kraków. ● Radziwiłłowicz W. (2010), Depresja u dzieci i młodzieży. Analiza systemu rodzinnego – ujęcie kliniczne, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków. ● Rybakowski J. (2008), Koncepcja spektrum choroby afektywnej dwubiegunowej, „Psychiatria”, 5(3), 75-82. ● Rybakowski J. (2009), Oblicza choroby maniako – depresyjnej, Termedia, Poznań. ● Schab L.M. (2017), Lęk i zamartwianie się u nastolatków. Poradnik z ćwiczeniami, Wyd. UJ, Kraków. ● Segal H. (2005), Pozycja depresyjna [w:] Wprowadzenie do teorii Melanie Klein, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk, 85-99. ● Stark U. (2008), Czy umiesz gwizdać, Joanno, Wyd. Zakamarki, Poznań. ● Szaulińska K., Chmielewski D. (2016), Czarne fale. Jak radzić sobie z depresją. Poradnik dla młodzieży (komiks), Fundacja III Kliniki Psychiatrii „Syntonia”, Warszawa. ● Wilber K. (1995/2007/2016), Śmiertelni nieśmiertelni. Prawdziwa opowieść o życiu, miłości, cierpieniu, umieraniu i wyzwoleniu. Wyd. Jacek Santorski & Co, Warszawa. ● Yapko M. (1996), Kiedy życie boli. Dyrektywy w leczeniu depresji. Strategiczna terapia krótkoterminowa, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk.
--	---

Warsztat: Dziecko z zaburzeniami emocjonalno – społecznymi – diagnoza i terapia	Literatura obowiązkowa
Zaburzenia emocjonalne i społeczne	

<ul style="list-style-type: none"> • Typologia zaburzeń • Podłoże zaburzeń • Przyczyny zaburzeń 	<ul style="list-style-type: none"> • Sęk. H. (2011): <i>Psychologia Kliniczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, tom I i II • Kendall, C. Philip (2004). <i>Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne • Świącicka, M.(2011). <i>Metody diagnozy w psychologii klinicznej dziecka i rodziny</i>. Warszawa: Wydawnictwo Paradygmat • Jarosz, E., Wysocka, E. (2006). <i>Diagnoza psychopedagogiczna. Podstawowe problemy i rozwiązania</i>, Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Żak • Kołakowski, A., Wolańczyk, T., Pisula, A., Skotnicka, M., Bryńska A.(2007). <i>ADHD – zespół nadpobudliwości psychoruchowej. Przewodnik dla rodziców i wychowawców</i>, Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne • Kołakowski, A., Siwek, K., Ambroziak, K. (2018): <i>Depresja nastolatków. Jak ją zrozumieć i pokonać</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne
<p>Diagnoza psychologiczna</p> <ul style="list-style-type: none"> • Modele i rola diagnozy klinicznej • Proces diagnostyczny w zaburzeniach emocjonalnych i społecznych dzieci i młodzieży 	
<p>Wybrane techniki i metody diagnostyczne stosowane w praktyce klinicznej</p>	
<p>Diagnoza różnicowa i funkcjonalna na przykładach (analiza przypadków)</p>	
<p>Strategie radzenia sobie z trudnymi zachowaniami dziecka w szkole i w domu</p> <ul style="list-style-type: none"> • Budowanie indywidualnego programu wspomagania rozwoju dziecka • Model współpracy z rodziną dziecka z zaburzeniami emocjonalnymi i społecznymi 	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 52 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 52 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 52 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Praca pisemna	(26 - 50)
Praca pisemna	(26 - 50)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Gotowość szkolna i trudności szkolne

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	IV
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	Dr Dorota Kalka dkalka@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	18/14	
warsztat	12/10	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Analizuje rozwój człowieka w kontekście trudności szkolnych. • Zna specyfikę diagnozy trudności szkolnych. • Omawia specyfikę gotowości szkolnej oraz jej diagnozy. 	PSJ_W3 PSJ_W8 PSJ_W14 PSJ_W15 PSJ_W20 PSJ_W26

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Rozpoznaje trudności szkolne i ich przyczyny. • Planuje proces diagnozy gotowości szkolnej oraz diagnozy trudności szkolnych. • Przedstawia zasady pracy z uczniem z trudnościami szkolnymi. 	PSJ_U3 PSJ_U4 PSJ_U5 PSJ_U6
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Identyfikuje różnice indywidualne i różnice kulturowe w zakresie możliwości i potrzeb edukacyjnych. • Jest świadomy zasad etyki pracy zawodowej w trakcie pracy z uczniami z trudnościami szkolnymi. • 	PSJ_K5 PSJ_K7

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe dla przedmiotu

Wykład: Trudności szkolne	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi – charakterystyka grupy <ul style="list-style-type: none"> • Rodzaje trudności szkolnych • Przyczyny trudności szkolnych • Różnicowanie trudności szkolnych 	Bogdanowicz, M. (1985). <i>Psychologia kliniczna dziecka w wieku przedszkolnym</i> . Warszawa: WSiP. Rozdz. I, II, III. Bogdanowicz, M. (2011) <i>Ryzyko dysleksji, dysortografii i dysgrafii</i> . Gdańsk: wyd. Harmonia.
Specyficzne zaburzenia rozwoju umiejętności szkolnych: <ul style="list-style-type: none"> • Definicja i terminologia • Historia badań • Etiologia • Symptomatologia • Diagnoza i terapia • Prawa ucznia 	Bogdanowicz, M. (2014). <i>Metoda Dobrego Startu we wspomaganie rozwoju, edukacji i terapii dziecka</i> . Gdańsk: Wyd. Harmonia. Bogdanowicz M., Adryjanek A. (2004). <i>Uczeń z dysleksją w szkole</i> . Gdynia: Bogdanowicz M., Adryjanek A., Różyńska M.(2007) <i>Uczeń z dysleksją w domu</i> , Gdynia Grzegorzewska, I., Cierpiatkowska, L., Borkowska, A. (2020). <i>Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży</i> . Warszawa, Wydawnictwo Naukowe PWN SA

Warsztat: Diagnoza gotowości szkolnej i trudności szkolnych	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Gotowość szkolna a trudności szkolne <ul style="list-style-type: none"> • Podejścia teoretyczne • Omówienie istoty diagnozy gotowości szkolnej i trudności w uczeniu się • Rozumienie diagnozy jako procesu (diagnozowanie) a nie stawiania rozpoznań 	Bogdanowicz, M. (2011). <i>Ryzyko specyficznych trudności w czytaniu i pisaniu: dysleksji, dysortografii i dysgrafii. Skala Ryzyka Dysleksji wraz z normami dla klas I i II</i> . Gdańsk: Harmonia Universalis. Brzezińska, A.M (2014). <i>Niezbędnik Dobrego Nauczyciela. Seria I</i> . Warszawa: Instytut Badań Edukacyjnych.
Omówienie i przeanalizowanie metod badania w kontekście diagnozy gotowości szkolnej i trudności szkolnych <ul style="list-style-type: none"> • funkcji intelektualnych • Funkcji poznawczych, • funkcjonowania emocjonalnego i społecznego 	Jędrzejowska, E., Jurek, A. (2003). <i>Diagnoza i terapia dysleksji rozwojowej</i> , w: G. Jastrzębowskiej i T. Gałkowskiego (red) <i>Logopedia. Pytania i odpowiedzi</i> . Podręcznik akademicki. Opole: Wyd. Uniwersytetu Opolskiego
Przygotowanie opinii	

<ul style="list-style-type: none"> • struktura opinii 	<p>Krasowicz-Kupis G. (2009). <i>Diagnoza dysleksji. Najważniejsze problemy</i>. Gdańsk: Wydawnictwo Harmonia</p>
<p>Plan pracy z dzieckiem - zalecenia</p> <ul style="list-style-type: none"> • z brakiem gotowości szkolnej • z trudnościami szkolnymi 	<p>Michalak, W.R, Misiorna, E. (2006). <i>Konteksty gotowości szkolnej</i>. Warszawa: Centrum Metodyczne Pomocy Psychologiczno-Pedagogicznej</p> <p>Podręczniki do omawianych metod</p>

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 52 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 52 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 52 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Wykład - Sprawdzian testowy	(26 - 50)
Warsztat - Praca pisemna	(26 - 50)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Psychoseksuologia

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	IV
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Dorota Kalka dkalka@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
Wykład	18/14	
Warsztat	12/10	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Ma wiedzę dotyczącą charakterystyki przebiegu rozwoju psychoseksualnego człowieka w okresie dzieciństwa i dorastania, a także dorosłości Rozpoznaje zachowania wskazujące na nieprawidłowy rozwój psychoseksualny dzieci/młodzieży 	PSJ_W2 PSJ_W3 PSJ_W4 PSJ_W11 PSJ_W13 PSJ_W15 PSJ_W17

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Opisuje i ocenia czynniki sprzyjające i zagrażające zdrowiu psychoseksualnemu człowieka w okresie dzieciństwa i dorastania oraz dorosłości Rozpoznaje znaczenie funkcjonowania i struktury rodziny oraz ich wpływu na rozwój seksualny dzieci i młodzieży 	PSJ_U1 PSJ_U3 PSJ_U6
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Ma świadomość wagi popularyzowania profesjonalnej wiedzy z dziedziny psychoseksuologii dla podnoszenia zdrowia psychoseksualnego społeczeństwa Rozpoznaje własne zasoby i ograniczenia w pracy, jest wrażliwy na stosowanie się do zasad etyki zawodowej 	PSJ_K1 PSJ_K3 PSJ_K6

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład: Rozwój psychoseksualny na przestrzeni życia	Literatura obowiązkowa
Seksualność na przestrzeni życia: <ul style="list-style-type: none"> Definicje seksualności Modele seksualności i koncepcje rozwoju seksualnego Czynniki ryzyka i powodzenia rozwoju Normy seksuologiczne 	Bancroft, J. (2011). <i>Seksualność człowieka</i> . Wrocław: Elsevier Urban & Partner. Beisert, M. (2004), <i>Seksualność w cyklu życia człowieka</i> . Poznań: Zakład Wydawniczy K. Domke
Podstawy rozwoju seksualnego człowieka – okres prenatalny i wczesne dzieciństwo <ul style="list-style-type: none"> Znaczenie rozwoju prenatalnego dla seksualności człowieka Budowanie seksualności dziecka we wczesnym dzieciństwie 	Frederique Saint-Pierre, Marie-France Viau (2008). <i>Seksualność dziecka. Co każdy rodzic wiedzieć powinien. Rozwój psychoseksualny dziecka od urodzenia do dwunastego roku życia</i> . Warszawa: KDC Kotoro B.B., Sokoluk, W. (2019) <i>100 % Ciebie czyli książka o miłości seksie i zagłuszaczach</i> . Wydawnictwo Czarna Owca
Przebieg rozwoju seksualnego w okresie dzieciństwa <ul style="list-style-type: none"> Ekspresja seksualna wieku przedszkolnego Seksualność w okresie szkolnym 	Piotrowska, K. (2018). <i>Rozwój seksualny dzieci</i> . Wydawnictwo Natuli Lew-Starowicz, Z. (2000). <i>Seks w jesieni życia</i> . Warszawa: Bellona
Dojrzewający adolescent – w kierunku dojrzałej seksualności:	
Dojrzała seksualność – rozwój seksualny w okresie dorosłości: <ul style="list-style-type: none"> Seksualność w okresie wczesnej dorosłości Seksualność w okresie średniej dorosłości Seksualność seniorów 	

Warsztat: Dojrzewająca seksualność	Literatura obowiązkowa
Edukacja seksualna: <ul style="list-style-type: none"> Edukacja nieformalna i formalna Zasady prowadzenia edukacji seksualnej 	Jąderek, I. (2022). <i>Zmieniam się. Co się ze mną dzieje podczas dojrzwania</i> . Warszawa: Wyd. Słowne
Znaczenie rodzica w kontekście rozwoju psychoseksualnego <ul style="list-style-type: none"> Znaczenie wczesnodziecięcych procesów przywiązaniowych dla seksualności na przestrzeni życia Rodzic jako „edukator seksualny” w różnych okresach życia Edukacja seksualna w okresie dorosłości 	Kotoro B.B., Sokoluk, W. (2019) <i>100 % Ciebie czyli książka o miłości seksie i zagłuszaczach</i> . Wydawnictwo Czarna Owca Lew-Starowicz Z., Długołęcka A. (2006). <i>Edukacja Seksualna</i> . Warszawa: Świat Książki.
Odkrywanie swojej seksualności: <ul style="list-style-type: none"> Ciało i emocje Relacje z sobą i innymi 	Stein, A. (2018). <i>Nowe wychowanie seksualne</i> . Warszawa: Wyd. Mamania

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 52 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 52 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 52 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Wykład: Sprawdzian testowy	(26-50)
Warsztat: Zadania realizowane w trakcie warsztatu	(26-50)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Assessment Centre

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	IV
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Agnieszka Popławska apoplawska1@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
warsztat	30/24	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> student posiada wiedzę na temat psychospołecznych warunków pracy oraz wpływu tych warunków na funkcjonowanie ludzi w organizacji oraz funkcjonowanie organizacji jako całości student posiada wiedzę na temat organizacyjnych oraz etycznych uwarunkowań wykonywanej działalności zawodowej w psychologii biznesu. zna i rozumie zakres oraz możliwości wykorzystywania wiedzy o różnicach indywidualnych w procesie rekrutacji i selekcji 	PSJ_W3 PSJ_W10 PSJ_W14

<p>Umiejętności</p>	<ul style="list-style-type: none"> • student posiada umiejętność samodzielnego proponowania kreatywnych rozwiązań konkretnych/złożonych sytuacji i problemów psychologicznych oraz wdrażania proponowanych rozwiązań w procesie rekrutacji i selekcji • student posiada umiejętność doboru i wykorzystania właściwych metod diagnostycznych w procesie rekrutacji i selekcji pracowników • student posiada umiejętność interpretowania wyników diagnozy psychologicznej i podejmowania na tej podstawie decyzji w zakresie rekrutacji i selekcji personelu 	<p>PSJ_U4 PSJ_U5 PSJ_U6</p>
<p>Kompetencje społeczne</p>	<ul style="list-style-type: none"> • student rozumie wagę współpracy z ekspertami, również z innych dziedzin, przy rozwiązywaniu problemów badawczych i praktycznych w zakresie zarządzania zasobami ludzkimi • student rozumie wagę odpowiedzialności etycznej psychologa (wobec pracowników) podczas projektowania procesów zarządzania zasobami ludzkimi w organizacji • student poddaje krytycznej analizie postawy i zachowania swoje oraz innych osób w procesie zarządzania zasobami ludzkimi, w kontekście etosu psychologa 	<p>PSJ_K3 PSJ_K7 PSJ_K8</p>

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

<p>Warsztat</p>
<p>1 A. Wprowadzenie</p> <ul style="list-style-type: none"> • Istota procesu oceny potencjału zawodowego. • Metodologia Assessment Center- historia, definicja, cele. • Reguły tworzenia AC, narzędzia wykorzystywane w procesie oceny. • Definiowanie kryteriów oceny i analiza kompetencji. <p>1 B. Część ćwiczeniowa</p> <ul style="list-style-type: none"> • Przygotowanie do procesu rekrutacji i do udziału w AC • Określenie profilu stanowiska oraz kluczowych kompetencji (case study) • Wskaźniki behawioralne <p>2 A. Wprowadzenie</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zasady tworzenia i doboru ćwiczeń na sesje AC. • Rola asesora, organizacja i prowadzenie sesji. • Ocena zachowań uczestników. <p>2 B. Część ćwiczeniowa</p> <ul style="list-style-type: none"> • Stworzenie narzędzi pracy asesora- arkusze oceny, skala i próg satysfakcji, wskaźniki behawioralne. • Zadania na sesję- opracowywanie i dobór. • Sesja Assessment Center- role oceniających i ocenianych, praktyczne zapoznanie się z zadaniami stawianymi osobom oceniającym. • Wykorzystanie stworzonych narzędzi pracy, dokonanie oceny po sesji. • Omówienie charakterystycznych zachowań - raporty ustne o uczestnikach. • Udzielanie informacji zwrotnej. <p>3 A. Wprowadzenie</p> <ul style="list-style-type: none"> • Raporty osób oceniających • Informacja zwrotna dla uczestników sesji i działu HR • Podsumowanie wiedzy nt. metodologii, zastosowania i zasad budowania Assessment Center <p>3 B. Część ćwiczeniowa</p>

- Sesja Assessment Center- role oceniających i ocenianych, praktyczne zapoznanie się z zadaniami stawianymi osobom oceniającym.
- Wykorzystanie stworzonych narzędzi pracy, dokonanie oceny po sesji.
- Omówienie charakterystycznych zachowań – raporty ustne o uczestnikach.
- Udzielanie informacji zwrotnej.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 52 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 52 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 52 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja** (min-max)*
Do ustalenia przez prowadzącego	Do ustalenia przez prowadzącego

*Zadania zaliczeniowe do wyboru: sprawdzian (pisemny – pytania otwarte, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe). **Podstawą zaliczenia nie może być obecność na zajęciach.**

**Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Psychologia marki i konsumenta

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	IV
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Agnieszka Popławska apoplawska1@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	14/12	
ćwiczenia	16/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • student zna i rozumie powiązania psychologii z procesami marketingowymi, analizuje wpływ tych powiązań w kontekście konkretnych problemów psychologii marki i konsumenta • posiada wiedzę i rozumie w stopniu pogłębionym specyfikę subdyscypliny psychologii, jaką jest psychologia marki i konsumenta • student posiada wiedzę z zakresu psychologicznych mechanizmów funkcjonowania organizacji w zakresie zarządzania procesem marketingowym oraz na temat roli psychologii w marketingu i procesie budowy marki 	PSJ_W2 PSJ_W3 PSJ_W26

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • student posiada umiejętność samodzielnego proponowania kreatywnych rozwiązań konkretnych/złożonych sytuacji i problemów psychologicznych oraz wdrażania proponowanych rozwiązań w zakresie psychologii marki i konsumenta • student posiada umiejętność pracy w grupie w celu realizacji prac projektowych w zakresie psychologii marki i konsumenta • student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie i wdraża w życie potrzebę doskonalenia osobistego i zawodowego 	<p>PSJ_U3 PSJ_U8 PSJ_U12 PSJ_U13</p>
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • student rozumie wagę współpracy z ekspertami, również z innych dziedzin, przy rozwiązywaniu problemów badawczych i praktycznych w zakresie psychologii marki i konsumenta • student rozumie wagę odpowiedzialności etycznej psychologa (wobec grup docelowych) podczas projektowania procesów komunikacji marketingowej w organizacji • student poddaje krytycznej analizie postawy i zachowania swoje oraz innych osób w procesie komunikacji marketingowej, w kontekście etosu psychologa 	<p>PSJ_K3 PSJ_K7 PSJ_K8</p>

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład

1. Wprowadzenie do obszaru psychologii marketingu – najważniejsze teorie.
2. Zmiany w rozumieniu zachowań konsumentów. Zachowania konsumenckie, czyli jak konsument postrzega świat – przegląd zagadnień.
3. Motywacja w zachowaniach konsumenta.
4. Tradycyjne i nowoczesne narzędzia komunikacji marketingowej.
5. Charakterystyka mediów – wady i zalety. Badania oglądalności, słuchalności, czytelności.
6. Jak budować silną markę. Wprowadzenie do tematyki kształtowania wizerunku.

Ćwiczenia

1. Pojęcia podstawowe z zakresu zarządzania marką.
2. Definicja marki i jej funkcji (wizja i tożsamość marki).
3. Osobowość marki (koncepcja osobowości marki).
4. Znaczenie marki w obecnych warunkach rynkowych
5. Narzędzia budowania marki/produktu
6. Strategiczne zarządzanie marką i portfelem marek (pozycjonowanie, rozszerzanie portfolio i selekcja)
7. Jak zbudować i utrzymać markę
8. Dlaczego marki są ważne dla klientów (obietnica rynkowa, postawy konsumentów) – wizerunek marki.
9. Dlaczego marki są ważne dla firm (wartość)
10. Marka jako źródło przewagi konkurencyjnej
11. Zarządzanie marką w czasie i potrzeba jej odświeżenia.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 52 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 52 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 52 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punkcja (min-max)**
Wykład - do ustalenia przez prowadzącego	do ustalenia przez prowadzącego
Ćwiczenia - do ustalenia przez prowadzącego	do ustalenia przez prowadzącego

*Zadania zaliczeniowe do wyboru: sprawdzian (pisemny – pytania otwarte, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe). **Podstawą zaliczenia nie może być obecność na zajęciach.**

**Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Badania rynkowe

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	IV
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Agnieszka Popławska apoplawska1@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	10/8	
warsztat	20/16	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> student zna i rozumie powiązania psychologii z procesami marketingowymi, analizuje wpływ tych powiązań w kontekście konkretnych problemów rozwiązywanych za pomocą badań rynkowych posiada wiedzę i rozumie w stopniu pogłębionym specyfikę subdyscypliny psychologii, jaką jest psychologia marketingu zna i rozumie zasady konstruowania narzędzi psychometrycznych, wykorzystywanych w badaniach rynkowych 	PSJ_W2 PSJ_W3 PSJ_W21

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • student posiada umiejętność samodzielnego proponowania kreatywnych rozwiązań konkretnych/złożonych sytuacji i problemów psychologicznych oraz wdrażania proponowanych rozwiązań w badaniach rynkowych • student posiada umiejętność pracy w grupie w celu realizacji prac projektowych w zakresie zarządzania zasobami ludzkimi • student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie i wdraża w życie potrzebę doskonalenia osobistego i zawodowego 	<p>PSJ_U3 PSJ_U8 PSJ_U12 PSJ_U13</p>
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • student rozumie wagę współpracy z ekspertami, również z innych dziedzin, przy rozwiązywaniu problemów badawczych i praktycznych w zakresie badań rynkowych • student rozumie wagę odpowiedzialności etycznej psychologa podczas projektowania badań rynkowych • student poddaje krytycznej analizie postawy i zachowania swoje oraz innych osób w procesie projektowania badań rynkowych, w kontekście etosu psychologa 	<p>PSJ_K3 PSJ_K7 PSJ_K8</p>

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład

1. Wprowadzenie do badań marketingowych
 - System informacji marketingowej (SIM) w firmie.
 - Sposoby gromadzenia informacji rynkowych.
 - Sens realizacji badań marketingowych.
 - Klasyfikacja badań marketingowych.
 - Fazy badania marketingowego.
 - Problem badawczy a problem decyzyjny.
 - Cele badawcze.
 - Klasyfikacja metod badań marketingowych.
 - Badania pierwotne i wtórne.
 - Źródła informacji rynkowej.
2. Projektowanie badań marketingowych
 - Etapy projektowania badania marketingowego.
 - Konstrukcja projektu badania (elementy projektu badawczego - elementy oferty badawczej).
 - Potencjalne błędy w procesie projektowania badania.
 - Wartość pozyskiwanych informacji.
 - Rodzaje prób badawczych (próba losowa, próba celowa). Proces doboru prób.
 - Populacja generalna a badana. Wykaz/operat populacji. Prosta i złożona jednostka próby.
 - Liczebność próby (przykłady).
3. Budowa kwestionariusza
 - Kwestionariusz wywiadu, a kwestionariusz ankietowy.
 - Rodzaje pytań w kwestionariuszu (praktyczne przykłady).
 - Formułowanie pytań (praktyczne przykłady).
 - Skalowanie pytań (praktyczne przykłady).
 - Najczęściej spotykane błędy w kwestionariuszu (praktyczne przykłady).
4. Badania jakościowe
 - Badania jakościowe - cele, obszary zastosowań.
 - Technika prowadzenia wywiadu grupowego - scenariusz wywiadu (praktyczne przykłady).
 - Wywiad pogłębiony i jego zastosowanie (praktyczne przykłady).
 - Wybrane techniki projekcyjne w badaniach motywacyjnych.
 - Przygotowanie miejsca wywiadu (przykład).

5. Badania marketingowe w Polsce

- Organizacja badań w przedsiębiorstwach.
- Agencje badawcze działające w Polsce.
- Kryteria wyboru agencji badawczej.
- Współpraca z agencją badawczą.
- Organizacje badawcze w Polsce i na świecie.

Warsztat

1. Wprowadzenie do badań ilościowych.
 - Sposoby gromadzenia informacji rynkowej i jej wykorzystanie w przedsiębiorstwie.
 - Systemy informacji marketingowej.
 - Proces decyzyjny w przedsiębiorstwie.
 - Określanie potrzeb informacyjnych
2. Określanie celów badania i problemów badawczych.
 - Wybór metod badawczych.
 - Metody analizy danych ilościowych.
 - Oprogramowanie statystyczne do analizy danych z badań rynkowych.
3. Metody doboru próby w badaniu ilościowym.
 - Reprezentatywność. Dobór losowy i nielosowy.
 - Harmonogram i koszty badania.
4. Polski rynek badań marketingowych.
 - Współpraca z agencją badawczą.
 - Przykłady badań realizowanych przez agencje badawcze
 - Prezentacja projektów uczestników zajęć

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 52 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 52 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 52 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja (min-max)**
Wykład - do ustalenia przez prowadzącego	Do ustalenia przez prowadzącego
Warsztat - do ustalenia przez prowadzącego	Do ustalenia przez prowadzącego

*Zadania zaliczeniowe do wyboru: sprawdzian (pisemny – pytania otwarte, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe). **Podstawą zaliczenia nie może być obecność na zajęciach.**

**Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

SEMESTR IX

Nazwa przedmiotu: Zaawansowana analiza statystyczna

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	V
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	6 ECTS
Całkowita liczba godzin pracy studenta	150
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Wiesław Baryła, wbaryla@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	18/12	
ćwiczenia	24/18	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> ● Student zna zaawansowane pojęcia z zakresu metodologii badań eksperymentalnych i nieeksperymentalnych ● Student rozumie współzależności zachodzące między wymaganiami metodologicznymi a wymaganiami etycznymi w prowadzeniu badań ● Student zna zaawansowane metody analizy danych. 	PSJ_W23
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> ● Student potrafi zaplanować i analizować wyniki badań eksperymentalnych i nieeksperymentalnych 	PSJ_U9 PSJ_U10

Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> ● Student odznacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki, czuje się odpowiedzialny wobec ludzi, dla których dobra stara się działać, wyraża taką postawę w środowisku specjalistów i pośrednio modeluje to podejście wśród innych. ● Student jest świadomy istnienia etycznego wymiaru w badaniach naukowych. 	PSJ_K1 PSJ_K2
------------------------------	--	------------------

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa
Powtórzenie podstawowych zagadnień statystycznych i metodologicznych omówionych na kursie realizowanym na studiach I stopnia.	<ul style="list-style-type: none"> ● Bedyńska, S. i Książek, M. (red.). (2012). <i>Statystyczny drogowskaz 1</i>. Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Sedno i SWPS. Rozdział 3, 7.
<p>Istotność statystyczna efektu a jego rzeczywiste znaczenie. Co tak naprawdę jest testowane, gdy testuje się hipotezę zerową. Czym jest hipoteza zerowa? Co tak naprawdę oznacza $p < 0,05$? Dlaczego istotność statystyczna nie jest równoważna istotności praktycznej? Od czego zależy istotność statystyczna?</p> <p>Oszacowywanie wielkości efektu. Jak poradzić sobie z małą przydatnością p? Co to jest wielkość efektu? Od czego zależy wielkość efektu (a od czego nie zależy)? Zalety współczynnika wielkości efektu. Rodzaje wskaźników wielkości efektu oraz przedziały ufności dla nich.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Bedyńska, S. i Książek, M. (red.). (2012). <i>Statystyczny drogowskaz 2</i>. Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Sedno i SWPS. Rozdział 2. ● Funder, D. C., & Ozer, D. J. (2019). Evaluating effect size in psychological research: Sense and nonsense. <i>Advances in Methods and Practices in Psychological Science</i>, 2(2), 156-168. https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/2515245919847202
Jednoczynnikowa analiza wariancji w schemacie międzygrupowym. Miary siły efektu, znaczenie liczebności próby dla wielkości poziomu istotności.	<ul style="list-style-type: none"> ● Bedyńska, S. i Książek, M. (red.). (2012). <i>Statystyczny drogowskaz 2</i>. Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Sedno i SWPS. Rozdział 2.
Dwuczynnikowa analiza wariancji w schemacie międzygrupowym.	<ul style="list-style-type: none"> ● Bedyńska, S. i Książek, M. (red.). (2012). <i>Statystyczny drogowskaz 2</i>. Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Sedno i SWPS. Rozdział 3.
Analiza regresji wielozmiennej.	<ul style="list-style-type: none"> ● Bedyńska, S. i Książek, M. (red.). (2012). <i>Statystyczny drogowskaz 2</i>. Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Sedno i SWPS. Rozdział 1 i 2.

Ćwiczenia	Literatura obowiązkowa
Powtórzenie podstawowych zagadnień statystycznych i metodologicznych omówionych na kursie realizowanym na studiach I stopnia.	
Jednoczynnikowa analiza wariancji w schemacie między osobami. Testy post-hoc. Ilustrowanie wyników i raportowanie zgodnie ze standardami APA.	<ul style="list-style-type: none"> ● Bedyńska, S., Brzezicka, A. (red.). (2007). <i>Statystyczny drogowskaz. Praktyczny poradnik analizy danych w naukach społecznych na przykładach z psychologii</i>.

	Warszawa: Wydawnictwo SWPS „Academica”. (roz. 9), s. 208-230
Dwuczynnikowa analiza wariancji w schemacie między osobami. Interpretacja efektów interakcji. Ilustrowanie wyników i raportowanie zgodnie ze standardami APA.	<ul style="list-style-type: none"> Bedyńska, S. i Cypriańska, M. (red.). (2012). <i>Statystyczny drogowskaz 2</i>. Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Sedno i SWPS. Rozdział 3.
Dwuczynnikowa analiza wariancji w schemacie mieszanym (między osobami × powtarzany pomiar). Interpretacja efektów interakcji. Ilustrowanie wyników i raportowanie zgodnie ze standardami APA.	<ul style="list-style-type: none"> Bedyńska, S. i Cypriańska, M. (red.). (2012). <i>Statystyczny drogowskaz 2</i>. Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Sedno i SWPS. Rozdział 7.
Analiza regresji liniowej . Interpretacja statystyk modelu. Ilustrowanie wyników i raportowanie zgodnie ze standardami APA. Regresja z wieloma predyktorami.	<ul style="list-style-type: none"> Bedyńska, S. i Książek, M. (red.). (2012). <i>Statystyczny drogowskaz 3</i>. Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Sedno i SWPS. Rozdział 2, 4.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 41 do 80 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 73 punktów do 80 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 65 punktów do 72 punktów
Dobra (4,0)	- od 57 punktów do 64 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 49 punktów do 56 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 41 punktów do 48 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 41 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Sprawdzian testowy	(16-30)
Prace domowe/zadania wykonywane w trakcie zajęć	(10-20)
Praktyczny sprawdzian wiedzy i umiejętności	(15-30)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania, np. za sprawdzian testowy trzeba mieć minimum 16 punktów aby zaliczyć moduł.

Nazwa przedmiotu: Język angielski w zastosowaniu zawodowym

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	V
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90
Koordynator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr hab. Michał Parzuchowski, prof. SWPS, mparzuchowski@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
ćwiczenia	24/18	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> zna i rozumie w stopniu pogłębionym specyfikę wybranych subdyscyplin psychologii; 	PSJ_W8
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> opisuje, analizuje i interpretuje zachowania człowieka, wykorzystując wiedzę z zakresu psychologii i jej subdyscyplin; posługuje się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, w tym w zakresie terminologii stosowanej w psychologii i jej subdyscyplinach; 	PSJ_U3 PSJ_U11
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> jest świadomy ograniczeń epistemologicznych psychologii jako nauki stosowanej przy rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych; jest gotów do komunikowania się z ekspertami z zakresu psychologii. 	PSJ_K2 PSJ_K3

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Ćwiczenia	
AUTORSKIE DLA KAŻDEGO PROWADZĄCEGO	Każdy wykładowca określa swoją literaturę obowiązkową, zależnie od poziomu i tematyki zajęć na pierwszym spotkaniu kursu.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0) - od 91 punktów do 100 punktów
 Dobra plus (4,5) - od 81 punktów do 90 punktów
 Dobra (4,0) - od 71 punktów do 80 punktów
 Dostateczna plus (3,5) - od 61 punktów do 70 punktów
 Dostateczna (3,0) - od 51 punktów do 60 punktów
 Niedostateczna (2,0) - poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja* (min-max)
Kartkówki, quizy i/lub zadania językowe wykonywane jako prace domowe i/lub w trakcie zajęć testujące właściwe rozumienie i posługiwanie się omawianym podczas zajęć słownictwem.	(20-40)
Projekt zespołowy (praca grupowa) (każdy wykładowca samodzielnie określa tematykę projektu grupowego na pierwszych zajęciach)	(30-60)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Nazwa przedmiotu: Interwencja kryzysowa

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	Obowiązkowe, specjalnościowe
Forma studiów	Stacjonarne/ niestacjonarne
Rok studiów	V
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr hab. Krystyna Drat-Ruszczak, prof. Uniwersytetu SWPS kdrat-ruszczak@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład		
warsztaty		

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Zna i rozumie w stopniu pogłębionym specyfikę interwencji kryzysowej w odniesieniu do określonej przyczyny i formy kryzysu. Zna i rozumie, że do zastosowania interwencji w danej sytuacji kryzysowej, konieczne jest odwołanie się do wiedzy z psychologii ogólnej, osobowości, wiedzy o procesach poznawczych a szczególnie - emocjonalno-motywacyjnych. Rozumie i uwzględnia rolę kontekstu kulturowego, w którym kryzys wystąpił. Rozumie wagę zastosowania wiedzy o biologicznych podstawach zachowania człowieka w rozwiązywaniu praktycznych problemów, związanych z interwencją w przypadkach traumy. Zna i rozumie zakres i możliwości wykorzystania wiedzy z psychologii rozwojowej i z psychopatologii, do rozwiązywania problemów praktycznych, ale też badawczych w zakresie interwencji kryzysowej i terapii traumy. Wykorzystuje wiedzę o komunikacji interpersonalnej i umie stosować jej reguły do komunikacji z pacjentem w traumie. Zna i rozumie aspekty etyczne i wybrane aspekty prawne, związane z podejmowaniem interwencji kryzysowej. Zna i rozumie dylematy współczesnej cywilizacji, które warunkują/ nasilają występowanie traumy i wymagają interwencji psychologicznej. 	<p>PSJ_W1 PSJ_W2 PSJ_W3 PSJ_W4-W7 PSJ_W9</p> <p>PSJ_W15 PSJ_W24</p> <p>PSJ_W16 PSJ_W18 PSJ_W25 PSJ_W27</p>
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Opisuje, analizuje i interpretuje problemowe zachowanie klienta/pacjenta, w kryzysie. Formułuje problem praktyczny pacjenta/klienta i proponuje jego rozwiązanie wiedząc jakie zasady interwencji wynikają z współczesnej, naukowej wiedzy o traumie. 	<p>PSJ_U1 PSJ_U2 PSJ_U3</p> <p>PSJ_U8</p>
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Jest gotów do współpracy z ekspertami, również z innych dziedzin, w tym z psychiatrii i rehabilitacji przy rozwiązywaniu problemów praktycznych. Wie, jaką odpowiedzialność nakłada praca z osobą w kryzysie. Jest gotów do odpowiedzialnego wypełniania podjętych zobowiązań zawodowych i społecznych. Zna i stosuje zasady etyki zawodowej, poddaje refleksji zawodowe zachowanie swoje i innych osób. 	<p>PSJ_K3</p> <p>PSJ_K5 PSJ_K7 PSJ_K8</p>

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa
<p>1. Zespół Stresu Pourazowego (<i>PTSD</i>) a Złożony Zespół Stresu Pourazowego (<i>DESNOS</i>) Definicje, objawy, następstwa. <i>DESNOS</i> - skutki maltretowania, zdrady i porzucenia. Etapy powrotu do zdrowia.</p>	<p>1. Van der Kolk, B. (2014). <i>Strach ucieleśniony. Mózg, umysł i ciało w terapii traumy</i>. Warszawa: Wyd. Czarna Owca</p> <p>2. Rothschild, B. (2014). <i>Ciało pamięta. Psychofizjologia traumy i terapia osób po urazie psychicznym</i>. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego</p> <p>3. Herman, J. (2014). <i>Przemoc – uraz psychiczny i powrót do równowagi</i>. Gdańsk: GWP</p>

<p>2. Psychofizjologia traumy: oś podwzgórze – przysadka – nadnercze. Pamięć traumy: ciało migdałowe i hipokamp. Emocje i trauma.</p> <p>3. Terapia: typy ofiar traumy, cele, terapia układu limbicznego. Świadomość ciała, techniki. Oazy, kotwice i bezpieczne miejsca. Bezpieczeństwo, zaufanie i zasoby.</p>	<p>4. Gierak-Onoszko, J. (2019) <i>27 Śmierci Toby'ego Obeda</i>. Warszawa: Dowody na Istnienie Wydawnictwo</p>
<p>Warsztat (2)</p> <p>1. Interwencja kryzysowa: definicje, cechy, symptomatologia, specyfika, złożoność. Sześćoetapowy model prowadzenia interwencji kryzysowej.</p> <p>2. W-1: Przemoc domowa – diagnoza, symptomy, interwencja. Analiza tzw. Trójkąta Karpmana jako efektu doświadczeń przemocy w rodzinie (wybawiciel – ofiara – prześladowca)</p> <p>3. W- 2: Cyberprzemoc, mobbing, molestowanie. Rozwiązywanie problemu/terapia</p>	<p>1. James, R.K. , Gilliland B.E. (2004). <i>Strategie interwencji kryzysowej</i>. Warszawa: PARPA</p> <p>2. Badura-Madej W., Dobrzańska-Mesterhazy A. (2000). <i>Przemoc w rodzinie: interwencja kryzysowa i psychoterapia</i>. Kraków: Wyd. Uniwersytetu Jagiellońskiego.</p> <p>3. Herzberger, S. D. (2002). <i>Przemoc domowa</i>. Warszawa: PARPA.</p> <p>4. Dembach, K. E. (2003). <i>Mobbing w szkole – jak zapobiegać przemocy grupowej</i>. Gdańsk: GWP.</p>

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 54 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (min-max)
Wykład - sprawdzian (test wiedzy 20 pytań po 1 pkt)	(11-20)
<p>Warsztat</p> <p>1) Sprawdzian (test wiedzy o zasadach interwencji kryzysowej, mechanizmach przemocy w rodzinie, mobbingu i traumie molestowania): 10 pytań po 2 pkt (x 2 warsztaty)</p> <p>2) Praca pisemna /projekt interwencji/ za 20 pkt lub dwie prace za 10 pkt każda (określa prowadzący) x 2 warsztaty (praca może być wykonana w małych grupach).</p>	(20-40)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia danego zadania składowego.

Nazwa przedmiotu: Uzależnienia - profilaktyka i pomoc psychologiczna

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	Obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	V
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100
Koordynator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Agnieszka Nadratowska anadratowska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	12/12	
warsztat	18/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Zna i rozumie biologiczne, psychologiczne i społeczne uwarunkowania uzależnień. Rozumie znaczenie profilaktyki uzależnień, zna jej rodzaje i rozumie różnice w ich stosowaniu. Zna rodzaje uzależnień i rozumie uwarunkowania, mechanizmy psychologiczne oraz skutki bezpośrednie i odległe uzależnień. 	PSJ_W2 PSJ_W16 PSJ_W26

	<ul style="list-style-type: none"> Zna kryteria diagnostyczne uzależnień wg ICD XI i DSM V. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Potrafi zaprojektować program mający na celu przeciwdziałanie określonego typu uzależnieniom. Potrafi wykorzystać nabytą wiedzę do przeprowadzenia rozmowy diagnostyczno-motywuującej z osobą uzależnioną i współuzależnioną. 	<p>PSJ_U4 PSJ_U5 PSJ_U8</p>
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Demonstruje odpowiedzialność w zakresie projektowania programów profilaktycznych ukierunkowanych na przeciwdziałanie uzależnieniom. Demonstruje wartości realizowane praktyce psychologicznej zgodnie z zasadami etyki zawodowej. 	<p>PSJ_K1 PSJ_K5 PSJ_K7</p>

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład i warsztat	Literatura obowiązkowa*
<p>Psychopatologia uzależnień - zaburzenia związane z nadużywaniem alkoholu i uzależnieniem od alkoholu – rozpowszechnienie zjawiska, kontekst społeczny . Neurobiologiczne i psychospołeczne mechanizmy uzależnienia od alkoholu – teorie i badania</p> <p>Psychopatologia uzależnień - nadużywanie narkotyków i uzależnienie od nich, charakterystyka substancji psychoaktywnych, Zespoły uzależnień od substancji psychoaktywnych.</p> <p>Konsekwencje zdrowotne używania substancji psychoaktywnych</p> <p>Terapia uzależnień – wprowadzenie, aspekty prawne i etyczne pracy z osobami uzależnionymi.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Będkowska B.K.: <i>Uzależnienia w praktyce klinicznej. Zagadnienia diagnostyczne</i>, Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Warszawa 2009 Carlton K. Erickson, <i>Nauka o uzależnieniach, od neurobiologii do skutecznych metod leczenia</i>, Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego, 2010 Mellibruda J., Sobolewska – Mellibruda Z.: <i>Integracyjna Psychoterapia Uzależnień Teoria i Praktyka</i>, Instytut Psychologii Zdrowia Warszawa 2006. Woronowicz B. T.: <i>Uzależnienia Geneza, Terapia, Powrót do Zdrowia</i>, Media Rodzina & Wydawnictwo Edukacyjne PARPAMEDIA 2009

Warsztat	Literatura obowiązkowa
<p>Specyfika pracy psychologa z osobami uzależnionymi. System leczenia uzależnień, podstawy prawne i formy organizacyjne placówek.</p> <p>Metody diagnozy uzależnień. Diagnoza uzależnienia wg ICD – XI, DSM V. Analiza przypadków pacjentów uzależnionych w kontekście diagnozy.</p> <p>Wprowadzenie do terapii uzależnień – metody psychologiczne w leczeniu uzależnień. Analiza przypadków pacjentów uzależnionych w kontekście terapii.</p> <p>Profilaktyka uzależnień. Analiza istniejących programów profilaktycznych</p>	<ul style="list-style-type: none"> Będkowska B.K.: <i>Uzależnienia w praktyce klinicznej. Zagadnienia diagnostyczne</i>, Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Warszawa 2009 Carlton K. Erickson, <i>Nauka o uzależnieniach, od neurobiologii do skutecznych metod leczenia</i>, Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego, 2010 Kryteria diagnostyczne zaburzeń psychicznych DSM-5. Edra Urban & Partner, 2021 Mellibruda J., Sobolewska – Mellibruda Z.: <i>Integracyjna Psychoterapia Uzależnień Teoria i Praktyka</i>, Instytut Psychologii Zdrowia Warszawa 2006. Woronowicz B. T.: <i>Uzależnienia Geneza, Terapia, Powrót do Zdrowia</i>, Media Rodzina & Wydawnictwo Edukacyjne PARPAMEDIA 2009

--	--

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

PRZELICZANIE PUNKTÓW NA OCENĘ:

ZALICZENIE PRZEDMIOTU wymaga otrzymania przez studenta **co najmniej 58 pkt**, maksymalna liczba punktów jaką można uzyskać – **100**.

SKALA OCEN:

- 58 – 65 – oznacza 3 (dostateczny)
- 66 – 74 – oznacza 3+ (dostateczny plus)
- 75 – 85 – oznacza 4 (dobry)
- 86 – 91 – oznacza 4+ (dobry plus)
- 92 – 100 – oznacza 5 (bardzo dobry)

Sposób weryfikacji efektów uczenia (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)
Sprawdzian wiedzy	(16-30)*
Praca zespołowa dotycząca profilaktyki uzależnień	(16-30)*
Praca indywidualna studenta według wskazań prowadzącego,	(16-30)*
Ocena za aktywność indywidualną i grupową	(0-10)

**Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia danej formy sprawdzenia wiedzy.*

Nazwa przedmiotu: Neuropsychologia i podstawy diagnozy neuropsychologicznej

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	V
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr n. med. Aleksandra Arciszewska-Leszczuk aaarciszewska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	18/12	
ćwiczenia	12/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student zna i rozumie powiązania psychologii z medycyną, a szczególnie neurologią Student zna i rozumie zastosowanie wiedzy o biologicznych podstawach zachowania człowieka i potrafi ją wykorzystać w zakresie neuropsychologii 	PSJ_W3 PSJ_W9

	<ul style="list-style-type: none"> • Student zna i rozumie zagadnienie procesów poznawczych i wykorzystuje tę wiedzę do prowadzenia badań i diagnozy z zakresu neuropsychologii • Student zna i rozumie zakres i możliwości wykorzystywania wiedzy z zakresu patologii układu nerwowego w rozwiązywaniu problemów badawczych i praktycznych w dziedzinie neuropsychologii 	<p>PSJ_W12</p> <p>PSJ_W16</p>
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi opisać, analizować i interpretować funkcjonowanie człowieka, wykorzystując wiedzę z zakresu neuropsychologii (w tym adekwatną terminologię) • Student stosuje jakościowe i ilościowe narzędzia diagnozy neuropsychologicznej • Student projektuje i realizuje proces diagnozy neuropsychologicznej • Student interpretuje wyniki diagnozy oraz ocenia je z punktu widzenia normy i patologii przyjętych w dziedzinie neuropsychologii 	<p>PSJ_U1</p> <p>PSJ_U3</p> <p>PSJ_U4</p> <p>PSJ_U5</p> <p>PSJ_U6</p>
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student jest gotów do współpracy z ekspertami z innych dziedzin (z naciskiem na medycynę), przy rozwiązywaniu problemów badawczych i praktycznych w obszarze neuropsychologii; dostrzega i uznaje znaczenie subdyscypliny w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych 	<p>PSJ_K1</p> <p>PSJ_K3</p>

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa*
<p>Wprowadzenie do neuropsychologii klinicznej człowieka dorosłego</p> <ul style="list-style-type: none"> • neuropsychologia jako podspecjalizacja psychologii klinicznej • czym zajmuje się neuropsychologia? • kompetencje neuropsychologa 	<p><u>Wybrane rozdziały z:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Herzyk, A. (2015). <i>Wprowadzenie do neuropsychologii klinicznej</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar” • Walsh, K. & Darby, K. (2014). <i>Neuropsychologia kliniczna</i>. Sopot: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne Sp. z o.o. • Markus, H., Pereira, A., Cloud, G. (2018). <i>Udary mózgu. Tom 1</i>. Lublin: Wydawnictwo Czelej Sp. z o.o. • Gabrylewicz, T., Barczak, A., Barcikowska, M. (2018). <i>Otępienie w praktyce</i>. Poznań: Termedia Wydawnictwo medyczne • Harciarek, M. (2014). <i>Neuropsychologia medyczna. Tom 1. i 2</i>. Warszawa: Wydawnictwo Lekarskie PZWL <p><u>Literatura uzupełniająca (wybrane rozdziały):</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Morgan, J., L., & Ricker, J., H. (2018). <i>Textbook of Clinical Neuropsychology</i>. New York: Routledge • Husain, M. & Schott, J., M. (2016). <i>Oxford textbook of cognitive neurology and dementia</i>. Oxford: Oxford University Press
<p>Wybrane zagadnienia z zakresu neuroanatomii funkcjonalnej</p> <ul style="list-style-type: none"> • charakterystyka głównych obszarów oraz struktur mózgu • mózgową organizacją procesów poznawczych • unaczynienie mózgu 	
<p>Wybrane zagadnienia dotyczące udarów mózgu</p> <ul style="list-style-type: none"> • czynniki ryzyka • udary niedokrwienne a krwotoczne • neuropsychologiczne następstwa udarów mózgu w różnych lokalizacjach 	
<p>Wybrane zagadnienia dotyczące otępień</p> <p>Charakterystyka i kryteria rozpoznania łagodnych zaburzeń poznawczych (MCI) oraz wybranych zaburzeń otępiennych (wraz z wariantami), tj.:</p> <ul style="list-style-type: none"> • choroba Alzheimera • otępienie naczyniopochodne • otępienie czołowo-skroniowe • otępienie z ciałami Levy’ego • otępienie w chorobie Parkinsona 	

<p>Inne, wybrane otępienia w rzadkich chorobach OUN; choroby zapalne i zakaźne OUN</p>	
Ćwiczenia	Literatura obowiązkowa*
<p>Wywiad neuropsychologiczny i diagnostyka przesiewowa</p> <ul style="list-style-type: none"> • w jaki sposób zbierać wywiad neuropsychologiczny? • wybrane skale przesiewowe w diagnostyce neuropsychologicznej 	<p><u>Wybrane rozdziały z:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Herzyk, A. (2015). <i>Wprowadzenie do neuropsychologii klinicznej</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar” • Walsh, K. & Darby, K. (2014). <i>Neuropsychologia kliniczna</i>. Sopot: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne Sp. z o.o. • Husain, M. & Schott, J., M. (2016). <i>Oxford textbook of cognitive neurology and dementia</i>. Oxford: Oxford University Press <p><u>Artykuły**:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Tomaszewska, M., Chibowska, P., Sitek, E.J. (2021). Wybrane metody przesiewowej oceny funkcji poznawczych w różnych kontekstach klinicznych. <i>Psychiatria i Psychologia Kliniczna</i>, 21(4), 257-267 • Jodzio, K. (2012). Dysfunkcje wykonawcze w praktyce neurologicznej. <i>Polski Przegląd Neurologiczny</i>, 8(2), 57-65 <p><u>Literatura uzupełniająca (wybrane rozdziały):</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Morgan, J., L., & Ricker, J., H. (2018). <i>Textbook of Clinical Neuropsychology</i>. New York: Routledge • Goldstein, J., H. & McNeil, J., E. (2013). <i>Clinical Neuropsychology. A Practical Guide to Assessment and Management for Clinicians</i>. Hoboken, NJ, USA: John Wiley & Sons, Inc. • Lezak, M., D., Howieson, D., B., Bigler, E., D., Tranel, D. (2012). <i>Neuropsychological Assessment</i>. New York: Oxford University Press USA
<p>Zaburzenia percepcji</p> <ul style="list-style-type: none"> • charakterystyka i przyczyny wybranych zaburzeń funkcji wzrokowo- przestrzennych w praktyce klinicznej (agnozje, zespół pomijania stronnego itp.) • wybrane metody oceny funkcji wzrokowo-przestrzennych 	
<p>Zaburzenia uwagi i pamięci</p> <ul style="list-style-type: none"> • cechy uwagi i klasyfikacja form pamięci • charakterystyka i przyczyny wybranych zaburzeń uwagi i pamięci w praktyce klinicznej • wybrane metody oceny funkcji uwagi i pamięci 	
<p>Zaburzenia mowy</p> <ul style="list-style-type: none"> • charakterystyka i przyczyny wybranych zaburzeń funkcji językowych (klasyfikacje afazji, nieafatyczne zaburzenia mowy) • wybrane metody diagnozy zaburzeń językowych • wybrane zagadnienia z zakresu diagnostyki różnicowa zaburzeń afatycznych 	
<p>Zaburzenia funkcji wykonawczych</p> <ul style="list-style-type: none"> • obraz kliniczny zaburzeń funkcji wykonawczych w wybranych wariantach uszkodzeń mózgu • zespół dysfunkcji wykonawczych a zespół czołowy. • warianty zespołu czołowego • wybrane metody oceny funkcji wykonawczych 	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

PRZELICZANIE PUNKTÓW NA OCENĘ:

ZALICZENIE PRZEDMIOTU wymaga otrzymania przez studenta **co najmniej 51 pkt**, maksymalna liczba punktów jaką można uzyskać – **100**.

SKALA OCEN:

51 – 60 – oznacza 3 (dostateczny)

61 – 70 – oznacza 3+ (dostateczny plus)

71 – 80 – oznacza 4 (dobry)

81 – 90 – oznacza 4+ (dobry plus)

91 – 100 – oznacza 5 (bardzo dobry)

Sposób weryfikacji efektów uczenia (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Wykład: Sprawdzian pisemny (testowy)	(31-60)
Ćwiczenia: Sprawdzian ustny (2 pytania problemowe)	(20-40)

**Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.*

Nazwa przedmiotu: Psychoedukacja i promocja zdrowia

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	V
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	Dr Dorota Kalka dkalka@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	16/12	
warsztat	14/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> ● Omawia znaczenie diety dla rozwoju człowieka na każdym etapie życia. ● Zna znaczenie ma aktywność fizyczna dla rozwoju psychicznego. ● Zna uwarunkowania aktywności fizycznej dzieci i dorosłych. 	PSJ_W3 PSJ_W4 PSJ_W7 PSJ_W9 PSJ_W15

		PSJ_W26
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Ocenia znaczenie prawidłowej diety i aktywności fizycznej dla rozwoju psychicznego człowieka. Projektuje wstępne wskazania do pracy praktycznej w obszarze związanym z dietą i aktywnością fizyczną 	PSJ_U1 PSJ_U3 PSJ_U8
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Identyfikuje znaczenia dobrostanu fizycznego dla dobrostanu psychicznego człowieka. Jest świadomy konieczności propagowania zdrowego stylu życia. 	PSJ_K1 PSJ_K3 PSJ_K8

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Warsztat: Rola diety w rozwoju człowieka	Literatura obowiązkowa
<p>Dlaczego jemy?</p> <ul style="list-style-type: none"> Wybory żywieniowe Style jedzenia Emocjonalne jedzenie 	<ul style="list-style-type: none"> Brytek-Matera, A. (2020). <i>Psychodietetyka</i>. Warszawa: Wyd. PZWL Cooper, L. (2016). <i>Jedz inaczej</i>. Kraków: Znak Ogden, J. (2011). <i>Psychologia odżywiania się</i>. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego
<p>Znaczenie diety dla prawidłowego rozwoju</p> <ul style="list-style-type: none"> Znaczenie diety w okresie dzieciństwa Znaczenie diety w okresie adolescencji Znaczenie diety w okresie dorosłości Znaczenie diety w okresie senioralnym 	
<p>Nawyki żywieniowe i ich zmiana</p> <ul style="list-style-type: none"> Mechanizmy działania nawyku żywieniowego Wyznaczniki i uwarunkowania niezdrowych nawyków Zmiana i motywacja do zmiany 	
<p>Wybrane choroby dietozależne na przestrzeni życia i ich znaczenie dla rozwoju człowieka:</p> <ul style="list-style-type: none"> otyłość cukrzyca typu II choroby układu krążenia osteoporoza 	

Warsztat: Wysiłek fizyczny – medycyna jutra	Literatura obowiązkowa
<p>Wysiłek fizyczny -medycyną jutra?</p> <ul style="list-style-type: none"> Metaboliczne skutki braku aktywności fizycznej Czynniki regulujące metabolizm spoczynkowy 	<p>Artykuły angielskie z bazy pubmed – podawane podczas zajęć</p>
<p>Programy aktywności ruchowej</p> <ul style="list-style-type: none"> Czy jednorazowy wysiłek fizyczny ma znaczenie Zasad doboru intensywności i czasu trwania 	<p>Wybrane, polskie artykuły w czasopiśmie Kosmos - podawane podczas zajęć</p>

Aktywność fizyczna <ul style="list-style-type: none">• Uwarunkowania w przypadku dzieci i dorosłych• Czynniki ograniczające zmiany adaptacyjne	
---	--

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 52 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 52 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 52 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Warsztat: Praca pisemna	(26 - 50)
Warsztat: Sprawdzian testowy	(26 - 50)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Aktywność i stres na przestrzeni życia

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	V
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100
Koordynator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Dorota Kalka dkalka@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
Warsztat	14/12	
Warsztat	16/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Ma wiedzę na temat zagadnień związanych ze stresem w kontekście rozwoju na przestrzeni życia. Zna idee i zasady pracy z ciałem (psychosomatyka, holistyczne podejście do człowieka, terapia ruchem), ma wiedzę dotyczącą podstawowych metod, technik i szkół pracy z ciałem. 	PSJ_W8 PSJ_W11 PSJ_W13 PSJ_W15 PSJ_W27

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Potrafi zaplanować i prowadzić ćwiczenia wykorzystujące ciało, ruch o charakterze psychoedukacyjnym. • Stosuje wyniki badań na temat przeżywania i radzenia sobie z trudną sytuacją w planowaniu pracy w tym obszarze. • Potrafi zastosować różnorodne techniki pracy z ciałem 	<p>PSJ_U2 PSJ_U3 PSJ_U13</p>
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Identyfikuje różnorodności, zalety i ograniczenia metod w pracy ze stresem w różnych grupach wiekowych. • Identyfikuje różnorodności form pracy psychologicznej, rozwojowej i terapeutycznej za pomocą technik pracy z ciałem 	<p>PSJ_K1 PSJ_K3 PSJ_K6</p>

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład: Stres na przestrzeni życia	Literatura obowiązkowa
<p>Psychologia stresu</p> <ul style="list-style-type: none"> • Przyczyny • Objawy i reakcje na stres w różnych grupach wiekowych 	<ul style="list-style-type: none"> • Heszen, I. (2013). <i>Psychologia stresu. Korzystne i niekorzystne skutki stresu życiowego</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. • Sapolsky, R. M. (2010). <i>Dlaczego zebry nie mają wrzodów? Psychofizjologia stresu</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. • Sęk, H. (2000). Wybrane zagadnienia psychoprofilaktyki. W: H. Sęk (red.), <i>Spółeczna psychologia kliniczna</i> (s. 472-503). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. • Falewicz, A. (2017). Psychologiczne koncepcje stresu i radzenia sobie. <i>Studia Paradyskie</i>, (27), 279-294.
<p>Zachowania, sposoby radzenia sobie ze stresem na przestrzeni życia</p> <ul style="list-style-type: none"> • teorie • badania 	
<p>Omówienie podstawowych metod antystresowych w praktyce psychologicznej do pracy z klientem w różnym wieku</p>	
Warsztat: Praca z ciałem	Literatura obowiązkowa
<p>Związek ciała z umysłem</p> <ul style="list-style-type: none"> • Podstawowe założenia, • Metody pracy z ciałem wykorzystywane w rozwoju i terapii 	<ul style="list-style-type: none"> • Franklin E. (2007). <i>Świadomość ciała</i>, Kined. • Barszcz M., (2018). <i>Psychoterapia przez ciało</i>. Wydawnictwo Remedios • Lowen A. (2021). <i>Głos ciała</i>. Wydawnictwo Czarna Owca.
<p>Praca z ciałem</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zasady prowadzenia zajęć • Struktura zajęć, 	
<p>Tematy wykorzystywane w pracy z ciałem</p> <ul style="list-style-type: none"> • Komunikacja • Emocje • Relacje 	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 52 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	od 52 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	poniżej 52 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Wykład: Sprawdzian testowy	(26-50)
Warsztat: Praca pisemna	(26-50)

**Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.*

Nazwa przedmiotu: Międzykulturowa psychologia rozwojowa

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	V
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Dorota Kalka dkalka@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
Wykład	16/12	
Ćwiczenia	14/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Analizuje zagadnienia psychologii międzykulturowej i kulturowej w kontekście rozwoju człowieka. Zna znaczenie środowiska międzykulturowego dla rozwoju człowieka. 	PSJ_W8 PSJ_W10 PSJ_W15 PSJ_W17 PSJ_W18 PSJ_W24 PSJ_W27

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Integruje i wykorzystuje posiadaną wiedzę w celu analizy złożonych problemów psychologicznych związanych z kwestiami odmienności kulturowej, które wpływają na podejście wychowawcze, pomocowe czy terapeutyczne. 	PSJ_U3 PSJ_U8
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Identyfikuje problemy społeczne i psychologiczne wynikające z różnic międzykulturowych, jest gotowy do komunikowania się i współpracy z przedstawicielami innych kultur. 	PSJ_K1 PSJ_K4 PSJ_K5

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład: Rozwój a międzykulturowość	Literatura obowiązkowa
<p>Koncepcje opisu kultur.</p> <ul style="list-style-type: none"> Metody dokonywania porównań międzykulturowych: Wymiary Kultury Geert'a Hofstede'a, Wartości wg. Shaloma Schwartza. Ekokulturowy Model Berry'ego. Procesy i strategie akulturacji – model strategii akulturacyjnych Berry'ego. Etapy adaptacji kulturowej, stres akulturacyjny i szok kulturowy 	<ul style="list-style-type: none"> Boski, P. (2022). <i>Kulturowe Ramy Zachowań Społecznych</i>. Warszawa: PWN.
<p>O skutecznej komunikacji:</p> <ul style="list-style-type: none"> definicje i rola komunikacji modele i teorie komunikacji znaczenie skutecznej komunikacji w poszczególnych dziedzinach życia, uwarunkowania procesu nabywania skutecznych umiejętności komunikacyjnych 	<ul style="list-style-type: none"> Steward, J. (2022). <i>Mosty zamiast murów. Podręcznik komunikacji interpersonalnej</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. Steward, J. (2022). <i>Mosty zamiast murów. Podręcznik komunikacji interpersonalnej</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
<p>Wprowadzenie do komunikacji międzykulturowej</p> <ul style="list-style-type: none"> idea porozumienia międzykulturowego bariery w komunikacji międzykulturowej tolerancja i stereotypizacja w przestrzeni międzykulturowej dystans kulturowy i jego znaczenie dla skutecznej komunikacji 	<ul style="list-style-type: none"> Glondys, D., Bednarczyk, M., (2020). <i>Komunikacja międzykulturowa</i>. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
<p>Studia przypadków komunikacji międzykulturowej z wybranych krajów</p>	<ul style="list-style-type: none"> Glondys, D., Bednarczyk, M., (2020). <i>Komunikacja międzykulturowa</i>. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
<p>Model niezależności i współzależności w ujęciu rozwojowym Heidi Keller</p>	<ul style="list-style-type: none"> Keller H, Borke J, Lamm B, Lohaus A, Dzeaye Yovsi R. Developing patterns of parenting in two cultural communities. <i>International Journal of Behavioral Development</i>. 2011;35(3):233-245.
<p>Kultury indywidualistyczne i kolektywistyczne – wpływ na rozwój wartości, przekonań i zachowań</p>	<ul style="list-style-type: none"> Keller H, Borke J, Lamm B, Lohaus A, Dzeaye Yovsi R. Developing patterns of parenting in two

	cultural communities. International Journal of Behavioral Development. 2011;35(3):233-245.
Dwujęzyczność - rodzaje dwujęzyczności, modele dwujęzyczności; bycie dwujęzycznym – dwujęzyczność a funkcjonowanie poznawcze, emocjonalne i społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Zurer-Pearson, B. (2013). <i>Jak wychować dziecko dwujęzyczne. Poradnik dla rodziców (i nie tylko)</i>. Poznań: Wydawnictwo Media Rodzina.

Warsztat: Rozwój a międzykulturowość	Literatura obowiązkowa
Warsztaty komunikacji interpersonalnej	<ul style="list-style-type: none"> Steward, J. (2022). <i>Mosty zamiast murów. Podręcznik komunikacji interpersonalnej</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
Adaptacja kulturowa dzieci i młodzieży z doświadczeniem migracyjnym	<ul style="list-style-type: none"> Inny w polskiej szkole - poradnik dla nauczycieli pracujących z uczniami cudzoziemskimi
Integracja klasy w grupie międzykulturowej	<ul style="list-style-type: none"> Warsztaty kompetencji międzykulturowych podręcznik dla trenerów. Redakcja: Marzena Lipińska
Wychowywanie dwujęzycznych dzieci i bycie rodziną dwu- lub wielojęzyczną Dwujęzyczna edukacja w Polsce i na świecie	<ul style="list-style-type: none"> Zurer-Pearson, B. (2013). <i>Jak wychować dziecko dwujęzyczne. Poradnik dla rodziców (i nie tylko)</i>. Poznań: Wydawnictwo Media Rodzina.
Dobre praktyki integracji międzykulturowej	<ul style="list-style-type: none"> Model Integracji Imigrantów Raport podsumowujący czerwiec-lipiec 2021: Jak zadbać o odpowiednie wsparcie uczennic i uczniów z doświadczeniem migracyjnym w Gdańsku
Omówienie wywiadów – wymiana doświadczeń i obserwacji	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 52 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 52 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Wykład: Sprawdzian testowy	(26-50)

Warsztat: wywiad z osobami z doświadczeniem migracyjnym lub z nimi pracującymi	(26-50)
--	---------

**Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.*

Nazwa przedmiotu: Jakościowe badania rynkowe i wdrożenie produktu na rynek - w praktyce

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	V
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Agnieszka Popławska apoplawska1@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
warsztat	20/16	
warsztat	10/8	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*

Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • student zna i rozumie powiązania psychologii z procesami marketingowymi, analizuje wpływ tych powiązań w kontekście konkretnych problemów rozwiązywanych za pomocą badań rynkowych • posiada wiedzę i rozumie w stopniu pogłębionym specyfikę subdyscypliny psychologii, jaką jest psychologia marketingu • zna i rozumie zasady konstruowania narzędzi psychometrycznych, wykorzystywanych w badaniach rynkowych 	PSJ_W3 PSJ_W2 PSJ_W21
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • student posiada umiejętność samodzielnego proponowania kreatywnych rozwiązań konkretnych/złożonych sytuacji i problemów psychologicznych oraz wdrażania proponowanych rozwiązań w badaniach rynkowych • student posiada umiejętność pracy w grupie w celu realizacji prac projektowych w zakresie zarządzania zasobami ludzkimi • student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie i wdraża w życie potrzebę doskonalenia osobistego i zawodowego 	PSJ_U3 PSJ_U8 PSJ_U12 PSJ_U13
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • student rozumie wagę współpracy z ekspertami, również z innych dziedzin, przy rozwiązywaniu problemów badawczych i praktycznych w zakresie badań rynkowych • student rozumie wagę odpowiedzialności etycznej psychologa podczas projektowania badań rynkowych • student poddaje krytycznej analizie postawy i zachowania swoje oraz innych osób w procesie projektowania badań rynkowych, w kontekście etosu psychologa 	PSJ_K3 PSJ_K7 PSJ_K8

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Warsztat:

1. Obszary zastosowań badań jakościowych.

- Różnorodność metodologii stosowanych w badaniach jakościowych (klasyczne, on-line, autorskie).
- Początkowe etapy realizacji badania jakościowego – planowanie i rekrutacja respondentów. Tworzenie kwestionariusza rekrutacyjnego.
- Dobór próby do badania jakościowego.

2. Cechy dobrego moderatora.

- Zasady zadawania pytań w trakcie wywiadów.
- Procesy grupowe zachodzące w trakcie wywiadu grupowego – jak radzić sobie z zagrożeniami z nich wynikającymi.
- Obserwacja realizacji badania jakościowego FGI i IDI (nagrania DVD).

3. Metody projekcyjne w badaniach jakościowych.

- Etapy przebiegu wywiadu. Zasady tworzenia scenariusza.
- Wybór tematyki badania i tworzenie narzędzi badawczych do wywiadów realizowanych przez studentów.

4. Analiza wyników badania jakościowego.

- Praca z transkrypcją.
- Różnorodne formy raportowania wyników badania jakościowego

5. Realizacja badania w studiu badawczym na terenie SWPS.

Warsztat:

1. Kick off meeting – podział na grupy oraz przydzielenie projektów.
2. Podstawy service designu (SD) czyli jak zastosować wybrane metody do pracy badawczej.
3. Wstęp do analizy trendów oraz odnajdywanie ważnych raportów (wielka czwórka agencji doradczych).
 - Analiza darmowych danych (np. GUS). Zastosowanie narzędzi SD w praktyce.
4. Badania jakościowe jako metoda konfrontacji pomysłu na produkt/usługi z rynkiem.
5. Badania ilościowe popytowe – np. ConJoint czyli czy produkt może się sprzedać?
6. Prezentacja rozwiązań w formie – Elevator pitch

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 52 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 52 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 52 punktów

Punktacja elementów składowych przedmiotu	Punktacja ** (min-max)
Warsztat: Sprawdzian (pisemny, ustny, testowy)*	Do ustalenia przez prowadzącego
Warsztat: Do ustalenia przez prowadzącego	Do ustalenia przez prowadzącego

*Zadania zaliczeniowe do wyboru: sprawdzian (pisemny – pytania otwarte, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe). **Podstawą zaliczenia nie może być obecność na zajęciach.**

**Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Negocjacje i mediacje

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie/ studia II stopnia
Rodzaj zajęć	specjalnościowe
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	IV/V
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Agnieszka Popławska apoplawska1@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
warsztat	14/12	
warsztat	16/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> student posiada wiedzę na temat psychospołecznych warunków pracy oraz wpływu tych warunków na funkcjonowanie ludzi w organizacji oraz funkcjonowanie organizacji jako całości student posiada wiedzę na temat organizacyjnych oraz etycznych uwarunkowań wykonywanej działalności zawodowej w psychologii biznesu. 	PSJ_W3 PSJ_W10 PSJ_W18

	<ul style="list-style-type: none"> zna i rozumie zakres i możliwości wykorzystania wiedzy o komunikacji interpersonalnej w rozwiązywaniu problemów badawczych i praktycznych w obszarze psychologii biznesu 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> student posiada umiejętność samodzielnego proponowania kreatywnych rozwiązań konkretnych/złożonych sytuacji i problemów psychologicznych oraz wdrażania proponowanych rozwiązań w zakresie zarządzania zasobami ludzkimi student posiada umiejętność pracy w grupie w celu realizacji prac projektowych w zakresie zarządzania zasobami ludzkimi student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie i wdraża w życie potrzebę doskonalenia osobistego i zawodowego 	PSJ_U3 PSJ_U8 PSJ_U12 PSJ_U13
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> student rozumie wagę współpracy z ekspertami, również z innych dziedzin, przy rozwiązywaniu problemów badawczych i praktycznych w zakresie zarządzania zasobami ludzkimi student rozumie wagę odpowiedzialności etycznej psychologa (wobec pracowników) podczas projektowania procesów zarządzania zasobami ludzkimi w organizacji student poddaje krytycznej analizie postawy i zachowania swoje oraz innych osób w procesie zarządzania zasobami ludzkimi, w kontekście etosu psychologa 	PSJ_K3 PSJ_K7 PSJ_K8

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

<p>Warsztat - negocjacje</p> <p>1. Teoria negocjacji:</p> <ul style="list-style-type: none"> definicja i założenia fazy negocjacji style negocjacji konflikt w negocjacjach perswazja w negocjacjach manipulacja brudne chwytły i obrona przed nimi błędy negocjatorów negocjacje kryzysowe <p>2. Praktyka:</p> <ul style="list-style-type: none"> case studies (negocjacje w odmiennych środowiskach kulturowych) gra negocjacyjna taktyki negocjacyjne (polityka i biznes) fragmenty filmów negocjacje biznesowe
<p>Warsztat – mediacje</p> <p>1. Wprowadzenie do mediacji – przyczyny oraz dynamika konfliktu, strategie i alternatywne metody rozwiązywania konfliktów (mediacje, negocjacje, arbitraż i inne) – podobieństwa i różnice</p> <p>2. Modele procesu mediacji</p> <ul style="list-style-type: none"> etapy mediacji; organizacja oraz zasady prowadzenia sesji mediacyjnych – tworzenie środowiska sprzyjającego mediacjom (m.in. budowanie wzajemnego zaufania stron, modelowania pożądanych zachowań, zasada bezstronności)

3. Komunikacja w mediacji – trening (komunikacja niewerbalna, precyzja wypowiedzi, aktywne słuchanie, zadawanie pytań, parafraza, klaryfikacja, wyjaśnianie, komunikaty „ja”)

- typy mediacji i ich formalno - prawne podstawy
- praca mediatora– jego zadania; osobowość; umiejętności związane z kontaktem ze stronami; techniki pracy; dylematy i trudności w pracy mediatora (m.in. bezstronność i poczucie władzy, wywieranie wpływu, przełamywanie impasu)
- strony w mediacji – interesy, potrzeby a współzależność, postawy, emocje

Symulacja mediacji

- ocena rezultatów mediacji
- mediacje w organizacji – tworzenie efektywnego systemu rozwiązywania konfliktów

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 52 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 52 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 52 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja** (min-max)
Sprawdzian (pisemny, ustny, testowy)	Do ustalenia przez prowadzącego
Do ustalenia przez prowadzącego	Do ustalenia przez prowadzącego

*Zadania zaliczeniowe do wyboru: sprawdzian (pisemny – pytania otwarte, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe). **Podstawą zaliczenia nie może być obecność na zajęciach.**

**Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Psychologia reklamy i jej wykorzystanie w symulacji biznesowej

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	V
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Agnieszka Popławska apoplawska1@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
warsztat	14/12	
warsztat	16/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • student zna i rozumie powiązania psychologii z procesami marketingowymi, analizuje wpływ tych powiązań w kontekście konkretnych problemów psychologii marki i konsumenta • posiada wiedzę i rozumie w stopniu pogłębionym specyfikę subdyscypliny psychologii, jaką jest psychologia marki i konsumenta • student posiada wiedzę z zakresu psychologicznych mechanizmów funkcjonowania organizacji w zakresie zarządzania procesem 	PSJ_W3 PSJ_W2 PSJ_W26

	marketingowym oraz na temat roli psychologii w marketingu i procesie budowy marki	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> ● student posiada umiejętność samodzielnego proponowania kreatywnych rozwiązań konkretnych/złożonych sytuacji i problemów psychologicznych oraz wdrażania proponowanych rozwiązań w zakresie psychologii marki i konsumenta ● student posiada umiejętność pracy w grupie w celu realizacji prac projektowych w zakresie psychologii marki i konsumenta ● student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie i wdraża w życie potrzebę doskonalenia osobistego i zawodowego 	PSJ_U3 PSJ_U8 PSJ_U12 PSJ_U13
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> ● student rozumie wagę współpracy z ekspertami, również z innych dziedzin, przy rozwiązywaniu problemów badawczych i praktycznych w zakresie psychologii marki i konsumenta ● student rozumie wagę odpowiedzialności etycznej psychologa (wobec grup docelowych) podczas projektowania procesów komunikacji marketingowej w organizacji ● student poddaje krytycznej analizie postawy i zachowania swoje oraz innych osób w procesie komunikacji marketingowej, w kontekście etosu psychologa 	PSJ_K3 PSJ_K7 PSJ_K8

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

<p>Warsztat</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Jak działa reklama? Percepcja i perswazja w reklamie. „Reklama pod lupą” - co działa i przekonuje, czyli skuteczność przekazu reklamowego. 2. Co działa w reklamie internetowej i mediach społecznościowych i dlaczego? Przykłady komunikatów, kampanii internetowych i w mediach społecznościowych 3. Marketing online oraz social media – różnorodne kanały komunikacji z klientem (Dyskusja moderowana i metaplan). Podstawowe rodzaje, cechy i funkcje marketingu online 4. Media społecznościowe – rodzaje, cechy, funkcje. Jakie kanały, do kogo i dlaczego? 5. Od promocji do sprzedaży w internecie - lejek sprzedażowy, od nawiązywania i budowania relacji do obsługi posprzedażnej. 6. Case studies czyli jak robią to inni. Projekt kampanii reklamowej / komunikacji z grupą docelową wykorzystujący m.in. media społecznościowe
<p>Warsztat oparty na grze – symulacji biznesowej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Opis celu i założeń strategii symulacji rynkowej. 2. Opis rynku, na którym będzie działać firma –określenie wartości i wielkości rynku. 3. Opis otoczenia firmy. 4. Segmentacja rynku ze szczególnym uwzględnieniem skłonności klientów do innowacji. 5. Zaprojektowanie produktu w oparciu o wyniki badań marketingowych. 6. Ustalenie wielkości produkcji i sprzedaży w oparciu o wyniki badań marketingowych. 7. Zaprojektowanie sieci dystrybucji. 8. Wycena produktów. <p>Badanie satysfakcji klienta – przełożenie wyników gry na decyzje strategiczne firmy.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Określenie pozycji firmy na tle konkurencji. 2. Analiza macierzy BCG. 3. Analiza SWOT. <p>Stworzenie strategii promocyjnej produktów – dobór mediów z wykorzystaniem wskaźników: GRP, rating, CPP, zasięgu efektywnego.</p>

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 52 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 52 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 52 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja** (min-max)
Sprawdzian (pisemny, ustny, testowy)	Do ustalenia przez prowadzącego
Do ustalenia przez prowadzącego	Do ustalenia przez prowadzącego

*Zadania zaliczeniowe do wyboru: sprawdzian (pisemny – pytania otwarte, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe). **Podstawą zaliczenia nie może być obecność na zajęciach.**

**Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

SEMESTR X

Nazwa przedmiotu: Wprowadzenie do psychoterapii

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	Stacjonarne/ niestacjonarne
Rok studiów	V
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr hab. Krystyna Drat-Ruszczak, prof. Uniwersytetu SWPS, kdrat-ruszczak@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	6/6	
warsztaty	24/18	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Zna i rozróżnia podstawowe kierunki/ szkoły psychoterapii • Zna i rozumie w stopniu umiarkowanie pogłębionym specyfikę każdego z omawianych kierunków psychoterapii • Zna i rozumie, że do rozwiązywania problemów pacjenta, konieczne jest wykorzystywanie wiedzy z psychologii ogólnej, 	PSJ_W1 - PSJ_W3 PSJ_W4 - PSJ_W7 PSJ_W7 - PSJ_W15

	osobowości, wiedzy o procesach poznawczych i emocjonalno-motywacyjnych oraz uwzględnianie roli kontekstu kulturowego.	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Opisuje, analizuje i interpretuje problemowe zachowanie klienta/pacjenta, w terminach danej szkoły terapeutycznej Formułuje problem praktyczny pacjenta/klienta i proponuje jego rozwiązanie wiedząc do jakiej teorii psychologicznej się odwołać 	PSJ_U3 PSJ_U8
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Jest świadomy ograniczeń jakie wynikają z teorii i języka danego nurtu terapii Jest gotów do współpracy z ekspertami, również z innych dziedzin, w tym przede wszystkim z psychiatrii, przy rozwiązywaniu problemów praktycznych Jest świadom odpowiedzialnego wypełniania zadań terapeuty; zna i stosuje zasady etyki zawodowej, poddaje refleksji zawodowe zachowanie swoje i innych osób 	

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa
<ol style="list-style-type: none"> 4 szkoły psychoterapii (psychoanaliza, poznawczo-behawioralna, humanistyczna, systemowa). Współczesne rozwinięcia. Integracja psychoterapii. Jak? Drogi integracji: czynniki wspólne, techniczny eklektyzm, integracja asymilacyjna, integracja teoretyczna. Po co psychoterapeucie dom? Rola teorii psychologicznej. Integracja podejść na przykładzie terapii poznawczo behawioralnej i Gestalt. 	<ol style="list-style-type: none"> Drat-Ruszczak, K. (2016). Czy teoria kliniczna jest w psychoterapii potrzebna i czym dla niej jest: Rozważania o integracji psychoterapii. <i>Roczniki Psychologiczne</i> XIX, 3, 493-517. Grzesiuk, L., Suszek, H. (red.). (2010). <i>Psychoterapia. Integracja. Podręcznik akademicki</i>. Warszawa: ENETEIA. Wydawnictwo Psychologii Kultury
Warsztat	
Wprowadzenie do psychoterapii psychodynamicznej. <ol style="list-style-type: none"> Nawiązanie kontaktu, wywiad psychoterapeutyczny. Kontrakt terapeutyczny. Praca terapeutyczna z pacjentem – podstawowe pojęcia: przeniesienie, przeciwprzeniesienie, mechanizmy obronne, opór, mentalizacja. Dlaczego potrzebna jest superwizja. 	<ol style="list-style-type: none"> Gabbard G. O. (2015). <i>Psychiatra psychodynamicznej w praktyce klinicznej</i>. Nowe wyd. zgodne z klasyfikacją DSM-5. Kraków: Wydawnictwo UJ. McWilliams N. (2009). <i>Diagnoza psychoanalityczna</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. McWilliams N. (2011). <i>Psychoterapia psychoanalityczna</i>. Gdańsk: Harmonia Universalis.
Wprowadzenie do psychoterapii poznawczo-behawioralnej. <ol style="list-style-type: none"> Podstawowe założenia poznawczo-behawioralne; <ol style="list-style-type: none"> Zniekształcenie przetwarzania informacji – błędy logiczne w myśleniu; Związek pomiędzy: automatycznymi myślami a emocjami, fizjologią i zachowaniem. Techniki zmiany dysfunkcyjnych schematów: Weryfikowanie „automatycznych myśli”; Praca nad 	<ol style="list-style-type: none"> Popiel A., Pragłowska E.(2008). <i>Psychoterapia poznawczo-behawioralna. Teoria i praktyka</i>. Warszawa: Paradygmat Padesky Ch. A., Greendberger D. (2004). <i>Umysł ponad nastrojem. Zmień nastrój poprzez zmianę sposobu myślenia</i>. Kraków: Wydawnictwo UJ.

<p>„kluczowymi przekonaniami i założeniami”; Technika „strzałek w dół”; „Sokratejskie zapytania”; Eksperymenty.</p>	
<p>Wprowadzenie do psychoterapii systemowej. 1. Myślenie systemowe (rodzina jako system). Funkcje systemu, funkcje objawu. Dysfunkcyjna rodzina pacjenta, czyli „po co pacjent choruje”. a. Etapy życia rodziny. Zadania rozwojowe i kryzysy w poszcz. fazach. 2. Proces komunikacji w rodzinie. Oczekiwania i rozczarowania. Genogram. Mity i przekazy transgeneracyjne. Korzenie i skrzydła. 3. Rola terapeuty: cyrkularność i neutralność.</p>	<p>1. Satir, V. (2000): <i>Terapia rodziny</i>. Gdańsk: GWP. 2. Namysłowska I.(1997): <i>Terapia rodzin</i>. Warszawa: PWN. 3. de Barbaro, B. 1999 (red.). <i>Wprowadzenie do systemowego rozumienia rodziny</i>. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. 4. McGoldric M., Gerson R., Shellenberg S. (2007): <i>Genogramy. Rozpoznanie i interwencja</i>. Poznań: Zysk i S-ka Wydawnictwo.</p>

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 54 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja*
Wykład: sprawdzian (test wiedzy 10 pytań po 1 pkt)	(6-10)
Warsztat: - Sprawdzian (test rozumienia nurtu terapii): 10 pytań po 2 pkt - 1 praca pisemna za 10 pkt lub dwie prace za 5 pkt każda (określa prowadzący)	(30-60) (15-30)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia danego zadania składowego.

Nazwa przedmiotu: Psychologia zaburzeń seksualnych

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	V
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	mgr Anna Hebenstreit- Maruszewska, ahebenst@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
Wykład	12/12	
Warsztat	18/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> ● Klasyfikuje źródła zaburzeń i dysfunkcji seksualnych mających podłoże somatyczne i psychologiczne, rozpoznaje pojęcie normy klinicznej obowiązującej w seksuologii. ● Rozróżnia dysfunkcje seksualne, dysfориę i niezgodność płciową oraz zaburzenia preferencji i planuje metody ich leczenia. 	PSJ_W1 PSJ_W2 PSJ_W9 PSJ_W13 PSJ_W16

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> ● Dobiera wiedzę i narzędzia z zakresu psychologii klinicznej i seksuologii do rozumienia istoty dysfunkcji seksualnych, zaburzeń preferencji i niezgodności płciowej. ● Identyfikuje źródła zaburzeń seksualnych o etiologii zarówno psychologicznej, jak i biologicznej. 	<p>PSJ_U3 PSJ_U5 PSJ_U6 PSJ_U8</p>
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> ● Wymienia działania w zakresie psychoedukacji osób z dysfunkcjami seksualnymi towarzyszącymi chorobom somatycznym i psychicznym . ● Uzasadnia wymóg ciągłego doskonalenia się osobistego i zawodowego, w tym regularnych superwizji. ● Uzasadnia przestrzeganie zasad etyki zawodowej i wysokiego standardu działań profesjonalnych w środowisku. 	<p>PSJ_K3 PSJ_K4 PSJ_K5 PSJ_K6 PSJ_K7 PSJ_K8</p>

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa
<p>1. Rozwój psychoseksualny człowieka. Omówienie poszczególnych faz rozwoju z uwzględnieniem naturalnych zjawisk, wyzwań i kryzysów towarzyszących każdemu etapowi rozwoju w zakresie seksualności.</p> <p>2. Pojęcie seksualności i obszary, które obejmuje seksualność.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Bancroft, J. (2011). Seksualność człowieka. Wrocław: Elsevier Urban & Partner (s.6-21; 151-182)
Warsztat	Literatura obowiązkowa
<p>1. Pojęcie normy i patologii w zakresie seksualności. Norma kliniczna, partnerska, indywidualna, prawna.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Depko, A. (2005). Pytania do seksuologa. Warszawa: Wiedza i Życie.
<p>2. Podstawy anatomii narządów płciowych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Lew- Starowicz, Z, Skrzypulec, V. (2010). Podstawy seksuologii. Warszawa : Wydawnictwo Lekarskie PZWL. (str. 69- 77)
<p>3. Cykl reakcji seksualnych człowieka.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Bancroft, J. (2011). Seksualność człowieka. Wrocław: Elsevier Urban & Partner (s. 60-150)

<p>4. Dysfunkcje seksualne i zaburzenia preferencji seksualnych- klasyfikacja, metody leczenia.</p> <p>Zaburzenia reakcji genitalnej.</p> <p>Zaburzenia popędu seksualnego.</p> <p>Zaburzenia orgazmu.</p> <p>Zaburzenia wytrysku.</p> <p>Pochwica i dyspareunia.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Lew- Starowicz, Z, Skrzypulec, V. (2010). Podstawy seksuologii. Warszawa : Wydawnictwo Lekarskie PZWL. (str. 181- 237, 313- 333) ● Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zachowania ICD-10 (2000). Opisy kliniczne i wskazówki diagnostyczne. Kraków–Warszawa: Uniwersyteckie Wydawnictwo Medyczne „Vesalius”, IPIŃ, Kraków-Warszawa.
--	---

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

PRZELICZANIE PUNKTÓW NA OCENĘ:

ZALICZENIE PRZEDMIOTU wymaga otrzymania przez studenta **co najmniej 51 pkt**, maksymalna liczba punktów jaką można uzyskać – **100**.

SKALA OCEN:

- 51 – 60 – oznacza 3 (dostateczny)
- 61 – 70 – oznacza 3+ (dostateczny plus)
- 71 – 80 – oznacza 4 (dobry)
- 81 – 90 – oznacza 4+ (dobry plus)
- 91 – 100 – oznacza 5 (bardzo dobry)

Sposób weryfikacji efektów uczenia (zadania zaliczeniowe)	Punkcja (min-max)*
Wykład: Sprawdzian (test wiedzy jednokrotnego wyboru, 25 pytań po 2 pkt)	(26-50)
Warsztat: Praca pisemna	(26-50)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży

Rok akademicki:	
Kierunek studiów	Psychologia
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	V
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Agnieszka Trawicka atrawicka@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	12/12	
ćwiczenia	18/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student zna specyfikę okresów rozwojowych u dziecka / adolescenta w odniesieniu do potencjalnych zaburzeń. Zna wybrane zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji. Student zna podstawowe mechanizmy wpływu sytuacji rodzinnej/szkolnej na zdrowie psychiczne dziecka. 	PSJ_W14 PSJ_W15 PSJ_W16

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student potrafi scharakteryzować specyficzne problemy dziecka/adolescenta i skomentować w odniesieniu do sytuacji rodzinnej/szkolnej w konkretnym przypadku. 	PSJ_U5 PSJ_U6
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student potrafi współpracować w grupie, ustalić zasady współpracy i realizować powierzone mu zadania. Student jest uwrażliwiony na kwestie podmiotowego traktowania dziecka i poszanowania jego praw. 	PSJ_K1 PSJ_K6

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa*
Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży <ul style="list-style-type: none"> Charakterystyka obszaru Podstawowe pojęcia Przyczyny powstawania zaburzeń wieku rozwojowego 	<ul style="list-style-type: none"> Grzegorzewska, I., Cierpiątkowska, L., Borkowska, A. (2020). <i>Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży</i>. Warszawa, Wydawnictwo Naukowe PWN SA Wolańczyk, T., Janas-Kozik, M. (2021). <i>Psychiatria dzieci i młodzieży</i>. Tom I i II. Warszawa: PZWL Kendall, P. (2014). <i>Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji</i>. Gdańsk:GWP Marcelli, D. (2013). <i>Psychopatologia wieku dziecięcego</i>. Wrocław: Elsevier
Rozwój z perspektywy klinicznej <ul style="list-style-type: none"> Prawidłowy rozwój – zadania rozwojowe – objawy, które powinny niepokoić – problemy – czynniki ryzyka i czynniki chroniące 	
Zaburzenia okresu dzieciństwa <ul style="list-style-type: none"> Kryteria diagnostyczne 	
Zaburzenia okresu dorastania <ul style="list-style-type: none"> Kryteria diagnostyczne 	

Ćwiczenia	Literatura obowiązkowa
Specyfika pracy psychologa z dziećmi i młodzieżą <ul style="list-style-type: none"> Specyfika diagnozy dzieci i młodzieży Specyfika pracy pomocowej 	<ul style="list-style-type: none"> Grzegorzewska, I., Cierpiątkowska, L., Borkowska, A. (2020). <i>Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży</i>. Warszawa, Wydawnictwo Naukowe PWN SA Jerzak, M. (red.) 2016). <i>Zaburzenia psychiczne i rozwojowe u dzieci a rzeczywistość szkolna</i>. Warszawa: PWN Kendall, P. (2014). <i>Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji</i>. Gdańsk:GWP Marcelli, D. (2013). <i>Psychopatologia wieku dziecięcego</i>. Wrocław: Elsevier Wolańczyk, T., Janas-Kozik, M. (2021). <i>Psychiatria dzieci i młodzieży</i>. Tom I i II. Warszawa: PZWL
Rozwój nienormatywny <ul style="list-style-type: none"> Wybrane modele zaburzeń rozwoju Czynniki ryzyka zaburzeń rozwojowych Znaczenie systemu rodzinnego dla rozwoju dzieci i młodzieży 	
Profilaktyka zaburzeń funkcjonowania i rozwoju oraz promocja zdrowia dzieci i młodzieży	
Wprowadzenie do terapii dzieci i młodzieży <ul style="list-style-type: none"> Podjęcie poznawczo – behawioralne Podjęcie systemowe Podjęcie psychoanalityczne 	

Zaburzenia psychiczne występujące w dzieciństwie- diagnoza oraz wybrane modele powstawania i utrzymywania objawów. Koncepcja przywiązania a ryzyko zaburzeń psychicznych u dzieci i młodzieży. Diagnoza zaburzeń więzi.	
Zaburzenia psychiczne występujące w wieku szkolnym - diagnoza oraz wybrane modele powstawania i utrzymywania objawów. Wpływ kontekstu rodzinnego i szkolnego na rozwój psychiczny dzieci.	
Specyfika zaburzeń w okresie adolescencji, diagnoza oraz wybrane modele powstawania i utrzymywania objawów.	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 52 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5).	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 52 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 52 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (min-max)
Wykład: Sprawdzian (testowy)	(26-50)
Ćwiczenia: Kolokwium pisemne	(10-20)
Ćwiczenia: Indywidualna praca pisemna - studium przypadku.	(16-30)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Wprowadzenie do systemowej terapii rodzin

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	V
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Dorota Kalka dkalka@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
Wykład	30/24	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Rozróżnia pojęcia dotyczące podejścia systemowego w psychoterapii • Rozpoznaje zjawiska dotyczące psychologicznych podstaw funkcjonowania człowieka w obszarze psychologii pamięci zarówno w przypadku normy, jak i patologii występującej w systemach rodzinnych 	PSJ_W1 PSJ_W2 PSJ_W9 PSJ_W13 PSJ_W16

	<ul style="list-style-type: none"> Klasyfikuje źródła zaburzeń i dysfunkcji systemów rodzinnych, w tym zjawiska związane z różnymi formami przemocy, wykorzystaniem seksualnym dziecka i chorobą alkoholową bliskiego członka rodziny 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Dobiera i integruje wiedzę z zakresu psychologii klinicznej i psychologii pamięci do szczegółowego analizowania zjawisk społecznych obejmujących problemy psychologiczne, wychowawcze, pomocowe i terapeutyczne Dobiera, wyszukuje, interpretuje i wyjaśnia zjawiska społeczne oraz relacje między nimi w odniesieniu do systemów prawidłowo funkcjonujących i zaburzonych 	PSJ_U3 PSJ_U5 PSJ_U6 PSJ_U8
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Identyfikuje zasadność podejmowania indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pomocy jednostce i systemowi 	PSJ_K3

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa
<p>Pułapka systemu- czy zaburzony jest człowiek, czy miejsce, z którego pochodzi?</p> <ul style="list-style-type: none"> Dwa sposoby myślenia o zaburzeniach – podejście kliniczne i podejście poznawcze Podejście interpersonalne - zachowania rodzicielskie i style wychowawcze jako czynniki wpływające na wadliwy rozwój osobowości Podejście strategiczno- komunikacyjne – podwójne związanie (Satir, Bateson, Weakland) Podejście strukturalne – stopień przepuszczalności granic, stosunek wzajemnej nadrzędności i podrzędności, zaburzenia w zakresie pełnionych w rodzinie ról (Minuchin, Haley) Teoria systemów rodzinnych – pojęcia fuzji i triangulacji (Bowen) 	<ul style="list-style-type: none"> Jankowski, K. (1978). <i>Przełom w psychologii</i>. Warszawa: Czytelnik. Maruszewski, T. (2005). Pamięć operacyjna a kodowanie i odtwarzanie informacji w pamięci autobiograficznej. <i>Studia Psychologiczne</i>, 43, 51- 62.
<p>Miłość, która boli – różne oblicza przemocy.</p> <ul style="list-style-type: none"> Mechanizmy społeczne, kulturowe i psychologiczne zjawiska przemocy Mity związane z przemocą Cykl przemocy – analiza przypadku Doświadczenie przemocy – specyficzna decentracja ofiary Konsekwencje wczesnej przemocy – wydłużenie amnezji dziecięcej (Rhwan) Polaryzacja emocjonalna świata – pryncypializm jako forma obrony. Dynamika zmian pamięci u ofiar przemocy – von der Kolk i Fisler Strategie interwencji stosowanej wobec ofiar przemocy – pierwszy kontakt i kierunki dalszej pracy 	<ul style="list-style-type: none"> Herman, J. L. (2000). <i>Przemoc. Uraz psychiczny i powrót do równowagi</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. (str.44-125)
<ul style="list-style-type: none"> Raniąca tajemnica – nadużycia seksualne, molestowanie i kazirodztwo. 	<ul style="list-style-type: none"> Twerski, A. J. (2001). <i>Uzależnione myślenie</i>.

<p>Pojęcie kazirodztwa w odniesieniu do kultury i norm obowiązujących w społeczeństwie</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Mity związane z kazirodztwem ● Typologia sprawców ● Przejawy kazirodztwa: psychologiczne następstwa i wynikająca z nich symptomatologia ● Ocena wiarygodności zeznań dziecka w sprawach nadużyć seksualnych – wątpliwości i kontrowersje – analiza przypadku ● Strategie interwencji w przypadkach nadużyć seksualnych wobec dzieci ● Formy terapii molestowanych w dzieciństwie osób dorosłych – analiza przypadku 	<p><i>Analiza samooszukiwania.</i> Warszawa: Jacek Santorski & CO i Instytut Psychologii Zdrowia.</p>
---	---

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 52 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 52 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Sprawdzian testowy	51 - 100

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Psychologia starzenia się

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademickie
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	V
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Dorota Kalka dkalka@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
Wykład	16/12	
Warsztat	14/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Omawia rozwój i główne zadania okresu późnej dorosłości. • Omawia rodzaje i przebieg demencji. 	PSJ_W9 PSJ_W10 PSJ_W11 PSJ_W12 PSJ_W13

		PSJ_W14 PSJ_W15 PSJ_W27
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Dobiera i integruje wiedzę z zakresu z zakresu psychologii rozwoju do analizy celów i obszarów pracy z osobami w późnej dorosłości. • Stosuje zasady efektywnego komunikowania się i współpracy doraźnej oraz długofalowej z innymi specjalistami oraz z nieprofesjonalistami pracującymi z seniorami. 	PSJ_U2 PSJ_U3 PSJ_U6
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Wykazuje się szczególną wrażliwością i otwartością w kontakcie z seniorem. • Jest świadomy konieczności poszerzania swojej wiedzy i umiejętności w zakresie pracy z seniorem. 	PSJ_K3 PSJ_K4 PSJ_K5

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład: Późna dorosłość w ujęciu psychologicznym	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Starość w ujęciu psychologicznym <ul style="list-style-type: none"> • Adaptacja do starości • Warunki satysfakcjonującej starości 	<ul style="list-style-type: none"> • Zych, A. (2012) <i>Poznać, zrozumieć i zaakceptować starość – wybór materiałów konferencyjnych</i> wyd. Progres, • Czekanowski, P. (2012). <i>Społeczne aspekty starzenia się ludności w Polsce</i>. Gdańsk: Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańsk • Hamilton, I.S. (2000) <i>Psychologia starzenia się</i>. wyd. Zys i S-ka. • Krzyżanowski, J. (2005). <i>Psychogeriatrya</i>. Warszawa: Medyk. • Nowicka, A. (2006). <i>Wybrane problemy osób starszych</i>. Kraków: Impuls. • Steuden, S. (2012). <i>Psychologia starzenia się i starości</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN • Trempała, J. (2015). <i>Psychologia rozwoju człowieka</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN
Funkcjonowanie psychiczne <ul style="list-style-type: none"> • Aspekty poznawcze • Aspekty emocjonalne 	
Potrzeby seniora. <ul style="list-style-type: none"> • Styl życia • Organizacja czasu wolnego 	
Kontakty międzypokoleniowe <ul style="list-style-type: none"> • Znaczenie wspólnego czasu • Komunikacja 	

Warsztat: Praca z seniorem z demencją	Literatura obowiązkowa
Czym jest demencja <ul style="list-style-type: none"> • Definicja demencji • Formy demencji 	<ul style="list-style-type: none"> • Religa, D., Derejczyk, J. (2021) <i>Drogowskazy w geriatryi</i>. Warszawa: PZWL • Sławek, J. (2020). <i>Choroba Parkinsona w pytaniach i odpowiedziach</i>. Warszawa: Item Publishing • Tymiński, R., Woron, J. (2020). <i>Niekorzystne interakcje leków.</i>, Warszawa: PZWL
Przebieg zmian w różnych formach demencji <ul style="list-style-type: none"> • Porównanie obrazów objawowych 	
Strategie wsparcia chorych i opiekunów <ul style="list-style-type: none"> • Edukacja o demencji • Potrzeby chorych • Potrzeby opiekunów 	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 52 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 52 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0).	- poniżej 52 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Wykład: Sprawdzian testowy	26-50
Warsztat: Praca pisemna	26-50

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Psychologia seniora

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	V
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Dorota Kalka dkalka@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
Warsztat	16/12	
Warsztat	14/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Omawia rozwój i główne zadania okresu późnej dorosłości. • Przedstawia przebieg procesu żałoby. • Referuje specyfikę działań optymalizacyjnych, reedukacyjnych i stymulacyjnych w obszarze edukacji seniorów. 	PSJ_W9 PSJ_W10 PSJ_W11 PSJ_W12

		PSJ_W13 PSJ_W14 PSJ_W15 PSJ_W27
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Dobiera i integruje wiedzę z zakresu z zakresu psychologii rozwoju do analizy celów i obszarów pracy z osobami w późnej dorosłości. • Stosuje zasady efektywnego komunikowania się i współpracy doraźnej oraz długofalowej z innymi specjalistami oraz z nieprofesjonalistami pracującymi z seniorami. 	PSJ_U2 PSJ_U3 PSJ_U6
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Identyfikuje zasadność podejmowania indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pomocy seniorom 	PSJ_K3 PSJ_K4 PSJ_K5

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Warsztat: Aktywność i edukacja seniorów	Literatura obowiązkowa
Potencjał rozwojowy osób starszych <ul style="list-style-type: none"> • Zadania rozwojowe okresu późnej dorosłości • procesy poznawcze w trzecim wieku 	<ul style="list-style-type: none"> • Steuden, S. (2012). <i>Psychologia starzenia się i starości</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN • Maruszewski, T., (2005) <i>Pamięć autobiograficzna</i>. Gdańsk: wyd. GWP
Jak uczyć seniorów i jak uczą się seniorzy? <ul style="list-style-type: none"> • Zasady pracy z osobami w wieku senioralnym • Rodzaje zadań dla seniorów • Terapia reminiscencyjna 	<ul style="list-style-type: none"> • Raifenschneider, D. (2005). <i>Techniki trenowania umysłu 400 ćwiczeń</i>, wyd. Muza • Small, G. (2004). <i>Biblia Pamięci</i>. Warszawa: Książka i Wiedza, • Poncin, M. (2002). <i>Gimnastyka umysłu</i>. Warszawa: KDC • Strony projektów: <i>Słownia Pamięci, Memo</i>
Warsztat: Praca ze stratą i żałobą	Literatura obowiązkowa
Pojęcie żałoby, jej rola w aspekcie kulturowym i psychologicznym <ul style="list-style-type: none"> • Charakterystyka procesu żałoby • Odkrywanie w sobie świata wewnętrznego człowieka w żałobie 	<ul style="list-style-type: none"> • Bollas, C. (2021). <i>Nim nadejdzie katastrofa. Psychoanaliza załamania psychicznego</i>. Warszawa: Oficyna Wydawnicza Fundament. • De Massi, F. (2020). <i>Kres istnienia. Psychoanalityczne rozważania o przemijalności</i>. Warszawa: Oficyna Ingenium.
Udzielanie wsparcia osobom przeżywającym żałobę <ul style="list-style-type: none"> • Zasady udzielania wsparcia • Radzenie sobie z trudnymi sytuacjami • Wzmacnianie zasobów własnych 	<ul style="list-style-type: none"> • Kubler- Ross, E. (2021). <i>Rozmowy o śmierci i umieraniu</i>. Poznań: Media Rodzina. • Prochaska, J. O., Norcross, J. C. (2006). <i>Systemy psychoterapeutyczne- analiza transteoretyczna</i>. Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia. Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia.
Praca z pacjentem w żałobie w perspektywie długoterminowej <ul style="list-style-type: none"> • Wprowadzenie do psychologii depresji 	<ul style="list-style-type: none"> • Yalom, I. D. (2008). <i>Patrząc w słońce. Jak przezwyciężyć groźbę śmierci</i>. Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia. • Yalom, I. D. (2008). <i>Psychoterapia egzystencjalna</i>. Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia.

Literatura uzupełniająca: będzie podawana na zajęciach zgodnie z zainteresowaniami uczestników

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 52 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 52 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 52 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Warsztat: Praca pisemna	26-50
Warsztat: Praca pisemna	26-50

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Rozwój umiejętności menedżerskich i proces szkoleniowy w praktyce

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	V
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4
Liczba całkowitych godzin pracy studenta	100
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Agnieszka Popławska apoplawska1@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
warsztat	10 /8	
warsztat	20/16	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> student posiada wiedzę na temat psychospołecznych warunków pracy oraz wpływu tych warunków na funkcjonowanie ludzi w organizacji oraz funkcjonowanie organizacji jako całości student posiada wiedzę na temat organizacyjnych oraz etycznych uwarunkowań wykonywanej działalności zawodowej w psychologii biznesu. student posiada wiedzę z zakresu psychologicznych mechanizmów funkcjonowania organizacji w zakresie zarządzania zasobami ludzkimi 	PSJ_W3 PSJ_W10 PSJ_W26

	oraz na temat roli psychologii w zarządzaniu organizacją oraz ludźmi w organizacji.	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • student posiada umiejętność samodzielnego proponowania kreatywnych rozwiązań konkretnych/złożonych sytuacji i problemów psychologicznych oraz wdrażania proponowanych rozwiązań w zakresie zarządzania zasobami ludzkimi • student posiada umiejętność pracy w grupie w celu realizacji prac projektowych w zakresie zarządzania zasobami ludzkimi • student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie i wdraża w życie potrzebę doskonalenia osobistego i zawodowego 	PSJ_U3 PSJ_U8 PSJ_U12 PSJ_U13
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • student rozumie wagę współpracy z ekspertami, również z innych dziedzin, przy rozwiązywaniu problemów badawczych i praktycznych w zakresie zarządzania zasobami ludzkimi • student rozumie wagę odpowiedzialności etycznej psychologa (wobec pracowników) podczas projektowania procesów zarządzania zasobami ludzkimi w organizacji • student poddaje krytycznej analizie postawy i zachowania swoje oraz innych osób w procesie zarządzania zasobami ludzkimi, w kontekście etosu psychologa 	PSJ_K3 PSJ_K7 PSJ_K8

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

<p>Warsztat</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Rola przywództwa we współczesnych organizacjach – dlaczego rozwój i wspieranie menedżerów jest ważne. 2. Główne trudności, z jakimi spotykają się organizacje wspierając rozwój menedżerów. 3. Kluczowe kompetencje liderów na różnych poziomach organizacji: <ul style="list-style-type: none"> • kierownicy liniowy/średniego szczebla i kadra dyrektorska • zadania menedżera/specjalisty, kompetencje menedżera/specjalisty • kompetencje przyszłości • nie tylko kompetencje – o pozakompetencyjnych czynnikach sukcesu 4. Rozwój kompetencji przywódczych: <ul style="list-style-type: none"> • elastyczne dopasowanie stylu zarządzania w praktyce – przywództwo sytuacyjne • modelowanie • budowanie autorytetu • odwaga menedżerska – komunikacja trudnych decyzji, odpowiedzialność leaderska • zagrożenia „władzy” 5. Rozwój kompetencji: kierowanie oraz ocena i wspieranie rozwoju pracowników: <ul style="list-style-type: none"> • fazy rozwoju grupy oraz postępowanie lidera • rola menedżera w procesie uczenia • różne formy wspierania rozwoju pracowników i ich elastyczne dostosowanie • instruowanie sytuacyjne • coachingowy styl zarządzania • prowadzenie rozmowy rozwojowej
--

- rola dostrzegania i doceniania pozakompetencyjnych zasobów pracownika
6. Zarządzanie zróżnicowanymi zespołami (w tym różnice pokoleniowe)
 - różne pokolenia na rynku pracy – jak nimi zarządzać?
 7. Budowa programów rozwojowych wspierających rozwój kompetencji menedżerskich w organizacjach.
 8. Przyszłość zarządzania – alternatywne modele zarządzania.

Warsztat

1. Psychologiczne podstawy uczenia się dorosłych:
 - cykl Kolba
 - fakty i mity o uczeniu się
2. Przygotowanie do prowadzenia szkoleń
 - metody analizy potrzeb pracowników
 - cele strategiczne i wartości firmy a programy szkoleniowo-rozwojowe
 - współpraca z firmami zewnętrznymi vs trenerzy wewnętrzni
 - podział celów szkoleniowych i ich znaczenie dla efektu końcowego
 - przygotowanie konspektu szkolenia
3. Nawiązywanie relacji z grupą:
 - podział metod szkoleniowych ze względu na cele do osiągnięcia
 - metody budowania otwartości grupy (lodołamacze)
 - metody zbierania oczekiwań uczestników
 - zadawanie pytań i kontrolowanie rozmowy
4. Wstęp do metod prowadzenia szkoleń:
 - aktywizacja grupy (energizery, testy, wykorzystanie zagadek)
 - metody pracy z postawami uczestników
5. Wybrane metody prowadzenia szkoleń
 - technika prowadzenia dyskusji moderowanej
 - wykład interaktywny
 - prowadzenie i omawianie ćwiczeń
 - procedury odgrywania ról
 - proste gry szkoleniowe
 - tworzenie i omawianie studiów przypadku
 - „zadania domowe”
6. Wybrane trudne sytuacje w pracy z grupą
 - brak zaangażowania uczestników, kłopotliwe pytania uczestników, odpowiadanie na zastrzeżenia uczestników, radzenie sobie z krytyką
7. Ewaluacja szkoleń
metody i problemy oceny efektywności działań rozwojowych

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 52 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 52 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 52 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja** (min-max)
Warsztat: Sprawdzian (pisemny, ustny, testowy)	Do ustalenia przez prowadzącego
Warsztat: Do ustalenia przez prowadzącego	Do ustalenia przez prowadzącego

*Zadania zaliczeniowe do wyboru: sprawdzian (pisemny – pytania otwarte, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe). **Podstawą zaliczenia nie może być obecność na zajęciach.**

**Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Komunikacja i konflikt w polityce. Polityczne oblicza organizacji

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	V
Semestr	zimowy / letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Agnieszka Popławska apoplawska1@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
Wykład	20/16	
Warsztat	10/8	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> student posiada wiedzę na temat psychospołecznych warunków pracy oraz wpływu tych warunków na funkcjonowanie ludzi w organizacji oraz funkcjonowanie organizacji jako całości student posiada wiedzę na temat organizacyjnych oraz etycznych uwarunkowań wykonywanej działalności zawodowej w psychologii biznesu. 	PSJ_W3 PSJ_W10 PSJ_W18

	<ul style="list-style-type: none"> zna i rozumie zakres i możliwości wykorzystania wiedzy o komunikacji interpersonalnej w rozwiązywaniu problemów badawczych i praktycznych w obszarze psychologii biznesu 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> student posiada umiejętność samodzielnego proponowania kreatywnych rozwiązań konkretnych/złożonych sytuacji i problemów psychologicznych oraz wdrażania proponowanych rozwiązań w zakresie psychologii biznesu student posiada umiejętność pracy w grupie w celu realizacji prac projektowych w zakresie psychologii biznesu student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie i wdraża w życie potrzebę doskonalenia osobistego i zawodowego 	<p>PSJ_U3</p> <p>PSJ_U8</p> <p>PSJ_U12</p> <p>PSJ_U13</p>
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> student rozumie wagę współpracy z ekspertami, również z innych dziedzin, przy rozwiązywaniu problemów badawczych i praktycznych w zakresie psychologii biznesu student rozumie wagę odpowiedzialności etycznej psychologa podczas projektowania działań z zakresu psychologii biznesu student poddaje krytycznej analizie postawy i zachowania swoje oraz innych osób w zakresie psychologii biznesu, w kontekście etosu psychologa 	<p>PSJ_K3</p> <p>PSJ_K7</p> <p>PSJ_K8</p>

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

<p>Wykład</p> <ol style="list-style-type: none"> Komunikacja polityczna vs. komunikacja w biznesie <ul style="list-style-type: none"> komunikacja marketingowa i budowanie relacji marketing polityczny vs. marketing produktów i usług - różnice i podobieństwa marketing polityczny – perspektywa makro i mikro rynki w kampaniach politycznych Zarządzanie konfliktem w polityce <ul style="list-style-type: none"> strategiczne wzbudzenie konfliktu (agenda setting; priming problemów politycznych) ustanawianie ram interpretacyjnych (definiowanie) kwestii spornych strategie wieloznaczności strategicznej i defensywnej Segmentacja rynku wyborczego: <ul style="list-style-type: none"> cele segmentacji i kryteria wyodrębniania segmentów segmentacja pierwotna: identyfikacja partyjna vs. wyborcy niezależni; siła identyfikacji; wyborcy „przeptywający” / niezdecydowani segmentacja wtórna: socjo-demograficzna; psychograficzna, problemowa Pozycjonowanie kandydata na rynku politycznym: <ul style="list-style-type: none"> pozycjonowanie w oparciu o wizerunek i emocje vs. w oparciu o problematykę struktura wizerunku polityka superman vs. Przeciętniak moralność i kompetencje
<p>Warsztat</p>

<p>1. Polityka w organizacji</p> <ul style="list-style-type: none"> • definicje „polityki” i jej odniesienie do organizacji • struktury i grupy w organizacjach <p>2. Grupy formalne w organizacji</p> <ul style="list-style-type: none"> • przyczyny powstawania / cele tworzenia organizacji • rodzaje i źródła władzy • rodzaje struktur organizacyjnych oraz psychologiczne aspekty funkcjonowania w wybranych strukturach <p>3. Lider w organizacji oraz identyfikacja efektywności poszczególnych typów liderekich w obliczu różnorodnych wyzwań organizacyjnych i biznesowych</p> <p>4. Komunikacja w grupach formalnych i jej kanały i formy w organizacjach</p> <p>5. Grupy nieformalne w organizacji</p> <ul style="list-style-type: none"> • rodzaje grup nieformalnych • przyczyny powstawania grup nieformalnych w prostych i złożonych strukturach organizacyjnych • struktury grup nieformalnych oraz ich liderzy • komunikacja w grupach nieformalnych i jej kanały i formy w organizacjach <p>6. Grupy formalne i nieformalne – różnicowane sposoby funkcjonowania i reakcje w obliczu tych samych aspektów psychologicznych</p> <ul style="list-style-type: none"> • reakcja na konflikt • reakcja na zmianę • system karania i nagradzania <p>7. Wiedza i informacje</p> <ul style="list-style-type: none"> • jako źródło i cel funkcjonowania organizacji i wyodrębnionych w nich grup • przepływ wiedzy jawnej i ukrytej w różnych typach organizacji i kultur organizacyjnych <p>8. Różnice w zakresie tworzenia i funkcjonowania grup w organizacji</p> <ul style="list-style-type: none"> • Aspekt różnorodności w kontekście organizacji i funkcjonowania jednostek w złożonych systemach zależności społecznych
--

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 52 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 52 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 52 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja** (min-max)
Wykład: Sprawdzian (pisemny, ustny, testowy)	Do ustalenia przez prowadzącego
Warsztat: Do ustalenia przez prowadzącego	Do ustalenia przez prowadzącego

*Zadania zaliczeniowe do wyboru: sprawdzian (pisemny – pytania otwarte, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe). **Podstawą zaliczenia nie może być obecność na zajęciach.**

**Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Kreowanie wizerunku pracodawcy i pracownika oraz elementy komunikacji werbalnej i niewerbalnej

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	V
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Agnieszka Popławska apoplawska1@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
Warsztat	20 /16	
Warsztat	10 /8	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*

<p>Wiedza</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● student posiada wiedzę na temat psychospołecznych warunków pracy oraz wpływu tych warunków na funkcjonowanie ludzi w organizacji oraz funkcjonowanie organizacji jako całości ● student posiada wiedzę na temat organizacyjnych oraz etycznych uwarunkowań wykonywanej działalności zawodowej w psychologii biznesu. ● zna i rozumie zakres i możliwości wykorzystania wiedzy o komunikacji interpersonalnej w rozwiązywaniu problemów badawczych i praktycznych w obszarze psychologii biznesu 	<p>PSJ_W3 PSJ_W10 PSJ_W18</p>
<p>Umiejętności</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● student posiada umiejętność samodzielnego proponowania kreatywnych rozwiązań konkretnych/złożonych sytuacji i problemów psychologicznych oraz wdrażania proponowanych rozwiązań w zakresie zarządzania zasobami ludzkimi ● student posiada umiejętność pracy w grupie w celu realizacji prac projektowych w zakresie zarządzania zasobami ludzkimi ● student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie i wdraża w życie potrzebę doskonalenia osobistego i zawodowego 	<p>PSJ_U3 PSJ_U8 PSJ_U12 PSJ_U13</p>
<p>Kompetencje społeczne</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● student rozumie wagę współpracy z ekspertami, również z innych dziedzin, przy rozwiązywaniu problemów badawczych i praktycznych w zakresie zarządzania zasobami ludzkimi ● student rozumie wagę odpowiedzialności etycznej psychologa (wobec pracowników) podczas projektowania procesów zarządzania zasobami ludzkimi w organizacji ● student poddaje krytycznej analizie postawy i zachowania swoje oraz innych osób w procesie zarządzania zasobami ludzkimi, w kontekście etosu psychologa 	<p>PSJ_K3 PSJ_K7 PSJ_K8</p>

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

<p>Warsztat</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Czym jest employer branding, jakie ma znaczenie dla funkcjonowania firm? <ul style="list-style-type: none"> ● Psychologiczne podstawy działań employer branding. ● Jak tworzyć strategię budowania wizerunku pracodawcy? ● Rynek EB w Polsce - skąd czerpać wiedzę, inspiracje i dobre praktyki. 2. Employer branding wewnętrzny – wpływ wewnętrznych rozwiązań HR na wizerunek pracodawcy. <ul style="list-style-type: none"> ● Wpływ komunikacji, systemów ocen, systemów motywacyjnych oraz znaczenie rekrutacji i selekcji dla postrzegania pracodawcy. ● Analiza grupy docelowej, analiza SWOT marki pracodawcy oraz opracowanie EVP jako podstawy do budowania wizerunku pracodawcy. 3. Employer branding zewnętrzny - znaczenie działań online i offline. <ul style="list-style-type: none"> ● Dopasowanie narzędzi do grupy docelowej i budżetu. ● Omówienie na przykładach wykorzystania dostępnych narzędzi, m.in. zakładki kariera, social media, targi pracy, współpraca z uczelniami, tworzenie materiałów drukowanych, dni otwarte.
<p>Warsztat</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Dobre słuchanie <ul style="list-style-type: none"> ● Funkcje komunikacji. Bariery w aktywnym słuchaniu. Kroki do skutecznego słuchania.

<p>2. Dobre komunikowanie</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Rodzaje ekspresji – pełna komunikacja. ● Znaczenie komunikacji niewerbalnej. ● Analiza Transakcyjna – role, transakcje i gry. <p>3. Dobre (choć trudne) relacje</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Elementy treningu asertywności. ● Udzielanie informacji zwrotnych. <p>4. Dobre wrażenie</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Odślanianie się i autoprezentacja. ● Sztuka występów publicznych
--

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 52 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 52 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 52 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja** (min-max)
Warsztat: Sprawdzian (pisemny, ustny, testowy)	Do ustalenia przez prowadzącego
Warsztat: Do ustalenia przez prowadzącego	Do ustalenia przez prowadzącego

*Zadania zaliczeniowe do wyboru: sprawdzian (pisemny – pytania otwarte, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe). **Podstawą zaliczenia nie może być obecność na zajęciach.**

**Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.